

תפלות

למעדים וי"ן

כחנין ספרדים

ח"ב

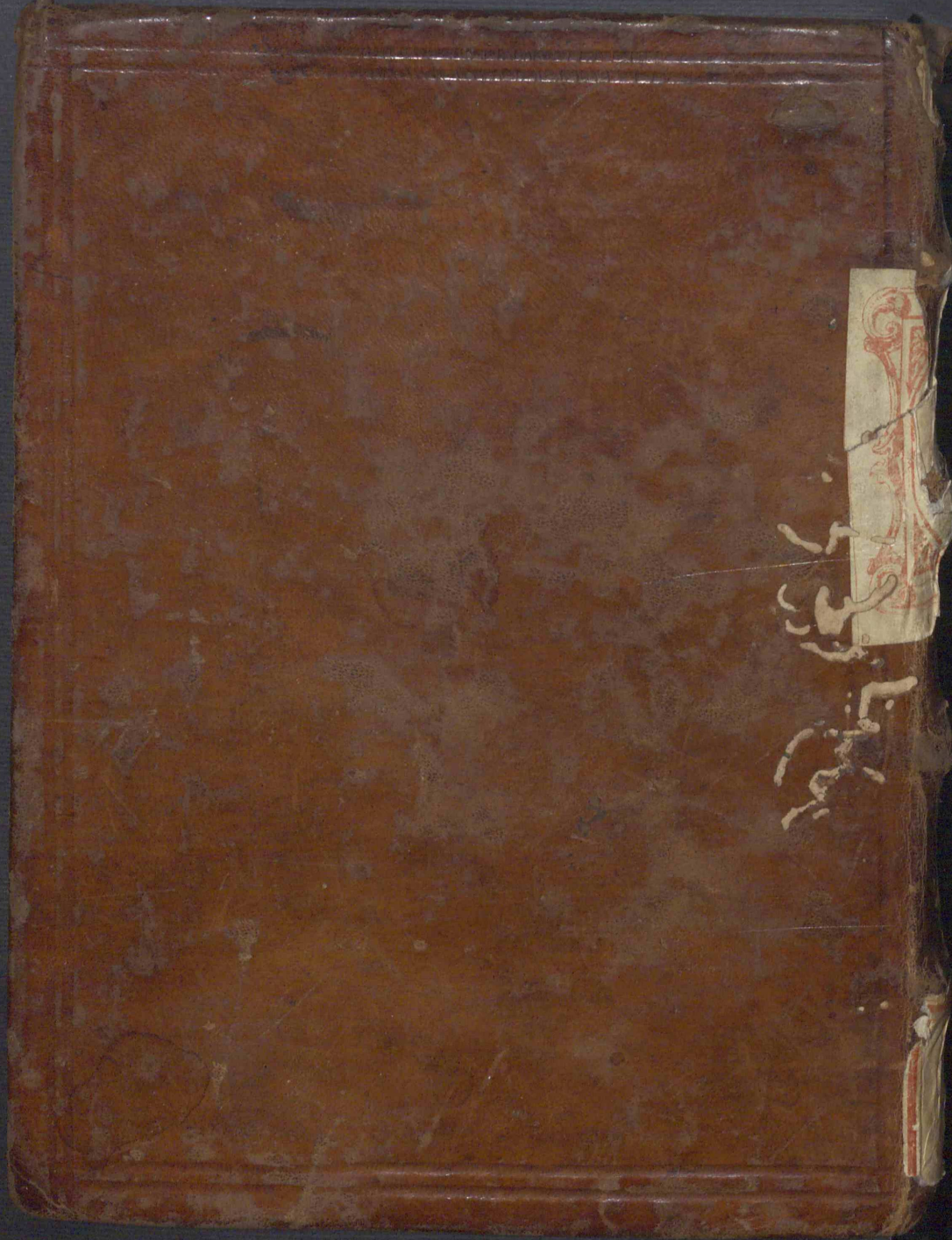
יהוה פונקט חונקט

אסיה

151 אגוסט

EX LIBRIS M. MORTAN

883

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 985. II

3'3

בהנא

תפלות
למועדים וימים
נוראים

יבנה חמור כבוד ילדך על דרך אמת
וקיעות וקריאות והפטרות
לכל ימות השנה כמנהג
ק"ק ספרדים יזיא
וכוספת מרובה בדקדוקים וסגנון
על דרך האמת

בויניציאה

כמנוח ספר וסגנון העשולם
גיירונימו בראגאדין
פיסקיו אנטאונואו קאל יאנוני
1656 Con Lic. Sup.

עירובי תבשילין ליום טוב

כבוד מלך המלכות מן המנוגדים כמשי כעכפ כריך לקחן ערב יום טוב
פע וקמיל איזה עמיל מיהיה כמר או דג או כיהה ומכר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות עירוב ; ברין
עירובא יהיא שרין לן למיפא ולבשולי ולתקוני
ולמעבר כל צרכנא מיום טוב לשבת לנא ולכל
ישראל שבמדינה הזו :

עירובי תבשילין
יום טוב

עריך להודיע כפיו הככנת ואומר מי מלא הכיא עירובי תבשילין
לקח כיקו יום טוב על עלי :

לפסח

ככמון לכה לסתעלל טרביט זאומרוס זומער זס

הודו לוי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי
 וי אשר נאלם מיד צר: ומארות קבצם
 ממזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בישמון
 דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים נם צמאים נפשם
 בהם תתעף: ויצעקו אל וי בצר להם ממצוקותיהם
 וצילים: וירדו להם מים וישקהו וישבו מים
 יודו לוי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השבע נפש
 שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשד וצל מורת
 אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצרת עליו
 באצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר: ויצעקו
 אל וי בצר להם ממצוקותיהם וישועם: ויציאם
 מחושך וצלמות ומוסרותיהם ונתקו: יודו לוי חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם כי שבר דלתות נחשת ובריתו
 ברזל גדע: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו: כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שער
 מות: ויצעקו אל וי בצר להם ממצוקותיהם וישועם:
 ישלח דברו וירפאם וימלט משיחתותם: יודו לוי
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה
 ויספרו מעשיו ברנה: ירדו להם באניות עושי

מלאכה z z z

סדר של שרנלים

מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי וי ונפלאותיו
במצולת: ויאמר ויעמו רוח סערה ותרום גליו:
יערו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוננו:
מחוגו ויגעו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויאעקו
אל וי בצר להם ומצוקותיהם יוציאם: יקם סעדה
לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ושתוקו וינתם אל
מחוז הפצם: יורו ליע הסדו ונפלאותיו לבני אדם:
וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם
נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי
למלחה מרעת וישבי בה: ישם מדבר לאנס מים
וארץ ציה למוצאי מים: וישב שם העבים ויכוננו
עיר מושב: וזרעו שדות ויטעו ברמים ויעשו פרי
תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעטו:
וימעטו וישוהו מעוצר רעה ויגזו: שופך בועל
נדיבים ויתעם בתוהו לארד: וישגב אביון מעוני
ישם כצאן משפחות: יראו ישדים וישמחו וכל
עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה ויתכוננו
הסרינו

לשבועות

כיום תעמים למסירת העומר היום סג טבועות:

בערב

סדר של שרנהים

נשיב כפונתו וכבסים לכות הכנפת ועקול פלום נכור :

למנצח

לדרו מומור שיר יקום אלהים יפגו אויביו וינוסו משנאו מפניו : בהנהך עישן

תגדף בהמס דונג מפני אש ואבדו רשעים מפני אלהים : וצדיקים ישמחו ועל לפני אלהים וישושו

בשמחה : שירו לאלהים וזרו שמו סרו לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו

אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים מושב יחידים ביתא מוציא אסירים בכושורת אד סודרים שכנו

צחחה : אלהים בצארנד לפני עמד בעדה בישומן סלה : ארץ עשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה

סיני מפני אלהים אלהי ישראל : ושם נדבות תנוף אלהים נחלתך ונלאה אתה הונתה : חתך וישבו בה

תכון בטוב חך לעני אלהים ואדני יתן אמר המב שרות צבא רב : מלכי צבאות ידון ודרון ונות בירת תחלק

אם תשך כון בין שפתים כפי ונה נחפה שלל : אלהים ונברתיה בירקק חרוץ : בפרש ידיו ימים

בהת שלן בצלמון : הר אלהים הר בשן הר נבננים הר בשון : למה תרדון הרים נבננים החר חמר

אלהים לשבתו אף וישכן לנצח : רכב אלהים רבותים אלפי שיאן יי בס סיני בקדש : עליה למרום

שבת

המרת שיש בין סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

דרכי סבת לט

כפסוק לכות סכנסת לסתכל ערכת ואומות עזור זס :

לסוכות

למנצח

משבול לבני קרח: כאל תערג על
 נפשי מים בן נפשי תערג אליך
 אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
 ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתו לחם יומם
 ולילה באמר אלי כל היום איה אליך: אלה אזכרה
 ואשפכה עלי נפשי בי אעבר בסך אדרם עד בית
 אלהים בקול רנה ותודה המון חונג: מה תשתוחחי
 נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אזכרה
 ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן
 אזכרה מארץ רדן וחרמונים מהר מצער: תהום
 אל תהום קורא לקול צנוריד כל משבריד ונליד עלי
 עברו: יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירד עמי
 תפלה לאל חי: אמרה לאל סלעי למה שכחתני
 למה קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
 הרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אליך:
 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
 כי עוד אזכרה ישועת פני ואלהי:

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
 מרמה ועולה תפלטני כי אתה אהי מעווי
 למה

סדר שלש רגלים

למחר ונחתני למרה קדר אתגלד בלחץ ידיו
שלח אורד ואכתד המת ינהוני יבואני אל הר קדשך
ואל משכנתך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
שמהת גילוי ואורד בכנור אלהים אלהי: מרה
תשתחתני נפשי ומרה תהמי עלי הוהילי לאלהים
כי עזר אורנו ישועות פני ואלהי:

לשמיני חג עצרת

ערכוס נכנסין לכיס סכמת ואזורים עומור זה:

למנצח על השמינית מזמור לדוד: הושיעה יי
כי נמר הסיד כי פסו אמונים מכני אדם:
שוא ידברו איש אחר רעהו שפרת חלקות בלב ולב
ידברו: יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת
גדולות: אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו
מי אדון לנו: משד עניים מאנקת אבינוים עתה
אקום יאמר יי אשית בישע יפיה לו: אמרות יי
אמרות מרה ורורת כסף צרוף בעליל לירץ מזמק
שבועתים: אתה יי תשמרם תצדנו מן הדור זו לעולם:
סביב רשעים יתהלך כון כרם זלות לבני אדם:

ואומר קיום ומתעלל טעלת ערנית ואם סל יום טוב לסיוט נכמת חומר
וממרו ואמר כך ואומר:

אלה מועדיי מקרי קדש אשר תקראו אורם
בבוערם: קיום

ארני

יום טוב
כענין יום טוב
כענין יום טוב
כענין יום טוב
כענין יום טוב

לש לש רנלים

(לפסח) את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש
הזה זמן חירותנו;

(לשבועות) חג השבועות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה
זמן מתן תורתנו;

(לסוכות) חג הסוכות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה
זמן שמחתנו;

(לשמיני העצרת) את יום שמיני חג העצרת הזה את
יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו באהבה מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים;

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון

אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן הוד
עבדך וזכרון כל עמך ביהושע אל לפניך לפליטה

לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום חג המצות השבועות
הסוכות הזה ביום טוב מקרא קדש יהיה לרחם בך

עלינו ולהושיענו וזכרנו יי אלהינו בך לטובה
ופקדנו בך לברכה ולהושיענו בך לחיים טובים

בדבר ישועה ורחמים חוס והננו ורחם עלינו והושיענו
בן יא מלך חנון ורחום אתה: ותשיאנו יי אלהינו את

ברכת מועדיך לחיים בשמחה ובשלום בְּאִשְׁרֵי רְצוֹנְךָ
ואמרת לברכנו בן תברכנו סלה קדשנו במצותיך שים

חלקינו

הלקנו בתורתך: שבענו מטובך שמה נפשנו
בישענותך: וטהר לבנו לעבדך באמת: והנהילנו
אלהינו: כאסכס וברזון בשמחה ובששון: מקום
מועדי קדשך: וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי מקדש סמכסו ישראל והזמנים:

חנף ה' יוד ה'

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעת
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה ברחמיך הרבים
תחפז בנותרצנו ותחוינה עינינו בשובך לציון
ברחמים ברוך אתה יי המהזיר שכינתו לציון:

כ"ה ז' ה' ז' א' ק"ה

חנף למד ה' יורמס

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לרוד ורורנו רה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל גשמתינו הפקודות
לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלור רחמיך המרחם פי לא תמו חסדיך כי
מעולם קוינו לך ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל דתיים יודוך
סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כיו טוב ה' יי ישועתנו ועזרתנו סלה האל
כ ב x x הטוב

אלף למד היה יוד מעט

ערבית לשל שרנלים

הטוב ברוד אתה יי הטוב שמך וילד נאח להודות:

שים

שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו

חד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו:

תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את עמך ישראל ברב עז ושלום:

ברוד אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמון יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אלהי

נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל

תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם ומקלקל

מחשבותם: עשה למען שמך עשה למען מיניך עשה למען תורתך עשה למען קרדשתך למען והלצון

ידידך הושיעה ימיני וענגי יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומוי הושיע

ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמון: ואם הוא שבת אומר שליח צבור:

ויברו

חשמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות

ביום

ערבית לשלש רגלים
 ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ו
 ויברך
 אלהים יצאת יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ואם כל אחד מן העושים כמותו קודם וקצת לנו אומר

ותודיענו
 לתודיענו
 לקבצו קבץ לאבן ספיר וכו' שיהיה יום לילת בני ישראל
 שיהיה קבץ יערי ויהיה כסבור ענין יום וקצת יערי
 מהיהו לאבן ספיר קבץ יערי ויהיה יום לילת בני ישראל
 לסיפוקי הוי לאבן ספיר קבץ יערי ויהיה יום לילת בני ישראל
 שיערי הוי לאבן ספיר קבץ יערי ויהיה יום לילת בני ישראל
 ענינה מן קדשם שב וקדשם יום הברכה שש מן
 יהי כאבא שש קבץ ספיר וכן יהי כענין שש מן
 לקבצו קבץ שש נשעני בתעורר

ותודיענו משפטי צדקה
 ותלמדנו לעשות בהם
 חקי רצונך ותתן לנו
 יי אלהינו באהבה
 משפטים ישרים ותורות אמת
 חקים ומצות טובים ותנחילנו
 זמני ששון ומועדי קדש וחגי
 נדבות ותודיענו קדשת שבת
 וכבוד מועד וחגיגת הרגל בין
 קדושת שבת לקדשת יום טוב
 הברלה

(לשכונות) את יום חג השבועות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן מתן תורתנו

(לפסח) את יום חג הסוכות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן שמחתנו:

באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים פיבנו בחרת

ואתנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה

ובששון הנחלתנו ברוך אתה ^{יגיד תהא יגיד} "מקדש ישראל

והזמנים: ברוך אתה "אלהינו מלך העולם שהחיינו

וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

גם כליל יטעני אונן וזן וכן כב' לולות אפרונים על מנחת:

אי שני קאיסירי פסח אין שבת דיראן:

ויכלו

השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות

ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך

אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת

מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אי שני קאיסירי שאליינדו שבת דיראן:

ברוך

אתה "אלהינו מלך העולם בורא מאורי

האש: ברוך אתה "אלהינו מלך העולם

המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל

לעמים ובין יום השביעי ליששת ימי המעשה בין

קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום

השביעי

קירוש של פכה

הַיְבֹעֵי מִשְׁלַח יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַקָּדָשׁ וְהַבְּדִלְתָּ
קִדְשָׁתְּךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֹׁתֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה:

ברוך

איי בִּיבִירָאן קֹדֶשׁ אֹנּוּ שׁוּ בְּאִשׁוּ רִישְׁקוּ בְּדֹאדוּשׁ
אֵי לֹא אֲבָרָאן לֹא שׁ מֵאֹנּוּ שׁ אֵינוֹן דִּירָאן וְנִטְלִית

יָדַיִם אֵי טוֹמְאֵרְתָּ דִּיל אִפּוֹ אֵי אֵינְטִיגִירָה אֵינִיל וְיוֹן
אֵי גִירֵי אֵי דִירָה בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם

בְּדֹא פְרִי הַדְּרָה: אֵי קוֹמִירָה אֵי דֹא רָה אֵה
טוֹדוּשׁ אֵי טוֹמְאֵרְתָּ טְרִישׁ מְצוֹת אֵי פְרִטְרִה לֵה דִי

אֵין מְדִיו פּוֹר מִדִּיו אֵי דֹא רָה אֵה אֹנּוּ דִי לֹשׁ דִּילָה
מִיזָה אֵי פּוֹנְרָה לֵה מִדִּיָּא אֵינְטֵרִי לְשׁוּשׁ: אֵילָה

אֹטְרָה מִדִּיָּא פּוֹנְרָה אֵינְטֵרִי לֹשׁ מֵאֲנִטְלִישׁ פֹּאֲרָה
אִפְיִקוּמִן: אֵי אֵינְגִירָאן לֹשׁ בְּאֹזוּשׁ אֵי טוֹמְאֵרְתָּ

אֵין שׁוּ מֵאֹנּוּ אֵיל פֹּלֵאטוּ דִי לֵה מְצָה אֵי דִירָאן:
לְהִטְאֵעֵנִיא דִּיא אֲכֹלוּ אֲבַהֲתָנָא בְּאַרְעָא

דְּמִצְרַיִם כֹּל רִכְפוֹן יִיתוּ וְיִכּוּל כֹּל דְּרִצְרִד
יִיתוּ וְיִפְכּוּ: הַשְׁתֵּא חֲכָא לְשָׁנָה הַבְּיָה בְּאַרְעָא

דִּישְׂרָאֵל הַשְׁתֵּא חֲכָא עֲבָרֵי לְשָׁנָה הַבְּיָה בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹדָן:

אֵי טִירָאֲרָאן דִּי לֵה מִיָּה אֵיל פֹּלֵאטוּ דִי לֹא שׁ מְצוֹת אֵי
דִירָאן

סוד ה'חן

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד כ'רס

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד ל'ש

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד מ'ל

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד ה'חן

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד כ'רס

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

סוד ל'ש

בְּיָמֵינוּ שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה
עָלֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

דִירָאן

חָלֶק לְמַד הַיּוֹד מַעַם
מַעַלְמֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן יִשְׂרָאֵל
וְיִתְקַדְּשׁוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

חָלֶק לְמַד הַיּוֹד מַעַם
מַעַלְמֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן יִשְׂרָאֵל
וְיִתְקַדְּשׁוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

חָלֶק לְמַד הַיּוֹד מַעַם
מַעַלְמֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן יִשְׂרָאֵל
וְיִתְקַדְּשׁוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַנְּעִנּוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה

הנסה לפסח

זכיתו שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן
זומא שנאמר למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייד: ימי חייד הימים כל ימי חייד
הלילות: והכמים אומרים ימי חייד העולם הזה:
כל ימי חייד להביא לימור המשיח: ברוד המקום

שנתן תורה לישראל ברוד הוי: כנגד ארבעה בניס
דברה תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם

ואחד שאינו יודע לשאל: חכם מהו אומר מדת
הערות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו
אותנו: אף אתה אמור לו בהלכות הפסח אין

מפטירין אחר הפסח אפיקומן: רשע מה הוא אומר
מה העבודה הזאת לכם ולא לזולפי שהוציאה
את שניו ואמור לו בעבור זה עשה יי לי בצאתי
מצרים לי ולא לו ואלו היה שם לא היה נגאל:

תם מהו הוא אומר מה זאת ואמרת אליו בחזק
יד הוציאנו יי מצרים מבית עבדים: ושאינו יודע

לשאל את פתח לו שנאמר והנרת לבנד ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי מצרים: יכול

מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא: אי ביום
ההוא יכול מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה:

בעבור זה לא אמרתי: הלא בשעה שמצה ומרור
מונחים

האמת והיחוד

(Faint handwritten text in the upper right margin, likely a commentary or a separate note.)

ארבעה בנים א

(Faint handwritten text in the lower right margin, containing several lines of script.)

מונהים לפניך מתחלה עובדי עבודה זרה היו
 אבותינו ועבשו קרבנו המקום לעבודתו שנאמר
 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל
 בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרה אבי אברהם
 ואבי נהור ועבדו אלהים אחרים : ואקה את אביכם
 את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען
 וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק : ואתן ליצחק את
 יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו
 ויעקב ובניו ירדו מצרים : ברוך שומר הבטחתו
 לישראל ברוך הוא שהקדוש ברוך הוא מחשב
 את הקץ לעשות מה שאמר לאברהם אבינו בין
 הבתרים שנאמר ויאמר לאברהם ידוע תדע כי נר
 יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע
 מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן יזכיר ואחרי
 כן יצאו ברכוש גדול : הנה שעמדה לאבותינו
 ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו אלא שבכל דור
 דור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא
 מצילנו מידם : צאולמד מה בקש לבן הארמי
 לעשות ליעקב אבינו : שפרעה לא נזר אלא על
 הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל שנאמר ארמי אבד
 אבי וירד מצרימה ויבר שם במרתי מעט ויהי שם לגוי
 גדול עצום וירד מצרימה אנוס על פי הדבור

חסד סוף סוף וכו' אצלם בסכר
 נסיון סוף סוף וכו' אצלם
 חסד סוף סוף וכו' אצלם

ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל
 בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרה אבי אברהם
 ואבי נהור ועבדו אלהים אחרים : ואקה את אביכם

עיקר חסד סוף סוף וכו' אצלם
 קבו כוונתו וכו' אצלם סוף סוף

(כחן עתה להבניה הכנס)
 עתה עתה מידם :

הנדה של פסח

ויגד שם מלמד שלא ירד להשתקע אלא לגור שם
 שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין
 מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבר הרעב בארץ מצרים
 ועתה ישבו נא עבדיך בארץ נשן במתו מעט כמו
 שנאמר בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה
 שמך יי אלהיך כבוככי השמים הרוב ויהי שם
 לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצוינין שם לגוי
 גדול ועצום כמו שנאמר ובני ישראל פרו וישרצו
 וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם ורב
 כמו שנאמר רבבה בצמח השרה ותתיד ותרבי
 ותגדלי ותבאי בערי ערבים שדים נכנו ושערי צמח
 ואת ערום ועריה ורעו אותנו המצרים ויענונו
 ויתנו עלינו עבודה קשה ורעו אותנו המצרים
 כמו שנאמר הבה נתחכמה לופן רבה והיה כי
 תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאנו ונרדס בנו
 ועלה מן הארץ ויענונו כמו שנאמר ושימו עלי
 שרי מסוס למען ענותו בסבלותם וכן ערי מסבנות
 לפרעה את פתם ואת רעמסס ויתנו עלינו עבודה
 קשה כמו שנאמר ועבדו מצרים את בני
 ישראל בפרד ונצעק אל יי אלהי אבותינו וישמע
 יי את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו
 ונצעק אל יי אלהי אבותינו כמו שנאמר יהי בימים
 הרבים

(כמן ט"ז ע"ה סמסוק)
 וזעבור ענין ואורח מתבוסס
 בזמין וזומר לך בזמין חיי וזומר לך
 בזמין חיי: ורב יב

(משה יצאנו על ור
 וסוד גלגל)

הנדה של פסח

א

הרבים החם וימת מלך מצרים ואנחו בני ישראל מן
 העבודה ויועקב ותעל שוערתם אל ה' אלהים מן
 העבודה וישמעני את קולנו כמה שנאמר
 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
 זאת אברהם את יצחק ואת יעקב וירא את ענינו וז'
 פרישות דרך ארץ כמו שנאמר וירא אלהים את בני
 ישראל וידע אלהים ואת עמלנו אלו הבנים כמו
 שנאמר כל בני הילוד היצירה תשליכהו וכל הבית
 תחיון ואת לחצנו זה הדחק כמו שנאמר וגם ראיתי
 את הלחץ אשר למצרים לחצים אתם ויוציאנו
 ממצרים ביד תקוה ובזרוע נטויה ובמראה גדול
 ובאותות ובמופתים ויוציאנו ממצרים לא על ידי
 מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקכה
 בכבודו ובעצמו שנאמר ועברתי בארץ מצרים
 בלילה הזה והכתיב כל בכור בארץ מצרים מאדם
 ועד בהמה וכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
 ויעברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך והכתיב כל
 בכור אני ולא שרף וכל אלהי מצרים אעשה
 שפטים אני ולא שליח אני אני הוא ולא אחר
 ביד תקוה זו הדבר כמו שנאמר הנה יד ה' היתה
 במקנה אשר בשדה בסוסים בהמרים בנמלים בבקר
 ובצאן דבר בכור מאד ובזרוע נטויה זו התרוב כמו
 שנאמר

הגדה של פסח
ועל הים לקו חמשים מכות: רבו אליעזר ואומר
מנין שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות שנאמר ושלח בם
חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים:
עברה אחת וזעם שתיים וצרה שלש משלחת
מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצרים לקו
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות:
רבו עקיבא ואומר מנין שכל מכה ומכה שהביא

הקב"ה על המצרים במצרים היתה של חמש מכות
שנאמר ושלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים: חרון אפו אחת:
עברה שתיים וזעם שלש וצרה ארבע משלחת מלאכי
רעים חמש אמור מעתה במצרים לקו חמשים
מכות ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות:

מגילות טובות
למנוחה

מגילת טובות
למנוחה
מגילת טובות
למנוחה

כרד
כרד

חזק
חזק

דיוני
דיוני

דיוני

מגילת טובות
למנוחה

ולא

מגילת טובות
למנוחה

ולא

מגילת טובות
למנוחה

הגדה של פסח

דיינו	נתן לנו את ממונם	ולא
	נתן לנו את ממונם	אלו
דיינו	קרע לנו את הים	ולא
	קרע לנו את הים	אלו
דיינו	העבירנו בתוכו בחרבה	ולא
	העבירנו בתוכו בחרבה	אלו
דיינו	שקע צרינו בתוכו	ולא
	שקע צרינו בתוכו	אלו
דיינו	ספק צרכינו במדבר ארבעים שנה	ולא
	ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה	אלו
דיינו	האכילנו את חמץ	ולא
	האכילנו את חמץ	אלו
דיינו	נתן לנו את השבת	ולא
	נתן לנו את השבת	אלו
דיינו	קרבתנו לפני הר סיני	ולא
	קרבתנו לפני הר סיני	אלו
דיינו	נתן לנו את התורה	ולא
	נתן לנו את התורה	אלו
דיינו	הכניסנו לארץ ישראל	ולא
	הכניסנו לארץ ישראל	אלו
דיינו	בנה לנו בית המקדש	ולא
	בנה לנו בית המקדש	אלו
	אחרת במה וכמה טובה כפולה מכופלת	על

למקום

122

למקום עלינו הוציאנו ממצרים עשה בהם שפטים עשה באלהיהם הרג בכוריהם נתן לנו את ממונם קרע לנו את הים העברנו בתוכו בתרבה שקע צרינו בתוכו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה האכילנו את המן נתן לנו את השבת קרבנו לפני הר סיני נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל ופנה לנו בית הבחירה לכפר ער כל עונותינו

רבן נמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו

הן: פסח מצה ומרור:

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש קיים על שום מה על שום שפסח המקום

על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנפוז את מצרים ואת בתינו הציל ויקוד העם וישתחוו:

אי טומארה לה מצה אין שו מאנו אי דירהו

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ

עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוד הוא וגאלם מיד שנאמר ויאפו את הבצק אשר

הוציאו ממצרים ענות מצורת כי לא חמץ כי גורשו ד א 4 ז ממצרים

פסח מצה ומרור מהו לא יצא ידי חובתו
היומין כמין כמין הנה פסח מצה ומרור
קטל חמץ וכל חמץ וכל חמץ
השן נכחמל כל חמץ ומרור וכל חמץ
ניקטת השו וכל חמץ

מצה זו וקודם פסח הוא כמין למנוח כמין
מקום למנוח כל נאמרו שם קטנת נח
דכה חגורה שורה כי החמץ כמין לא שיעורו נח וכל חמץ
שארם בעתם דמין חמץ כמין חמץ ומרור
חמץ כמין חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
שער שם חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
כי חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
הוא חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ

הגדה של פסח

ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:
אי טומארה איל מרור אין שו מאנו אי דירה:

מרור

זה שאנו אוכלין על שום מה על שום
שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים:

שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר
ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר
עבדו בהם בפרך: בכל דור ודור חייב אדם להראות
את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים: שלא את אבותינו בלבד נאל הקדוש
ברוך הוא אלא אף אותנו נאל עמהם שנאמר ואותנו
הוציא משם למען הביא אותנו לתרת לנו ארת הארץ
אשר נשבע לאבותינו:

אי ליואנטארה איל ואשוקו שו מאנו אי דירה:

לפיכך

אנחנו חייבין להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר ולקלם למי

שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו:

הוציאנו מעבודות לחירות ומשעבוד לגאולה ומיגון

לשמחה ומאכל ליום טוב ומאפלה לאור גדול:

ונאמר לפניו הללויה:

הללויה

הללו עבדיי הללו את שמי: יהי שם

יי מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח

שמש

יוד הקל וואו האל
יוד ההו וו היה
אחר לומר

כוד

בכדי שבמה שהפנינו
אשר חסדו וישיב
ונקטנו וישתדל
ונקטנו וישתדל
ונקטנו וישתדל

טו ברכת המזון של פסח
לא לנוי לא לנו כי לשמך תן פבור על חסדך על

אמרתך: למה יאמרו הנונים איפה נא אלהיהם
ואלהינו בשמים כל אשר הפך עשה: עצה יהם פסח
ונחב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידרו עיניהם
להם ולא יראו: אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא
ירחוק: ירחים ולא ימשיך נגליהם ולא יהלכו ולא
יהנו בגדונם: כמותם יחיו ועושיהם כל אשר בוחם
בחסן: ישראל בטח בני עזרם ומננם הוא: ביות
אחרן בטחו בני עזרם ומננם הוא: יראו בטח
בני עזרם ומננם הוא:

כוד

בכדי שבמה שהפנינו
אשר חסדו וישיב
ונקטנו וישתדל

זכרנו יברך וברך את בית ישראל יברך את בית
אחרן: יברך יראו הקטנים עם הגדולים:
יוסף י עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם לוי
עושה שמים וארץ: השמים שמים לוי והארץ נתן
לכני אדם: לא המתים יהללוה ולא כל יוצרי דומה:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

יוד הקל וואו האל

יוד הקל וואו האל

עיה ער

יוד הקל וואו האל

יוסף י עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם לוי
עושה שמים וארץ: השמים שמים לוי והארץ נתן
לכני אדם: לא המתים יהללוה ולא כל יוצרי דומה:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אוהב יתן כנס כדעם נחמה ספר ונתן עלי
כנס רביעי ברפול ערב כוס
אלף לוד הא יודם

אהבתי בני שמעו את קולי תחנוני: כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות

ומצרי שאול מצאוני ארה ונתון מצא: זכשם
אקרא אנהי מלטח נפשי: חנוני צדיק ואלהינו

מדם: שמר פתאים ידלותי ולי יהושע: שובי
נפשי למנוח יכובי ונמל עליכי: כי חלצת נפשי

ממות

יוד הקל וואו האל

יוד הקל וואו האל

עיה ער

יוד הקל וואו האל

יוד הקל וואו האל
יוד הקל וואו האל
עיה ער
יוד הקל וואו האל

אחר ברכת המזון של פסח

ממות את עיני מן דמעה את הנלי מדחי: אתה לך
לפניי בארצות החיים: האמנתי כי אדבר אני עיני
מאר: אני אמרת בהפזי כל האדם כזב:

מה

אשיב ל"י כל תנמולה עלי: כוס ישועות
אשא ובשם "אקרא: נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו: יקר בעיניי המורתה לחסדיי:
אנדה "כי אני עבדך אני עבדך בן ימרתך פתחת
למסרי: לך אזבח זבח תודה ובשם "אקרא:
נדרי ל"י אשלם נגדה נא לכל עמו: בתצרות בית
"בתוככי ירושלם הללויה:

הללו

את "כל נזים שבחוהו כל האמים כי נבר
עלינו חסדו ואמת "לעולם הללויה:

הודו ל"י כי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי "כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי "כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי "כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי "כי לעולם חסדו

מן

המצר קראתי יה ענני במרחב יה: "לי דא
איבא מה עשה לי אדם: "לי בעוזרו אני
אראה בשונאי: טוב לחסות ב"י מבטוח באדם:
טוב לחסות ב"י מבטוח בנדיבים: כל נזים סכבוני
בשם "כי אמילם: סבוני גם סכבוני בשם "כי אמילם:
סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם "כי אמילם:
דחה

י
אחד ברכת המזון של פסח

דחה דחיתני לנפול וי עזרני: עזי וזמרת יה ויחי לי
לישועה: קול רנה וישועה באה לי צדיקים: ימין
עשה חיל ימין ירוממה ימין עושה חיל: לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה: יסור יסרני יה ולמורת לא
נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה
השער לי צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותחי לי
לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
מאת י היתה זאת היא נפלא את בעינינו: זה היום
עשה נגילה ונשמחה בו: אנא יי הושיעה נא: כ"ג
אנא יי הצליחה נא: כ"ד

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: אל יוואר
לנו אכרוהג בעבותים עד קרנות המזבח:
אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו לי כי טוב כי
לעולם חסדו:

נאו סלל סגול וכמעט וישכחם עד ועעולם ועד עולם אסס אל ואס כ סג
יהללוך יי אלהינו כל מעשיך והסידך וצדיקים עושי
רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו
וישבחו ויפארו וישררו ארת שם כבודך הוד והדר
לזכר מלכותך כי לך טוב להודות ולשמך נעים
לומר ומעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה
יי מלך מהולל בתשבחות אמן:

ואומר

ליל פסח

ואומר על הגפן ועל פרי הגפן כמו שכתוב לעסה וסולכין לעטקסם לעלוס

אי ביבי ראן קרה אוננו שו באשו ארישקובדרוש
 אירירה רישבואיש ברוד אתה יי אלהינו מלך
 העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנכת השדה
 ועל ארץ המדרה טובה ורחבה שרצית והנחלת
 לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם על
 עמך ועל עירך ועל היבול ועל ציון משפן כבודך
 ושמחה יי אלהינו ביום חג המצות הזה ציי אתה
 טוב ומטיב לכל ברוד אתה יי על דא ארץ ועל
 היירות אינון קומן ניביבאן טורה לה נוקיי
 פקטה אנטרו דיאה אלה ינטה פאלבו אנווא

ליל פסח אומר בזיון טעם פסח כבודי קודש
 גליקוין עלן מיב עשה דק
 וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי
 אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ לֵאמֹר וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל
 פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ
 לֵאמֹר וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים
 כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ לֵאמֹר
 וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים
 כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ לֵאמֹר
 וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים
 כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ לֵאמֹר
 וְעַל הַמַּלְאָכִים יָחַד עָמְדָה לְלִיל פְּסַח שֶׁן הַיְהוּדִים
 כָּתוּב בְּסֵפֶר חֻמְשֵׁי אֵלֶּיךָ כְּמִנְחָה מִבְּרֵיתְךָ לֵאמֹר

**סדר תפלת שחרית
 לשרגלים**

מקדמין לכ' קורין הומיוס ככתוב בשבת דף י אלא כו אשר
 זמזמר ווסי בועס אומר המזמור השניך לכל מועד ככתוב לעיל ואס' כ
 קוורין למזמור שירל'ס שיר קדם ונמרין כל הזמירות ואו כשמן וס' מ
 וכרכוסיה כמו בשבת דף י עואס לא על זט בשבת מדלגין לאשר שבת
 טרדיום שבת קדש ואו העמודה ככתוב בשפלת ערכוס ואס' כ אלל
 זמזר ככתוב בשפלת ר' מ דף י ואלו הימים שנמרין בהם את הכלל
 ב' ימים ראשונים של פסח ובשעונות וכל הסוכות אבל כש' מ' של פסח
 אנמרין אותן בדילוג בר'ס ואס' כ מוזכרין ב' ס' ת ואמרין גדלו וגו'
 וקורין ככל זט הכרמה המת' יסמס לו וס' לך הסדר:
 וזה

תפלה של השרי זל'ה ליום ראשון ופסח
 הכתוב בארץ כנען עשירי חנוכה וי"א ימים למנוחת ארבע
 ימים מן חנוכה כדאיתא בגמרא וי"א ימים חנוכה וי"א ימים
 חנוכה וי"א ימים חנוכה וי"א ימים חנוכה וי"א ימים חנוכה
 וי"א ימים חנוכה וי"א ימים חנוכה וי"א ימים חנוכה וי"א ימים חנוכה
השרי זל'ה כלל פסח כמסך בית נענו כל הילוך
 ויום קודש כמנורת של המעבד ופסח
 ויום חנוכה כגון שב פסח כ' י"א ימים
 כמנורת

קריאה ליום ראשון של פסח יז

וזה לך סוד הספרות של קומי הקסם . מעך . תורף קדש . בכספה . פסל
 במדברא . פלס . בזכרא . וזה הסדר לא יפתקס כיו אל כקסל פסח כיום ס'
 טכיוס פלויטו טסויא טקת קורא ראה אפש אומר אלי טסויא פסל וכיוס א'
 כ' ב' קורין קדס . בכספא . במדברא . ומכילין כ' ס' ת' וקורין כלמד
 חמטה גברו כפרטק בא אל פרעס מן ויקרא משה לכל זקני ומדאל עד
 על ככאותם . ואס מל פסח כמכס קורין ז' גברו ומכילין :

החמשה שעולו בית לקרות במקור תורה

הוא קט סוכה יענק עליי כעכצ סו סלגבט סו עלי צוילא .
 וזכה לו זנה וסרת חקער קן רדיו יבסס כן צלמ' כעל ועבין בדין
 פסוק צעמטר . כל הפסוק יעלוי על פסוק . ומה סוכה פתח ב' ס'
 קדש סכמה הוסק האיש היה קבנה נסיה . ילכ פסוק המנה ל' ט'
 אסס סכויש סלגבט . על סוכה כעכצ סוכה יענה מנה ס' ס'
 במסן יסל קביצט יעל פנע סוכה סוכה סוכה יסל כעכצ
 קן העשרה ס' יסוק סוכה סוכה פסוק ס' סוכה ס' סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה יסל . יסכמה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 יסוק . על סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 כסוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזַכְרוֹן וּחְגֻלְתְּם אֶת־וַחַבְדָּהּ
לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תַּחֲנוּנוּ :

שבעת ימים מצות תאכלו אף בימים הראשון תשביתו
 שאר מבתיכם כיו כל אכל חמץ ונבררתה הנפש
 ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי
 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא
 קדש והיה לכם כל מלאכה לא תעשה בהם אף
 אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם
 ושבתם ירת המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
 את צבאותיכם מארץ מצרים ושבתם את היום
 הזה לדרייתכם חקת עולם : בראשון בארבעה
 עשר יום לחדש בערב תאכלו מצור' עד יום האחד
 ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא
 בבתיכם כיו כל אכל מחמצת ונבררתה הנפש ההוא
 מעדת ישראל כנר ובאזרתה הארץ : כל מחמצת לא
 תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות : פ
 כקסל ווס ראקון על פסח כמול מפתיל מכאן :

כקן	ספוק סוכה	הנצח דלוימל
לרי	ספוק סוכה	ההוד דלוימל
יסרלל	ספוק סוכה	הנצח דלוימל
רביעי	ספוק סוכה	ההוד דלוימל
מלגס	ספוק סוכה	הנצח דלוימל
יסוק דלובל	ספוק סוכה	הנצח דלוימל

ועליו מן חמט סוכה סוכה סוכה סוכה
 ומלויט' מוח סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה
 סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה סוכה

ה א ז ו ויקרא

קריאה ליום ראשון של פסח

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו
לכם צאן למשפחתכם ושהטו הפסח: ולקחתם
אגרת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם אל-
המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם
לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה
לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשיחית
לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה
לחקק ולבניד עד עולם: והיה כיתבא אל הארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
העברה הזאת: והיה כיאמרו אליכם בניכם
מה העברה הזאת לכם: ואמרתם זבל פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל אל במצרים
בנגפו את מצרים ואת ברינו הציל ויקד העם וישתחוו
: וילכנו עשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהודה
זכרה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבוי אשר בבית הבור וכל בכור
בהמה: ויקם פרעה לילה היא וכל עבדיו וכל
מצרים ותחי צעקה גדלה במצרים כראין בית אשר
אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר
קומו צאו מתוך עמי נכ אתם נם בני ישראל אל ולכו
עברו

עבדו את יהוה כדברכם: ונס צאנכם ונס בקרבכם לחזק
באשר דברתם ולבו וברכתם ונס ארתי: ותחזק
מצרים על העם למחר לשלחם מן הארץ כראמרו
כלנו מתים: וישא העם את בצקו מרס והמין
משאתם צרת בשמלתם על שכמם ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו מצרים כלי כסף וכל
זהב ושמלת בני ישראל ונתן את הן העם בעני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים: פ ויסעו בני
ישראל מרעמסס סבתי כשש מאות אל ואלו
הנברים לבד מסף: ונס ערב רב עלה יחם וצאן
ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר
הוציאו מצרים עגרת מצורת כי לא תמץ בני ישראל
מצרים ולא יכלו להתמהמה ונס צדה לא עשו
להם: ומושכ בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
עבדות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת תקת הפסח
כל בן בכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת בסף
ומלתה אתו אז יאכל בנותו שכ ושכיר לא יאכל בו:

קריאה ליום ראשון של פסח

בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר תציה
ועצם לא תשבר רבו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכיגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר
ואו יקרב לעשתו ויהיה באזרח הארץ וכל עמל לא
יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר דבר
בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה

את משה ואת אהרן כדעשו: ס

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
ישראל מארץ מצרים על צבאתם: ס

ואומר קרוט עד לשלח: וסמטור קורא בספר שכי

ובחדש

הראשון בארבעה עשר יום לחודש פסח
ליתוה: ובחמשה עשר יום לחודש הזה
תנשבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם מלית
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
לאיל תעשו: עשרון עשירון תעשה לפבש והאחד
לשבעת דבבשים: ושעיר חטאת אחד לבפר
עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לכם אשה תים ניהם ליהוה על עלרת התמיד ועשה

קריאה ליום ראשון של פסח
וְכַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
כְּלֵאֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְאָמַר קָדִישׁ

סכמים ליום ראשון מ! ספס.

בַּעַת הַהִיא: אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשׂוּהָ לָךְ
חֲרֻבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִל' אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית:
וַעֲשׂוּ לֹא יִהְיֶשׁע חֲרֻבוֹת צָרִים וְעַל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל־
נִבְעַרְתָּ הַעֲלֵה וְהַזְזֵה הַדְּבָר אֲשֶׁר מִל' יִהְיֶשׁע כָּל־הַעַם
הַיּוֹצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכִירִים כָּל־יְנִישֵׁי דְמִלְחָמָה מֵרֵוּ
בְּמִדְבַר בְּדֶרֶךְ בְּצִאֲרָתָם מִמִּצְרַיִם: כִּי מַלְיָכֵי הַיּוֹם כָּל־
הַעַם הַיּוֹצֵאִים וְכָל־הַעַם הַיִּלְדִים בְּמִדְבַר בְּדֶרֶךְ בְּצִאֲתָם
מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: כִּי אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה חֳלָלִים בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד־תָּסֹף כָּל־הַנּוֹי: יְנִישֵׁי דְמִלְחָמָה
הַיּוֹצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לִבְלֹתִי הַרְאֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְנֹכְחִי לְנֹכְחֵי וְגַם הַלֵּב וְדַבְּשׁ:
וְאֵת־בְּנֵיהֶם הַקִּים חַחֲתָם אֲתָם כָּל־יִהְיֶשׁע כִּי־עַרְלִים
הָיוּ כִּי לֹא־מָרוּ אֹתָם בְּדֶרֶךְ: וַיְהִי כִּי־אֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַנּוֹי
לְהַמּוֹל וַיִּשְׁבוּ חַחֲתָם בְּמַחֲנֵה עַד חַיֹּתָם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם גְּלוּרְתִי אֶת־חַרְפַּת מִצְרַיִם
מֵעַלְיֵכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַזֶּה לֵאמֹר גְּלוּל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: וַיְהִי בְּיַד יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
בְּאַרְבַּע־עֶשְׂרֵים לַיּוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעַרְבוֹת יִרְחֹו:
וַיֹּאכְלוּ

קריאה ליום ראשון של פסח

ויאכלו מעבור הַיָּרֵךְ מִמִּתְרַת הַפֶּסַח מִצֹּת וְקָלוּ
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַהוּא: וַיִּשְׁבַּר הַיָּמִן מִמִּתְרַת בְּכָל־לֶמֶס
 מִעֵבֹר הַיָּרֵךְ וְלֹא־קָטְף עוֹד לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־וַיֹּאכְלוּ
 מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: וַיְהִי בַּתּוֹת־יְהוֹשֻׁעַ
 בִּירְחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲגִיד: אִישׁ עֹמֵד לִגְדוֹ וְהִרְבּוּ
 שְׁלֹפָה בִּגְדוֹ וַיִּלְכַּד יְהוֹשֻׁעַ אֶל־יוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלֵנוּ אֶתְּךָ
 אִם־לִצְרִינוּ: וַיֹּאמֶר לֹא כִי אֲנִי שֵׁר צָבֵא יְהוָה עִתָּה
 בָּאתִי וַיְפֹל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר לוֹ
 מַה אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ: וַיֹּאמֶר שֵׁר צָבֵא יְהוָה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נֶעְלַד מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה
 עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וְעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּכֹן: וַיִּרְחוּ סִנְרַת
 וּמִסִּנְרַת מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲיִין יוֹצֵא וְאֲיִין בָּא: וַיְהִי
 יְהוָה אֵת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֵעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ:

קריאה ליום פ':

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוּר אֹזֶבֶב
 אֲרַעוּ כִּי־יֵלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ
 וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְתֵלְאֵה יִבְצֹרָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לַיהוָה:
 וְשׁוּר אֹזֶבֶב אֵתְּךָ וְאֵתְּךָ בָּנוּ לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֲהַדִּי:
 וְכִי־תִזְבְּחוּ וְכִי־תִזְדָּחֶה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם
 הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹרְתֵיכֶם מִמִּנְעוֹד בְּקֹר אֲנִי יְהוָה:
 וְשִׁמְרַתְּם מִצְוֹתַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא
 תַחֲלֹלוּ אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי

אני יהוה מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדני יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה נכל
משבת יכם: פ אלה מועדי יהוה מקראי

קדש אשר תקראו אתם במועדים: בחדש הראשון
בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום לחדש הנה תנמצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם בידבאו אל דת ארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם את קציריה והבאתם את העמר
ראשית קצירכם אל חכהן: והניף את העמר לפני
יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו חכהן: ועשיתם
ביום הניפכם את העמר בבש תמים בן שנתו לעלה
ליהוה: ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן
אשר

קריאה ליום שני של פסח

אֲשֶׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחַח וְנִכְלַח יַיִן רַבּוּעִירָה דַּהֲקִין
וְלֶחֶם וְקֵלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶסֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
הַבִּיאֲכֶם אֶת־קֶרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם הַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם: פ
מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת־עֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
שַׁבָּתוֹת תְּמִימַת תְּהִינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
הַשְּׁבִיעִירָה תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחַתְהוּ
הַדְּשָׁה לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבַתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה
שֶׁתִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרִים סֶלֶת תְּהִינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בְּכוּרִים
לַיהוָה וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת בְּבָשִׂים תְּמִימִם
בְּיָמֵי שָׁנָה וּפֶרֶז בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֲלֶיהָ
לַיהוָה וּמִנְחַתֶּם וְנִסְפִיחֵם אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה:
וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנַיִם בְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים: וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֶתֶם עַל־הַלֶּחֶם
הַבְּכֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנַיִם בְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
לַיהוָה לֶכְהֵן: וְקִרְאתֶם בְּעֶסֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְדָּשׁ
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקֵת
עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבַתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־
קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פְּאֵרְתְּךָ בְּקִצְרֹךָ וְלִקַּט
קִצִּירֹךָ לֹא־תִלְקַט לְעֵנִי וְלִגְרֵךְ תַּעֲזֹב אֶרְצֶךָ: וְנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: כל

מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנות אשר ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך

בעשור לחדש השביעי יהוה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבנות אשר ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו

בעצם היום הזה בניו כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תעשה

בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו

הקרת עולם לדורותיכם בכל משבתותיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בהמשה עשור יום לחדש השביעי יהוה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשר ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבנות אשר ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה

אשר

א 1 6 א 1

קריאה ליום שני של פסח

אִשְׂרָאֵל תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אֶל־יְהוָה
 לַיהוָה עֲלֵהּ וּמְנַחֶהּ זִבְחָהּ וּנְסֻכֶיהָ דְבַר יְיָ וְכִּי בְיוֹמוֹ
 מִלִּבְדֵּךְ שִׁבְתָּ יְהוָה וּמִלִּבְדֵּךְ מִתְנַוְתִּים וּמִלִּבְדֵּךְ כָּל־
 בְּדֻרֶיכֶם וּמִלִּבְדֵּךְ כָּל־גִּדְבַתְכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה אֵף
 בְּחַמְסֵהָ עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־
 תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּחְנוּ אֶת־חֲנִיָּהּ שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
 הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן וּלְקַחְתֶּם
 לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף
 עֵץ עֵבֶת וְעֵרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים וְחַנְתֶּם אֹתוֹ חֲנִיָּהּ שִׁבְעַת יָמִים
 בְּשִׁנְהֵי חֲקֵר עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִּחְנוּ
 אֹתוֹ בַּסֵּכֶר תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאוֹרֵחַ
 בְּיַשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בַסֵּכֶת לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי
 בַסֵּכֶר הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאֵנִי מִצִּיֹּן
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ולאמר קדיש ועמטור קורא בספר סבו כמו אפמול : ולאמר קדיש :
 הספרים ליום שני של פסח כעלכום כ' כ"ג :

וישלה המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
 וירושלם ויעל המלך בית יהודה וכל איש
 יהודה וכל ישיבי ירושלם אתו והזדהים והנביאים
 וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל
 דברי

דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ועמד המלך
 על העמוד ויכרות את הברית לפני יהוה ללכת
 אחר יהוה ולשמר מצותיו ואהת ערותיו ואת הקרית
 בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
 הכתבים על הספר הזה ועמד כל העם בבריתו:
 ויצו המלך אהרן חלקיהו הכהן ויגדלו ויאת כהני
 המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את
 כל הכלים העשויים לבעל וראשרה וכל צבא השמים
 וישרפם מחוץ לירושלם בשרמות קדרון ונשא את
 עפרם בית אר: והשנית את הכפרים אשר נתנו
 מלכני יהודה ויקטר בכמורת בערי יהודה ומסבי
 ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
 ולכל צבא השמים: ויצא את האשרה מבית יהוה
 מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרוף אותה בנחל
 קדרון וירק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני
 העם: ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר
 הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא ארנבל
 הכהנים מערי יהודה וישמא את הבמות אשר קטרו
 שמה הכהנים מנבע עד באר שבע ונתן את במורת
 השערים אשר פתח שערי יהושע שר העיר אשר
 על שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני
 הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם יאכלו מצות
 ב ת ו ב

הפטרה ליום שני של פסח

בְּתוֹךְ אֱהִיָּהֶם: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־הָעַם לֵאמֹר עֲשׂוּ
פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּפִתּוּב עַל סֶפֶר הַבְּרִית הַזֶּה:
כִּי לֹא נַעֲשֶׂה בְּפֶסַח הַזֶּה מִיְמֵי הַשְּׁפֹטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ
אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה:
כִּי אִם בְּשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֵאָשְׁרוּ נַעֲשֶׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־
הַיָּדְעָנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַנְּגַלִּים וְאֶת־כָּל־הַשִּׁקְצִים
אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יֵאָשְׁרוּ
לַמַּעַן הַקָּיִם אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתוּבִים עַל־הַסֶּפֶר
אֲשֶׁר מִצָּא הַלְקִיטוּ חֲכֵמֵי בֵּית יְהוָה: וּכְמָהוּ לֹא־הָיָה
לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ
וּבְכָל־מְאֹדוֹ בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמָהוּ:

ומכרח למלך ולקסל ואומר אמרי ועמורין הספרים למקומן ואומר קדיש
עד לעילא ומתפללין מוסף כמו אתמול: למכסה מתפללין כמו אתמול:
למעריב סהול סהול סהול מתפללין ערבית ושמו עשרה ככסול ואומר
בכרכ אקס סוכן כממזעיק לאכוס ביכס אתס אכרס לסכריל כולומזכריל
יעלס ויכא כעכודס וגו' כל הערכות: וכליל של עומר ואז ואמר היום
שכני ימים וכן מוסף וסוף עד סעביע לשבע ימים ואז ואמר היום
ועים שסס סכנע אסד. וכיום סמיכני ואמר היום ס' ימים שסס סכנע א'
זוס א'וכן עד סגינע ל'ד יאמר היום ד' ימים שסס סכני סמונע ועל דרך
זס מוכס וסלך עד י' יוס. ואין סוסרין עד סתססך עד זלט סכוככז'
וכוסגין שלא ליסא אסס כין פסל לעזרס וסלא לססססר עד ל'ד לעומר
אסילו כיוס ר'ס אור. עפכני סכאזתו זמן סתו סלמידו רכני עקיכא
על'ג לעומר אומרס ססססו עלמו ס' יוס סל'סי סתפללין כיומי סול
ועכור ועלס ויכא כעכור וקורין ססלל כדילוג וכן כל סאר סיעמי

עד סוף הסג. ועוזאין טכני ספריו תורה בכל יום וקורין כאלה טלם גככו :

ק"ש

וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶל־מִשְׁחַת לְאֹמֵר: קדש ליל בכור

פטר כל רחם בכני ישראל בארס ובהמה

לי הוא ויאמר משה אל ה'עם זכור זאת היום הזה

אשר יצאתם אמצרים מבית עבדים כי בחוק קיד הוציא

יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים

בחדש האביב: והיה כיריבאך יהוה אל ארץ

הכנעני והחתי ותאמר והתני והיבוס אשר נשבע

לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את

העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל

מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות ואכל את

שבעת הימים ולא יראה לך שאר

בכל זבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור

זאת עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות

על ירך וזכרון בני עיניך למען תהייה תורת יהוה

בפיך כי ביד חזקה הוצאתי יהוה ממצרים: ושמרתו

את החקה הזאת למועדה ממים וקימה: פ

והיה כיריבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר

נשבע לך ולא אבותיך ונתנה לך: והעבדת כל פטר

רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך

הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואדם

לא

קריאה ליום ראשון של חול המועד

לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניד תפדה :
והיה ברישאלך בנד מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחוקי הוציאנו והנה ממצרים מבית עבדים : והיה
כי תקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בני
מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על בני
זבח ליהוה כל פטר רחם הנזכרים וכל בכור בני
אפרה : והיה לאות על ידכה ולטקפות בין עמך
כי בחוקי הוציאנו והנה ממצרים : ולא יאמר קדם

והרבוני קורא כספר שני :

והקרבתם

אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים
בני שנה תמימם יהיו לכם : ומנחתם סלת גלולה
בשמן שלשה עשרנים לפי ושני עשרונים לאיל
תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
הכבשים ושעיר חמאת אחד לכפר עליכם : מל בר עלת
הבקר יאמר לעלת התמיד תעשו את אלה :
כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריה נחת
ליהוה על ענקת התמיד תעשה ונסכו :
השביעי מקרא קדש והיה לכם כל מלאכה עבודה
לא תעשו :

ואומר קדם ואמרו זכא לכיון ונס וזכין הספרים למקומן ומתפלל
עומף כמו בית נזכר ובעני את יום טוב מקרא קדם ואומר את יום מקרא

קריאה ליום שני של חול המועד כד

קדש ואומר קדים ספקבל ויאמרו נאולי ס'. קדים אין קדוש וקדים וכו'
וכסדר הזה מפילין ככל יום:

סעודה ליום שני של חול המועד:
בכספא

אם

בספא תלוה ארתי עמי ארתי העני עמד לא
תהיה לו כנשה לא תשימוזן עליו נשד:

אם חבל תחבל שלמת רעד עד בא השמש תשיבנו
לו: כי הוא כסותה לבריה הוא שמלתו לערו במדה
ישכב והיה כייצעק אלי ושמעתי כייחנן אני:

ס אלהים לא תקלל ונשיא בעמד לא

תאר: מלא אתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן
לי: בן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה

עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשך קדש תהיון
לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון

אתו: ס לא תשא שמע שוא אל תשת
ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחר

דבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחר רבים
להמת: ודל לא תהדר בריבו: ס כי

תפנע שור איבך או חמרו תעה רהשב תשיבנו לו:
ס כי תראו חמור שנאך רבין תחרת

מש: או והדלת מעזב לו עזב תעזב עמו:
ס לא תטה משפט: אבינך בריבו:

מדבר:

קריאה ליום שני של חול המועד

מדבר שקר תרחק ונגי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
 רשע: ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף
 דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
 נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש
 שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
 והשביעית תשמיטנה ונטשתה וכלו בני עמך
 ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
 למנוח ונח שורך וחמורך ונפש בן אמתך והגר:
 ובכל אשר אמרת אליכם תשמרו ושם אלהים
 אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיד: שלש רגלים
 תהג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים
 תאכל מצות פאשר צייתך למועד חדש האביב כי
 בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריקים: וחג הקציר
 בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת
 השנה באסף את מעשיך מן השדה: שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן ויהודה: לא
 תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהודה אלהיך לא
 תבישל גדי בחלב אמו: פ

וסרבינו קורא בספר שני כאמור: פרק סליקו קל סול סמועד:

פסל

ויאמר

קריאה ליום שני של חול המועד כה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַח לֶךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים
כְּרֹאשֵׁינִים וּכְתַבְתִּי עַל־הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר הִנֵּי עַל־הַלַּחַת הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שָׁנַרְתָּ: וְהָיָה

נִכּוֹן לִבְקֹר וְעַל־יָדָיִךְ בְּבִקְרֵי אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם

עַל־רֹאשׁ הַהָרִ: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְנָם אִישׁ אֶל־

יָרֵא בְּכָל־הָהָר נָם הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יָדְעוּ אֶל־מֹל

הַהָר הַהוּא: וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים

וַיִּשְׁכַּם מִשָּׁה בְּבִקְרֵי וְעַל־הַר סִינַי כִּי־אֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה

בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר

יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן

אֲרֻךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאֱמֵת: נִצַּר חַסֵּד לְאֱלֹפִים

בְּשֵׁי־עֵז וּפִשַׁע וְחַטְאֵהוּ וְנִקְרָה לֹא יִקְרָה פֶּקֶד עֵינֵי

אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רְבָעִים:

וַיִּמְהַר מִשָּׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא

מִצְאֵרְתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ־נֹכַח אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוֹ כִּי

עִם־קִשָּׁה עֲרַף־רֹאשִׁי וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטְאֵרְתָנוּ

וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד־כָּל־

עַמְּךָ אֲעִשֶׂה נֶפֶל אֶת־אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ

וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־

מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

שָׁמַר לְךָ אֶת־אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם הַזֶּה נֹרֵשׁ מִפְּנֵיךְ

ז א 17 את

קריאה ליום שלישי של חול המועד

אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַכֹּהֵן וְהַחֹטֵא וְהַפְּרוֹזִי וְהַחַיִּי וְהַיְבוֹסִי
הַשֹּׂמֵר לֶדֶךָ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּךָ
כִּי עָלֶיךָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ כִּי אֶת־מִזְבְּחֶתָּם
תִּתְצוּן וְאֶת־מִצְבַּחְתֶּם תִּשְׁבֹּרֶן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תִכְרַתוֹן
כִּי לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה שְׁמוֹ אֵל
קִנְאָה הוּא׃ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרָי
אֱלֹהֵיהֶם וּזְבָחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאָ לָהֶם וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחַם
וְלִקְחַתָּ מִבְּנֵי־עַמּוֹ לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵי־עַמּוֹ אַחֲרָי לְאֱלֹהֵיהֶן
וְזָנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אַחֲרָי אֵל הֵיטָוּ אֱלֹהֵי מִסְכַּח לֹא
תַעֲשֶׂה לָּךְ׃ אֶת־חַג־הַמִּצְוֹת־תִּשְׁמֹר שִׁבְעֵרֶת יָמִים
תֹּאכַל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד־חַדְשֵׁי־הָאָבִיב כִּי
בְּחַדְשׁ הָאָבִיב יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־
מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה׃ וּפֶטֶר הַמֹּר תִּפְדֶּה
בְּעַמּוֹן לֹא תִפְדֶּה וְעֵרְפָתוֹ כָּל־בְּכֹר בְּנֵיךָ תִפְדֶּה
וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקִים שִׁשְׁרַת יָמִים תַּעֲבֹד וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת פְּחָדִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג־שִׁבְעֵרֶת תַּעֲשֶׂה
לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר הַטִּיבִים וְחַג־הָאֶסְיִף תִּקְוֹפֶת הַשָּׁנָה׃
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה בְּרִי וְזָכַרְדָּךְ אֶת־פָּנַי הַיְהוֹן
יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי
אֶת־נְבִלְךָ וְלֹא־יִחַמַד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בְּעֵלְתֶךָ לְרֹאוֹת
אֶת־פָּנַי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה׃ לֹא־
תִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־חֶמֶן דָּם וְזָבָח וְלֹא־יִלְוֶן לְבָבְךָ זְבַח־חַג

הפסח

קריאה ליום שלישי של חול המועד 13

הפסח: ראשית בבורי ארמתך תבניא בית יהודה
אלהיה לא תבשל גדיבהלב יאמו: פ

וקרנעו קורא בספר עני כאתמול וקלוג

ערסא ליום רביעי על סוף המועד:

במדברא

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הרביעי

לאמר: ועשו בני ישראל את הפסח כמועדו:

בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו
אתו כמועדו בכל הקתו וככל משפטו תעשו אתו:

וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ועשו
את הפסח ברשותו בין

הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה
לעשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים

לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא:
ויקרא לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו

האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה
נגיע לכלתי הקרוב את קרבן יהוה במערו בתוך

בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה
מה יצוה יהוה לכם: פ וידבר יהוה

אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר יהי
איש בריהויה טמא לנפש או בדרד רחוקה לכם או

לדרתיכם ז ב ז 7 ז לדרתיכם

elle al

קריאת ליום רביעי של חול המועד

לדלתיתכם ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים ועשו אתו על מצורת ומררים
יאכלו: לא ישארו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו
בזכר חקת הפסח ועשו אתו: והאיש אשר הוא
טזור ובדרך לא יהיה חדרל לעשות הפסח ונכרתה
חנפש ההוא מעמיה בני קרבן יהודה לא תקרוב
במועדו חטאו ושא האיש ההוא: וכריגור אתכם נר
ועשה פסח ליהוה בחקרת הפסח וכמשפטו בן ועשה
חקה אחת יהיה לכם ולגד ולאיזרח הארץ:

וסרבוני קורא כספר כני כאתמול וקדיש:

בליל יום טוב האחרונים מתפללין ערפית כמו כראשון אלא שאין
אוננים סלל וכמעקדקין על היין אין אוננים זמן: כיום חמישי סווא
מכוע: כל פסח וסווא יום טוב מדר סתפלה כעני ימים טובים ראשונים
אלא מקורין סלל כדילוג ומוציאין מני ספרי סורה וקורין כספר ראשון
שעשה גכיו ואם כל כעכת קורין:

שלח

יהי בשלח פרעה את העם ולא נתם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא בני אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה:
ויסב אלהים את העם דרך המדברים סוף וחמשים
עלו בני ישראל בארץ מצרים: ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל
לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי

בגלגל על מסח מותר בזיוע

ישן סוף קרינת ים נש רעב לדונן
תנני רמץ סוף נכח ים שמו חכמים
סלמ סרבים סוף חיס סויית סוף

מזה אתכם: ויסעו מסברת ויחנו באתם בקצה
 המדבר: ויהיה הלד לפניהם יומם בעמוד ענן
 לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
 לילה לפני העם: פ וידבר יהוה
 אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו
 לפני פי החירת בין מנדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו
 תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
 הם בארץ סגד עליהם המדבר: וחזקתי את לב
 פרעה וירף אחריהם ויאכבדה בפרעה ובכל חילו
 הדעו מצרים כי אני יהוה ועשו בני וינד למלך
 מצרים כי ברח העם ויחפד לבב פרעה ועבדו אל
 העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
 מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויחז
 שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים וישיע על כלו
 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי
 בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו
 מצרים אחריהם וישנו אותם חנים על הים כל סוף
 רכב פרעה ופרשו וחילו על פי החירת לפני בעל
 צפון: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
 והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מיד ויצעקו בני
 ישראל אל יהוה: ויאמר אל משה המבלי אין
 קברים

קריאה ליום שמיני של פסח

קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחָתֵנוּ לְמוֹת בְּמִדְבַר מִהַזֹּאת
עֲשֵׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא זֶה וְהַדְּבַר
אֲשֶׁר דִּבְרַנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֵד לִמְמַנּוּ וְנַעֲבֹדָה
אֶת מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת מִצְרַיִם מִמָּהֵנוּ
בְּמִדְבַר וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֵל־תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ
וְרֹאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי
אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאתֶם עוֹד
עַד־עוֹלָם: יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּהְיֶינּוּ:

פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִהַתְּעַק
אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ: וְאַתָּה הָרֵם אֶת־
מִטֶּה וְנִטְהַר אֶת־יִרְדְּךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָרוּ וַיָּבִיאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה: וְאַנִּי הִנְנִי מִתְּחִיל אֶת־
לֵב מִצְרַיִם וַיָּבִיאוּ אֶת־הַיָּם וְהַכְּבֵדָה בְּפָרְעָה וּבְכָל־
הַיָּלֹו בָּרַכְבוּ וּבִפְרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
בְּהַכְּבִדִי בְּפָרְעָה בָּרַכְבוּ וּבִפְרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶךְ־
הָאֱלֹהִים הַהַלְדֵה לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְדֵה מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא
בֶּן מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֶן מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה הָעֲנָן
וְהַחֲשָׁד וַיֹּאמֶר אֶת־הַלִּילָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
הַלִּילָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּלְדֵה יְהוָה
אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלִּילָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם
לְהַרְבֵּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם וַיָּבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבֶּשֶׁה

בַּיּוֹשֶׁה וְהַמִּים לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם׃
 וַיִּחַדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אֶחְרֵיהֶם כָּל טוֹס פְּרֻעָה רֹכְבוֹ
 וּפְרָשָׁיו אֶל תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף
 יְהוָה אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעַנַּן וַיִּהְיֶה אֶת
 מַחֲנֵה מִצְרַיִם׃ וַיִּסַּר אֶת אַפְּנֵי מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְהַנְהוּ
 בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹכֶה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִהְיֶה
 נֶלְחֵם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל מֹשֶׁה נִטֵּה אֶת יָרֵךְ עַל הַיָּם וּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־
 מִצְרַיִם עַל רֹכְבוֹ וְעַל פְּרָשָׁיו׃ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־
 יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשַׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בָּקֶר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם
 נָסוּ לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃

וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֹכֵב וְאֶת הַפְּרָשִׁים לְכֹל
 חֵיל פְּרֻעָה וְהַבְּנָיִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם
 עַד אַחַד׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיּוֹשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
 וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם׃ וַיִּשַׁע
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא
 יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שַׁפְּתַי הַיָּם׃ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַנְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּירָא
 הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בֵּיתוֹהוּ וּבְמִשְׁחַת עַבְדּוֹ׃ פ

אִזְ יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאִמְרֵי אֲשִׁירָה

לַיהוָה כִּי נָאֵה נָאֵה טוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם׃
 עזי

קריאה ליום שביעי של פסח

עני וזמרת יה ויהי רלי לישועה זה אלי

ויגדוהו ילדו אבי וארממנהו יהוה אביש

מלחמה יהוה שמו מרבת פרעה

וה לו ירה בים ומבחר של שיו טבעו בים סוף

תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו

אבן ימינה יהוה נאדרי בבח ימינה יהוה

תרעץ אזיב ובר ב נאונך תהרס

קמך תשלח חרנד יאכלמו בקש וברוח

אפיד נערמו מים נצבו כמו נד נזולים

קפאו תהמת בלב ים אמר אזיב ארדף

אשיג אחלק שלל תמלאו נפשי

אניק חרבי תורישמו ידי נשפת ברוח כסמו

ים צללו כעופרת במים אדירים מר

כמכה באלים יהוה מי פמכה נאדר בקדש

נורא תהלת עשה פלא נטית ימינה

תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו נגאלת

נהלת בעזך אל נוח קדשך שמעו

עמים ירגזון חיל אחז ישבו פלשת או נבחרו

אלופי אדום אילי מאב ואחזמו רעד

נמנו כל ישבו כנעון תפר עליהם אימתה

ופחד בגלל זרועך ידמו כאבן ער

יעבר עמך יהוה ער יעבר עם זו קנית ותבאמו

ותטעמו

קריאה ליום שביעי של פסח כט

וּתְטַעְמוּ בְּהַר גִּבְעַתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ

פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדַנִּי בְּזַנְנֵי יָדַי; יְהוָה

יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד; כִּי בָא סוּס פְּרָעָה

בְּרַכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי

הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁ בְּתוֹךְ הַיָּם;

וַתִּקַּח מְרִים הַנְּבִיָּהָ אַחֲוֹת פ

אֶהְרֹן אֶת־הַתָּף בִּידָהּ וַתִּצְאֶן כָּל־הַנְּשִׁים אֶחְרֵיתָ

בְּתַפִּים וּבַמְּהַלֹּת; וַתַּעַן לַהֵם מְרִים שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־

נָאָה נָאָה סוּס וּרְכַבּוֹ רַמָּה בָּיִם; ס

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־

מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם;

וַיָּבֹאוּ מִדְבָּרָהּ וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּדְבָּר כִּי מְרִים הָם

עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מְרָה; וַיִּלְכוּ הָעַם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

מַה־נִּשְׁתָּה; וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּזְרְחוּ יְהוָה עֵינָיו וַיִּשְׁלַח

אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֵי קוֹמִשְׁפָּט וְשֵׁם

נִסְקָהוּ; וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהִישַׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל־

הַקְּוִי כָּל־הַמְּהַלָּה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בְּמִצְוֹתַי לֹא־אֲשִׁים

עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאִי; קיט

נסעמטור קורא כספר טני כעו אקמול : זאוטר קיום :

סמטרוס ליום קדושי טל פסח .

קדיאח ליום שביעי של פסח

וידבר

דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה ארנו מכף כל איביו ומכף

שאל: ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי

לי: אלהי צורי אהסה בו מגן וקרן

ישעי משנבי ומנוסי משעי מהמס תשועני

מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע:

כי אפפני משבר רמות נחלי בליעל יבערני:

חבל שאל סבני קדמני מקשרמות:

בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע

מהיכלו קולי וישועתי באזניו: ותנעש

ותרעש הארץ מוסדות השמים ירננו ויתנעשו

כי חרה לו: עלה עשן באפונות

מפיו תאכל נחלים בערו מפנו: ויש שמים

וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על

ברוב ועפה וידא על בני פירוח: וישת חשך

סביבתיו ספות השרת מים עבי שהקים:

מנה נגדו בערו נחלי אש: ירעם מן השמים

יהוה ועליו יתן קולו: וישלח חצים

ויפיצם ברק ויהם: ויראו אפיקים יגלו

מוסדות תבל בנערת יהוה מנשמת

רוח אפו: ישלח מפרוס יקהני משני ממים

רבים: יצילנו מאיבי עז משנאיבי

אמצו

אִמְצוּ מַמְנִי: יִקְרַמְנִי בְּיָמֵי אִיְדִי וְיִהְיֶה יְהוָה
 מִשְׁעוֹן לִי: וַיֵּצֵא לְמַרְחָב אֶתִּי יְהוָה לְצַנִּי
 בְּיַחְפֹּץ צִוִּי: וַיִּנְמְלֵנִי יְהוָה בְּצַדִּיקוֹתַי כִּבְרֵי יְדִי
 יִשׁוּב לִי: בְּיַשְׁמֵרְתִּי דְרָבְנֵי יְהוָה וְלֹא
 יִשְׁעֵתִי מֵאֱלֹהֵי: בְּיָ כָל מִשְׁפָּטָיו לְגַגְרִי
 וְהִקְטִינוּ לֹא אֲסוּר מִמֶּנָּה: וְאֵתִּיהָ
 תִּמְיֹם לְוָא שְׂתַמְרָה מַעֲוִיָּה: וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי
 כְּצַדִּיקוֹתַי כִּבְרֵי לְגַגְרִי עֵינָיו: עִם חֲסִידִי
 הַתְּחַסֵּד עִם נְבוֹרֵי תִמְיִם תִּתְקַס: עִם נְבוֹרֵי תִמְיִם
 וְעִם עֲקֹשׁ תִּתְפַּל: וְאֵת עֵם עֵינִי
 תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיִךְ עַל דְּרָמִים תִּשְׁפִּיל: בְּיַ אֲתַחֲנִיךְ
 יְהוָה וְיִהְיֶה נִיחָה חֲשָׁבִי: בְּיַ כִּבְיָה
 אֲרוֹץ נְדוּד בְּאֱלֹהֵי אֲדֹלָג־ שׁוֹר: הֵאֵל תִּמְיִם
 דְּרָבְנֵי אֲמַרְתִּי יְהוָה צְרוּפָה מְגִדָּה הוּא
 לְכָל חַחֲסִים צִוִּי: כִּי מִי־ אֵל מְבַלְעֵדֵי יְהוָה וּמִי־
 צוֹר מְבַלְעֵדֵי אֱלֹהֵינוּ: הֵאֵל מַעֲוִיָּה
 חֵיל וְיִתֵּר תִּמְיִם דְּרָבְנֵי: מִשׁוּתֵי רַגְלֵי כְּאֵלֹת וְעַל
 בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יְדֵי לְפִלְחָמָה
 וְנִתְתָּ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה וְרוּעַמִּי: וְנִתְתָּ לִי מִיָּמִין
 יִשְׁעוֹךְ וְעֵנְתְּךָ תִּרְבֵּנִי: תִּרְחִיב צַעֲרִי
 מִחֲתָנִי וְלֹא מַעֲרוֹ קִרְסֵלִי: אֲרֹדְפָה אֵיבֵי
 וְאֲשְׁמִידֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד בְּלוֹתָם:
 ח ב 8 * וְאֲכַלֵּם

חפזרה ליום שביעי של פסח

ואכלם ואמחצם ולא יקימון ויפלו תחת רגלי
 ותזרני חיל למלחמה תכרע קמי תחתני
 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעו
 ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם
 בעפר ארץ בטיט תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים
 עם לא ידעתי יעבדני: בני נכר יתכתשו לי
 לשמע און ישמעו לי: בני נכר יבלו
 ויחנרו ממסנרותם: חרי יהוה וברוך צור
 וירם אלרי צור ישעיו: האל בנתן נקמת
 לי ומורד עמים תחתני: ומוציאי מאיבו ומקמי
 תרוממי מאיש חמסים תצילני: על כן
 אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: מנדול
 ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

יום סמיכי של פסח מסללין כמון אפעול. ונוזאין סני סכרי טווס
 וקורין באסר טעס גברי מן כל סכור. ואס מל כסכת מסקיליטן עסר
 טעסר וקורין ד' גכרי:

עשר

תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה
 שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך
 במקום אשר יברך לשבן שמו שם מעשר דגנך
 תורשך ויצא לך ובכרתך בקרב וצאגך למען תלמד
 ליראה

קריאה ליום אחרון של פסח לא

לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל הַיָּמִים׃ וּבִירְבֵּה מִמֶּנּוּ
הַדָּרָד כִּי לֹא תוֹכֵל שְׂאֵתוֹ כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בְּכֶסֶף וְצֵרֶת הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה
דְּכֶסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תִּהְיֶה נִפְשֶׁךָ בְּבִקְרָה וּבְצֹאֵן וּבִזְיָן
וּבְשִׁכָר וּבְכֹר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נִפְשֶׁךָ וְאִכְלַת שָׂם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַחְתָּ אִתָּהּ וּבֵיתְךָ׃ וְהָלוּ אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנו כִּי אִין לֹא חֶלֶק וְנִחַלְהָ עִמָּךְ׃

מקצה שלש שנים תוציא את
כָּל־מַעֲשֵׂר תְבוּאָתְךָ בְּשָׁנָה הַהִיא׃ וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ׃
וּבָא הָלוּי כִּי אִין לֹא חֶלֶק וְנִחַלְהָ עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיתוּם
וְהָאֵל מִנֵּה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂת יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃

מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃
וְהָ דָבָר הַשְּׂמֵטָה שְׂמוֹט כָּל־בְּעַל מִטְרָה יִרֹד אֲשֶׁר
יֵשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא יִגַּשׁ אֶת־דַּעְיוֹ וְאֶרֶץ־אֲחִיו כִּי קָרָא
שְׂמֵטָה לִיהוָה׃ אֶת־הַנְּכָרִי יִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶרֶץ־
אֲחִיךָ תִשְׂמֹט יָדְךָ׃ אִפֹּס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן כִּי בִרְדֵךְ
יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ־אֲשֶׁר יִדְוֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּוֹלְךָ נִחַלְהָ
לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם שָׂמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְצֻוָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי

מצוך

קריאה ליום אחרון של פסח

מצודת היום: כריחה אלהיך ברכך באשר דבר לך
 והעבטת נזים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בנזים
 רבים ובך לא ומשלו: ס כריחה בך
 אביון מאחר אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהיה
 אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
 ירך מאחרי האביון: כרפתח תפתח את ירך לו
 והעבט תעביטו ור מחסרו אשר יחסר לו: השמר
 לך פן יהיה דבר עם לבבך בלעל לאמר קרבה שנת
 השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיו האביון ולא
 תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון
 תתן לו ולא ירע לבבך ברתו לך לוי כי בגלל הדבר
 הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח
 ידך: כילא יחזל אביון מקרב הארץ על כן אנכי
 מצודו לאמר פתח תפרח את ירך לא אחיד לעניך
 ול אבינך בארצך: ס כי ימכר לך
 אחיד העבדי או העבד ובעבדך שש שנים ובשנה
 השביעית תשלחנו חפשי מעמד וזכרת שלחנו חפשי
 מעמד לא תשלחנו ריקם: העניק רעניק לו מצאנה
 ומרנג ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו:
 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך
 על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כי
 יאמר אליך לא אצא מעמד כן יחזק ואת ביתך כי

קריאה ליום אחרון של פסח

ל
טוב לו עמך : ולקחת את המרצע ונתתה בראש
ובדלת והיה לך עבר עולם ויאמר לאמתך תעשה כן
לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכיר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה :

כקמל וס עניניו על פסח כמול עקמלין כאן :

בוכרא

כל

הזכור אשר יולד בבקר ובצאן והזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר שורך
ולא תזו בכור צאנך : לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביחך :
וכי יהיה לך מוס פסח או עזר כל מוס דע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצביו וכאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו במים : פ שמור את הדש

האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב
הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : וזבחת פסח
ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
לשכן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך : ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים

קריאה ליום אחרון של פסח

ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריד אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאחריך: ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה: ס

שבעה שבועות תספור לך מהחל הרמש
בקמה תחל לספור שבעה שבועות: ועשית חב
שבועות ליהוה אלהיך מסת נדברת ידך אשר נתן
באשר יברכך יהוה אלהיך: ושמת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ודגור ודיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:

וזכרת כרעב היית במצרים ושמת ועשית את
הדקים האלה: פ חג הפסח תעשה

לך שבעת ימים באכפך מנרנך ומיקבך: ושמת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי ודגור
ודיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים

תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
יברכך

לנ קריאה ליום אחרון של פסח

יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשרי ידיו
והיית אך שמח: שלוש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו בכרפת
יהוה אלהיך אשר נתן לך:

ולומר קדום: ומעטיר קורא כספר סני כאלעזר: קדום:
סעטרס ליום עמינו על פסח:

עזר

היום בנב לעמר ינפף ידוחר בת ציון נבעת
ירושלם: הנה הארון יהוה צבאות מסעף
פארר: במערכה ורמי הקומה גדעים והנבחים
ישפלו: ונקף סבכי הער בברזל והל בנון באדיר
יפול: ויגא חטר מנזע ושיונצר משרשו יפרה:
ונהר עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת
יהוה ולא למראד עיניו ושפוט ולא למשמע אזניו
יובית: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
אריך והכבד אריך בשבט פיו וברוח שפתיו ימית
רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור
חלציו: ונר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטון נהג בסם: ופרה
נדב תלענדה יחדו ירצו ילדיהן ואריה בבקר יאכל
ט א י תבן

קריאה לשבת והול המועד של פסח

פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי את אשר אחז
ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא רתובל לראת
את פני כי לא יראני האדם והי: ויאמר יהוה הנה
מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כברי
ושמתיך בנקרת הצור ושכתי פפי עליך עד עברי:
והסירתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:
ואסר כך ואמר פכל לך סכ טוב למעלה דף כ"א:

סעטטיר קורא כספר פני וסקרנכס:

ספטרפ סכת מול סמועד טל ססט:

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: כצאן
קדשים כצאן ירושלים במועדיה בן תהיננה הערים
החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:
היתה עלי יד יהוה ויציאני ברוח יהוה ויניחני ברמוד
הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם
סביב סביב והננה רבורת מאד על פני הבקעה והנה
עבשות מאד: ויאמר אלי בן אדם התחינה העצמות
האלה ואמר אדני יהוה זאת העת: ויאמר אלי
היבא על העצמות האלה והאמרת אליהם העצמות
היבשות שמעו דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח והחיתם:
ונרתו עליכם גידים והעלרתי עליכם בשר וקדמתי
עליכם

עליכם עזר ונתתי בכס רוח וחיותם וידעתם כראוני
 יהוה: ונבאתי באשר צויתי ויהי קור בהנבאי והנה
 בעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: וראיתי והנה
 עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עזר מלמעלה
 ורוח אין בהם: ויאמר אלי הנבא אל הרוח אנבא
 כן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר ידוני יהוה
 מארבע רוחות באי הרוח ופתי בהרונים האלה
 ויהיו: והנבאתי באשר צונו ותבוא בהם הרוח ויהיו
 ועמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ויאמר אל
 כן אדם העצמות האלה כל בית ישראל חמה
 הנה אמרים יבשו עצמותינו וברכה תקוה לנו ננורנו
 לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר ידוני
 יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם
 מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל ארמת ישראל
 וידעתם כראוני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
 אתכם מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכסוחיותם והנחתי
 אתכם על ארמתיכם וידעתם כראוני יהוה דברתי
 ועשיתי נאם יהוה:

קריאה ליום ראשון של שבועות
בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו
 מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחגו במדבר ויחזקו
 ישראל

פרשה לשבועות

וישראל נגד החר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא
אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב
ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
ועתה אב שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל העמים כירי כל הארץ:
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ונבי קדושים אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל דהדברים
האלה אשר צוה יהוה: ויענו כל העם יחדו
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ואת
דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנני
אנכי בא אליך בעב העני בעבור ושמעו דברי דברי
עמד ונס כד ואמינו לעולם ויגד משה את דברי העם
אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לד אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל
העם על הר סיני: והנבילת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מות ימת: לא תגע בנזיר כרסקול יפקל או ירה
וירח אם בהמה אם איש לא יהיה במשד היכל המה
יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם ויקרא
את

קריאה ליום ראשון של שבועות לו

אֶת־הָעַם וַיִּבְכּוּ שְׂמֵלֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַם הוֹי
 נִבְנִים לַשֵּׁלֶשֶׁת יָמִים אֶל־תִּשְׁאוּ אֶל־אִשָּׁה׃ וַיְהִי
 בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַהֲיוֹת הַבִּקְרָוּיָהּ קְלוֹרֹת וּבִרְקִים וְעִנְנֵי
 בָבֶל עַל־הַהַר וְקַל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֵד כָּל־הָעַם
 אֲשֶׁר־בְּמַחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם לַקְּרֹאת
 הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֵבּוּ בַתְּחִיתֵי הַהָר׃ וְהָרַ
 סִינַי עָשָׂן כָּלֹּ מִפְּנֵי אֲשׁוֹר יָרַד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וְעַל
 עֲשָׂנו כַּעֲשֵׂן הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲרֵד כָּל־הַהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל
 הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶּׁרֶד יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ
 בְּקוֹל׃ וַיִּרַד יְהוָה עַל־הָרַסִּינַי אֶל־רֹאשׁ הַהָר
 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַעֲלֵ מֹשֶׁה׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד־הָעֵד נָעַם פִּן־יִהְרָסוּ אֶל־
 יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רַב׃ וְגַם הַכַּהֲנִים הַנִּנְשָׂיִם
 אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פִן־יִפְרָץ בְּהֵם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא יוּכַל הָעַם לַעֲלֹת אֶל־הָרַסִּינַי
 אֲתָה הָעֹדְמָה בְּנוֹל אֹמֵר הַנֶּבֶל אֶת־הַהָר וְקִדְּשָׁתוּ׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לְדָרַד וְעֲלִיכִי אֲתָרָה וְאַתָּרָה עִמָּךְ
 וְחַכְהֲנִים וְהָעַם אֶל־יִהְרָסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פִּן־יִפְרָץ
 בָּם׃ וַיִּרַד מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ ׀
 וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר׃
 ׀ אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים

קריאה ליום ראשון של שבועות

יִחְרִים עַל פָּנָיו לֹא תַעֲשֶׂה לְכַפֵּס לְוַכַּל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא

תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינָיו
אֲבוֹתַי עַל בְּנֵי עַל-שָׁלִשִׁים וְעַל רִבְעִים לְשָׁנָא
וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֹהֲבָיו וְלִשְׂמֵרֵי מִצְוֹתָיו

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא
יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שֵׁמוֹ לְשׂוֹא
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ

שֵׁשֶׁת יָמִים תַעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכְתְּךָ יוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וּבְרֵךְ אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ

כִּבְדֹּת אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִרְוָה לְךָ
לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף

לֹא תִנְנֹב לֹא תַעֲנֶה
בְּרַעַךְ עַד שִׁקְרָה לֹא תִחַמַד בֵּית רַעֲךָ
לֹא תִחַמַד אֶת רַעֲךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְשׂוֹרְךָ וְחַמְלֹךָ וְכָל
אֲשֶׁר לְרַעֲךָ וְכָל הָעַם רְאִים אֶת

הַקּוֹלֶת

קריאה ליום ראשון של שבועות לו

הקולות ואת הלפידים ואת קול השפָר ואת ההרעשן
 וידא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל-
 משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל-ידבר עמנו
 אלהים פן נמות: ויאמר משה אל-העם אל-
 תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
 תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד
 העם מרחק ומשה נגש אל-ה' ויערפל ישר-שם
 תאלהים: ויאמר יהוה אל-משה כה
 תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
 דברתי עמכם: לא תעשו אתי אלהי כסף ואלתי
 זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי
 וזבחת עליו את עלת ה' ואת שלמיך את זאנך ואת
 בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך
 וברכתך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
 אתהו גזית כי הרבך הנפת עליה ותחלליה: ולא
 תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך
 עליו: קריש

ומפני קורא כמפר טני:

וביום הנכבדים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לרית

א 10 1 ניחח

קריאה ליום ראשון של שבועות

ניחה ליהודה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה
כבשים בני שנה: וּמִנְחָתָם סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשֵׁמוֹ שֶׁל־שָׁדֵה עֶשְׂרֵי נִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֵי נִים
לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכֶּבֶשִׂים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תִמִּים יְהִי לְכֶם
וְנִסְפִידִים: וְאוֹמֵר קִדִּישׁ

סעטס ליום ראשון של שבועות:

וְקִדְשֵׁי בְּשֵׁלִשִׁים שָׁנָה בְּרַבְעֵי בַחֲמֻשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וְאֲנִי כְתוּבָה הַנּוֹלָדָה עַל־נַחַר כְּבָר נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים: בַּחֲמֻשָּׁה לַחֹדֶשׁ
הַיּוֹם הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגִלּוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּכְיֶן: הַיּוֹדֵה
הַיּוֹם דְּבַר יְהוָה אֵל יִחְזָקֵאל בֶּן־בּוּזִי וְהִכְתִּין בְּאֶרֶץ
כְּשָׂדִים עַל נַחַר כְּבָר וְתִהְיֶה עֲלָיו שֵׁם יְדִי: וְאֶרְאָה
וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עֵנָן גָּדוֹל וְאֶרְאָה
מִתְּלַקְחָתִי וְנָגַה לֹסְכִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵין הַחֲשָׁמַל מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דָּמוֹת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מִקְרָאֵיהֶן
דָּמוֹת אָדָם לֵהֲנֶה: וְאַרְבַּע פָּנִים לְאַחֶת
וְאַרְבַּע כַּנָּפַס לְאַחַת לָהֶם: וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל
וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגְלֵי עֵזֶל וְנִצְצִים כְּעֵין נְהַשְׁתֵּר
קָלִל: וַיְדַבֵּר אָדָם מִתַּחַת כַּנָּפֵיהֶם עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם
וּפְנֵיהֶם

הפטרה ליום ראשון של שבועות לה

וּפְנֵיהֶם וּכְנֵפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם: הַכְּרוֹת אִשָּׁה אֶל־

אָחוֹתָהּ כְּנֵפֵיהֶם לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן יָאִישׁ אֶל־עֵבֶר פְּנֵי

יָלְכוּ: וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲדִיָּה אֶל־

הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַל לְאַרְבַּעַתָּן

וּפְנֵי נֶשֶׁד לְאַרְבַּעַתָּן: וּפְנֵיהֶם וּכְנֵפֵיהֶם כְּדָרוֹת

מִלְּמַעְלָה לְאִישׁ שְׂתִים חֹזְבוֹרוֹת אִישׁ וּשְׂתִים מְכַסּוֹת

אֶת נֹוֹת יְהֵנָה: וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פְּנֵי יָלְכוּ אֶל־אִשׁ

יְהִיָּה שְׂמָה הַרוּחַ לְלִכְתָּן יָלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן:

וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מִרְאִיהֶם כְּנַחֲלֵי אִשׁ בְּעוֹרוֹת כְּמֵרְאֹה

הַלְּפִידִים הִיא מִתְּהַלְכֵת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹוֹה לְאִשׁ וּמִן

הָאִשׁ יֵצֵא בָּרֶק: וְהַחַיּוֹת רִצּוּא וְשׁוֹב כְּמֵרְאֹה

הַבְּזֻק: וְאֵרָא הַחַיּוֹת וְהֵנָּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ אֶצֶל

הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פְּנֵי: מֵרְאִיָּה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם

כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ וְדַמּוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאִיהֶם

זִמְעֵיהֶם כְּאִשְׁרֵי יְהִיָּה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן: עַל־

אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן בְּלִכְתָּם יָלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן:

וְנִבְיָהֶן וְנִבְיָה לְהֵם וְיִרְאֶה לְהֵם וְנִבְתָּם מִלְּאֵרֶת עֵינִים

סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן: וּבְלִכְתָּ הַחַיּוֹת יָלְכוּ הָאוֹפְנִים

אֶצֶל־ם וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִשְׂאָה הָאוֹפְנִים:

עַל אֲשֶׁר יְהִיָּה שֵׁם הַרוּחַ לְלִכְתָּ יָלְכוּ שְׂמָה הַרוּחַ

לְלִכְתָּ וְהָאוֹפְנִים יִשְׂאָה לְעַמְרָתָם כִּי רוּחַ הַחַיּוֹת

בְּאֹפְנִים: בְּלִכְתָּם יָלְכוּ וּבְעַמְרָתָם יַעֲמִדוּ וּבְהַנְשֵׂאֵם

מֵעַל

הפטרה ליום ראשון של שבועות

מעל הארץ ינשא האופנים לעמתם כירח התיח
באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע בעין
תקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת
תרקיע בנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים
מכסורת להנה ולאיש שתים מכסורת להנה: זאת
גויתיהם: ואשמע את קול בנפיהם בקול מים רבים
בקול שרי בלכתם קול המלה בקול מחנה בעמדם
תרפינה בנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על-
ראשם בעמדם תרפינה בנפיהן: וממעל לרקיע
אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כח
ועל דמות הכסף דמות כמראה אדם עליו
מלמעלה: וארא בעין חשמל כמראה אש
בית לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וכמראה
שתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונה לו סביב:
כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הנשם בן
מראה הנה סביב הוא מראה דמות כבוד יהודה
ואראה ואפל על פניו ואשמע קול מדבר
ותשאני וותואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
יהנה ממקומו:

יום שכי עתללני כיום ראשון נמוכאי ב' ספרי תורה וקורין כל חמשה
בכרי כפרת ראש עץ כל הבכור עד סוף הפרשה כמו שכתוב בפסוקי
אל פסח ואם קואכס קורין חמשה ועתלל עץ עמר תעמר ואומ קדום:
וכספר

הפמדה ליום שני של שבועות

טל

וכספר עכי קורא עפטיר כמו כיום ראסון וקדום :

ספטרס ליום שני של שבועות :

ויהוה

בהיכל קדשוחם מפניו בלדי ארץ :
תפלה לחבקים הנביא על שנינוורת :

יהוה שמעתי שמעך וראתי יהודה פעלך בקרב שנים
היהו בקרב שנים תודיע ברנו נחם תזכור : אלוה
מתימן יבוא וקרש מהר פארן סלח נסה שמים
הורו ותהלתו מלאה הארץ : וננה כאור תהיה
קרנים מידו לו ושם חביון עזה : לפניו ילד דבר
ויצא רשף לרגליו : עמד ויכרד ארץ ראיה ונתר
גלים ויתפצצו הררי עד שחו נבעות עולם דהליבות
עולם לו : תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון ידעות
ארץ מדון : הבנהרים חררי יהוה אם בנהר ס אנה
אם כיום עברתך כי תרפב על סוסיד מרכבך יד
ישועה : עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר
סלה נהרות תבקע ארץ : דאוד יהילו הרים זרם
מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא : שמט
ירח עמד זבלה לאור הציג יתלכו לננה ברק חנירתך :
בועם תצער ארץ באף תדוש גוים : יצאת לי שוע
עמד לי שוע ארת משיחך מחצת ראש מבירת רשע
ערות יסוד עד צואר סלה : נקבת במטעו ראש
פרו

הפטרה ליום שני של שבועות

פָּרְזוּ וְסַעְדוּ לְהַפְזִינֵנִי עַל־יְצֵאתְכֶם כְּמוֹ לֶאֱכֹל עֵנִי בְּמַסְתְּרוֹ
 זָרַחְתָּ בַיּוֹם טוֹסֵדֶךָ מִיַּם רַבִּים׃ שְׂמַעְתִּי וְתַרְנֵנִי
 בְּטִנְי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבֵא רַקֵּב בְּעֲצָמֵי וְתַחְתֵּי אֲרֵנִי
 אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לְעֵלּוֹת לְעַם יְהוּדָה׃ כִּי תֵאָנֶה
 לֹא תִפְרָח וְאִין יָבוֹל בְּנַפְנִים כְּחַשׁ מַעֲשֵׂה זֵית וּשְׂדֵמֹת
 לֹא עָשָׂה אֲכַל נֹזֵר מִמִּבְלָה צֹאן וְאִין בְּקֹד בְּרַפְתִּים׃
 וְאִנִּי בִיהוּחַ אֶעֱלוּדָה אֲנִילָה בְּאַרְהֵן יִשְׁעֵי יְהוּדָה
 אֲדַנִּי חוֹלֵי וַיִּשְׂם רְגְלוֹ בְּאַלְלוֹת וְעַל בְּמוֹרְתֵי יוֹרְכְנִי
 לְמַנְצָה בְּנִינֹתָ׃

לקורא כחורס ה' נכחו כפרתם אעור הכתוב לעולה כי טמיו מל עמם
 קור און כסב ואס סוף עכס קורא ו' ושמעטור קורא ערדפה ודעטור ואס'

ובחמשה עשר יום לחידוש השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה
 לא תעשו והנחתם חג ליהוה שבעת ימים; והקרבתם
 עלה אשה ריח ניהיה ליהוה פרים בני בקר שלשה
 עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים יהיו; ומנחתם קלת ברולה בשמן
 שלשה עשרונים רפרף אחד לשלשה עשר פרים
 שני עשרונים לאיל האחד לשני האילים; ועשרון
 עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים; ושעיר
 ענים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונכבתה;
 הנח

תטלת הח' זלחה לנס סוכות
 בסעודת סוכות... רבשע מלא מסולת... שאלתי רחמי... נולטת מידה... מבהר ומצב... עליו כעמ'... כעב עמיה... טובים כעסוף... בקדש ספק... נשמע מלעש... כעס ומעש... בל' מכי... זכה ונחל... כ' כנזל... ונחל נעם...

הנה

יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך:

ואספת את כל הגוים אל ירושלם

למלחמה ונלכדה העיר ונשפו הכתים והנשים

תשגלנה וצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת

סככנס

מן העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום ק

הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר

הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים

מתציו מורחה ויפה בא גדולה מאד ומש חצי ההר

צפונה וחציו נגבה: ונסתם ניא הר כי יגיע ניא

הרים אל צל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש

בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדושים

עמד: והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות

וקפאון: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא

לילה והיה לערב יתה אור: והיה ביום ההוא

יצאו מים חיים מירושלם חצים אל תים הקדמוני

וחצים אל תים החדשון ובחרף יהוה: והיה

יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה

אחד ושמו אחד: יסוב כל הארץ בערבה מגבע

לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה רחלתיה למשער

בנימין עד מקום שער הר אשון עד שעה הפנים

ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרס לא

יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת יהיה

המנפה

הפטרה ליום ראשון של סכות

המנפח אשר ינף יהוה את כל העמים אשר צבאו
על ירושלים המקי בשרו והוא עומד על רגליו ועינו
תבקנה בחריהו ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש
יד רעהו ועל תירו על יד רעהו: ונס יהודה תלחם
בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד: וכן תהיה מנפת הסוס הפרד הנמל
ודחמור וכל בהמה אשר יהיה במחנות ההמה
במנפת הזאת: והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים
על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך
יהוה צבאות ולהג את חג הסכות: והיה אשר לא
יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות
למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הנשם: ואם
משפחת מצרים לא תעלה ולא באר ולא עליהם
תהיה המנפה אשר ינף יהוה את הגוים אשר לא
יעלו להג את חג הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו להג את חג הסכות:
ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה
הסירות בבית יהוה במזרקים לפני המזבח: והיה
כל טור בירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות
ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא
יהיה פגעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

וביום

יום של סכות ומפלגין כמו כיום ראשון ומכרכין על כולן
 ולכ ולין לכרך עליו מסטיכוו אלף כסאל יום ראשון של
 סכות כעבת. ועונזאין מבי ספרים. באחד קורין קמטס כמו אתמול
 כפרטס עמטס. וסטפער קורא כמו אתמול ואוער ספטס
 ואק:

ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל ובינה
 היתנים בחג הוא החדש השבעי:

ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
 הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו יתנו
 לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
 ימנו מרב: ויבאו הכהנים את ארון ברית יהודה
 אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
 בנפי הכרובים: כי הכרובים פרשים בנפים אל
 מקום הארון ויסבו הכרובים על הארון ויעל בדיו
 מלמעלה: ויארכו הכדים ויראו ראשי הכדים מן
 הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד
 היום הזה: אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
 הניח שם משה בחרב אשר ברת יהוה עם בני ישראל
 בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן
 הקדש והענו מלא את בית יהודה: ולא יכלו
 הכהנים לעמד לשרת מפני הענו כי מלא כבוד
 יא א יי יהות

הפטרה לחם שני של סכות

יהוה את בית יהוה : ואמר שלמה יהוה
 אמר לשכן בערפל : בנה בניתי בית זבל לד מכון
 לשבתך על מים : ויסב המלך את פניו ויברך את
 כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד : ואמר
 ברוך יהוה אלהי ישראל כ אשר דבר בפיו את דוד
 אבי ובידו מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתי את
 עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל
 שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ויבחר
 דוד להיות על עמי ישראל : והי עס לבב דוד אבי
 לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל : ואמר יהוה אל
 דוד אבי ען אשר היה עס לבבך לבנות בית לשמי
 חטיבות כי היה עס לבבך : רק אתה לא תבנה הבית
 כי אם בנך היצא מחלציד הוא יבנה הבית לשמי :
 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
 ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ויבנה
 הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשם שם מקום
 לארון אשר שם ברית יהוה אשר ברית עם אבותינו
 בהוציאו אותם מארץ מצרים :

שוכטור קורא בספר עני בקרבנות כשנינו על אונס קיום טלס לא סוף
 טכט סיו קורין אוקס סקרבנות . וקדום לעולא ומכרך סעטטור כטו
 טכטכטו כטכט קורין סעטטוס וטק .

והיה

ביום ההוא ביום בוא נוגעל אדמת ישראל
נאם אדני יהוה תעלה המתי באפי:

ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
יהיה רעש גדול על אדמת ישראל ורעשו מפני הני
הים ועוף השמים וחיית השרה וכל חרמש החרש
על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה
וגרסו ההרים ונפלו רמדרגות וכל חומה לארץ
תפול:

וקראתי עליו לכל הרי הרב נאם אדני
יהוה הרב איש באחיו תהיה: ונשפטתי אתו
בדבר וברם ונשם שוטף ואבני אלנביש איש ונפרות
אמטיר עליו ועל אנפיו ועל עמיה רבים אשר
אתו: והתנדרתי והתקדשתי ונודעת לעיני ננים

דביסודעו כי אני יהוה: ואתה בן אדם הנבא
על נזנ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך נזנ
בשיא ראש משד ותקל: ושבתיה וששאתיה

והעליתיה מירכתי צפון והבאתיה על הרי ישראל:
והכתי קשתך מיד שמאלך והציד מיד ימינך אפיל:

על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיד נעמים אשר
אתך לעיש צפור כל כנף וחירת השדה נחתה ניד
לאכלה: על פני השדה תפול כי אני דברתי

נאם אדני יהוה: ושלחתי אש במנוג אבישבי
האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: ואת שם קדשי

הפטרה לחול המועד ושבת

אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי
עוד וידעו הנזים כי אני יהוה קדוש בישראל:

הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הנה היום אשר
דברתי: ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו

בנשק ומנו וצנה בקשרת ובהצים ובמקל יד ובדמח
ובערו בהם אש שבע שנים: ולא ישאו עצים מן

ההשרה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק ובערו יאש
ושללו את שלל ידם ובזזו את בזויהם נאם אדני

יהוה: והיה ביום ההוא אתו לגונן מקום שם
קבר בישראל בני העברים קדמת הים והסמרת היא

את העברים וקברו שם את גונן ואת כל המונה
וקראו ניא המון גונן: וקברו בית ישראל למען

טהר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם יום הכבוד נאם אדני יהוה:

ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את
העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה

שבעה חדשים יחקרו: ובערו העברים בארץ
וראיה עצם אדם ובנה יצלו ציון עד קברו ארתו

המקברים אל ניא המון גונן: ונשם שם עיר
המונה וטהרו הארץ:

השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה

ביום

ריח

מנ קריאה לשמיני עצרת

ד' יח ניהח ליהודה פ'ר א'חד א'יל א'חד פ'כשים ב'ני
ש'נה שבעה תמימם: מנתתם ונספיהם לפר לא'יל
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת א'חד
מלכד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשה
ליהודה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנספיהם ולשלמיכם: ויאמר משה
אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אלהי ישראל
קיום לעולם. ספרה לסמיני עשרת כולכיס:

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל
התפללה והתחננה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מברע על ברכיו וכפיו פרשות השמים:
ועמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר:
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר
דבר לאנפל דבר א'חד מכל דבריו הטוב אשר דבר
ב'ך משה עבדו: יהי יהוה אל הינו עמו ב'אשר
היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות
לכבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: יהיו דברי אלהי
אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אל הינו
יוםם זמיליה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא אלהים און עוד: והיה לכבד
שלם

הפטרה לשימיני עצרת

שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֶת בְּחֻקָּיו וּלְשׁוֹר מִצֻּוֹתָיו
בְּיוֹם הַזֶּה וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זִכְרֵי זִכָּה לִפְנֵי
יְהוָה וְיִזְבַּח שְׁלָמִים אֶת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים וְעָרַב זִבְחֵי
לַיהוָה בְּקֹרֶן עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלְפֵי וְצִיָּן מִזֶּה
וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וַתִּנְכְּלוּ אֶת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת תוֹדֵי הַתְּצַר
אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה שֵׁם אֶת הָעֹלָה וְאֶת
הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח הַנְּהַשֵּׁת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה קָטַן מֵהַכִּיל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים בַּעַת הַהוּא אֶת
הַהֵן וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָחַל גִּדּוֹל מִלְּבוֹא הַמֶּת יַעֲד
נִחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת
יָמִים אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת
דָּוִד וּבִרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְיִלְכּוּ וְיִאֱהָלוּהֶם שְׂמֵחִים
וְיִטְוִי לֵב עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ:

ועסוי רוקספרי למקומו ואלו קריש לעילא ומכריז עליהם זכור מוסב סרוס
ועמודי סגס ומספלין סכנור ספלט מוסף כמו סכסוכ כמוספ סל מסר

קריאה לשמחת תורה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסְּבִי

קראתה לשמחה תורה

בַּיּוֹם הַזֶּה וְזָרַח מִשְׁעוֹר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִהַר פְּאֵרֶן וְיִצְחָק
מִרְבֵּבֶת קָדַשׁ מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר רַתְּ לָמוֹ: אָף חֲבֵב עַמִּים
כָּל קָדְשׁוֹ בִּירְדָּה וְהֵם תָּבוּ לְרַגְלָהּ וְשֵׂא מִדְּבַרְתֶּיהָ:

תּוֹרַח צִוְּה לָנוּ מִשֵּׁה מוֹרֶשֶׁה קִהַלְתָּ יַעֲקֹב: וַיְהִי
בִּישְׂרוֹן מִלֶּךְ בְּהַתְּאִסָּף רֵאשִׁי עִם יָחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יִמְרַת וַיְהִי מָתוֹ מִסֶּפֶר: ס

וְזֹאת לִיחֻדָּה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה
וְאַל עָמּוֹ תִּבְיֹאנּוּ יְדֵי רַב לֹו וְעוֹז מִצְרוֹ תִּהְיֶה:

וּלְלוֹי אָמַר תְּמִיד וְאוֹרִיד לְאַיִשׁ
ס חֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוּ בְּמִטָּה תְּרִיבְהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה:
הָאֵמֶר לְאַבְיוֹ וְלֹאֲמוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֵת אָחָיו לֹא הִכִּיר
וְאֵת בְּנָיָה לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִצְרוּ:

יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁימוּ
קְטוֹרֶה בְּאַפֶּךָ וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בְּרַךְ יְהוָה הַלְלוּ
וּפַעֲלֵי יָדָיו תִּרְצֶה מִחַץ מִתְנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו מִן־יְקוּמוֹן:
ס וּלְבְנֵימֶן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן

לְבַטַח עֲלֵיו חֲפָף עֲלֵיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן:
ס וְלִיוֹסָף אָמַר מִבְּרַבֶּת יְהוָה אֲרָצוֹ

מִמְּנַד שָׁמַיִם מִטֵּל וּמִתְהוֹס רִבְצַת תַּחַת: וּמִמְּנַד
תְּבוֹאֵת שָׁמַשׁ וּמִמְּנַד נֶרֶשׁ יִרְחִים: זְמַר־אֵשׁ הַרְרֵי קָדְשׁ
וּמִמְּנַד גְּבֻעוֹת עוֹלָם: וּמִמְּנַד אֲדָרָץ וּמִלֶּאָה וּרְצוֹן שִׁכְנֵי
סִנְהַ תְּבוֹאֵתָהּ לְרֵאשִׁי וְסָף וְלִקְדָקֵד גְּזִיר אָחָיו: בְּכֹזֶר
שׁוֹרוֹ

שורו הבר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח
יחדו אפס יארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה;
ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך

והששבר באהליך: עמים הר יקראו שם ויבחו זבחר
צדק כי שבע ימים יינקו ושפני טמוני חול:

ולנד אמר ברוד מרחיב נד כלביא
שכן וטרף ורוע אף יקרוד: וירא ראשית לו כי שם
הלקת מתקק ספון ויתלה ראשי עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל:

ולבן אמר הן נור אריה ינק מדהבשן:
ולנפתלי אמר נפתלו שבע רצון
ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה:

ולאשר אמר ברוד מבנים אשר יהי רצון אחיו
וטבל בשמן רגלו: ברוד ונחשת מנעלך וכימיה
דבאך: אין כאל ישרון רכב שמים בעזרד ובנאותו
שחקים: מענה ילהי קדם ומתחת זרעת עולם
וירש מפניך אויב ויאמר השמר: וישכן ישראל בטח
בדר עין עקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו
טל: אשר יד ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מנן
עזרד וישראל הרב נא ואתה ויכחשו ייביד לך ואתה
על במיתמו תדרך:

ועל משה
מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פני
ירחו

קריאה לשמחה תורה

ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הנגלעד עד דין
 ואת כל נפתלו ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ
 יהודה עד הים האחרון ואת הנגב ואת הכנף
 בקעת ירחו עיר התמרים עד אשר הואמר יהודה
 אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאבותם ליתתק
 אליעקב לאמר לזרעך אתנהה בראיתך בעיניך ושמה
 לא תעבר וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב
 על פי יהוה ויקבר אהו בני בארץ מואב מול
 בית פעור ולא זדע איש את קברו עד היום הזה
 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתרה עינו
 ולא נס לחה ויבכו בני ישראל את משה בערבת
 מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה ויהושע
 בן נון מלא רוח חכמה כיוסמן משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ועשו כ אשר צוה יהוה אשר
 משה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 יראו יהוה פנים אל פנים לכל האתת והמופתים
 אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
 ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היר החזקה ולכל
 המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל

חזק:

ובספר מנו קולס מקמלת סתורס מבראקטית עד אשר ברא אלסוס
למקום:

וב א 11 בראשית

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה ריקה ופנויה וחסר
ועליון

פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי

ערב ויהי בקר יום אחד

אלהים ית רקיע נחמד במים ויהי מקביל בין המים

למים ויעש אלהים את הרקיע מקביל בין המים

לאש ומתחת לרקיע ובני המים אשר מעל לרקיע

ויהי בן יום אחד ויקרא אלהים למקום שמים ויהי ערב

ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים

יקוו המים מתחת השמים אל המקום אשר ותיאמר

היבשה ויהי בן יום אחד ויקרא אלהים ליבשה ארץ

ולמקום המים קרא ימים ויאמר אלהים כי טוב

ויאמר אלהים תרשע הארץ וישא עשב מרע

ורע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על

הארץ ויהי בן יום אחד ותוצא הארץ וישא עשב מרע

ורע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו

ויאמר אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום

שלישי ויאמר אלהים יהי מאהלת

ברקיע השמים להבדיל בין הים ובין הלילה ויהי

לאת

לא אתת ולמועדים ול ימים ושנים: והיו למארת

ברקע השמים לזכר על הארץ והיו קו:

ועש אלהים את שני המארות הנדולים את המאור

הנדל למקשלת היום ואת המאור הקטן לבמשלת

הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים כרקע

השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה

ולתבדיל בין האור בין החשך וברא אלהים כיו טוב:

ויהי ערב ויהי בקר ויום ורביעי: ויאמר אלהים

אשר צו השמים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ

על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים

הנדלים ואת כל נפש החיה הרמשית אשר שרצה

המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וברא אלהים

כיו טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו

וכלאו את חמם במים ויעוף ערב בארץ:

ויהי ערב ויהי בקר ויום חמישי:

ויהי ערב ויהי בקר ויום ששי:

ויהי ערב ויהי בקר ויום שבת: ויאמר אלהים

תמצא הארץ נפש חיה למינה בהמה

ועש אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל

המש האדמה למינהו וברא אלהים כיו טוב:

ויהי ערב ויהי בקר ויום שבת: ויאמר אלהים

בצלמנו נעשה אתם בצלמנו נבראנו ויברך

בברכת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ

ובכל הרמש על הארץ: ויברא אלהים

את

יב ב יז ז

קריאה לשמחה תורה

את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו וזכרונקבה
ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם

אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשהו ורדו
בדגת הים וכעוף השמים וככל הבהמה אשר על-
הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל

עשב ירע ורע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ ורע ורע לכם יהיה לאכלה:

ולכל חיה הארץ ולכל עוף השמים ולכל ירמשה
על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויחזקו: וירא אלהים את כל אשר עשה

והנה טוב מאד ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך

אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ואלו קדוש של מניסס וכספר ג' קורא סעטנו' כמו אקמול. סרמס לעטנו'

ביום

השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: והקרבתם עליה אשה

ריח ניחח ליהודה פר אחד זביל אחד כבשים בני-
שנה שבעה תמימים: מנחתם ונספיהם לפר לאיל

ולכבשים

וּלְכַבְּשִׁים בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפָּט: וּשְׁעֵיר הַטָּאֵת אֶחָד
 מִלְּבַד עֵלֶת הַתְּמִיד וּמִנֶּהֱתָה וְנִסְכָּהּ: אֵלֶּה תַעֲשׂוּ
 לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדְּרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם לְעַלְתְּכֶם
 וְלִמְנַחְתֵיכֶם וּלְנִסְבֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ואומר קדים עד לעולא סעודים לעמסה ערס :

וַיְהִי

אֶחָרֵימוֹת מֹשֶׁה עָבַד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר:

מֹשֶׁה עָבְדִי מֵרַתְּנָעַתָּה קוֹם עֲבוֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
 אֶתְּהַו וּבְלִי־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּרַגְלֵיכֶם
 בּוֹ לָכֶם נִתְּנוּ בְּאֶשְׁרֵי דְבָרְתִי אֶל־מֹשֶׁה: מִהַמְדָּר
 וְהַלְבָנוֹן הַזֶּה וְעַד הַנְּהַר הַגָּדוֹל נִהַר פְּרָת כָּל־אֶרֶץ
 הַחֲתִים וְעַד הַיַּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ יְהִי נְכוּלְכֶם:

לֹא־יִתְצַב אִישׁ לְפָנֶיךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ כְּאֲשֶׁר הִיָּרְתִּי עִם־
 מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא־אֶרְפָּךְ וְלֹא־אֶעֱזָבְךָ: חֻק

וַאֲמַץ כִּי אֶתְּהַלֵּל אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לֵתֵת לָהֶם: רַק חֻק וְאֲמַץ מֵאֵד
 לִשְׁמֹר רַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עָבְדִי אֶל־
 תְּסוּר מִמֶּנּוּיִמִין וּשְׂמֵי־אֹזֶל לְמַעַן תִּשְׁכַּל כְּכֹל־אֲשֶׁר
 תִּלְד: לֹא־יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ
 יוֹמֵם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַכְּתוּב בּוֹ

כי

מוסף לשלש רגלים

כִּי אֵין תַּעֲלִיחַ אֶת דְּרֹכָךְ וְאֵין תִּשְׁקִיל : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ
תּוֹמָא מִן אֶל תַּעֲרֹץ וְאֵל תִּתֶּן כִּי עֲמִיד וְהִנֵּה אֶל הַיָּד
בְּכָל אֲשֶׁר תִּקְרָא :

מוסף לשלש רגלים

עָרַם לֹם עַמּוּדָה פִּלְטָמָס זָכַר לִינוּסַס עֲנָרִים קִינֹמֶסוֹס לִירֵס :

אֵל הַיָּנוּ וְאֵל הַיָּבֹתֵינוּ מִפְּנֵי הַטְּאִינוּ וְלִינוּ
מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ
וְאֵין אֲנוּ וְכוּלֵין לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלִהְשַׁתְּחוֹת לְפָנֶיךָ
בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בְּנוֹה הַדְּרֹךְ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ יְיָ הִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל הִי אֱבוֹהֵינוּ מִלֶּד רַחֲמֵין
שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְדָּם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ אֱבוֹנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
כְּלֵה כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהִזְפַּע וְהַגְּשָׁא עָלֵינוּ
לְעֵינֵי כָל חַי וְנִקְרָב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַבָּיִת וּנְפֹצוֹתֵינוּ בְּנֵס
מִדְּרַבְתֵי אֲרָץ : וְהִבְיֵאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַחֲמֵיךָ וְלִירוּשָׁלַם עִיר
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם אֲנֵי אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידוֹן בְּסֶרְוֹן וּמוֹסָפִין
בְּהַלְבֵּתוֹן אֶת מוֹסֵף יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַמְכֻנְעוֹת סִסְכַת הַיָּד
(וּפְשֻׁטָה אֵין אֶת מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם מוֹפְ

מקרא

מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה

עבדך

אלהינו

ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדורש לנו שברה עלינו
רחמן רחמך בגלל אכזר שעתו רצונך בנה ביתך
בתחלה בונן בית מקדשך על מבוננו הראנו בבנינו
אמחנו בתיקונו וחשב שמינתך לתוכו והשב כהנים
אעבודתם ולוים לשרים ולזמרים ויהי שב ישראל
לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחודה לפניך בשלש
עמירי לנו בכל שנה ושנה כפתוב בתורה שלוש
עמים בשנה יראה כל זכורך את פניו אל ה' במקום
אשר יבחר בחנ המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות
לא יראה את פניו דיקם איש כמתנת ידו ככרכת
"אלהיך אשר נתן לך

והשיאנו

"אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
בשמחה ובשלום באשר רצית
ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך שים
הלקנו בתורתך שבענו מטובך שמח לבנו בישועתך
ושהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו "אלהינו בשמחה
ובששון נאחס ונכונן מקום מועדי קדשך וישמחו בך כל

חלף ה' יור ה'כ

ישראל מקדשי שמך ברוד אתה "מקדש שפנת ישראל
והומנים

מוסף לשלשרגלים

והזמנים:

אי דורה רנה אי מודים איסוס עלום:

תקון הטל

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון נוטל הסדים טובים קונה הכל וזוכר
 חסדי אבות ומביא נזיל לבני בניהם למען שמו
 באהבה:

שזופת שמש להוצת פתרוסים מרודיה תנובב
 בטל לירסוסים האל העונה בעת
 רצון עמוסים מגן הוא לכל החוסים:

עלך עוזר ומשמיע ומגן כרוך אתה יי מגן אכרסם
 אתה גבור לעולם ס' עמוס מתים אתה:

שלח רחוק הטוב להחיות גויינו לקדמותה
 תשיב נחלת צבוינו מסד טוב לכל ימצא
 פדונו הלא אתה תשוב תסוינו:

מבטח כל היצור ומענוס וצלם המכין טרף
 ומזון לכלים שגרתנו תעטר בעב
 מלקוש ותושלם ותשמים יתנו טלם: ראה קמרה
 למלאת ברסיסי ברכה להם לאוכל ומרפא וארוכה
 חיות הוני נטובה בבוכבים בהלם: וטעמים ירעפו
 נאות

תקון הטל

מט

נאות מדבר ונס תחזרנה גבעות ניל ובפשוטי ציאים
תאזרנה פתניל ירונו יהדיו רוב הסדיק במלם:
למלבוש סות סמר ערומי שורקה
ומשבוע בטובו נפש שוקקה ושדי רעבה ורקה במערנו
ממלאם: וסמם ישבעו עיני בשפלה ובחר
ומלאו הגרנות בר והיקבים תירושו ויצהר תרנגור
פרוזות עומדות על תלם:

לשוננו

בוננת אלהי ותבחר: בשירים
ששמת בפיו טוב ממסחר וננרד כוננת
צעדי ממשחר: וליגרון תתה בקראי לא ניהר ויצרי
הלבנת כמו צמד צחר ולכולא שתה לבבי בי
סחרחר היה סתריעתה כאתמול ולמחר ומניני אתה
אלהי אל תאחר:

פנעון

לך לשלום נשם ובא בשלום טל כירב להושע
ומוריד הטל: אשיר שירתי נאשים רבתי:
ואנבירה שפתיל צור ישועתי וביום אמרתי תול כטל
כי יב פישם כבודך האל שוכן בתוך עם אל ותעמיד
מיכאל ותהיה לו לנואל חיום לישראל אהיה

כטל: כורג

ואלהי אבורנו בטללי אורה
תאיר אדמח בטללי ברכה
יג א גי x תכרד

אלהינו

תקון חטל

תברך ארמה בטללי גילה תגיל ארמה בטללי
רצה דרשן ארמה בטללי חוד תהדר ארמה
בטללי ועד טוב תועד ארמה בטללי זמרה תזמר
ארמה בטללי חיים תחיה ארמה בטללי טובה
תטיב ארמה בטללי ישועה תושע ארמה בטללי
כלכלה תכלכל ארמה כמו שאתה הוא יי אלהינו רב
להושיע מזרוד הטל לברכה אנא הורידהו להאזרה
לברכה לגילה לרצה להוד לעד טוב לזמרה לחיים
לטובה לישועה לכלכלה מכלל חיים בהסד ;

אי אטימארכס לס קמלס :

תקון הגשם

אמרינארכס אזל מון מטיב דרוס ומזיד הגמס אי אזיל קסל לזאך
תפלת מוסף :

קואכדו טורכארו אזל מון מוסף אי קו לייגוי אס למען מעו כלספס דירק
אמפון :

שפעת

רביבים זרירד מזבוליו לחיות זרע
זלתת פרוי יבוליו; מטר זורה ומלקוש
זרירד עם אנוליו; היות דשן ושמן כל פרוי עין ועליו;
חיש ושלח עופר טרם ינוסון צלליו; זכור תזכור לו;
מוטע אשלי; קופס מן נעול ופרדס רמון שתוליו;
קרית

קורה גמס

לגילה דרוס אייגוי מן סולברת קדמון מוכר
ישועה נפלאה עליה הוה אל סולן של ואל סולן
נחמד לו עי זרע • ונחמד דשן תקון עתה דב חטובה דרעה
וילגב מיש שמשברו חלופה יזם יז מיש עימיה מן טעבר
מקו לז ומקור אב וזמן ומקור יפלי חלופה מוקדח מיש
שעלול דרעה נעמד מן חפס נעמן כב כב סס • וכן
מסמ מן טעבר יזם כפמל מעורב סולן יז לז שול חפס
מך לז אי צמח מוכר עתה סולן יזם כפמל מעורב סולן יז לז
נחמד מיש מיש לז מן חפס כד ען מן סולן ומקור יז
קדש מיש מיש • וזל מיש כפמל כפמל כפמל
אז • נחמד כפמל מיש מיש יז מיש נחמד מיש
דשו יז • נחמד מיש מיש מיש מיש מיש מיש
קד קול • נחמד מיש מיש מיש מיש מיש
מחמד מיש כפמל מיש מיש מיש מיש מיש
מלש מ מיש מיש מיש מיש מיש מיש מיש
מלכ מלש מיש מיש מיש מיש מיש מיש

תקנות השם

קרית הנהרוד ומגדל עזר חיליו שובב לצואה השן
מלאי הוד בליליו בניו לתלפיות ונהרובל הנוים
אליו: אלה הפגן תלו עליו: סומן

מכסה שמים צעבים ומלביש ומלהרף ומניח
עליו חוק ורשם אצרך המוצב פרוח
נא לתיות בו כל נפוחי נשם משב הרוח ומגדיר
הנשם: אליה ישברו מקצות הארץ ועד קצות: אדם

ובהמה וכל יצורי ארצות משיב הרוח לעתות קצוות
ושולחמים על פני הוצות: אונך צמאון ושרב וכל
הרבות קטוב: תשלח רוחך ויהיו בנגור טוב: אדם
ובהמה אשר החשו מטוב תפתח ירך ושבעון טוב:

אונך תלמי ציה אשר נודתה ערומה: תתגברת
דשא חציר וקמה תפרוה נצניה ותריבושה רקמה:
ותהרש פני אדמה: אונך אב רחמן נושא אהבת
לב עקוש: פרה נפש תזרז מיד קוש השלימה נה
דכרה ואם אין בננו מתקושש וקוש ונתתי ממר ארצכם
בעתו וירה ומלקוש: אונך

לשוננו בוננת אלהי ותבחר בשיריכם
ששמת בפי טוב מפסדי: וננך כל בוננת
צערי ממשחר ול נרון תתה בקרא ולא ניתה:
ויצדיח לה לבנת כמו צמר צחר ולכן לא שתיה לבבי פני

סחררה היה סתרי עתה באתמול ומני אתה
יג ב ג ז א אלהי

קוד דמש סבלוב

אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

מקדשת הלב עם מעו הוד

מחסי כן רעיוני יא חכר יין ול פמטן סחורו יא חכר סחורו
קסן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

מקדשת הלב

אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

כדור הוללות הלב

אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

כדור הוללות הלב

אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

כדור הוללות הלב

כדור הוללות הלב

אש נעטרה קסן קל גאון קולו פמטן עזר ידיו
נעלמה חכר עזר: אש סח יצור וצופני קולו סלוב
סחורו לנעלמה ישי בחרו למי ליהוה יאן פמטן יא גאון
עמ חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב
אנן קודו למי סחורו סלוב חכר סחורו סלוב חכר סחורו סלוב

הושענות

רוח ויצר הרים: למענך גדול העצה משפיל ומרים:
למענך דובר צדק ומנטר מישרים: למענך היודע ועד
אם יסתר איש במסתרים:

למענך והוא באתר ומי ישיבנו אמרים למענך גד ונקי
ומתברר עם ברים: למענך חופש מצפון וחקר כל הדדים:
למענך טפחה מינו שמים ועשה מאורים:

למענך יסד ארץ בצורות בקע יארים: למענך פכיר בזה
מכובד באורים: למענך לא יתמו שנותיו לרור דורים:

ועתה חסדך לבטח כוונת ש
המקיפים שבעתים ברוח צדק
הקפדת המזבח בכל יום מלוי ימים
שמוכות

ליום ראשון

הושענא

אנא אחד ושמו אחד ומי ישיבנו והוא באחד קרא

שמים וארץ ועמדו באחד הושיענו כסופסופ

בסקס סעס ססס בחגיגת יום אחד אנא זכור אבי ירש ארת

הארץ והיה אחד הכין לאומים לב אחד ודרד אחד

לקרוא כלם בשם יי ולעברו שכם אחד: סעויענו

אנא זכור בני יחיד היה לפני אביו אחד שניהם בנסיון

הלכו באחד נתת כופר תחתיו אול אחד: סעויענו

אנא זכור אב הוסיף חלק שכם אחד קנה לתמליט

המטות האחד אסף בניו לקבל מלכות שמים פה אחד

סעויענו אנא זכור המשמיענו שמים בקולות וברקים

באחד המנהיגנו תורה אחת ומשפט אחד הושיענו

בהקפת

הקפה ה

חנה למד

יד ה' ואלו ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ועתה נבאר המקימים

הושענות

אָנָא הוֹשֵׁעָ נָא

אָנָא אֵל אַחֲרוֹן רֵאשׁוֹן אִמֶץ עִם נִצְרוּרִים כְּאִישׁוֹן

בְּצַעֲקַתָם הוֹשֵׁעֲנָא בְּלִשׁוֹן הַיּוֹם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן

הוֹשֵׁעָ נָא אָנָא אָנָא נְדַע נִינְי רֵאשׁוֹן נָאֵל מִיִּחְרִיד

בְּלִחְשׁוֹן וְנִטְהַל לְנוֹשָׁלוּם כְּמִימֵי פִישׁוֹן הַיּוֹם בְּיוֹם

רֵאשׁוֹן הוֹשֵׁעָ נָא אָנָא הוֹשֵׁעָ נָא

אָנִי וְדָה הוֹשֵׁעָ נָא

כְּהוֹשֵׁעַת יְרוּי הַיָּאֹדָר בְּעוֹדָה הַנְּאֹדָר וְתִבְרִיק מְאֹדָר

לְעַלוּמֵי כְּאִישׁוֹן נָם עֵתָה כְּמוֹכָן אֵל שְׁחַק שׁוֹכָן

פְּדוּת לְעַמְּךָ הַכּוֹן נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּן הוֹשֵׁעֲנָא

כְּנִי כְּהוֹשֵׁעַת סְנֵל דְּנַלְמוּל דְּנֵל וְרֵאשׁ מוֹעֲדֵי דְּנֵל

דְּשַׁנְתָּ דִישׁוֹן פְּדוּי אַכִּיב נְקִיבֵי עַם תְּכִיב סוֹבְבֵי דֵת

סְכִיב נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּן הוֹשֵׁעֲנָא כְּנִי כְּהוֹשֵׁעַת

מְאֹדָרְךָ בְּן הוֹשֵׁעָ אֶת עַמְּךָ וְכֹרֵךְ אֶת נְהַלְלָד

נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּן הוֹשֵׁעֲנָא

אָנִי וְדָה הוֹשֵׁעָ נָא

מוֹשֵׁעַ

חוֹסִים הוֹשֵׁעַ אֲמוּנֵי עַם בְּדַתְךָ דוֹרָשִׁים

דָּרַע אִיתְנֵי דִפְעַס הוֹזַת אוֹדָה אֶת יי

רָצָה נָא שׁוֹעַתָם שְׁעָה נָא תִפְלְתֵם בְּפַעַם רֵאשׁוֹנָה

תְּהִי נָא אִילוּתֵם עִם אֲשֶׁר בְּיוֹם כְּפּוֹר מְפֹשֵׁעַ פְּדִיתֵם

אוֹמְרִים וּמְהַלְלִים אִין קְרוּשׁ כְּנִי

הַעֲמֵס הַיֵּזֶע אֲלוּתֵס סָת יי

כְּכַתוּב

תנה אלהים... ועתה נבאר המקימים... אָנָא הוֹשֵׁעָ נָא... אָנָא אֵל אַחֲרוֹן רֵאשׁוֹן... בְּצַעֲקַתָם הוֹשֵׁעֲנָא... הוֹשֵׁעָ נָא אָנָא אָנָא... בְּלִחְשׁוֹן וְנִטְהַל לְנוֹשָׁלוּם... רֵאשׁוֹן הוֹשֵׁעָ נָא אָנָא... אָנִי וְדָה הוֹשֵׁעָ נָא... כְּהוֹשֵׁעַת יְרוּי הַיָּאֹדָר... לְעַלוּמֵי כְּאִישׁוֹן... פְּדוּת לְעַמְּךָ הַכּוֹן... כְּנִי כְּהוֹשֵׁעַת סְנֵל... דְּשַׁנְתָּ דִישׁוֹן פְּדוּי אַכִּיב... סְכִיב נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן... מְאֹדָרְךָ בְּן הוֹשֵׁעָ אֶת עַמְּךָ... נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן... אָנִי וְדָה הוֹשֵׁעָ נָא... מוֹשֵׁעַ... חוֹסִים הוֹשֵׁעַ אֲמוּנֵי עַם... דָּרַע אִיתְנֵי דִפְעַס הוֹזַת... רָצָה נָא שׁוֹעַתָם... תְּהִי נָא אִילוּתֵם... אוֹמְרִים וּמְהַלְלִים... הַעֲמֵס הַיֵּזֶע אֲלוּתֵס... כְּכַתוּב

כְּנִי כְּהוֹשֵׁעַת סְנֵל דְּנַלְמוּל דְּנֵל וְרֵאשׁ מוֹעֲדֵי דְּנֵל... דְּשַׁנְתָּ דִישׁוֹן פְּדוּי אַכִּיב נְקִיבֵי עַם תְּכִיב סוֹבְבֵי דֵת... סְכִיב נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּן הוֹשֵׁעֲנָא כְּנִי כְּהוֹשֵׁעַת... מְאֹדָרְךָ בְּן הוֹשֵׁעָ אֶת עַמְּךָ וְכֹרֵךְ אֶת נְהַלְלָד... נְהַלְלָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּן הוֹשֵׁעֲנָא... אָנִי וְדָה הוֹשֵׁעָ נָא... מוֹשֵׁעַ... חוֹסִים הוֹשֵׁעַ אֲמוּנֵי עַם בְּדַתְךָ דוֹרָשִׁים... דָּרַע אִיתְנֵי דִפְעַס הוֹזַת אוֹדָה אֶת יי... רָצָה נָא שׁוֹעַתָם שְׁעָה נָא תִפְלְתֵם בְּפַעַם רֵאשׁוֹנָה... תְּהִי נָא אִילוּתֵם עִם אֲשֶׁר בְּיוֹם כְּפּוֹר מְפֹשֵׁעַ פְּדִיתֵם... אוֹמְרִים וּמְהַלְלִים אִין קְרוּשׁ כְּנִי... הַעֲמֵס הַיֵּזֶע אֲלוּתֵס סָת יי... כְּכַתוּב

בכתוב הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעים
ונשאם עד העולם ונאמר ויהיו דברי אלה אשר
התחננתו לפני קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו למען רעת כל עמי הארץ כיי הוה האלהים
אין עוד:

לא יבום וגו' סלא מוסיף ונו' מוכח למצוה ונו'

ליום שני

הושענא למענך

אנא

א אחד ופבייש אומרים שנים בחצי השם ברא
עולמו באותיות שנים יצר הכל בעבור אדם
ועורו שנים הושיענו (כסופע' רכ) כספת כעמים סנים בחגיגות
ימים שנים אנא זכור אב בנה בבית אל מזבחות שנים
בנסיון הלב עם נערים שנים וקראתו מן השמים
פעמים שנים: הושיענו אנא זכור בן הכמיר רחמי
אב באמירות שנים הננתו גוים שנים לאומים שנים
ויברך הוה נביר פעמים שנים הושיענו אנא זכור היה
אעיר ונחל פי שנים ועשה מטעמים גרים שנים עבר
במקלו את הירדן והיה למחנות שנים: הושיענו אנא
המשיענו תורה על די רועים שנים תמנחולנו עשרת
דברים על לוחות שנים תמאזין ומעיד בנו עדים שנים
הושיענו (כסופע' רכ) כספת טעמי סכי בחגיגות ימים שנים:
יד. א. 14

הקפה ב
מלך למד
יוד ה' ואלו ה' ה'
ה' ה' ה'
ה' ה' ה'
ה' ה' ה'
יוד ה' ואלו ה'
אל

פי עזרת אבותינו אמה חונת מעולם :
אנא הושעה נא :

אנא ויצרי דודשני וכימי עולם תפשוני ומדי הורד
תלבישני היום ביום שני הושעה נא : אבא אנא
סוב נא והנפישני וממימי מצולת המשני פנה אל
ואל תבישני היום ביום שני : פוענא
אני וזהו הושעה נא :

פ הושעת יגיעו נפשם ומכיגו ונשם ויאשמו אשם אצים
לבקשני סוחחי פלול פצורת לכה לול ללסלך
במלול גהלך ביום שני בן הושענא :

אני וכו סומעס נא

פ הושעת יוצאי הנם במופתגם ושחת אונס הושק
לכבשני שריד עדתי סובבי תעודתיך פוצחי
אפודתיך גהלך ביום שני :

אני וכו סומעס נא

חלתה פני אדוני עס עצור ברוב פחד וסובכת
בבית אליהם שתי פעמים בלב יחר
וענתה כי טובים השנים מן האחד טוב תקח ממנו
ידך תעצמנו מיומים תחינו ובשלישי תקפנו האל
אשר ממנו כל דבר לא נבחר וננסס פ הושעת מאו

ליום שלישי

הושענא למענך :

יד ב י 14 אא

ו הושעת
אנא ויצרי דודשני
והנפישני וממימי מצולת המשני
פנה אל ואל תבישני
היום ביום שני : פוענא
אני וזהו הושעה נא :
פ הושעת יגיעו נפשם ומכיגו ונשם ויאשמו אשם אצים
לבקשני סוחחי פלול פצורת לכה לול ללסלך
במלול גהלך ביום שני בן הושענא :
אני וכו סומעס נא
פ הושעת יוצאי הנם במופתגם ושחת אונס הושק
לכבשני שריד עדתי סובבי תעודתיך פוצחי
אפודתיך גהלך ביום שני :
אני וכו סומעס נא
חלתה פני אדוני עס עצור ברוב פחד וסובכת
בבית אליהם שתי פעמים בלב יחר
וענתה כי טובים השנים מן האחד טוב תקח ממנו
ידך תעצמנו מיומים תחינו ובשלישי תקפנו האל
אשר ממנו כל דבר לא נבחר וננסס פ הושעת מאו
ליום שלישי
הושענא למענך :
יד ב י 14 אא

הושענות

אנא האל הנקדש בקדושות שלשה ברא

במעשה בראשית בכל יום שלשה

ובששי ובשבתיו שלשה שלשה הושיענו

(נסוע'ר'כ) נסקס'פעמיס טלסס בהנינת ימים שלשה אנא

זכור אבראה מלאכים שלשה וימהר לתעודם

סאום שלשה הלכו אתו בעלי ברית שלשה

סוסיענו אנא זכור בן הוכן לעקדה לימים שלשה

ברית ברית עם מלך ומרעהו ושר צבאו שלשה

בזכותו נחלו בניו בתרים שלשה: סוסיענו אנא

זכר אברהם סולם בעולים ויורדים שלשה ופצל

ברחמים מקלות שלשה וישלח בניו לצוען פעמים

שלשה: סוסיענו אנא הנואלנו על ירי אחים

שלשה הטם בנו מעלות כהנים ולויים וישראל

שלשה המנחילנו תורה נביאים וכתובים שלשה

סוסיענו

הושענות

אמצני

אלהי במועדי וחגי האזינה יי בינה

חגיני בהתצבוי לפניך ברל שואל

בנשאי ידי אל רכור קדשך גנון נותלי

בת פליליה ברול העצה נרב העליליה דברך

תקם למיחלי רצונך דור דורשיו מבקשי פניך

תמית קוראיך לשוחדים שחר עבקשיבת ועשה אל

אתה

הקפה ג
חלק לכוך

יוד הא וראו הא

אלה אלה אלה

הא הא הא

הא הא הא

הא הא הא

הא הא הא

יוד הא וראו הא

חל

תאחר: ופיהם לא יכלו מיתור שמך. אתה יי לא
 תכל ארומים: זכור דבר לעבדך על אשר יחלתני
 זכור אל תפח ברותך אתנו: חן שוטחים אליך בפנים
 חנון נרותם יי ארך אפים: טובך מיתלים למו תחישנו
 טוב יי לקונו לנפש תדרשנו: ישיש וישמחו בקד דלי
 ואבינו ויאמרו תמיד יגדל יי כנגן סגולה אשר לשמך
 שתה: כי תפארת עונמו אתה: מנר רשעי עמך אשר
 תמיד ישמנו: פצול עני מחוק ממנו:

אנא הושעה נא:

אנא יסד יסודות מקדשי לערוב בו ניהוה אש
 יתורח אור שמי היום ביום שלישי הושעה נא:
 אנא סחה נא מוקשי ושובב מעון מקדשי
 פרח בשלום נבטי היום ביום שלישי: סגולה נא
 אני זהו הושעה נא:

הושעת ידירים מכף מעבדים ותמחץ לגדים
 בעלות לדחשי סגולה מאושרת אשר לד סוכרת
 פוצחת לד עתרת נהל לד ביום שלישי בן הושעה נא:
 בהושעת יפה נוף ממכל אינוף ותאנף אנוף: עד
 צאתי הפשי שרירי העדר מאדרים אדר פצות לד
 הוד והדר נהל לד ביום שלישי בן הושעה נא:

מיחרים

שם האל היום בשירה ערוכה ונבאת
 הנואל העלה לנו ארוכה משוררים
 אין

[Faint handwritten text in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

הושענות

אין באל עם לותאות מלכה יהיה לישראל
שלישה ברכה יהיה לישראל: סובכי תעודתך
האר אפלתם היום בביתך תקשיב תחינתם לדון
בשבתך העבר השאתם השיבם לקדמותכם
מערכה לקראת מערכה יהיה לישראל

כנו וכו' הוספנו כהוספת טלח

ליוסרביעי

הוספנו למענך

אנא הבורא עולמו ביסודות ארבעה הנותן

נושאי כסאו חיות ארבעה המציב פנות
ארבעה ותקופות ארבעה

הושיענו (הוספת רב) כספת פעמים ארבעה בחגיגות ימים
ארבעה: אנא זכור אב העיר ממזרח כאור לימים

ארבעה רדף ויחלק על מלכים ארבעה בשרתו לשוב
זרעו לדורות ארבעה הוספנו אנא זכור בן

חובש לעקורה על קרנות ארבעה וחפר בפלשת
בורות ארבעה ויעתק להברון קרית ארבעה הוספנו

אנא זכור תם נעור באמהות ארבעה תנו להנצל
משפטים ארבעה בתפלות כלכלת בניו כדברים

ארבעה: הושיענו אנא המוליכנו במדבר בגלים
ארבעה צנה למלאות בחושן טורים ארבעה

הפצינו

הקפה ל
אלף למד

יך הא ואלו הא
אלף הא יך הא
אלף הא יך הא
אלף הא יך הא
אלף הא יך הא
אלף הא יך הא

המצונו להל לו בהנ במינים ארבעה
הושענא

אל

פתחך ירוץ שה אובר בהרומך יי ארוננו
 מה אדיר שמך : בער בערבה בקול יעוז
 יי ברצונך העמדת להררי עוז נמא צמא לישעב
 פוער פיו למלקושי יי נואל ישראל וקרושו דבר
 ויקרא ארץ הלה אסיריך ממצרים יי דובר צדק
 ומניד משרים : הבא שנת שלומים לאשר בדישן
 נדשנו יי הט שמוך ותדר נע בהרים ויעשנו : והרק
 חנית וסגור לקראת רודפי כמהים יי ואין עוד זולתו
 אין אלהים : זרע אדם זרע בהמה חיש לגולת
 אריאל יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל : סוסיענו
 אנא הושיעה נא : אנא יערב לך שועי בלולבי
 בנענעי וקרב נא קזישיעי היום ביום רביעי
 נא סא אנא סוב נא להרביעי : כונן ארתי
 ורבעי פעלי שעה בהשתעשעי היום ביום רביעי
 הושיעה נא : סא

אני והו הושיעה נא :

בדושיעת יקיר : משור מקבוקר קיר ותד ותעקיר
 שוקק שיקועי נכס עתה חלץ אלויך ממאלץ ומחיה לב
 תעלין נהללך ביום רביעי : פו הושענא : סא
 בהושעת שורק מכף צר שורק אשר שניו חורק
 לקצץ

הושענות
 סוסיענו
 הושענות
 סוסיענו
 הושענות
 סוסיענו
 הושענות
 סוסיענו

הושענות

לקצו את גזעי פתע פתאום נאמת נאום להשבותו
מלאים נחללך ביום רביעי כן הושענא: כמי

ישעך

הרארעה האל גדול בעה מחרקו
פרות לאום נושעה סוכני תורתך
פעמים ארבעה סוכני נואל ישראל היה נא
מושעים ובעתות כאל היה נא מרנועם נלהקן
ישעם ולכה לישועהו סוכני

כהושעני מלו

ליום חמישי

סושענא למעך

אנא המיחד לכבודו שמות חמשה הקונה
בעול מוקנינים חמשה היוצר בכריותיו
גבורים חמשה הושיענו (כסופסרכ) בהקפת פעמים חמשה
בהניית ימים חמשה אנא זכור אב פרת פרות
בבתרים חמשה והשוב רפוש למלכים חמשה
וחנו על הפיכת ערים חמשה: הושיענו אנא זכור
תעקד בהר מור שערים חמשה ירש מהורו ברכות
חמשה והשלים נפש נקובה בשמות חמשה: הושיענו
אנא זכור תם בעשור לו נסים חמשה ויצג מבניו אחים
חמשה בפרושת לגזור המחליף חמשה: הושיענו אנא
המנהיל נודת ספרים חמשה השמיענו דבורותינו
בקולות חמשה הכתובים על הלוחות חמשה חמשה חמשה
אמוניך

הקפה ה
אלף לבד
יוד האל ואלו ה
אלף אלף אלף
הה הה הה
יה יה יה
יה יה יה
יוד יהי ואלו ה
אלף

סוּסַפְנֵנו הוֹשַׁעְנָא

אֲמוּנִיךָ מִתְחַנְנִים לַחֲבוּשׁ מִחֶצֶם כְּמֵאז חֲבִשְׁתָּ יי אֱלֹהֵי
 גְּדֻלַּת מֵאֵד הוֹד וְהִדְר לְבִשְׁתָּ: נִהְלֵנִי בְּהַקְרֵיךָ לְמַעַן
 שְׁלֹשֶׁת הַדָּוִי יי נִחְנֵי בְּצַדִּיקְךָ לְמַעַן שׁוֹרְבֵי: יִרְיֵב
 יֵאבְדוּ אֲשֶׁר בְּתִנְתֶּם סִנְרַתְנוּ יי הָאֵר פְּנִיךָ אֲתָנוּ:
 יְהִי אֲשֶׁר יֵאָזֵן לֹחֲקֵךְ שְׁלַח מִבְּשַׂר צוֹר עֵילוּם יי עוֹז
 לְעַמּוּיָתָן יי בִּרְךְ אֶת עַמּוֹ בְּשִׁלּוּם: צַפֵּה גְּדֻלֹתֵי וְעַנְיֵי אֱלֹ
 גְּדֻרְשׁ לְכֹל שׁוֹאֵל יי צַבֹּאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: חֲנּוּן
 הַמֵּרַחֵם מִי הַקְּשֵׁה אֱלִיוֹ וְשִׁלֵּם יי חֲסִדְךָ לְעוֹלָם: קָבַל
 שְׁוֵעֵי מַלְכֵי וְנוֹאֲלֵי יי קְרֵאתִיךָ הוֹשֵׁה לִי: סוּסַפְנֵנו

אֲנָא הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנָא יוֹצְרֵי וְקוֹדְשֵׁי שְׁעָה לְחַשֵׁי וְרַחֲשֵׁי

וּמַחֵה וְהַעֲבֵר יוֹקְשֵׁי הַיּוֹם בְּיוֹם חֲמִישֵׁי
 הוֹשִׁיעָה נָא: 66 אֲנָא סַחֵה נָא מוֹקְשֵׁי וְאֵל תִּזְכּוֹר
 עַנְשֵׁי פְּנֵה אֲרִי דוֹרְשֵׁי הַיּוֹם בְּיוֹם חֲמִישֵׁי הוֹשִׁיעָה
 נָא: אֲנָא הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא

בְּהוֹשַׁעַת יְקוּשֵׁי מַלְבָּן מִרְמַסַּת הַתְּבִן וּבְהַרוֹשׁ מִתְּבִן
 דְּשִׁשְׁתַּת דוֹשְׁשֵׁי סְפוּרֵי עֶשְׂרֵי יָצְאוּ מִמַּאֲסֵר פָּצַם נָא
 מַחוּסֵר נִהְלֵלְךָ בְּיוֹם חֲמִישֵׁי בֶן הוֹשַׁעְנָא: 67
 בְּהוֹשַׁעַת יִשׁוּרוֹן מְנוּי וְצִירוֹן וְלִדְיִשְׁוֹרוֹן יֵאֵל
 מְרִים רֵאשֵׁי שְׁפַתֵי רַגְנֹתָ פְּצוֹלְךָ נְגִינֹתָ בְּתוֹדָרָה
 מו א ז ו כ ת ח נ ו ת

Handwritten notes in Hebrew script, including a large 'א' and various smaller characters and words.

זבת חנות נהללך ביום המישי בן הושע נא
 מרזם שוכן ער נערץ בקדושה תתברך לעד
 שם אל רם ונשא משוררים ומהללים
 בשירה חדשה סובבי תורתך פעמים חמשה; סוכנו
 הושע שרדיך אל שומר אמונים רחום נא חסדך
 היש לאיתנים וזכור ארת בריתך לנו ולבני בנינו
 לחושעה רהרניעה אכן הראשה; סוכנו

אכז וסו נג

כסוקעת מאז עדיך וכו'

ליום ששי

אנא הבורא עולמו בימים ששה הבנה שש
 צלעות לצדדים ששה היוצר שרפים בכנפים
 ששה רזושיענו (כסוקעת רכא) כסוקפת פעמים ססה בחנינת
 ימים ששה; אנא זכור אבונח תועבות ששה
 אחרי זקוניו נולדו לו בנים ששה נטע אשל וברך
 בקץ שנים ששה סוסיענו אנא זכור הנעקד במקום
 מערכות ששה גוננתו ומלטתו מצרות ששה
 פרה מקנאות לרודשי כם מעלות ששה; סוסיענו
 אנא זכור תם הוליד מן הבכירה ששה וצוח קחת
 מנחה ממינים ששה והגביר אבי ששה
 והמבורכים בששה; סוסיענו אנא המחבר לאפוד
 שמות

הקפה ו
 חלק לבור
 יוד הא וראו הא
 חלק הא יוד הא
 חלק הא יוד הא
 חלק הא יוד הא
 יוד הא יוד הא
 חלק

שמות ששה המציל נפשות בערי מקלט ששה
המורישנו הכמת סדרים ששה:

סוסינו

חושענא

למען

אב אץ לבא ביהוד השם ודבר המלך
היה נחוצ בא ברוד יי למה תעמוד
בחויז למען געה למרירות מטבח ובושר ביהיה
אשר אחיה דבר יי שלום והיה למען אשר הברית
ברת לאיש תם וישב אהליו והנה שלשה אנשים
נצבים עליו למען זד נראית לו בשור להמוני
חוק ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי למען קוראיו
בעשור אנשים ונשים וטף רעבים גם צמאים נפשים
בהם תתעטפו למען שם קדשך שאון ומים תשביר
תפתח ירך ויפרו וישע וצדקה תצמיח: סוסינו
אנא הושענה נא

אנא הישר מערכי והישר מהלכי וכוננה את דרכי
ללכת אל הר קדשי וקר אנא דרור לרווי
ממור ושיחם יערב כמו מור דרור היום ביום קיו
הושענה נא: סגל סגולתך וקפץ קחלתך
להר נחלתך מקום מקדשי פזורים תקבץ לנה
קרבץ ותלבישם תשבץ היום ביום ששי
הושענה נא:

הושענות

אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

בהושעת ילדי אהב מאור הלהב ומהצת רהב

לכלות את קדשי סלול ומסלול פתחת במצלול

לעבר עם כלול נהללך ביום ששי בן הושענא

בהושעת יחילי קול מארץ כפתור ותשת מסתור עלימו

קדושי סנפת פוט בשחין נפוט להרץ עם שפוט

נהללך ביום ששי בן הושענא

כסוספת

שעה עליון לחשי נערץ בקדושה היום לד בדרשי

בשירה חדשה וכבוש נא את כובשי רפא

מכה אנושה סוכבי תורתך זאת הפעם ששה סוכני

הקשב נא קול אביון בקראו מן מצרים עם הומרה

בציון ביריעמים וצרים וחישי ישע ופדיון רעם בלא הון

נמכרים ושבות נאלתם תמהר תחישו סוכני כסוספת מלא

הושענות לשבת

הושענא למענד

אום

נצורה כבבת בונה בהלכות שבת

נומרת דת נפש משיבת דורשת יציאות

שבת הקובעת אלפים תחום בשבת ועל שתי

כפרות בוצעת בשבת זכור ושמור מקיימת בשבת

השבת ושורחרה בהלכות שבת טועמרת שלש

סעודות

סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת יוֹשֵׁר שִׁבְעַת בְּרִכּוֹת עוֹרְכֵת בְּשַׁבַּת
 כּוֹלֵלֵת שִׁיר מְזֻמָּר וְשִׁבְחַת בְּשַׁבַּת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
 מִתְמַדֵּת בְּשַׁבַּת מוֹאֲמֵת כָּל חֶפֶץ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת
 נוֹאֲמֵת מְלַחֵל אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת סוֹבֵלֵת עוֹל כְּבֹד
 בְּעִבּוּר יוֹם הַשַּׁבַּת עוֹרְכֵת מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת
 פּוֹתַחַת יָד לְמַיְהָרִים בְּשַׁבַּת צַעֲקוֹהוּ בְכִיָּה מִרְחֻקָּת
 בְּשַׁבַּת קוֹפְצֵת כָּף מִלְּסַחֹר בְּשַׁבַּת רוֹחֶשֶׁת
 בְּכַתֵּב וְעַל פִּה בְּשַׁבַּת שׁוֹמְרֵת עוֹנֵג קְרוֹשָׁה
 בְּשַׁבַּת תְּמִיד כֵּן תִּנְחַלְגֵה עוֹלָם שְׁבֵלוֹ שַׁבַּת:

חושענא

אל

נַעֲרֵץ בְּסוּד קְרוֹשִׁים רַבֵּת מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם
 הַשַּׁבַּת: בּוֹרְאֵנִיב שְׁפֵתַימִסְתַּתֵּר בְּשִׁפְרִיר
 חֲבִיזוֹן: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְי וְלִזְמַר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: גְּדוֹל
 וְיִמְהוּלָל מְאֹד צוּר נוֹרָא עֲלֵילוֹת לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר
 חֲסֵדָה וְאַמּוֹנָתָה בְּלֵילוֹת: דּוֹבֵר צַדִּיק זְמִיר מִשְׁרִים
 מְהוּלָל בְּשַׁעַר נִיקְנוֹר עֲלֵי עֲשׂוֹרָה וְעֲלֵי גִבְלֵי תְּבִיזוֹן
 בְּכִנּוּר: הוֹרֵנִי בְּרִכָּה וְצַדִּיקָתָה אֲשַׁנֵּן כִּי שִׂמְחַתְנִי
 יִבְפֹּעַ עֲלַיִךְ בְּמַעֲשֵׂה יְדִיד אֲרַגֵּן: וְאַנִּי תִפְלֵתִי לֵךְ יִכִּי
 גִבְהוֹ סוּדוֹתֶיךָ מֵהַגְּדֵלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִמְאֹד עִמָּקוֹ
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ מִלְּבֶדֶד קוֹמֵה עֵרְתֵהּ
 לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן הַסְּדֵךְ: הִגֵּנוּ כִי צָר אֲכַלְנוּ הִרְאֵנוּ
 יִחֲסֵדֶךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ טוֹב יִלְכַל יִשְׁכַּחֵנוּ רַעֲיוֹנֵינוּ

הושענת

יהיו לרצון אמרי פי והניין לבי לפניך יי הושענת

ביום שבת קדש השב עם סגולה **אל**

המנוחה ואל הנחלה: ביום שבת קדש

קנים יי מאמר חזק: קומה יי למנוחתך אתה וארון

עוד: ביום שבת קדש תענה ערה פזורה ונדהה

תן יי לכם ומצאנה מנוחה: ביום שבת קדש תמצא

לעמך מנוח ושם ינחחו ויגיעי כח: ביום שבת קדש

תקרא לצורך ורודף: זאת המנוחה הניתה לעיניך:

ביום שבת קדש אברך צור פודה ונואל: ברוד יי

אשר נתן מנוחה לעמו ישראל:
אנא הושעה נא:

אנא היש נא ישעי: ביום השביעי ושעה נא שועי

במנחת מחבת וחון שוקדי אמור: זכור ושמור

המזמרים מזמור שיר ליום השבת הושעה נא: 66

אנא סובב השביעי טובך מביעי ומלא גביעי: הוק

בל יושבת פזוריד שחול קדש מחול לסלסלך עלי

מחול: היום ביום שבת הושעה נא: 66

אני והו הושעה נא:

בהושעת יוצאי פתרום ורעצת ערוץ ותהרום הרום

לסרסי רבת שוררי לך שירות: ונותניו מירות אמרות

טהורות נמללך ביום שבת כן הושענא: 66

בהושעת סחופי סחף: ותסגל רוחי ידיר שוקן

יְהוָה הִי וְיָחוּ רַחֲמֵי יְהוָה
 אֵלֹהִים זְכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימִיד בְּרִית
 אֲזַרְחָ אֲשֶׁר אָרַח בְּחֻקֹּתַי דַּת נְאוּמִיךָ
 אֲבִי וְחִמְן קָרֵב זְמַן פְּדוּתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ זְכַרְנוּ יִצְחָק
 עִמָּךְ מְהוֹלֵל כָּל וְכָל יָכוֹל הִיָּה נִדְרָשׁ לְרוּרְשִׁיךָ
 וְהִמְצֵא וְהִתְרַצֵּה לְעַם דּוֹפְקֵי דַלְתֶיךָ בְּהוֹכִירִם
 זְכוֹת אֲבֵרִם וְצַדִּיקַת כָּל חַסְדֶיךָ שְׁעָה נִיבֵם
 בְּהִתְקַרְבָּם בְּלוֹלֵב בְּשֶׁרֶיךָ זְכַרְנוּ רַחֲמֵיךָ
 אֲדַבְרֵן קִיּוּמֵיךָ דְאֲבָרְהִם רַחֲמֵיךָ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
 רַחֲמֵיךָ חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְחַיִּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְפְרַנְסִי וּמוֹזְנֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 פִּתַח שְׂמִיָּה לְצִלוֹתֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ נְהוֹר
 טוֹבֵךְ אֲנִיָּה עֲלֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ וְלֹא נִדְרֵךְ
 רִיקִים מִן קִמְד בְּדִיל וְיַעֲבוֹר סַעֲז וְסַחֲל יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וְעַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתְּמִימִים
 עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַצוֹן
 עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲזַרְחָ תְּמִימִיד וְעֵינֵי דְעַנְיֵי לְאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּהַר

יְהוָה הִי וְיָחוּ רַחֲמֵי יְהוָה
 אֵלֹהִים זְכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימִיד בְּרִית
 אֲזַרְחָ אֲשֶׁר אָרַח בְּחֻקֹּתַי דַּת נְאוּמִיךָ
 אֲבִי וְחִמְן קָרֵב זְמַן פְּדוּתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ זְכַרְנוּ יִצְחָק
 עִמָּךְ מְהוֹלֵל כָּל וְכָל יָכוֹל הִיָּה נִדְרָשׁ לְרוּרְשִׁיךָ
 וְהִמְצֵא וְהִתְרַצֵּה לְעַם דּוֹפְקֵי דַלְתֶיךָ בְּהוֹכִירִם
 זְכוֹת אֲבֵרִם וְצַדִּיקַת כָּל חַסְדֶיךָ שְׁעָה נִיבֵם
 בְּהִתְקַרְבָּם בְּלוֹלֵב בְּשֶׁרֶיךָ זְכַרְנוּ רַחֲמֵיךָ
 אֲדַבְרֵן קִיּוּמֵיךָ דְאֲבָרְהִם רַחֲמֵיךָ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
 רַחֲמֵיךָ חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְחַיִּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְפְרַנְסִי וּמוֹזְנֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 פִּתַח שְׂמִיָּה לְצִלוֹתֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ נְהוֹר
 טוֹבֵךְ אֲנִיָּה עֲלֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ וְלֹא נִדְרֵךְ
 רִיקִים מִן קִמְד בְּדִיל וְיַעֲבוֹר סַעֲז וְסַחֲל יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וְעַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתְּמִימִים
 עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַצוֹן
 עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲזַרְחָ תְּמִימִיד וְעֵינֵי דְעַנְיֵי לְאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּהַר

יְהוָה הִי וְיָחוּ רַחֲמֵי יְהוָה
 אֵלֹהִים זְכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימִיד בְּרִית
 אֲזַרְחָ אֲשֶׁר אָרַח בְּחֻקֹּתַי דַּת נְאוּמִיךָ
 אֲבִי וְחִמְן קָרֵב זְמַן פְּדוּתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ זְכַרְנוּ יִצְחָק
 עִמָּךְ מְהוֹלֵל כָּל וְכָל יָכוֹל הִיָּה נִדְרָשׁ לְרוּרְשִׁיךָ
 וְהִמְצֵא וְהִתְרַצֵּה לְעַם דּוֹפְקֵי דַלְתֶיךָ בְּהוֹכִירִם
 זְכוֹת אֲבֵרִם וְצַדִּיקַת כָּל חַסְדֶיךָ שְׁעָה נִיבֵם
 בְּהִתְקַרְבָּם בְּלוֹלֵב בְּשֶׁרֶיךָ זְכַרְנוּ רַחֲמֵיךָ
 אֲדַבְרֵן קִיּוּמֵיךָ דְאֲבָרְהִם רַחֲמֵיךָ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר
 רַחֲמֵיךָ חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְחַיִּי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 חֲתָמִיךָ בְּסִפְרָא דְפְרַנְסִי וּמוֹזְנֵי בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ
 פִּתַח שְׂמִיָּה לְצִלוֹתֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ נְהוֹר
 טוֹבֵךְ אֲנִיָּה עֲלֵינוּ בְּדִיל וְיַעֲבוֹר רַחֲמֵיךָ וְלֹא נִדְרֵךְ
 רִיקִים מִן קִמְד בְּדִיל וְיַעֲבוֹר סַעֲז וְסַחֲל יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וְעַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמֵי חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתְּמִימִים
 עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַצוֹן
 עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנוּ בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲזַרְחָ תְּמִימִיד וְעֵינֵי דְעַנְיֵי לְאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּהַר

הַמּוֹרֵה עֲנִינֵינוּ קוֹדֵי עֵינֵי אֲרִיסְתֵיִם וְנֵנוּ

הַקְפָּה שְׁנִית יִצְחָק

אֲבִי אֵל אֶמֶד וְעַנּוּת אֲנִיָּה מְכִיס וְכִי הוֹעֵעַנִי

אֲנֵי

ברית

נפקד אשר נעקד להעלות לפניך
בשה נאסר ונס נמסר עשות הטוב

הקפת יצחק

יד ה' וראו ה'

י"ח חל

מסכת שהענין הזה מלכות

ה' ו' י' י"ד

ה' ו' י' י"ד

ה' ו' י' י"ד

ה' ו' י' י"ד

יד ה' וראו ה'

י"ח חל

מסכת שהענין הזה מלכות

יד ה' וראו ה'

חלף ה' י' ה'

חלף ה' י' ה'

חלף ה' י' ה'

חלף ה' י' ה'

יד ה' וראו ה'

י"ח חל

י"ח חל (מגן)

בעיניך רצה וזעו ורחו ורעו בעת בואם לפניך
ואם חובס ענה בם עשה נא למען שמך וזכרו
זכות יצחק בשחק התום במדת דנבורה תזכור
אלי צור נואלי לעם שואל ממך עזרה עקידתו
וצדקתו משוד לעם בשמך נקרא חתמם לטובה
בנדברה יאל נאזור בנבורה מנחלה
וסגולתך לא תכלא רחמך וזכרו

רחמנא אדרך לו קיימיה דיצחק עקידה בדיל ויעבור
רחמנא גלי נבורתך עלן בדיל ויעבור רחמנא
חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבור רחמנא חתמינן
בספרא דרחמי בדיל ויעבור רחמנא חתמינן בספרא
דפרנסתא ומזוני בדיל ויעבור רחמנא פתח שמיא
לצלותין בדיל ויעבור וטכור סמט ישרא יי הוא האהים ונו
יי מלך יי מלך ונו אלהינו שבשמים חתמנו בספר
חיים טובים אלהינו שבשמים חתמנו בספר ישירים
ותמימים אלהינו שבשמים חתמנו בספר מזונות
ופרנסה טובה עננו ופחד יצחק עננו עננו העונה
בעה צרה עננו עננו העונה בעת רחמים עננו יי
עשה למען נעקר באולמיד ועע דעני ליצחק על גבי

מדברא ענינן דעני לדוקי וגו' סודיעכי וגו'

השענא דבה
הקפה שלישית יעקב

כנס סאל סנקרס וגו'

הקפת יעקב

יוד הי וואו הי

ייהי חל

הערה ש' הלבב להעבר קל

יוו יוד הי

ואו יוד הי

ואו יוד הא

יוד הי וואו הי

ייהי חל

יוד הא וואו הא

חלף הא יוד הא

חלף הא יוד הא

חלף הא יוד הא

חלף הא יוד הא

יוד הי וואו הי

ייהי חל

(מיו)

למודך

ונם ידידך ישראל לד מקורא אשר
 תלם והן סולם במרום לו מורא

אל אחד לד פחד ניאמר מה נראו זכור צדקו

ונם נאקו לשאריות נשארה נהלאה אשר נשאה

זה כמה אימיה זכרנו זכור אחו ונם שבין

חתום במדת תפארת מדת אמת באמת ירושח

לו לכותרת תפארתו בתומתו תמיד בו נקשרת

ורמותו וצורתו חקקה בעטרת הוא איש תם

בשמוך נחתם שמתועל כסרהמיה זכרנו

רחמנא אדבר לן קימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבור

רחמנא חתמינן בספרא דחי בדיל ויעבור רחמנא

חתמינן בספרא דצדיקי בדיל ויעבור רחמנא חתמינן

בספרא דרחמי בדיל ויעבור רחמנא חתמינן בספרא

דפרנסתא ומזוני בדיל ויעבור ויעבור חמס יסאל י הוא

האהים י הוא האהים י מלך יו אלהינו שב שמים חתמו

בספר חיים טובים אלהינו שב שמים חתמו בספר

צדיקים אלהינו שב שמים חתמו בספר ישרים

ותמימים אלהינו שב שמים חתמו בספר מזונות

ופרנסה

וּפְרוּסָה טוֹבָה: עָנְנוּ אֲבִיר עֵקֶב עָנְנוּ: שָׁנְנוּ הַעֲלֵנָה
בְּעַת רַחֲמִים עָנְנוּ: "הֲנַנּוּנוּ" הַסְדִּיד קָדְמוֹנוּ וְרַחֲמֵינוּ
חָזוּ "עֲשֵׂה לִמְעַן גַּעֲנֵה בְּסוֹלָם מִפְרוּמֶךָ וְעֵצֶיךָ:
בָּעֵנּוּ לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל עֲצִינוּ פְּתִיעֵנוּ

הקפה רביעית משה

הושענא: אלא סתורא כיטולות ארבעס וכו'

הקפת משה

דכתיב: פתח לנו משה בפתח כבוד

יְדֵי הָיִי וְלֹא הָיִי

חל

יִיאִי

ששס בולב לסיכע קענר

זְכוּת מֹשֶׁה יְדֵי תִנְשֵׂה חֵתוּס בְּמִדְרַת הַנְּצִיחַ: יוֹד וְיוֹ הָיִי

בְּזֻכוֹתַי וְעָנְתוּ אֲנִי בִּינוּ תִנְצַח: וּבְהֵרָא יוֹד וְלֹא הָיִי

הַמּוֹד שִׁיד מִזְמוֹר נְשִׁיר וְלִמְנִיעָה: אֵל נְצַח לְנֶצַח רַחֵם יוֹד וְלֹא הָיִי

עֲסוּרֵי מִדָּוִד זְכוּת תּוֹרַת תְּמִימָה וְנִעִימָה יִרְשׁ עָנְנוּ יוֹד הָיִי וְלֹא הָיִי

חל

יִיאִי

עשה כנגדו התיקוף הוא כנגדו נח לאל

לְקַבֵּל תּוֹרַת זְכוּת וּבְרַחֲמֵי מִשְׁמֵי מְעוֹנֵינוּ: אֵל אֲמֵת יוֹד הָיִי וְלֹא הָיִי

חֹרַת אֲמֵת הַנְּחִיל לְעַסְנָא מְנִי: צְדָקְתוֹ וְתוֹרָתוֹ

זְכוּת נֹא מִשְׁמִיד: וְכִרְבֵּי רַחֲמֵנָא אֲדַבֵּר לְזִקְנֵי מִיּוֹד חֲלָף הָיִי יוֹד הָיִי

דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וְיַעֲבֹדוּ: רַחֲמֵנָא חֲתָמִינוּ בְּסִפְרָא חֲלָף הָיִי יוֹד הָיִי

דְּחַיֵּי בְּדִיל וְיַעֲבֹדוּ: רַחֲמֵנָא חֲתָמִינוּ בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי חֲלָף הָיִי יוֹד הָיִי

בְּדִיל וְיַעֲבֹדוּ: רַחֲמֵנָא חֲתָמִינוּ בְּסִפְרָא דְּפְרִנְסָתָא וּמוֹזוֹנֵי יוֹד הָיִי וְלֹא הָיִי

חל

יִיאִי

(מגן)

בְּדִיל וְיַעֲבֹדוּ: רַחֲמֵנָא פְּתַח שְׁמַיָּךְ לְצִלוֹתֵינוּ בְּדִיל

וְיַעֲבֹדוּ: וְיַעֲבֹדוּ סַעַע יִשְׂרָאֵל "הוּא הָאֱלֹהִים" הוּא הָאֱלֹהִים וְיִיאִי

פְּלִד "מַלְד" וְיִמְלוֹד לְעוֹלָם וָעֶד: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיָּם

י ב 16 א התמו

הושענא רבה

חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים: אֶל הַיָּנוּ שֶׁבְּשָׂמִים חֲתָמָנוּ
בְּסֵפֶר צְדִיקִים: אֶל הַיָּנוּ שֶׁבְּשָׂמִים חֲתָמָנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל
וּתְמִימִים: אֶל הַיָּנוּ שֶׁבְּשָׂמִים חֲתָמָנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת
וּפְרֻסָה טוֹבָה: עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בַּעַת דְּצוֹן עֲנֵנוּ וְיַחֲנֵנוּ וּגְיָנוּ
וְהַמּוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וּבְחַוּ: יְיָ עֲשֵׂה לִמְעַן הַיָּמִין
בְּכָל בֵּיתְךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ: רַעְנֵי לַמֶּשֶׁה נֶאֱבֹתֵינוּ
עַל יָם סוּף עֲנֵנוּ: קוּדְשֵׁנוּ וְנֵי

הַקַּפַּת אַהֲרֹן
יְיָ הוּא אֱלֹהֵינוּ לֹכֵד עִמָּנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא

יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ

הַקַּפָּה חַמִּישִׁית אַהֲרֹן

קוּמְסַלְסֵל אַכַּף הַמִּזְבֵּחַ וְכוּ

בְּזִכְרוֹת אַהֲרֹן רוּחַ יְרוּחַ עֲמִד בְּאוֹמְרָם הוֹשַׁעֲנָא
נְחִתָּם בְּכִבְדִּי בְּמַצְנַפְרַת נִמְרָה לְשִׁמְשׁ
בְּכַהוֹנָה בְּנֵי פֶאָר לְפֶאָר שְׂמֵךְ לְבַשׁ בְּאַמוּנָה
הוֹרֵנוּ הַרְאָה לְעַם נִכְבָּה רַם שׂוֹכֵן בְּמַעוֹנָה וּבִזְכוּתוֹ
וּתְפִלָּתוֹ תוֹשֵׁעַ לְעַוְיָמֶיךָ זְכֵרֵנוּ בְּגִידֵי קֹדֶשׁ לְקַח
לְקֹדֶשׁ לְשֵׁרֵת בְּסֵלֶפְנֵימָי וּלְבָשִׁם בְּבֹאוֹ שֵׁם
בְּקֹדֶשׁ שְׂמֵל אֵד יְיָ בְּקֶרְבְּנוֹתָיו וְעוֹלֹתָיו יִתֵּן מִכְפָּר
עַל עֲוֹנֵי תְּפִלוֹתָיו וְתַהֲנוֹתָיו זְכוֹר הַיּוֹם לְעַם אֲמוּנָתוֹ
וְרַעֲוֵעַם וְתַרְגִּיעֵם בְּמִקְדָּשׁ הַר מוֹדֵד זְכֵרֵנוּ רַחֲמֵנוּ
אֲדַבֵּר לְךָ קְיָמִיהָ דְאַהֲרֹן בְּהֵנָּה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר: רַחֲמֵנוּ
חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים בְּדִיל וַיַּעֲבֹר: רַחֲמֵנוּ חַתְּמֵנוּ
בְּסֵפֶר

יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ

יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ

יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
יְיָ הוּא הוֹרֵנוּ וְנֵנוּ
(יָנוּ)

בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי בְּדִיל וְעֵבֹר: רַחֲמֵנָא חַתְּמִינְ בְּסִפְרָא
 דְּצַדִּיקֵי בְּדִיל וְעֵבֹר: רַחֲמֵנָא חַתְּמִינְ בְּסִפְרָא דְּפְרַנְסְתָא
 וּמְזוּנֵי בְּדִיל וְעֵבֹר: רַחֲמֵנָא פִּתַּח שְׂמֵינָא לְעֻלּוֹתֵינוּ בְּדִיל
 וְעֵבֹר: וְעֵבֹר קָמַע יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים:
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
 חַתְּמֵנוּ בְּסִפְרָא חַיִּים טוֹבִים: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חַתְּמֵנוּ
 בְּסִפְרָא יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חַתְּמֵנוּ
 בְּסִפְרָא מְהִילָה וְסִלְיָתָה וְכִפְרָה: עֲנֵנוּ הַעֲנֵנָה בְּעַת רַצוֹן
 עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הַעֲנֵנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ יי חֲנֻנוּכוּ יי כְּחוֹתֵם
 עַל לֵב הַיּוֹם שִׁמְנוּ וּבְחַזְוֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מִכְּהֵן בְּאוֹרֵךְ
 יְתוּמֵיךְ וְעֵיעִי: דַּעֲנֵנוּ לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה עֲנֵנוּ:
 דַּעֲנֵנוּ לְצַדִּיקֵי יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימֵי: זְנוּ קְדוּשַׁתְּנוּ וְנוּ

הקפת יוסף

דבר המענין הוא לתפוח להבער ספינה

יְדֵי הָיִי וְאִזוּ הָיִי

יִיאִי חַלָּא
שֵׁשׁ עַל הַלֵּל הוּא הַלְּשׁוֹן לְהַבְעֵר קִיץ

יְדֵי הָיִי יְדֵי

וְאִזוּ הָיִי יְדֵי

וְאִזוּ הָיִי יְדֵי

יְדֵי הָיִי וְאִזוּ הָיִי

יִיאִי חַלָּא

אֵלֶּס עֲבַדְתִּי הַקְפָּה הַיּוֹלֵלֵיךְ לְהַבְעֵר סָא

יְדֵי הָיִי וְאִזוּ הָיִי

חַלָּף הָיִי יְדֵי הָיִי

חַלָּף הָיִי יְדֵי הָיִי

חַלָּף הָיִי יְדֵי הָיִי

יְדֵי הָיִי וְאִזוּ הָיִי

יִיאִי חַלָּא

(מֵעַן)

הקפה ששית יוסף

הושענא

אֲנָא הַבּוֹרָא עוֹלָמוֹ כְּמוֹ בְּיוֹם שֵׁשִׁי פְּזֻמוֹן
 זְכוּת נִשְׁמַר וּבְרִירַת שְׁמֵר בְּמִדְרַת תְּסוֹדֵר
 הַתּוֹם לְמַלּוּךְ זְכָה וּבְמִרוּכָה לוֹ
 נְגַלְהַבֵּל סְתוּם וּזְכוּתוֹ לְאוֹמְתוֹ נְלַהֲקֵן חַתְּתוּם
 זְכוּת אַבּוֹת רֹכְבֵי עֲרֵבוֹת זְכוּר הַיּוֹם לְדוֹמְמֵיךְ:
 זכרנו בְּזְכוּת יוֹסֵף הִיָּה מֵאִסְף נְחַלְתֵךְ בְּבֵית
 קְדוֹשְׁךָ וְרָצָה אֱלֹהֵי בְּגִיחוֹתֵי וְתַפְלֵת עִם מַקְנֵי שֶׁךְ
 וּבְרִירָה

הושענא דבה

וְבִרְיֹתָ וּזְכוּתָ וְזָכוֹר לְעַם מְנוּרָשָׁךְ חֲתָמִים לְגִילָהּ
 וְצִהְלָהּ וּקְבָצֵם לְמִנְרָשָׁךְ הוֹשַׁעְנָא וְרַחֵם נָא
 בְּזִכּוֹתָ לְאֹמִיָּךְ זְכַרְנוּ רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לְזִכּוֹתֶיךָ
 דְּיוֹסֵף חֲסִידָא בְּדִיל וְיַעֲבוּרֵי רַחֲמָנָא חֲתָמִין בְּסַפְרָא
 דְּחַיֵּי בְּדִיל וְיַעֲבוּרֵי רַחֲמָנָא חֲתָמִין בְּסַפְרָא דְּרַחֲמֵי בְּדִיל
 וְיַעֲבוּרֵי רַחֲמָנָא חֲתָמִין בְּסַפְרָא דְּצַדִּיקֵי בְּדִיל
 וְיַעֲבוּרֵי רַחֲמָנָא חֲתָמִין בְּסַפְרָא דְּפְרָנְסָתָא וּמְזוּזֵי בְּדִיל
 וְיַעֲבוּרֵי וְיַעֲבוּרֵי מַעַע יִקְרָא יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
 בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ
 בְּסַפֵּר חַיִּים טוֹבִים אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסַפֵּר
 דְּחַמִּים אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסַפֵּר צַדִּיקִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסַפֵּר יִשְׂרָאֵלִים וְחַתְמֵי מִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסַפֵּר מְזוּזוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה
 עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים
 עֲנֵנוּ יְיָ חַנּוּן וְהַקִּימֵנוּ וּבְסַפֵּר חַיִּים זְכַרְנוּ וְחַתְמֵנוּ
 יְיָ וְהָמוּ נָא רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ וּבְסַפֵּר חַיִּים זְכַרְנוּ וְחַתְמֵנוּ
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ וְחוּסֵה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יְיָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן זְכוּת יוֹסֵף חֲסִידְךָ וְחוּסֵה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ רַעֲנֵי
 לְיוֹסֵף בָּבִים אֲסִירֵי עֲנִינֵן רַעֲנֵי לְצַדִּיקוֹת מִימֵי דִּי כָּפַל
 דְּרַ וְרַ עֲנִינֵן

קפה

הקפת שביעית דוד

הושענא

אנא

המקדים לעולם דברים שבועה הסודי
בראשית ל'מים שבועה הנוטה שמים
שבועה ורוקע ארצות שבועה

והושענו בחגיגת ימים שבעה ובהקפת פעמים
שבועה: אנא זכור אב המטחתו לרשת ארצות פעמים
שבועה בנה בית לחכמה והצב עמודיה שבועה וברת
ברית לנגיד בכפשות שבועה: סוסיענו אנא זכור יחיד
בשרתו לקן נסים שבועה הועלת על הר שביעי להרים
שבועה שמח במצאו מים ויקרא אותה שבועה:

סוסיענו אנא זכור תם המשתחוה ארצה פעמים שבועה
על שם שבע ופול צדיק וקם שבועה צרפתו בשני שבע
שבועה ורעב שבועה: סוסיענו אנא המנחילנו שבת
ל'ימים שבועה ושנת השמיטה לשנים שבועה ושנת
היובל לקן שבועים שבועה: סוסיענו אנא החוקק זמן
הירותינו ימים שבועה וחג הבכורים לשבועים שבועה
ולולב בהג וסוכה ונסוד המים שבועה: סוסיענו סומוך

זכור סנו אשר נגן עלי עשור ונס נבל בשירותי
ומרותי והודך לד בכל תבלו לד נמשת
ונגדך שח נשוא לד עול ונס סבלו פדה נכאה מקוראה
לד נחלה ונס הקל: להושיעה להרניעה תגללה
ממרוך

הקפת דוד

דברך ה' המגלגל נפשו למים יבא להקטוב המנה

יוד ה' וראו ה'

י"א ח"ל

לעסם על סלגל מלכא מלכא להמנוח קענב

יוד ה' ה' נו

יוד ה' ה' נו — כתב

יוד ה' ה' נו

א' אד אדנ אדנ

יוד ה' וראו ה'

י"א ח"ל

עם יענו בסקטבן לגסיף חוץ קענב

יוד ה' ה' וראו ה'

ח"ל ה' ה' יוד ה'

ח"ל ה' ה' יוד ה'

ח"ל ה' ה' יוד ה'

יוד ה' וראו ה'

י"א ח"ל

(מעז)

כְּמֵרוֹמְךָ; וּכְרֵנּוּ בְּזִכּוֹת דְּדוֹר אִישׁ יוֹדִיר נְחֻתָם בְּכֶתֶר
 מְלֻכּוֹתָךְ; חֲרָהּם וְגַם תִּנְהַם עִמָּךְ וְנִתְחַתֵּךְ; בְּזִכּוֹרֵנוּ
 הַרְאֵה לְעַם נִכְאָה בְּנֵן בֵּיתְךָ וְנוֹתֵךְ; וּזְכוֹת אֲבוֹת
 בְּעֶרְבוֹת זִכּוֹר נָא לְעֶרְתְּךָ; וְנִשְׁאֵם וְנִשְׁאֵם בְּזִכּוֹת
 שְׁבַעַת תְּמִימִיךָ; וּכְרֵנּוּ זִכּוֹר לָנוּ אֱלֹהֵינוּ זְכוֹת דְּדוֹר
 בְּנוּ יִשְׂרָאֵל וּמִנְזֻעוֹ תִצּוּ חוֹטֵר לְקַבֵּץ אֶת מְנוֹרְשֵׁי וּבְזִכּוֹת
 אֲסֹף נִדְחָיו וְאֶת בְּנֵי וְאֶת נְשֵׁי; וְנִגְלֵה בְּמַלְכוּתְךָ
 וּדְבַרֵּי נִפְלְאוֹתֶיךָ; וּכְרֵנּוּ רַחֲמֵנָּה אֲדַכְּרֵן לְךָ קִיּוּמֵיהָ
 דְּדוֹר מְשִׁיחָא בְּדִיל וְיַעְבּוֹר; רַחֲמֵנָּה חֲתָמִין בְּסִפְרָא
 דְּחַיֵּי בְּדִיל וְיַעְבּוֹר; רַחֲמֵנָּה חֲתָמִין בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי
 בְּדִיל וְיַעְבּוֹר; רַחֲמֵנָּה פֶּתַח שְׂמִינֵי לְצְלוּתֵינוּ בְּדִיל
 וְיַעְבּוֹר; רַחֲמֵנָּה וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַמְד בְּדִיל
 וְיַעְבּוֹר; וְיַעְבּוֹר סַמְעֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְנֵנוּ; יְיָ מֶלֶךְ
 וְנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים;
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי רַחֲמִים אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי צְדִיקִים; אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
 חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה;
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתְּמִימֵי עֲנָנוּ
 מִן דְּדוֹר עֲנָנוּ; עֲנָנוּ דְּעוֹנָה בְּעַת רְצוֹן עֲנָנוּ; עֲנָנוּ הַעוֹנָה
 בְּעַת רַחֲמִים עֲנָנוּ; עֲנָנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנָנוּ; יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמֵךְ וְעֵעֵ; יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן דְּדוֹר מְשִׁיחָךְ וְעֵעֵ דְּעֵי לְדוֹר
 וְלְשָׁלְמָה בְּנוּ בִירוּשָׁלַם עֲנִינֵנוּ; דְּעֵעֵ לְדִיקוֹ וְנוֹ קוֹדֵשׁ כִּי וְנֵנוּ

אנא

וְיִשְׂרָעֵל בָּא בְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה לְסִלְסָלָךְ
 בְּחַבְדָּה אֶל מוֹשְׁעֵי הַיִּשְׁנָא פְּדוּם אֶל
 נֹרָא וְאִיּוֹם וּבִירוּשָׁלַם כְּהִיּוֹם נְהַלְלָךְ בְּיוֹם שְׁבִיעֵי
 הוֹשִׁיעָה נְאֻיָּארוֹן עַלִּי חֲלִיל בְּחַג שְׁעִשׁוּעֵי פְדוּתִי
 רֵאָה וְגַם נָאָה נָאָה וּבִירוּשָׁלַם לְשַׁנְתָּהּ הַבָּאָה נְהַלְלָךְ
 בְּיוֹם שְׁבִיעֵי ⁶⁵⁶ אֲנָא בְּנֵת שַׁעַר הַשֵּׁיחַ וְשֵׁם לָךְ
 אֲשׁוּר וְגַם שִׁיר לָךְ אֲתִשִּׁיר אֶל מְרַנְּוֵעֵי בְּקַבְצָךְ
 אֲנוּקִים מִמְּרַחֲקִים וְסוּכַתְךָ תִּקְוִים נְהַלְלָךְ בְּיוֹם
 שְׁבִיעֵי הוֹשִׁיעָה נְאֻיָּא ⁶⁵⁶ רֵצָה נְאֻיָּא וְקוּמִם הֵר הַשָּׁמַם
 וּמִנְדָּלְךָ תְרוּמָם וְגַלְיָקָן יִשְׁעֵי רוּמְמוֹתְךָ הֵרָאָה לְעַם
 הַנִּכְבָּאָה וּמוֹלָךְ יֵרָאָה נְהַלְלָךְ בְּיוֹם שְׁבִיעֵי הוֹשִׁיעָה
 נְאֻיָּא ⁶⁵⁶ אֲנָא יְדִידִים בְּטוֹבְךָ רַחֵם וְהוֹדֵךְ עַלִּיהֶם תְּשׁוּת
 טוֹבְךָ אֲתוּהֵי בְּתוֹךְ עַם נוֹשְׁעֵי צִיּוֹן מֵלֹא מַעַם אֱלֹהֵי
 וְשֵׁם לָךְ נְחֵלָה נְהַלְלָךְ בְּיוֹם שְׁבִיעֵי הוֹשִׁיעָה נְאֻיָּא
⁶⁵⁶ אֲנָא חֵילְךָ הַנְּחֵל הוֹמוֹת וְחֵיל וְהַצְמַח יִשְׁעֵי
 קְהֵלִי כּוֹנֵן וְטוֹבְךָ אֲשַׁנֵּן וְלִשְׁמֵךְ אֲרַגֵּן נְהַלְלָךְ בְּיוֹם
 שְׁבִיעֵי הוֹשִׁיעָה נְאֻיָּא וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נְאֻיָּא

בהושעת

יְדִידִים מִכָּף מַעֲבִידִים וְתִמְחֵךְ לֹודִים
 אֲצִים לְרַחֲבֵנֵעֵי עֲלוּבֵי עוֹלָב
 הַמְהַלְלִים בְּכָל לֵב בְּאֲתָרוֹג הַדוּמָה לְלֵב נְהַלְלָךְ
 בְּיוֹם שְׁבִיעֵי כֵּן הוֹשַׁעְנָא ⁶⁵⁶ כֵּהוֹשַׁעְתָּ וְתַעֲזוֹר

הושענא רבה

אנשי מזור ותאזור אזור לשפוט מרשיעיו ירח
מזרח סובבי תורה כלולב הדומה לשדרה
נהללך ביום שביעי כן כהושעת סגורי צנוק נואקים
אנוק ותעניק ענוק והשקעת משקיעי סובבים
במחנים במול מאונים בהדס הדומת רעינים נהללך
ביום שביעי בן הושענא: אכי כהושעת פדוי עם זרה
בדחיה וזמזה ותשת נמכורה הושק להטביעי: פותחי
דלתים לצלל במצלותים בערבה הדומה לשפתים
נהללך ביום שביעי: כן אנא אל נאהושענא

והושיעה נא

אל נא אוצר הטוב פתח מזבולה והארץ תמן
זבולה: הושענא הושיעה נא: אל נא נטפיי
נדרות ירווד שאי חציר והשיג לכם ריש את בציר:
סוסטוסטי אל נא יבול הארץ לברך העתר אכול
ושבוע והותר: סוסטוסטי אל נא יום זהחתום נא
חוקמת וברך חטה ושעורה וכסמת: סוסטוסטי אל
נא ונשם נדרות תחולל רוח צפון וברך שבולת שועל
ושפון: סוסטוסטי אל נא ספק ספק בכל הדש
והדש וברך אור ודוחן ופול ועדש: סוסטוסטי אל נא
פצה זו משמיר ושת וברך עין שמן וזית: סוסטוסטי
אל נא במטרת רוח תרבוני ושימון וברך נפון ותאגרה
ורמון: סוסטוסטי אל נא רומס עצרת עולל טפוחים:

וברך

וְכִרְדָּ אֲנֹו וְתִמְרֹת פְּתוּחִים: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא יִרְדָּ הַרְחֵב
 וְרַבָּה חַיִּי מַעֲזָנִים וְכִרְדָּ בְטָנִים וְשִׁקְרִים וְרִמּוֹנִים:
 סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא צְרָקָה מַעֲמֵד בַּל יִפְסַק. וְכִרְדָּ חֲרוֹב
 וְקָרוֹס מְמַל וְאַפְרַסֵּק: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא חֲלֵץ קַח לַחַם
 אֲשֶׁר סָבִיבְךָ תֵאָרוֹב. וְכִרְדָּ בַתּוֹת וְהִי אֲנֹו וְהִי אֲרִירוֹב
 סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא קָרָא נֶא שִׁבַע בְּמִטְרוֹת רִקְעוּם
 וְכִרְדָּ בַל מִינֵי יִרְקוֹת וְרַעִים: סוּטַע וְסוּמִי' אֲנֶא אֵל
 נֶא הוֹשַׁעְנָא וְהַצְלִיחָה נֶא:

אֵל נֶא יוֹם זֶה עַל הַזְּחָפְסִיעַ. וְחֲלֵץ שְׁפוּעָה מִבֶּן
 מִשְׁסִיעַ נֶפֶן מִמַּצְרוֹם תְּסִיעַ: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא
 אֵל נֶא וּמְנוּף נִהְלֵת נִוְעִיהַ. וְתִפְרִיחַ וְזִמּוּרֵי זִרְעִיהַ תִּגְדֵּשׁ
 גִּילִים וְתִטְעֶה: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא סִמְרִיחַ
 הַנִּיצוֹת בְּמֶרְץ. וּפְנוּרָה לִפְנֵיהַ שְׁבַעַה גִילִים בְּמֶרְץ.
 וְתִשְׂרַשׁ שְׂרָשִׁיהַ וְתִמְלֵא אֶרֶץ: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל
 נֶא פְאָרוֹת הַפְּרָחַת פְּרִים. וּבְטוֹב הַשְּׁבַעַת עֲרִים:
 תִּשְׁלַח קִצְרִיחַ עֲרִים: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא
 הֲלֵא אַתָּה נִטְעַתָּה וְתַצְרַתָּ וּמֵאֵז נִצְרַתָּה. וְתִשְׁמְרַתָּ לְמַתָּה
 פְּרַצַת נְדָרֶיהַ: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל נֶא קְדוֹשׁ רַב עֲזוּזוֹת.
 חֲבַט מִשְׁמִים לַחֲזוֹת וּפְקוֹד נֶפֶן זֹאת: סוּטַע וְסוּמִי' אֵל
 אֵל נֶא טוֹבֵד גִּלְהָ לַעֲמוּסֵי מַעִים. וְשִׁבְעוּ טוֹבֵד נוֹחֲלֵי
 דַּלִּת וּמִים. וּמִמַּעֲיִנֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאֲכוּן מִים:
 סוּטַע וְסוּמִי' אֲנֶא אֵל נֶא הוֹשַׁעְנָא וְהַרְוִיחָה נֶא:

אֲבִינוּ אֲתָהּ

אֵל נָא לְמַעַן אַב אֹמֵץ מִמוֹצְאֵי עֲלִילָה עַל מַיִם

בְּצִלְךָ נִגְנַנְתָּו וְהִצַּלְתָּו מִשְׁטִיפַת מַיִם בְּנִלְלוֹ

בְּשִׁבְעַת שְׁלֹא לְהָבִיא מַבּוּל מַיִם בְּעִבּוּרוֹ לֹא תִמְנַע

מִסִּי: סוּשַׁענָא סְרוּסָה אֵל נָא לְמַעַן אַב נָס יִקַּח נָא

מִקַּט מַיִם בּוֹגְרִים חֲמֻשִׁיד אַחֲרִיד אֵל מִיָּדָר בְּשַׁעֲלוֹ מַיִם

כִּתְּקִי זָרִים עֹבְרֵי אֲשׁוּמִים בְּעִבּוּרוֹ לֹא תִמְנַע מַיִם:

סוּשַׁענָא סְרוּסָה אֵל נָא לְמַעַן בֶּן הַנְּעַקֵּד וְחָפֵר בְּאֵר

מַיִם יָר בְּנִרְר וְרִכּוֹעַל חַמִּים בְּשִׁרוּהוּ עֲבָדוֹ

מִצְאָנוּ מַיִם בְּעִבּוּרוֹ לֹא תִמְנַע מַיִם: סוּשַׁענָא וְסְרוּסָה

אֵל נָא לְמַעַן תָּס נִל אֲבָן מִעַל בְּאֵר מַיִם דְּלָה

וְהִשְׁקָה צֶאֱן לְבֶן מַיִם וְהַצִּיב מִקְלוֹרַת בְּשִׁקְתוֹרַת מַיִם

בְּעִבּוּרָה לֹא תִמְנַע מַיִם: סוּשַׁענָא וְסְרוּסָה אֵל נָא

לְמַעַן דְּגוּל מְשׁוּי מַמִּים הָעֵבִיר חֲכִלְךָ כְּתוּד נִלֵי מַיִם:

פְּתַח צוּר וַיִּזְבּוּ מַיִם בְּעִבּוּרוֹ לֹא תִמְנַע מַיִם:

סוּשַׁענָא וְסְרוּסָה

אֵל נָא רַפֵּיָה נָא סִלַּח נָא הוֹשֵׁעַנָּא

וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן אֲבִיב

נִפְקָה וְחָחֵן כְּכֹלוֹת דְּדוֹר צוֹחֵן וְנַח מִצְאָחֵן בְּעִבּוּרוֹ

תְּלַפְּוִשְׁתָּהּ לְדָה לְעוֹרְכֵי לֶךְ תְּפִלָּה: סוּשַׁענָא

לְמַעַן נִאֲמָן אֲמִיץ בְּלוֹי חֶשֶׁל וְנִצֵּל מִפְּשֵׁל וַיִּטַּע אֶשֶׁל

בְּעִבּוּרוֹ הַיּוֹם תְּכַלֵּל: בּוֹמֵרֵי לֶךְ חֵלֵל: סוּשַׁענָא

לְמַעַן

למען יהיך מקוראי ברכו אל הו'אי בביאר לחי'רואי
 בעבורו רהיום יובסף יוספי לך מוסף: סוסיפכא
 למען ישן בטבור עולם וסוד נעלם חלם ויתלם ויהנה
 סולם: בעבורו תברך הובע סומכי שבע: סוסיפכא
 למען תיקקרון עור פניו ויהוד עיניו: והאיש משרת
 מאד עניו: בעבורו תברך שנה לצועקי הושענא:
סוסיפכא למען פועל ירע הלם ושלום לו הושלם ברות
 כהונת עולם בעבורו גאון עריץ תחסר ותשמיע מבשר:

סוסיפכא

הושיענו מושיענו כי לך עינינו ולכה
 לישועתינו:

יושב קדם איוס ונורא יום זה תאמץ סוכבי
 תורה ושנה זו תהא אורה: כילך ונפף
 קוראיך ברוח נמוכה סוכבים שבעה היום נסוכה
 ושנה זו תהא ברכה: כילך שגב שנה זו מכל מהלה
 ושיתה נשומה דשונה וטלולה ושנה זו תהא שנת
 גילה: כילך פרדתיך הרחב לאום יפה כתרצה
 מתחננת לפניך הנוזמליצה ושנה זו תהא שנת דיצה
 כי לך עינינו ולכה לישועתינו:

האר למושעות עם נושע בני: הושענא ברהסוד
 מיתלים ליי כי לישועתך קוינו יי אדם
 ובהמה תושעני: כי תפתח ארץ ויפרו ישע לעם
 אשר

אשר בכפורם פדיתם מפשע תאות ענוים שמעת יי
 כי מבלג מלא הנה לאומיק ביום אשר יצאת לי שע
 עמד יום אשר נאמר בו וישע ינו כי היה נא לישועה
 צור עוניה בצר פדתי קרב כי יקד לא תקצר ריאה כי
 תאבתי וישועתך יי כי הושעה אסור צועק מבית
 כלא לישועו המצא צור עושה פלא פתח פלג מלא
 ישבעו עציני כי הטה אונך שמע נא והושע נא נפשות
 הטרוחות כמארכי תחנה שפתותם תבענה ישועה
 ליי כי רצה שועת אמלים ישועתך מיחלים ומזונם
 שואלם ביום לולב נוטלים נשמים וטללים תזיל
 מזבולים וחישילכו נאולים ופרויי קול מבשר
 מבשר ואומר

יפה נוף נופח בחיזון העובה ישמח הר ציון
 תגלנה בנות יהודה מכסר ווי נוד אפסג
 וארחוב בגלד בניו יהיה לך לזר עולם ושלמו ימי
 אכלד מכסר טובו ציון והקיפיה ספרו מגדליה שישו
 אתה משוש כל המתאבלים עליה מכסר פתע אשליה
 על אדם נעלים פצה רננו יהדי חרכות ירושלם
 מכסר קז ישועתו השתי במעון שחק קרבתי צדקתי
 לא תרחקו מכסר התעוררי ממזרחוב ואי ממערב
 הר ציון ורכתי אפון קרית מלך רבו מכסר כפתוב מדי
 נאו על ההרים כנלי מבשר משמיע שלם מבשר טוב
 משמיע

מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מַלְךְ אֱלֹהֵיךְ: וְנֶאֱמַר קוֹל צוֹפֵר נִשְׁמָעוּ קוֹל יְחִידוֹ וְיִגְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִצִּיּוֹן: וְנֶאֱמַר פָּצְחוּ בְּגִבּוֹת יַחֲדוֹ הַרְבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי נָחַם יְיָ עַמּוֹ נֶאֱלֵ יְרוּשָׁלַם: וְנֶאֱמַר כִּי נָחַם יִצִּיּוֹן נָחַם כָּל הָרְבִיתִּיה וַיִּשָׁט מִדְּבַר חַפְזוֹ וְעַרְבְּרָתָהּ כְּגֹן יִשְׁשׁוֹן וַשְׂמָחָה וַמְצִיא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמִרָה: וְנֶאֱמַר רְנֵנוּ שָׁמַיִם וְגַי אֶרֶץ פָּצְחוּ הַרִים רִנְתָה כִּי נָחַם יְעֲמֹ וְעַיִן יִרְחַם: וְנֶאֱמַר וְהָלְכוּ עַמֵּי סוּבִיִּים וְיִזְמְרוּ לְכֹזֵנְעִיָּה אֶל הַר יִצִּיּוֹן אֶל בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִזְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְיִלְכֶה בְּאוֹרוֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יִי מִירוּשָׁלַם: וְנֶאֱמַר וּפְדוּנֵי יִישׁוּבוּן וּבְאוֹ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל דְּאִשֵּׁם שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וַיִּשְׁנִי וַנְסוּיָנוּן וַנֶּאֱחָה: וְנֶאֱמַר חֲשׂוּ יְיָ אֶת זְרוֹעַ קִדְשׁוֹ לְעַיְנֵי כָּל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי דְבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְנֵתִי לְפָנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִסָּ וְרִלְרָה לְעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עֲבָדָיו מִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעֲרַת פֶּלַעַמֵי הָאֶרֶץ כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

אי דורס קדום סתקל:

תפלת ראש חשנה

גונו דוראט סתנס אינאן אס כות הכנסס אי אינפאר איל חון אימטו:
אחות קטנה תפלותיה עורכה ועונה תהלותיה
 אל נא דפא נאלמחל תיה תכלה שניה
 וקלתיה:

אל יא קוים קים אימין גיגין נא חונו א
 סאן ונאנוס סר יא סאנוס

יום א' חגיגת יחודאס א סולאס גונו
 יום ב' גלגולאס יחודאס כא

אסינות ילמ סידורא וקולאס יען אלא וט
 סידורא סאן נבאלא כ' עמס ב'ס לנגלס ב'נוס
 יאוס וסאס סאן קולאס ב'ל ב'ל יאוס סידורא
 בסור ו'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס
 יאס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס א'ס

יום ראשון דרה " יום שש דרה "
 דינא קטיא " דינא קטיא "
 דחילנ דראס השנה עד יום הכפורים

זילרה קדום עמבר עז כמיתק כבי יאנוס פלד
 עלה עב קונל סב' קטניה סבניה סבניה יאס
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'

יום ב' דרה סאן יאנוס סאן יאנוס סאן יאנוס
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'
 סאב' יאן אס יסא ויחל סרניס' סב' סאן ויחל סרניס'

ראש השנה

וקללתיה; בנזעם מלים לד תקראה ושיר והלולים פי
 לד נאה על מה תעלים עינד ותראה זרים וכלים
 נחלותיה תכלה שנה וקללותיה; רעה ארת צאנד
 אריות זרו ושפוד חרונך באומרים ערו וכנר ימינד
 פרצו ויורו לא השמיירו עוללותיה; תכלה שנה
 וקללותיה; מתי תעלה בתך מבור ומבית כלא עלה
 השבור ותפליא פלא בצאתך כנבור להרנס וכלה
 מכלותיה; תכלה שנה וקללותיה; חילה קבעו הנזי
 כלו וטובה שבעו בזו איש לו ולבה קרעו ובכל זאת
 לא ממך נעו מעוללותיה; תכלה שנה וקללותיה;
 זמורה שבת והשקה תגביר לחפון קרבת דדה ותעביר
 מלב ראבת נפש ותסיר לבקש אהבת כלולותיה;
 תכלה שנה וקללותיה; נחה בנחת לגוה רבצה רב
 נזנחה מדוד חפצה והיא כפנחרת עלתה נצה לא
 הבשילו אשכולותיה; תכלה שנה וקללותיה; חזקו
 ונילו כי שור נמר לצור החילו בריתו שמר לבם ותעלו
 לציון ואמר סולו סולו מסילותיה תחל שנה וברכותיה;

סדר פנים יפה רב יוסף ברוך
 ר"ה יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'
 יוסף א' נמר ס' ג' יוסף א' נמר ס' ג'

אי דינאן ערבית פאקטה על ירוסלם אטן : אי טרא :

וביום שמחתכם ובמועדיכם וברישי חדשיכם
 ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם
 והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם ;

עמידת ראש השנה

טז

אָדְנֵי שְׁפָתַי תַּפְתַּח וּפִי יגִיד תְּהִלָּתְךָ ;

לדני בדבור לומר לך שיש לך עולמות המין שיש להם לעולם

והם שיש להם עולמות המין שיש להם לעולם ויש להם עולמות המין שיש להם לעולם

שפתו בחסד ורחמים מלאים

במחשבותיו וכל מעשיו הם צדקה וחסד

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יי אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב היאל

הגדול הגבור והנורא אל עליון נוטל חסדים טובים

קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם

למען שמו באהבה :

לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר

חיים למענך אלהים חיים מלך עוזר

ומושיע ומגן ברוד אתה יי מגן אברהם :

גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב

לחושיע מוריד הטל מבלבל חיים בחסד

מחיה מתים ברחמים רבים סומך נפלים ורופא חולים

ומתיר אסורים ומקיים אמונתו וישניע עפר מיבמוד

בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח

ישועה :

כמוד אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים

ונאמן אתה להחיות מתים ברוד אתה יי מחיה

המתים : אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום

יהלוד קלה :

ודור דמליכו ליאל בני דומה לכוז

מרום וקדוש :

יגיד תהלתך שיש לך עולמות המין שיש להם לעולם

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

והוא יושב על הכבוד והגאון והגדולה

עמידת ראש השנה

ממנו של נוסח
גמולו במעלה גמולו
ויש בזה סוד

ובכן תתקן שמו במסך נוסח כמלך אבנטי
נשינו

ובכן תן
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה

ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך;

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים
וישתחו ולפניך כל הכרואים ויעשו כלם אנדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם **במו** שירענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עזו בידך ונבורה בימיך ושמך נורא
על כל מה שבראת:

ובכן

ובכן תן ממנו שמו באלה ואלו
במנו נשמך ונשמך ונשמך

תן כבוד לעמך תחלה ליראיך ותקנה טובה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריבת
נר לבן ושי משיחך במהרה בימינו: ובכן צדיקים
יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברנה יגילו ועולתה
תקפוץ פיה והרשעה כלה כעשן תכלה ביר העביר
ממשלת דון מן הארץ: ותמלוך אתה הוא יי אלהינו
מהרה על כר מעשיך בחר ציון משפך כבודך ובירושלם
עיר מקדשך ככתוב בדברי קדשך ימלוך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

ובכן תתקן
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה
נבנה ונבנה

קדוש

אתה נורא שמך ואין אלוה מבלעדיך
בכתוב וינבא יי צבאות במשפט ויהי אל
נקדוש נקדש בצדקה ברור אתה יי המלך הקדוש:

סודו שמו אל
רמ איתם אל שן
כמו

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו נרוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך:

במצותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמך הנורא
והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו ירת יום
ספד סוס ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש
הזה יום תרועה וכוון תנועה באהבה מקרא קדש וכוון
ליציאת מצרים

בבב

אלהינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה
וירצה ישמע ויפקד ויזכר וזכרונו וזכרון
אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למזכה לחן
לחסד ולרחמים ביום ס ספד סוס ויום הזכרון הזה
ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בועלנו ולהושיענו
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לתוים טובים בדבר ישועה ורחמים הוסי
וחננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליה עינינו
כי אל מלך חנון ורחום אתה

אלהינו

ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם
כלו בכבודך ורחשך על כל הארץ
ביקרך והופע בהדר גאון עונך על כל יושבי תבל
ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בכל
היום ספד סוס ויום הזכרון הזה
אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

עמידת ראש השנה

קדשנו בנצותיך תן חלקנו בתורתך שבענו

מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר

לבנו לעבודך באמת ודברך מלבנו יצאת וקיים

לעד ברוד אתה יי מלך על כל הארץ מקדש סעכס

ישראל ויום הזכרון

רצה

אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה

והשב העברה לדביר ביתך ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצונותהי לרצון תמיד

עבודת ישראל עמך ותחפוץ בנו ותרצנו ותחיונה

ענינו בשובך לציון ברחמים ברוד אתה יי המחזור

שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד צורנו צור היינו ומנו

ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על

היינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל

נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל

עת ערב ובוקר וצהרים חשוב כי לא כלו רחמיך

המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קיינו לך ועל

כלים יתברך ויתרומים ויתנשא תמיד שמך מלבנו

לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה

ובתוב

לחיים טובים כל בני בריתך ויהללו

ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם

כי

מוריס דבלחט כמעט חנוך יום עם כעזיה דהמין נה

משש וקוסית חנה נע הז מלב המשש

כביעב כחאש יכינו עלך ספ לעמיה יי

פשוט וקוסית חנה יכינו יום הז מלב

לעם משש ו כעזיה י אכזה ה כביעב יי

לקוסית ה אכזה י " " " "

וכתוב למיש ייגין סכאעם עמ עזכר יצנת אמר

לח עזכר לויים טובים בכרך סכנתי פוע סכש

סמא ונעמ עזכר סמ לויים סכש סכש סכש

כחסי סמ עזכר סמ לויים סכש סכש סכש

עזכר סכש סכש סכש סכש סכש סכש

מוסף ראש רשנה

תביל ספס

ויאמר לנו יכולין לעשות חובותינו לפניך יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו
מהרה ותגדל בכבודו אבינו מלפני אלהינו נלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה: הופע והנשא עלינו לעיני
כלחי וקרב פוזרנו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי
ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלם עיר
מקדשך בשמחת עולם אנא אלהינו ושם נעשה
לפניך זאת קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין
בהלכתן את מוסף ^{עוספי יום סמכת היה ולת}
הזכרון הזה ויום טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב
לפניך בזה הכרה במצות רצונך כמו שפרטבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך:

עלינו

לשבת לאדון הכל ^{לגות גדולה ליוצר}
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות
ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם

ונזר לנו בכל המזנס: קסס וכו' ^{הט סקולטור}

ואנדרנו משה חיים לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד

ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינותו עוזו בנבחי

גרומים הוא אל היי ואין עור אחר אמת מלכנו

ואפס זלתי פכתוב בתורה: גרעת היום והשבות

מע' יחוב
עוב ספק
הקפיד על
הטקסט

אל

ומספר ראש השנה

אל לבבך כי יהי האלוהים בשמים ממעל ועל

הארץ ממחת איו עוד

אל אלה פניו אעלה שמו

אוהילה

מענה לשון אשר בקהל עבד

אשר עזו אביעה רגנות בעד מפעלי פכתוב ראים

ומי מעוד לשון אדני שפתי הפתחו פי

יגיד תהלתך

בזמנה לך יי אלהינו לרגות מהרר

בתפארת עון להעביר הגלולים מן הארץ

והאלילים כרותי פרתון לתקועולם במזכות שדי

וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל

רשעי ארץ יבירו וידעו כל ושבתי תבל כי לך תברע

כל בך תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו וברעו

ויפולו וילכבדו שמך יקר ותנו ויקבלו כלם ידית עול

מלכותך ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד

כי המלכות שלך היא ועלמי עד תמלוד בכבוד

ככתוב בתורתך יי מלוד לעולם ועד ונאמר רא

הבש און בעקב ולא יארו עמל בישראל יי אלהיו

עמו ותרעת מלך בון ונאמר ויהי בישרון מלך

בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל

קדשך כתוב לאמר יי מלך נאות

לבש לבש עזו ודתה יזר אלהתכון

יט ב 19 תבלכל

רמ"ס וי' בסוף אבן סיניסה / אלף ספרי
לפני י"ב דפים ויפה / ונתינת לזכות כינא'ם
נא"ם בנזיל ביה י"א יא"ם יע"ם פן

דל נלוח הס' פל
הש"ס אל סלע
זכון למן סלע
מלכות יי

עליו במספר ק"ן נכתבה בעלוייה נאם נמוק ונתל' בנבוס
מע בלכתה טעם סקוי'ם י'ג וי' נה י'י רכבב נעבידון נאם
סוד שמה'נ' ונדלם ל'כ נמני' ו' הו' טנבוס נ'ן / ונ'ן
שכבה הכני' ונ'ן טענה נ'נ'ט' חסוד המיטנ' סלעו סמ' ודנ'י
נעלמ'ט' טנבוס י'י נ'נ'ט' נא'נ' קנב'ל כ'ט'ת כ'ה טנבוס
נ'נ'ט'ט' ל'ט'ט' כ'ט'ט' ט'ט'ט' ט'ט'ט' ט'ט'ט' ט'ט'ט'

תבל כל תמונתו ונאמר ששלוש פעמים ראשונים
והנשאנו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מיוה מלך
הכבוד יי עוזו ונבור יי נבור מלך המרה: ונאמר שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
סלה

ועל

ערי עבריד הנביאים כתוב לאמר הוה אמר
יי מלך ישראל ונאלו יי צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלערי אין אלהים: ונאמר ועלו
מושעים בחר ציון לשפוט את הר עשו והיתרה ליי
המלוכה ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ בימים

כל המעשה נכסו קנינו
תורה וכל המעשה
נשאו צבאות הוא
שפוטם יי כמנון עמך

יהיה ה' מלך
ועל המלך שנתנו
יחיה יי על כל
שנתנו עמך
מלך יי על כל
שנתנו עמך
מלך יי על כל
שנתנו עמך

ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך יי אלהינו
כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו

ואלהי אבותינו מלך על כל העולם
כלו בכבודו והנשא על כל הארץ
ביקוד: והופע בחדר נאון עוזו על כל יושבי תבל
אדצד וידע כל פעול ביי אלהי פעלתו ונבין כל יצור ביי
אתה יצרת ויאמר כל אשר נשמה באתו יי אלהי
ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

קדשנו

במצוותיך תן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת ודברך מלכנו אמת
וקיים

ישראל ימים ימים
ישראל ימים ימים

מוסר ראש השנה עו

בְּרַחֵם אֶתְּהוּ יִמְלֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ יְקָיִים לְעַד יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן:

הקטנת ביום הזה חס וחס...
לפי שכל המעשה הזה

התקיעות בחזרת העמידה
התקיעות בחזרת העמידה

יהוה היה יהוה
השיר השיר השיר
היה היה היה

היום היום היום
היום היום היום
היום היום היום

היום הרת
היום הרת
היום הרת

אתה אתה אתה
אתה אתה אתה
אתה אתה אתה

אין שכחה למעשה כבודך
אין שכחה למעשה כבודך
אין שכחה למעשה כבודך

שם בראשית
שם בראשית
שם בראשית

כח חסד כבודך
כח חסד כבודך
כח חסד כבודך

הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים

כח חסד כבודך
כח חסד כבודך
כח חסד כבודך

הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים

הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים

הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים
הפחד כל דוח ונפש להזכר מעשים רבים

מוסף ראש השנה

וְנִקְרָא בְיוֹם הַזֶּה כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא
 מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקוּדָתוֹ וְעֲלִילוֹת מַצְעָרֵי נֶבֶר מִחֻשְׁבוֹת
 אָדָם וְתַחבֹּלוֹתָיו יִצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ אֲשֶׁרְיוֹ אִישׁ שֶׁלֹּא
 יִשְׁכַּחְךָ וּבֹן אָדָם יִתְאַמֵּץ כָּךְ כִּי דוֹרֶשֶׁךָ לְעוֹלָם לֹא
 יִכְשְׁלוּ וְלֹא תִכְלִים לְנִצַּח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זָכַר
 כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֵם וְגַם
 וְגַם אֲרֵינָתְךָ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וְתִפְקְדֶהוּ בְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים בְּהֵבִיאֲךָ אֶת־מִן הַמַּבּוּל לְשַׁחַת כָּל בְּיַשָּׁר
 מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֵיהֶם עַל כֵּן זָכַרְנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת נִרְעוּ כַּעֲפֻרוֹת תִּבְלֵ וְצִאֲצִיּוֹ כְּהוֹל הַיּוֹם
 כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל
 הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכֵה וַיַּעֲבֹר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק
 וְאֶת יַעֲקֹב וַנֹּאמֶר וַיִּזְכּוֹר אֶת בְּרִיתוֹ יַעֲקֹב וַאֲף אֶת בְּרִיתוֹ
 יִצְחָק וַאֲף אֶת בְּרִיתוֹ אַבְרָהָם אֲזָכֹר וַנֹּאמֶר
 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַצְרַיִם
 מַעֲבִידִים אוֹתָם וַאֲזָכֹר אֶת בְּרִיתוֹ

וְכַדְבְּרֵי

קְרָשֶׁךָ כְּרֹנֹב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה
 לְנַפְלֵ אוֹתוֹ חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ וַנֹּאמֶר
 טָרַף גִּתּוֹ לִירֵאָיו וְזָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וַנֹּאמֶר וַיִּזְכּוֹר
 לְהֵם בְּרִיתוֹ וַיַּעֲהֵם כְּרֹנֹב הַמִּדְּבָר

ועל

ועל

ידי עבדיך הנביאים כרתוב לאמר הוֹדֵךְ
 וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יי
 זכרתי לך חסד נעוריד אהבת כלולותיך לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את
 בריתי אתך בימי נעוריד והקמותי לך ברית עולם:
 ונאמר הבין קוד לי אפרים אם ילך שעשועים כי מדי
 דברי בו: זכור אזכרנו עוד על כן תמו מעי לורחם
 ארחמנו נאם יי:

על כן כתיב חסד נעוריד
 באמר יי וקראת באזני ירושלים
 וזל תיקח עש"י זכרתי לך חסד
 חסד כול העולם כהנפיש לעניו חסד
 כהנפיש וכל העולם חסד

והם עטמונין כפס' וזכרתי כסמכות ביוסקאל סמל אמרו ורמזים:

אלהינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה
 וירצה ישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
 וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן
 דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה
 לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום
 הסמך חסד וחסד
 הזכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו
 עלינו ולהושיענו זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
 לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
 ורחמים חסד והננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי
 אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו

ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
 מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה
 ורחמי

מוסף ראש השנה

ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יי אלהינו
השבעה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המריה ואת
העקידה שעקד את יצחק בנו על גפי המזבח וכבש
רחמינו לעשות רצונך בלבב שלם כזו וכבש רחמיך
את פקעך ויגולו רחמיך על מדותיך ובטובך הגדול
ישוב הרון אפך מעמד ומעירך ומארצך ומנתלתך
וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך
על ידי משה עבדך באמור וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנזים להיזר
להם לאלהים אני יי

קמח
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה

כי זכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה
לפני כסא כבודך ועקידת יצחק היזום לזרע
יעקב תזכור ברוך אתה יי זכר הברית

על הקיעה של קמח המביאה שם כבודך על שם כבודך
(זהו קמח יסוס של כבודך)

הטרת תגרת
אברהם יצחק ויעקב נביא
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה
אברהם יצחק ויעקב נביא
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה
אברהם יצחק ויעקב נביא
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה

או טאכונדס מיכאל קט' או דמאוס דיוס סיוס סרת עולם :

נגלית בענן כבודך על עם קדשך לבד
עמם מן השמים השמעתם קולך

אתה יהוה אלהים

ונגלית עליהם בערפלי טוהר ונס כל העולם כלו
חל מלפניך ובריות בראשית הדרו מסך בהנלותך
מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות
ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מל הבורת

זה היום החלת מעשך
הנה בנה מען נביא
על שם אברהם יצחק ויעקב
אברהם יצחק ויעקב נביא
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה
אברהם יצחק ויעקב נביא
יטו א' יחיים יחיה
יטו ב' יסוס יסנה

בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר
עליהם

עליהם הופעת בכתוב בתורתך ויהי ביום השלישי
בהיות הבוקר והי קולות וברקים וענן כבד על ההר
וקול שופר חזק מאד ויחדד כל העם אשר במחנה:
ונאמר והי קול השופר הולד וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם רואים את
הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר
עיש וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק:

וכבר קרשך כתוב לאמר עלה אלהים
בתרועה בקול שופר ונאמר
בחצוצרות וקול שופר הרעו לפני המלך ו: ונאמר
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: הללויה הללו
אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בנבירותיו:
הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו במינים
וענב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל

ידועבדיד הנביאים כתוב לאמר והיה
ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האבדים
בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו ל: בתר
הקד שובירו שלם: ונאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ
בנשוא נס חדים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר
וי עליהם יראה ויצא כברק חצו וי אלהים בשופר
ב א 20 י תק

מוסף לראש השנה

תקע והלך בסערות תימן יי צבאות יגן עליהם יי
צבאות יגן עליכם יי צבאות יגן עלינו

אלהינו

ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול
להירותינו ושא נס לקבץ גליותנו

בזמנו לוי סמבלם נמי סנו סר נען איר
סייג ונניו ונס סכנץ ליוו לנש בסו
נור ס רבנבס ספנערל סלץ פולסי

וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך
על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור זביוס שמחתכם
ובמעדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על
עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יי אלהיכם כי שומע קול שופר אתה
ומאזין תרועה ואזין דומה לך : ברוד אתה יי שומע קול

תרועת עמו ישראל היום ברחמים : כקנת אינו אסווס

אי מאנירס מיכילל ק רס אי לירס סווס סרס :

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ותפלתם שעה
והשב העבדה לדביר ביתך ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברוצון ורהו לרוצון
תמיד עבודת ישראל עמך ותפוז בנותרצנו ותחוינה
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוד אתה יי המחזיר
שכינתו לציון :

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צרכנו צד חיינו ומנן ישענו
אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על בנינו
חמסורים בידך ועל גשמותינו הפקדוה לך ועל גסוק
שבכל

על הסערת פס ספנערל סכניו וס ספנערל סכניו וס ספנערל סכניו	תורת	השם	תורת
קולת יגן וכוונ ספנערל סכניו וס ספנערל סכניו	אלו	אלהים	יקוה
יגן וכוונ ספנערל סכניו וס ספנערל סכניו	אלו	אלהים	אלהים
יגן וכוונ ספנערל סכניו וס ספנערל סכניו	אלו	אלהים	אלהים

שִׁבְעַל יוֹם עֲמֵנוּ וְעַל גְּפֹל אוֹתֵינוּ וְטוֹבוֹתֵינוּ שִׁבְבַל עַתָּה
עָרַב בְּבוֹקֵר וְצַהֲרַיִם הַטּוֹב בִּי לֹא כִּלּוֹ רַחֲמֵיךָ הַמְּרַחֵם
בִּי לֹא תִמּוֹ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ וְעַל כָּל־
יְתִבְרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׂמֵךְ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם
וְעַד וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סִלְהָ:

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ וְיִהְיֶה לָנוּ
וְיִבְרַכּוּ אֶת שְׂמֵךְ חֲדָרְךָ בְּאַמֶּת לְעוֹלָם

כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ וְעֲזַרְתָנוּ סִלְהָ הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ
יְיָ אֱתָתָה יְיָ הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹתָ לְטוֹת

הַיְיָ יְיָ אֱתָתָה יְיָ הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹתָ לְטוֹת
רַחֲמֵיךָ וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׂמֵךְ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה זֶן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ
כָּל־נוֹ יַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז
וְשְׁלוֹם:

וּבְסִפְר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה
וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְנִזְרוֹרָה טוֹבָה נֹכַח
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנּוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם מִיּוֹם
הַיּוֹם תִּאֲפָצְנוּ הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ הַיּוֹם
תִּגְדְּלְנוּ הַיּוֹם תִּתְדַרְנוּ הַיּוֹם תוֹעַדְנוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם

פרשה ליום ראשון של ראש השנה

תזכנו היום תהננו היום תטהרנו מטומאותינו

היום תישרנו היום תכתבנו לחיים:

אי דויד קדיש אי שליבו לעכס אי ע"כ כקוס לך.

סדר פרשיות והפטרות לראש

השנה

פרשת ליום ראשון של ראש השנה

ויהיה פקד את שרה באשר אמר ועש יהוה

לשרה באשר דבר: ותבר ותלד

שרה לאברהם בולקניו למועד אשר דבר אותו

להים: ויקרא אברהם את שם בנו לר

אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק

בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלהים: ואברהם

בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה

צחוק עשה לי אלהים כל השומע יצחק לי: ותאמר

מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה ביילדתי בן

לוקניו: ויגדל הילד וינמל ועש אברהם משתה גדול

ביום הנמל את יצחק: ותרא שרה את בן הנר המצרית

אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם נרש

האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם

בני עמי יצחק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודות

בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על

הנער

פ
פרשה ליום ראשון של ראש השנה
הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שררה שמע
בקולה בני ביהק יקרא לך זרע: ונם את דון האמה
לנוי אשימנו כי זרעך הוא: וישכם אברהם בבוקר
ונקח להם וחמת מים ויתן אל זגר שם על שכמה ואת
הילד וישלהה ותלד ותתע במדבר באר שבע: ויכלו
המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אהרן השוחם:
ותלד ותשב לה מנדר הרחק כמטחני קשת בני אמרה
אל אראה במוח הילד ותשב מנדר ותשא את קולה
ותנד: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הנר מן השמים ויאמר לה מה לך הנרא
תיראי בני שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם:
קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בן לנני גדול
אשימנו: ופקה אלהים את עיניה ותרא באר מים
ותלד ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי
אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רובה קשת:
וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:
ויהי בערת ההוא פ
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם ואמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה:
ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקוד לי ולנני
ולנכתי בחסד אשיר עשירי עמך תעשה עמדי ועם
הארץ אשר נרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
וחוכה

פרשה ליום ראשון של ראש השנה

והזכר אברהם את אבימלך על-אדורת באר המים
 אשר נזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי
 מי עשה את הדבר הזה ונס אלה לא הנדתי ליונים
 אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר
 ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם
 את שבע כבשת הצאן לברית: ויאמר אבימלך אל-
 אברהם מה הנני שבע כבשת האלה אשר הצבת
 לברתי: ויאמר כי את שבע כבשת תקח מיהי בעבור
 תהיה לילענה כן חפרתי את הבאר הזאת: על-כן
 קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופילשר
 צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
 בארץ פלשתים ימים רבים: קדוש

מנחה למסור

ובהרש

השביעי באחד לחדש מקראת קדש
 יהיה לכם כל מלאכה עבודה לא
 תעשו ויום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עליה לבית
 ניהם ליהודה פר בזבקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפך שני עשרנים לאיל: ועשרון
 אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים
 אחד

דצמרה ליום ראשון של ראש השנה פא

אחד חטאת לבפר עליכם: מלכד עלת החרש
ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
לרית נחת אשה ליהוה: קיים

ספטיס ליום ראשון של ראש השנה

ויהי

איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן תחו
בן צוף אפרתי: ולא שתי נשים שם אחת חנה ושם
השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:
ועלה האיש החוץ מעירו מימים ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאורת בשלה ושם שני בני עלי חפני
ופנחס כהנים ליהוה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה:

ובעסתה צרתה גם בעם בעבוד הרעמה פיסגר יהוה
בעד רחמה: וכן יעשח שנה בשנה מדי עלתה בבית
יהוה בן חכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה
ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואדרי שתה ועלי חכה ישב
על הכסא על מזות חבל יהוה: ויהי מרת נפש
ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר
יהוה צבאורת אם ראה תרבה בעני אמתך וזכרתני

ולא

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת-אֲמִתְךָ וְנִתְתַּח לְאֲמִתְךָ וְרַע אֲנֹשִׁים
וְנִתְתַּיִן לַיהוָה כֹּל-יְמֵי חַיֵּיךָ וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ רָשׁוּ׃
וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שְׁמֵר אֶת-
פִּיהִ׃ וְהִנֵּה הִיא מְדַבְּרָה עַל לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נְעוּזָה
וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וְיִחַשְׁבֶה עָלֶיךָ לְשׂוֹכְרָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
עָלִי עַד-מֵתִי תִשְׁתַּכְרִין הִסִּירִי אֶת-יַיְנֶךָ מֵעֲלֶיךָ׃
וְתַעֲזֹב חֲנֹה וְתֹאמְרִי לֹא אֲדֹנִי אֲשֶׁה קִשְׁתִּי רֹחַ אֲנֹכִי וְיִין
וְשֹׁכֵר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ אֵל-
תִּתֵן אֶת-אֲמִתְךָ לִפְנֵי בֵרַת בְּלִיעַל כִּי-יִמָּלֵךְ שִׁיתִי וְכַעֲסִי
דְּבַרְתִּי עַד-הֵנָּה׃ וַיִּשַׁן עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאֵלֶי
יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתֶיךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ׃ וְהֹאמֶר
תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חַן בְּעֵינֶיךָ וְתִלְדִּי הָאִשָּׁה לְדִרְכָּהּ וְתֹאכַל
וּפְנֵיהָ לֹא-הִי דוֹלָה עוֹד׃ וַיִּשְׁכַּיְמוּ בְּבֹקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּשְׁכְּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתֶם הַרְמַתָּה וַיְדַע אֱלֹקֵנָה אֶת-
חֲנֹה אֲשֶׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה׃ וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וְתַהֲרַר
הֵנָּה וְתִלְדִּי בִן וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמוֹ אֵל כִּי מִיְהוָה
שָׁאַלְתִּיו׃ וְעַל הָאִישׁ אֱלֹקֵנָה וְכֹל-בֵּיתוֹ לִזְבַּח לַיהוָה
אֶת-זִבְחַת הַיָּמִים וְאֵת-נְדָרוֹ׃ וְהִנֵּה לֹא עָלְתָה כִּי אֲמַרְתִּי
לְאִשָּׁה עַד יִנְמַל הַנְּעוּר וְהִבִּיאֲתִיו וְנִרְאָה אֶת-פְּנֵי יְהוָה׃
וַיָּשָׁב שָׁם עַד-עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֵנָה אִשָּׁה עֲשִׂי
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שְׁכִי עַד-נִמְלֵךְ אֲרַמּוֹ אֲדִיקָם יְהוָה אֶת-
דְּבָרוֹ וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וְתִינַק אֶת-בְּנֵהּ עַד-נִמְלֶה אֶתּוֹ׃

ותעלה

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה פב
ותעלה עמה כצמר במלתו בפרים שלימה ואיפה אדת
קמח ונבל יין ותבאנה בית ירוהה שלו והנער נער:
וישטטו יארד הפר ויבאו את הנער יארד עלי
ותאמר בני אדני חי נפשך אדני יאני האשה הנצבת
עמכה בזה להתפלל אלי יהוה: אל הנער יהוה
התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו:
ונם אנכי השאלתי יהוה ליתוה כל הימים אשר היה הוא
שאל ליתוה וישתחו שם ליתוה ותתפלל תנה ותאמר
על פי לבי ביהוה כמרה קרני ביהוה רחב פי על אויבי
כי שמחתי בישועתך: איז קרוש ביהוה פי איז בלתך
ואין צור כאל הינו: אל תרבו תדברו גבחה גבחה יצא
עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתבנו עלילות:
קשת גברים חתים ונכשלים אזורי חיל: שבעים בלחם
נשברו ורעפים חרדו נער עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאל וועל: יהוה
מוריש ומעשיר משפיל אף מרוכס: מקים מעפר דל
מאשפת ירים אכיון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד
ינחלים כי ליתוה מצקי ארץ וישת עליהם תבר: רגלי
חסירו ישמר ורשעים בחשד ידמו פיל אכלח ינבר
איש: יהוה יחמו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידון
אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:

ויהי

אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
 ויאמר קח נא את בנוך את יחידך אשר אהבת לך
 וצחק לך לך אל ארץ המזרח והעלהו שם לעולה על
 אחד ההרים אשר אומר אליך: וישכם אברהם בבוקר
 ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
 ויבקע עצי עול הנקס וילך אל המקום אשר אמר לו
 האלהים: ביום השלישי וישם אברהם את עינו
 וירא את המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל נעריו
 שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד בזה
 ונשתחוה ונשוכה אליכם: ויקח אברהם את עצי
 העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו ארת האש ואת
 המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם
 אזכיו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנני האיש
 והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים
 יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו
 אל המקום אשר אמר לו האלהים ויכו שם אברהם
 ארת המזבח ויערף את העצים ויעקר את יצחק בנו
 וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם
 את ידו ויקח את המאכלת לשהוט את בנו: ויקרא
 אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
 ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל דנער ואל

תעש

תעשלו מאוסה כי עתה ירעתי כירד אל הים אתה
 ולא תשבת את בנג את יחידך ממני: וישא אברהם
 ארת עניו וירא ותגה איל אחר נאחו בסבך בקניני
 וילך אברהם ונקח את האיל ועלהו לעלה תחת בנו:
 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יתה יראה אשר
 יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
 אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי
 נאם יהוה כי יען אשר עשית ארת הדבר הזה ולא
 השבת את בנג את יחידך: כי בך אברך ויחבר
 ארבה ארת ורעה ככוכבי השמים וכחול אשר על
 שפת הים וירש ורעה ארת שער איביו: והתברכו
 בזרעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי: וישב
 אברהם א געריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבועו שב
 אברהם בבאר שבע:

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הגה
 ילדה מלכה נם הוא בנים לנחור אחיך: ארת עין
 בברו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת
 פטר ואת חו ואת פלד שו את ירל ואת בתואל
 ובתואל ילד ארת רבקה שמונה אלה ילדה מלכה
 לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד
 נם הוא ארת טבח ואת נחם ואת תחש ואת

מעכה: נעסיר קולא כסער פכו כלסמול

כא ב ז כח

כה

אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב
הלוד לחרניעו ישראל : מרהוק יהוה נראה
לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד : עוד
אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעני תפוד וצדקת
במחול משחקים : עוד תטעי כרמים בחרו שמרון
נטעו נטעים וחללו : כניש יום קראו נצרים בחר אפרים
קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה
דנו ליעקב שמחה וצחיו בראש חנוים השמיעו דללו
ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל הנני
מביא אתם מארץ צפון וקבצתי מירבתי ארץ בס עור
ופסח חרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה : בככי
יבאו ובתחנונים אובלים אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יבשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים
בברי הוא : שמעו דבר יהוה נזים והגידו באזנים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו ברעה עדרו : כי
פרה יהוה את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו : ובה
ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דנו ועל
תירש ועל יצור ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כנן
דוה ולא יוסיפו לדאבה עוד : הו תשמח בתולה
במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלים לששון
ונחמתים ושמחתים מינונם : ורויתי נפש הכהנים דשן
ועמי את טובי ושבועו נאם יהוה : כה אמר יהוה קול

ברמה

הפטרה ליום שני של ראש השנה פד

בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מִבְּכָה עַל-בְּנֵיהָ
 מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ : כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעֵי
 קוֹלָךְ מִבְּכִי וְעֵינַיךְ מִדְּמֵעָה כִּי יֵשׁ שָׁבֵר לַפְעֻלָתְךָ נֹאֵם
 יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאַרְצֹי אוֹיֵב : וַיִּשְׁתַּקֵּה לְאַחֲרִיתְךָ נֹאֵם-
 יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם : שְׁמוּעַ שְׁמַעְתִּי אֲפֵרִים
 מִתְנוּדָר יִפְרָתְנִי וְאוֹסֵר בְּעַגְלֵי לֹא לַמֶּד הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה
 כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי : כִּי אֲחֵרִי שׁוּבִי לְחֵמְתִי וַיִּחְרִי
 הַחַרְעֵי סַפְקָתִי עַל-יָרֵךְ בִּשְׁתֵּי וָגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁחַרְתִּי
 חֶרְפַּת נְעוּרָי : הַבֹּי יִקוֹר לִי אֲפֵרִים אִם יִלְדַּ שְׁעֵשׂוּעִים
 כִּי-מִהְרָבְרֵי כֹז זָכַר אֲזַכְרֵנו עוֹד עַל-כֵּן הָמוּ יַמְעֵי לֹד

רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נֹאֵם יְהוָה :

סדר עשרת ימי תשובה

מַסְפֵּלְלוֹן סַפְלָה מַעֲוֹדָה וְאוֹמַר אֲכַזֵּב וְכִסְיֹעַ עַד לַמַּעַן עָשֵׂו כַחֲסִנָּס
 אֲזַמַּר וְכִרְכּוֹ לְקִיּוּם וְסוּקָם מִנֵּן אֲכִרְסָם . אֲתָה נִבְרַר וְכִסְיֹעַ לְמַכְתִּים
 יִטְעֵה אֲזַמַּר מִי עוֹמֵד אִכּ הַרְעַמְנוּ וְחֻקָּם כְּרוּךְ אֲתָה ה' עָמִים הַעֲטִים
 וְזֹאוֹר אֲתָה קְדוֹשׁ וְחֻקָּם הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ . וְאוֹמַר כֹּל הַכִּיכֹת וְכִרְכֵּי
 הַסִּיבָה מוֹטְטִיכּוּ סוּקָם כְּרוּךְ אֲתָה ה' הַמֶּלֶךְ הַחֲשֵׁט : וְכִרְכַּת מוֹדִים
 אֲזַמַּר וְכַטּוֹב לְמִיּוֹם וְכִרְכַּת שִׁים שְׁלֹם אֲזַמַּר וְכַטּוֹר שִׁים כִּרְכַּס וְשְׁלֹם וְגו'
 וְאִם לֹא אֲמַר אִוּ סִטּוֹל מִסּוּקָם כַּחֲמֵךְ הַקְדוֹשׁ שׁוֹר לְרִאֵשׁ וְכַחֲמֵךְ הַחֲשֵׁט
 מַד שְׁלֹא מַעַר רִגְלֵיו שׁוֹר לְסִיבָה . מַעֲמַקָּר מוֹר לְרִאֵשׁ . אֲבֵל כּוֹכְרֵנוּ וְמַד
 כַּעֲוֹךְ וְכַטּוֹב וְכַחֲמַר שִׁים אִוּ מַסְזִירֵן אִוּמו :

תיקון סליחות

וַעֲמָנוּ אִזְמוּ כַּטּוֹם כְּדִי שִׁיעֵלֵם לְכַאֵן וְלְכַאֵן . לְלִילָוּ מַעֲמָרוֹת מַעֲכֹמֵיךְ
 לְכִיכּ הַכַּכְסַת וְזֹאוֹמֵרוֹם אִזְמוּ קִיכּה כַּחֲסֵלָה כְּגֵזֵן עַל הַיְכֹלֵי . וְאַחַר כֵּךְ
 מָוִר הַמַּעֲלֹת כַּטּוֹב ה' . וְאַחַר כֵּךְ מוֹזְזוֹר שִׁיעֵלֵם לְדוֹד שְׁמַעֵם ה' מַזְמוֹר
 אֲמַר . כָּמוֹי שָׁמַע . וְמוֹזְזוֹר כִּבּוֹל אֲלֵנוּ נַקֵּן הַכִּיכּוֹל . וְמוֹזְזוֹר לְךָ דוֹמֵיכּ
 מַזְמוֹר

כוונת השירה
 בְּכֵן כַּחֲמֵךְ הַמֶּלֶךְ זֹאֵהֵם שְׁלֵמֵם
 יִחַמְדוּ אֵלֶיךָ הַמַּטְטֵם אִתּוֹ שַׁעֲב
 כִּי יַעֲמַד שׁוֹב הַיָּם יִשׁ וְכַחֲמֵךְ נִחְלַמְתָּ וְעַמְתָּ אֲמַעֲזִיר כִּי יֵשׁ
 וְכַחֲמֵךְ יַעֲמַד מִן הַקְדוֹשׁ הַמַּטְטֵם שֶׁנֶּבֶד אֵלָּה עֲמוּנוּ יִשְׁבֵּה נִהַיָּם
 עַבְדְּ הַמֶּלֶךְ וְיִחַמְדוּ לְבֹהֵימָה אֵשׁ אֲכַרְסֵם יָלֵם שְׁבִיבֵנוּ לָהּ . וְכַחֲמֵךְ
 כִּי יִחַמְדוּ מִן הַמַּטְטֵם כִּי יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם יִשְׁבֵּה נִהַיָּם
 וְכַחֲמֵךְ יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם יִשְׁבֵּה נִהַיָּם
 זֹאֵהֵם שְׁלֵמֵם כִּי יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם כִּי יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם
 הַמַּטְטֵם וְכַחֲמֵךְ יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם כִּי יַעֲמַד מִן הַמַּטְטֵם

בזה מצאנו דבר מן מכות ^{אל} יוד ה' יאר ה' ^{אלף} ה' יוד ה' ^{אלף} ה' יוד ה' ^{אלף} ה' יוד ה'

סדר סליחות

מזמור רכות ס' ארנך * ומזמור ספלה לפנינו כו ועטוף * ואחריו ועומד
הסליח ניכור ואומר קדים לשולח ואשר כך אומר

יהודה
יחזקאל

לך ^{יוד ה' יאר ה'} אֲדֹנָי הַצְדָקָה וְלָנוּ בֹשֶׁת הַפְּנִים: ^{עב} מֶה נַתְּאוּנָן
וּמֶה נֹאמַר מֶה נִדְבַר וּמֶה נַצְטַדְקִינָהּ פֶּשַׁח דְּרַבְיָנוּ
וְנִתְקַוְּרָה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֶיךָ: ^{אל} כִּי יִמְיִיךָ פְּשִׁטָה לְקַבֵּל שְׂבִים:
שְׂבִים אֵלֶיךָ בְּכָל לַיָּב שְׁעֵתָם תִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ: ^{עב} בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים כָּאֲנוּ לִפְנֶיךָ כִּדְלִים וְכִרְשִׁים רַפְקָנוּ דְלִתֶיךָ:
דְלִתֶיךָ רַפְקָנוּ בְרוּם וְחָנוּן אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפְּנֶיךָ:
מִלְפְּנֶיךָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֲ תִשְׁיבֵנוּ כִי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלָּה:
שׁוֹמַע תְּפִלָּה עֲדִידָה בְּל בִּשְׂר יבֹאוּ: שׁוֹמַע תְּחַיֶּה אֵלֶיךָ
בְּל בְּרוּחֹת יבֹאוּ: יבֹאוּ אֵלֶיךָ הַרְוֹחוֹת וְכָל הַנְּשֻׁמָּה:
הַנְּשֻׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ הוֹסֵה עַל עֲמֶלְךָ: הַנְּשֻׁמָּה
לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ צִוֶּר יֵאָשֶׁר יֵאֵין רוּמָה לְךָ חוֹסֵד עַל
עֲמֶלְךָ: הַנְּשֻׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ יֵי עֲשֵׂה לִמְעַן שִׂמְךָ
אֲתֵאָנוּ עַל שִׂמְךָ יֵי עֲשֵׂה לִמְעַן שִׂמְךָ בְּעַבֹר שִׂמְךָ פִּי אֲ
מִלְךָ הִנּוּן וְחָחוּם שִׂמְךָ: שִׂמְךָ נִקְרָא עַלֵינוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ:
שִׂמְךָ נִקְרָא בְּקִרְבָנוּ אֵל תַּנְיָחֵנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ
בּוֹשֵׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינּוּ וְנִכְלָמֵנוּ בְּעֻנּוֹתֵינוּ: אֵין לָנוּ
פֶּה לְהִשִּׁיב וְלֹא מִצָּה לְהַרִים רֹאשׁ: פִּירְבוּ
מִשׁוֹבוֹתֵינוּ לְךָ הֵטְאוּנוּ: הֵטְאוּנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ
הָעֻיָנוּ הַרְשָׁעֵנוּ: מֶה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵינוּ מֶה נִדְבַר
וּמֶה נַצְטַדְקִי: מֶה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֶה נִכְפַּר
לְפָנֶיךָ

יוד ראש יוד בן נח אלוהים יז בבקורותיו ו נס
בסוד מלך שלום נעל כעל בשנת סס-בית ועל
לך בשינוי רמז טמל סתמל בשנו לחי סג
בכח נעמ לרשומתי הוזה כחנ נעל נכח נכח
סגן ספסג נגלוש לך כלונן בנטיס סס
ס ב ס ישיש בנטיס ס ס ס ק ישיש

ואם יתעורר

לפניך שובן שחקים הלא הנסקרות ודנגלות אהרן יודע: אתה יודע רזי עולם ותעלומות כתרובל חי:

אתה חופש כל חרבי בטן רואה כליות ולב: אין (כל)

דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: אם עונינו ענו

בנו יי עשה למען שמך: אם עונות תשמר יה אדני מי

יעמוד: כי עמך הסליחה למען תור: כי ענדך נקוד

היום באורך נראה אור: כי לא על צדי ותיו אנהנו

מפילים תחננונו לפניך כי על רחמיך חרבים:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך:

ועל עמך: השׁיבנו יי אליך ונשובה חרשׁ ימינו בקרב

שבת יחודה ברוחך ובצער הישאנ ארׁיה ביער:

מקיים ישועתך אבות ובנים העניים והאביונים

עמוד בפרץ כל גהיה לשחוק למה יי תעמוד ברוחך:

יונרך עד שערי מות הניערה יושב תפרובים

חופיעה יהבה לנו עזרת מצר חיר יי תקצר: חרשׁ

ימינו בנלות ישן הנה לא ינוסולא ישן זכור בנדבך ארץ

לא להם וזר לא יקרב אליהם: קץ תנחתם

בלה לנלמודה ישמח חר ציון תנלנה בנות יהודה:

שועתנו תעלה לשמי מדומים אל מלך וושב על בסא

רחמים:

אל

יבד ספר איו המנה שנתו חר יבד ספר ח המנה יסן
עשׁ יענינו יי מר חר יבד ל יי ספר יושׁ חר ספר יב
שיניה חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר
שנתו סל שנתו סל שנתו סל שנתו סל שנתו סל שנתו סל
כדע חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר
קלענו חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר
נחן וכן חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר
ובן כל יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר יושׁ חר
חנה שיה שיון כר אלוה נחן צוילס חר חר חר חר

רַחֲמָנָא רַיְגֵן אַפִּיק לְנַהֲרָא

רַחֲמָנָא הִדְרֵךְ שׁוּעֵלוֹ

רַחֲמָנָא וְלֹא תַחֲפָרַע כַּעֲבוּדְנָא בִישׁוּן מִיָּן

רַחֲמָנָא וַיִּזַּד אֲשֶׁרֵי עֲלוֹ

רַחֲמָנָא וּזְכוּן חֶפְזֵי לֵן

רַחֲמָנָא חֲשׁוּב עֲלוֹ טַבּוּן

רַחֲמָנָא טַבּוּן סְנִיאֵן אִייתֵי עֲלוֹ

רַחֲמָנָא יַתְגַּלְלוּן רַחֲמֵךְ עֲלוֹ

כּוֹיְמֵי תַמְנַס :

י"ד תמוז תש"ס

רַחֲמָנָא כַּתְבִּינֵן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי

רַחֲמָנָא כַּתְבִּינֵן בְּסַפְרֵי דְרַחֲמֵי

רַחֲמָנָא כַּתְבִּינֵן בְּסַפְרָא דְרַדִּיקֵי

רַחֲמָנָא כַּתְבִּינֵן בְּסַפְרָא דִישְׂרֵי וְתַמִּימֵי

רַחֲמָנָא כַּתְבִּינֵן בְּסַפְרָא דְפִרְנָסְהָא טַבְּתָא וּמְזוּנֵי

רַחֲמָנָא כְּבוֹשׁ חֶמְתָּא וְרוּזָא מִיָּן

רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבִיר גְּמִירָא לֵן

רַחֲמָנָא מְהוּל וְשְׁבוּק לְחֻבִּין וְלַעֲוִיִן

רַחֲמָנָא נְהוּר טוֹבֵד אֲנַהֲרֵי עֲלוֹ

רַחֲמָנָא סְעִיר וְסָמִיד הָיוּ לֵן

רַחֲמָנָא עֲבִיר עֲמָנָא אֲתָא לְטַב

רַחֲמָנָא פֶּתַח שְׁמַיָּא לְצִלוֹתֵין

רַחֲמָנָא צִלוֹתְנָא קָבֵל בְּרַעֲוָא

פו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כו

כב א ז רחמנא

ד'ין אבין כ'עו'ת' ב'ד'ל' י'ע'ב'ד' א'ן
ס'ל' י'ק'ו'ן א'ס'ת' ר'ב' י'ס'ר' ו'ק'נ'א'ן א'ל'פ' ע'ב'ד'
י'ס'ב' י'ק' ה'י'ו'ן ב'י' י'ג'ש'ט' פ'ן ז'י'ק' ה'י'ו'ן א'ל'פ' ה'י'ו'ן
ד'א'ו'ר'ת' נ'ש' ל'י'ב' י'ז'ק' ה'י'ו'ן ו'ת'ן ל'י'ב' ע'ש' א'ס'ת'
ח'ל'ק' ב'א'ש'ט' י' ו'ש' ה'י'ו'ן א'ש'ט' ב'י'ס'ט' א'ת'
י' י'ק' י'ת'ן י'ת'ק' ה'י'ו'ן ל'ע' ע'ב'ד' ו'ז' ל'י'ב' נ'א'ט'ן ע'ש'
א'ס' ב'ן א'ב'ל'ו'ן א'ס'ת' א'ל'פ' א'ש'ט' י'ת'ק'ן
א'ל'פ' ה'י'ו'ן פ'ן א'ת'ן ד'ב'ל' י'ע'ב'ד' ו'ת'ק'ן

מחממח

נעטט סמממממ. סממ אסמס כסס אסמ
ילן סס, כסול כעס כעסממ אסמ אסממ כעסמ
כעסמ אסממ כעסמ אסממ אסממ אסממ אסממ
כעסמ כעסמ אסממ אסממ אסממ אסממ אסממ

יד הוא ואז הוא ית' כמק

בו רחמנא קבל צלותין ובעותין ובעידן עקתי

בו רחמנא רחם על נשמתין

בו רחמנא שתא טבתא אייתי עלן

בו רחמנא טוב מרונך

בו רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמד

ג. י. כ. מ. ס. ה.

אנא בעב ודונית מחהו וסלחת לעוני פירב הוא

וסלחת לעוני פירב הוא: איד ימחה ונכתב

למול אבי בי אין בלבו מחשב כמחשבי למחור

מאשר כתב ליום ריבי כי חמכתב מכתב אלהים הוא

וסלמס נא אם תקוד ותפרוש צור עלומי און כלילו

יהרוש ובקמי ואם לחטאין תדרוש ולא שמיו מקב

דנל ועד ראש אשם הוא וסלחת לעוני כי רב הוא

יהרסון ויבנון בי רעיוני יום כי הטאי ענון ובפני און

סעיפי יבינון כי נושא עון ותנון ורחום הוא וסלחת

לעוני פירב הוא: מה לי דידי ומלכי וסתר ואשפוד

ערתת חבי ואין עיתר ואשאל בעד תלום השני ואין

פותר ואומר לא אוכל כי חתום הוא וסלמס שובה

שיברת שגירות עם הנעים ושלח מבשר בבירות

להודיעם את אשר יהיה באחרית היום ונחם ואם

לא עם בינות הוא וסלמס חוסר יד וצור משנה תשלית

וידון לנגש ונעננה תצמית ונבר וכל אשר יעשה

וצלית וידע כי משח אלהים הוא: וסלמס ויעבור

על פניו ויקרא יי אל רחום והגון ארך אפים ורב
חסד ורחמים יצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
והטאה ונקמה וסלמס למוכינו ולמטטאינו וכו'

אמנות משה על עון העם
מקום מעתה כסס מן :

אנשי אמונה אבדו באים בלח מעשהים נבזרים
לעמד בפרץ דוחים את הנזרות היו לנו
לחמה ולמחמה ביום ועם זעכים אף בלחשם חמור
עצרו בשנעם ומרסקראוד עניתם יודעים לעתור ולרעות
כאב רחמת למענם לא השיבות פניהם ריקים ימרו
עוננו אבדנום נאספו מנו בתטאינו סעו המור
למנהות עובו אותנו לאנהות פסו נודרי נדר
צמתו משיבי חמה קמים בפרץ אין ראויים לרצות
אפסושוטטנו בארבע פנות תרופה לא מצינו שבו
אליד בבושת פנינו לשתד אל בעת סלוחתנו
ואמרים אל מרד

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות שחנועד
למאר שפלונו עד עפר רחום כד היא
מדתנו קשי עורף וממרים אנחנו צעקנו בפנינו
הטאנו פתלתול ועקש לבנו עליון רחמיה מעולם
סליחה עמד היאנתם על הרעה מטה כלפי חסד
לא תתעלם בעתות באל כי בצרה גדולה אנחנו
ידוע לעיני הכל טובדוחסד עמנו חתום פי שמן ואל
ישמין עלינו זעום בו וידום ויעמוד מליץ טוב לצדקנו
כב ב 22 הוא

אמנות משה על עון העם
כסס מן הטהרה מפעלם כסס מן העם
יומם סקיליש וכן הוא סכס סכס סכס
במנהג סכס וכן הוא סוכס סוכס סוכס
איש במינה על אחרים אהל סוכס
במנהג סוכס מן כסס לעצמם יסין סוכס
כסס

אמנות משה על עון העם
כסס מן הטהרה מפעלם כסס מן העם
יומם סקיליש וכן הוא סכס סכס סכס
במנהג סכס וכן הוא סוכס סוכס סוכס
איש במינה על אחרים אהל סוכס
במנהג סוכס מן כסס לעצמם יסין סוכס
כסס

סליחות

הוא יגיד וישרנו: דרכיך רחום ורחון: גלית לגאמן
בית בבקשו אז מלפניך: אמונתך חודעת לו:
ואומרים אל מלך

אלהינו ואהי אבותינו: אלתעשעמנו כלה תאחו
יך במשפט: כבא תוכחה נגיד: שמנו
מספרך אל תפח: נשתך לתקור מוסר: רחמיך יקדמו
רוגזך: דלות מעשים בשורך: קרב צדק מאליך: הורנו
בזעקנו לך: צו ישועתנו במפגע: ותשיב שבות אהלי
תם פתחיו ראה כי שממו: זכור נמת: עדות לא תשבח
כפי זרעו: חותם תעודה תתיר: סודך שים גלמודך:
טבור אנן הסתר: נא אל יחסר המנו: יהדע את אשר
יעוד: מנר את אשר לא ידעוד: כי תשיב לב צדון:
לכודים אסירי התקוה:

אלהינו כבוד ה' הוא כבוד
כבודו וקין מנו כבודו ולפניו

אלהינו ואלהי אבותינו: תבא לפניך תפלתינו
ואל תתעלם מתחנו: שאין אנו עוי
פנים וקשי עורף: לובר לפניך יי אלהינו ואהי אבותינו:
צדיקים אנהנו ולא הטאנו: אבל הטאנו: אנהנו
ואבותינו: אשמנו בגדנו: גולנו דברנו דופי: העוינו
והרשענו: ודנו חמסנו טפלנו שקר: יעצנו עצות רעות
כזבנו: לצנו מרדנו: נאצנו סררנו: עוינו פשענו:
צרנו קשינו עורף: רשענו שחתנו: תעבנו תעינו:
ותעתענו וסרנו ממצותיך: וממשפטיך הטובים: ולא
שזה

אלהינו כבוד ה' הוא כבוד
כבודו וקין מנו כבודו ולפניו

שׁוּה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עַם בּוֹשְׁנוּ מִכָּל נוֹי גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ בְּרוּה לִבְנוּ בַחֲטָאֵינוּ הַחֲבֵל

אֲזַיְנוּ וְנִפְרָעָה פְּאָרְנוּ זְבוּל מִקֶּדְשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנָנוּ טִרְתָּנוּ הֵימָּה לְשִׁמָּה יְפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים כְּהֵנוּ לְנֹכְרִים גַּעְדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְעֵייתָנוּ וְהֵי אֲדָנְעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ לֹא מִר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ אַבְל

חֲטָאֵנוּ

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתוֹדָה עַל עֲבִירוֹת קָלוֹת

וְחַמּוּרוֹת בְּלֵילָה לְסוֹף אֲשִׁמּוּרוֹת יִצְרִי

עַל־לוֹת בְּרִשָׁע לְהִתְעוֹלָל שׁוֹמֵר מֵהַמְּלִילָה שׁוֹמֵר

מֵהַמְּלִיל לְבִי וְעֵינַי לְחֲטוֹא יְאֹתוּ וְיוֹם וְלֵילָה לֹא

יִשְׁבוֹתוּ וְשָׂאֵר אֵיבְרֵי לַעֲשׂוֹת הִרְעָ בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׁוּ

כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחַשׁוּ וְיַעַן אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי

עַל מִצְוֹת עֲשָׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה ^{רַחֵם} שְׂאִטְהָה בְּכָל

לַיְלָה מִטְתִּי בְּרַמְעַתִּי עֲרָשִׁי אֲמַסָּה אֲוִלִי יִשְׁמַע קוֹל

בְּכִי נֹרָא עֲלֵי לָהּ יוֹם צַעֲקָתִי בְּלַיְלָה אֲקָרָא יוֹמִים

וְיָרִים קוֹלִי עַל פִּשְׁעֵי וּמַעֲלֵי וְלַיְלָה וְלֹא דוֹמִיָּה לִי אֵת ^{מִקְצֵת}

חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר לְפָנֶי צוֹפֵה עֲתִידוֹת לַיְלָה אֲקוּם

לְהוֹדוֹת וְאוֹדֶה עֲלֵי פִשְׁעֵי וְזוֹרוֹנִי הַלַּיְלָה הַזֶּה לִי

אֲשַׁמְנוּ

סליחות

אֲשַׁמְנוּ בְּאוֹמְרוֹ וּבְפֹעַל בְּזִינוּ חוֹק לְמַעוֹל מַעַל וְנַעַלְנוּ
מִשְׁפָּט וְצִדְקָה דְרַכְנֵינוּ בְּמַשׁוּבַת חֶדְקִי הַפְּרָנוּ

אלהי נבגי סוד לה אלה עולם
בנינו בשפלות יודיה

בְּרִית חוֹק וְהַרְבֵינוּ פָּשַׁע לְבַלְיָחָק זְנַחְנוּ טוֹב

חֹרֵי תִּירֵת הִרְשַׁנוּ רַע שֶׁנָּתַתָּ מִשְׁפָּלוֹ שֶׁקָרוּ וּמִרְמָה

יַעֲזֵבָנוּ אֲזוּן וְאֲשַׁמָּה בְּלֵנוֹ שֶׁיָּנִיב בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם לֹא

זָכְרָנוּ בִּיתֵבְיָאֵנוּ בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעְלָם מֵאֵפְנוּ מוֹסֵד

הַדָּעַת נוֹאֲלָנוּ מִהַכְמָה וּמִדַּעַת חֶדְקֵנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צִדְקֶךָ

עֲזֹבְנוּ אֹרְחוֹת חֶקְךָ פָּנֵינוּ אֶל כָּל חִמְדוֹתֵינוּ צָלְלָנוּ

בְּמַצְלוֹת תְּאוֹתֵינוּ קַפְצָנוּ פִי חַכְמִים מְהוֹכִיחֵי רַהֲב

פִּינוּ בְּנִיב עוֹלָה יְצִירָתְךָ שׁוֹבְבָנוּ מְשׁוּבָה נַצַּחַת תַּעֲבָנוּ

כָּל אִישׁ תּוֹכְחָתְךָ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבֵּי עַלֵינוּ כִּי

אֶמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂה עִמָּנוּ כִּיזִשֶׁר וּמוֹרֵט מִפְּנוּ נִתְנוּ

עוֹלָם עַלֵינוּ סַבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ עֲבָדִים

מִשְׁלוֹ בָנוּ פּוֹרֵק אֵין מֵיָדַי צְרוּת רַבּוֹת סָבָבְנוּ קָרֵאוּנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵיךָ בָּנוּ בְּעֵינֵינוּ שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ תַעֲנוּ

בְּצָאוּ וְאָבִרְנוּ וְשָׁרְזוּ לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲיִיתָנוּ וְהַיָּאֵד נַעַי

בָּנֵינוּ וּנְקַשֶּׁה עֲרַפְנוּ לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי

בטח ובין אלהי עולמי ו...
בנינו עם נבטי מביט עיני

אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אָנֹכָנוּ זָרָא חֲטָאוּנוּ אַבְל חֲטָאוּנוּ

חֲטָאוּנוּ צוּרְנוּ סַלְחָנוּ יוֹצֵרְנוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ

אֱלֹהֵינוּ אֱחָד יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא

הָאֱלֹהִים אֱחָדָלִי מַעְלָה אוֹמְרִים יְיָ אֵדוּנְנוּ כִּחַדִּי

אלהי שם לא אלהים אחרים...
אלהי ישראל...
אלהי אחד...
אלהי ישראל...
אלהי אחד...
אלהי ישראל...
אלהי אחד...
אלהי ישראל...

סגולה

סגולה עזנים ואומרים " הוא האלהים גדולי מעלה
אומרים " אדוננו: גדולי סגולה עזנים ואומרים יי
הוא האלהים:

99 מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד ב" כתרם שחקים
וארקים נמתחו: " מלך: ועד לא מאורות זרחו
" מלך: והארץ בבגד תבלה ושמים פעשו נמלחו
ימלוך לעולם ועד: ועד לא עשה ארץ וחוצות " מלך:
ובהכינו יצורים עלי ארצות: " מלך: ועת יקפץ נפוצים
מארבע נפוצות " ימלוך לעולם ועד: מיוחד

באהיה אשר אהיה הוא היה וחזא הנה והוא
יהיה הוא ממות ומחיה לפניו לא נוצר אל ואחריו
לא יהיה

אחד אלהים גדול אדוננו קדוש ונוקדא שמו
כי גדול מעל שמים חסדו ועד שחקים
אמתד: כי גדול אמתה ועשה נפלאות אחר
אלהים לבדד: שפוד חמתך אל הנזים אשר לא
ידעוד ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו
לקדושת שמך עשה ולא לנו לא לנו " לא
לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על
אמתך: למה יאמרו הנזים איה נא אלהיהם: ואל הינו
בשמים אחד אלהינו בשמים עדותנו בכלים
קמיסוחי וקיים הוא מלא רחמים הוא מלא
זכות

היה מלך
יהיה מלך
יהיה מלך

יהיה מלך ועד
לעולם ועד
לעולם ועד

מיוחד באהיה
אחד אלהים
אחד אלהים

בשמים אחד אלהינו בשמים
עדותנו בכלים
קמיסוחי וקיים הוא

מלא רחמים הוא מלא
זכות

מלא רחמים הוא מלא
זכות

מלא רחמים הוא מלא זכות

סליחות

זכיות הוא כלי אשר רפץ עשה בשמים ובארץ אין
מיואמר לו מה תעשה ויחיו מיואמר לו מה תפעל כפי
הכל מעשה ידיו :

עלמא כמנע חן יתנו כסדר
כסא קיסמא פתא חתק שמיש

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתינו :

אלהינו שבשמים חתק לחנון ורחמים
יבאר שם אלכסיס

אש אל תאבדנו באורך גלותינו

אלהינו שבשמים חתק לחנון ורחמים
יבאר שם אלכסיס

אש אבד כל דקמים עלינו לרעה

אש אבד כל דקמים עלינו לרעה

בריתך זכור ואל תשכחנו

אש בריתך זכור ואל תשכחנו

ברך את להמנו ואת מימינו

אש ברך את להמנו ואת מימינו

אלה כבוד מלכותך עלינו מהרה

אש אלה כבוד מלכותך עלינו מהרה

דרשנוך המצא לנו

אש דרשנוך המצא לנו

דרוש דימינו מיד קמינו

אש דרוש דימינו מיד קמינו

העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו

אש העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו

ואל תבישנו משרבנו

אש ואל תבישנו משרבנו

ונקרא ואתה תענונו

אש ונקרא ואתה תענונו

זכרנו בזכרון טוב מלפניך

אש זכרנו בזכרון טוב מלפניך

המול עלינו ועל טפינו ועל עול לינו

אש המול עלינו ועל טפינו ועל עול לינו

טהרנו מעוננו

אש טהרנו מעוננו

יהמו נא רחמיך עלינו

אש יהמו נא רחמיך עלינו

כתבנו בספר חיים טובים

אש כתבנו בספר חיים טובים

כתבנו בספר צדיקים

אש כתבנו בספר צדיקים

כתבנו בספר ישרים ותמימים

אש כתבנו בספר ישרים ותמימים

כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה

אש כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה

אש

ק"פ
קמ"ב
קמ"ג

אש כבוש את כזב שנו
 אש לחץ את לוחצינו
 אש מלא משאלות לבנו לטובה
 אש נקום את נקמתנו
 אש סמוך את נפילתנו
 אש ענה את עתרתנו
 אש פדנו מירי אויבינו
 אש צוה אתנו ברכותיך
 אש צוה אתנו ישועתיך
 אש צדקנו במשפטך
 אש קרב לנו קץ הגאולה
 אש קרב לנו יום השועה
 אש קרבנו לעבודתך
 אש ריבה ריבנו ונאלנו
 אש ראה בעני עמך ישראל
 אש רפא חולי עמך ישראל
 אש ראה ברוח השעה
 אש שעה אל שועתינו
 אש שית שלום בינינו
 אש שית שלום בארמנותינו
 אש תן חיים ושלום למלך אדוננו
 אש תן בלבנו להטיב אלינו

למען נשא אש לב (למען)
 למען נשא אש לב
 למען נשא אש לב
 למען נשא אש לב
 למען נשא אש לב
 למען נשא אש לב

ק"פ למען שית שלום בינינו

סליחות

יְהוָה יִשְׁמַע תְּפִלַּת עַמּוּךְ וְיִשְׁמַע תְּפִלַּת אֶתְנָחֵם

- אש תן שְׁלוֹם בְּאַרְצֵךְ
- אש תן שִׁבְעַת בְּעוֹלָם
- אש תן שְׁלוֹם בְּמִלְכֻתְךָ
- אש תן טַל וּמִטָּר לְבִרְכַּח בְּעֵתֶם בְּאַרְצֵךְ
- אש תן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכְלֵהוּ
- אש תן לֶחֶם לְפִי הַמָּתָן
- אש תְּכוֹז תְּפִלַּתְנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשֵׁמִים עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עָשָׂה עִמָּנוּ
 אוֹת לְיִשׁוּעָה עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ
 וַיְבוֹשׁוּ יְהוּזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ
 וְנַחַמְתָּנוּ

ברנו

רַחֵם תִּזְכּוֹר; בְּרוּנוֹ אֱהַבְתָּ תִּזְכּוֹר;
 בְּרוּנוֹ עֲקִידָה תִּזְכּוֹר; בְּרוּנוֹ תְּמִימוֹת
 תִּזְכּוֹר; הִבַּט לְבָרִית וְאֵל תִּפְרַח בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ
 עֲנֵנוּ בְּעַת וּבְעֹנַח חֲזָאת; גַּמַּר לְעִנְיֵנוּ

אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעַת לְאוֹלְתֵינוּ וְאַשְׁמוֹתֵינוּ מִמֶּד לֹא
 נִכְחַדּוּ רֹב זִדּוֹנוֹתֵינוּ; בְּהַעֲלוֹתֵינוּ לְכַבּוֹ
 גִּדְּלָנוּ מִשׁוֹבוֹתֵינוּ; כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפַּרְדּוּ כָּל עֲצָמֹתַי;
 רַחֵם בְּרוּנוֹ תִּזְכּוֹר לְרוּפֵךְ שִׁעְרֵי חַמְלַתְךָ הַעוֹמֵד כְּדָל
 שׂוֹאֵל מִבְּקֶשׁ סְלִיחָתְךָ; קִדְּמוּ עֵינַי אֲשֶׁמֹרֶת לְסִפּוֹר
 נִדְּלַתְךָ אֲנִיד וְרוּעֵךְ לְרוֹד לְבַל יִבֹּא גְבוּרַתְךָ; גַּל עֵינַי
 וְאֲבִיטָה מִתּוֹרַתְךָ נִפְלְאוֹת; וְזָמְרוּ לְשִׁמְךָ מִיְחֻלֵּי קֶץ
 פְּלֹאוֹת

פלאות תשובב לנויהם פזורים בכל פאות ביהמיה
 אלהים צבאות אלהים צבאות השיבנו נוראות
 בצדק תענינו בחספני משיחך וראה מנינו וישמחו
 כל חוסי כף לעולם ירגנו עננו אבינו עננו

עלמא כתיב מן אלהיכם סביב
 נוכחיה על חספיה סביב לנו והיה לנו
 ענינו צבאות נביח צדק נעפלי
 עקב ונב " "

עננו אבינו עננו עננו בוראנו עננו עננו נו

עננו עננו דור שנו עננו עננו הוד והדר עננו
 עננו ותיק בנהמורת עננו עננו זר וישר עננו עננו חי

וקיים עננו עננו טהור עינים עננו עננו וישוב שמים עננו
 עננו כפיו כח עננו עננו לא אל חספן רשע עננו עננו

מלך מלכו המלכים עננו עננו נורא ונשוב עננו עננו
 סומך נופלים עננו עננו עוזר דלים עננו עננו פודה

ומציל עננו עננו צדק ומצדיק עננו עננו קרוב לכל
 קוראיו עננו עננו רם ונשא עננו עננו שוכן שחקים עננו

עננו תומך תמימים עננו עננו אלהי אברהם עננו עננו
 ופחד יצחק עננו עננו אביר יעקב עננו עננו מן דוד עננו

עננו אלהי המרובה עננו עננו העונה בערת רצון עננו
 עננו העונה בעת צרה עננו עננו העונה בערת רחמים

עננו עננו רחום וחנון עננו עננו עננו עננו עננו עננו
 עננו עננו עננו עננו עננו עננו עננו עננו עננו עננו

השולח רשעים סביב לנו ויהי ענינו סביב לנו
 בלתי חס ושמל סביב לנו ויהי ענינו סביב לנו
 ויהי ענינו סביב לנו ויהי ענינו סביב לנו

רמז מנחם נחמן סביב עקב כלומר סביב ענינו סביב לנו
 כחפיה על חספיה סביב לנו והיה לנו ענינו צבאות נביח צדק נעפלי
 עקב ונב " "

רחום וחנון הטאנו לפניך רחם עלינו ארון
 הסליחות בוחן לבבות נולה עמוקות

דובר צדקות תטאנו לפניך רחם עלינו הרור
 בנפלאות ותיק בנהמות זוכר ברית אבות חוקר

כליות

כב ב ז

כב ב ז

כב ב ז

פליחות הטאנו לפניך דחם עלינו: טוב ומטיב
 לבביות יודע כל נסתרות כובש עונות לובש
 צדקות הטאנו לפניך דחם עלינו: מלא זכות
 נורא תהלות סולת עונות עונה בעת צרות
 הטאנו לפניך דחם עלינו: פועל ישועות צופה
 עתידות קורא הדורות דוכב ערכות שומע תפלות
 תמים דעות הטאנו לפניך דחם עלינו:

אל

רהום שמך אל חנון שמך אל ארך
 אפים שמך מלא רחמים שמך בנו נקרא
 שמך יי עשה למען שמך:

*וזה חסדך וזה רחמיך וזה
 חסדך וזה רחמיך וזה חסדך וזה רחמיך*

*וישוענו ויהי לנו
 חסדך וזה רחמיך וזה חסדך וזה רחמיך*

*וישוענו ויהי לנו
 חסדך וזה רחמיך וזה חסדך וזה רחמיך*

וי חננו ויהי לנו	ובספר חיים זכרנו וכתבנו	וי חננו ויהי לנו	ובספר חיים זכרנו וכתבנו
וי ביום ישועתה	בשרנו ורחמינו	וי ביום ישועתה	בשרנו ורחמינו
וי בלגל המון	רחמיך עלינו	וי בלגל המון	רחמיך עלינו
וי חסדיך יקדמונו	ורחמינו	וי חסדיך יקדמונו	ורחמינו
וי יהמו נא	רחמיך עלינו	וי יהמו נא	רחמיך עלינו
וי כחותם על לב	היום שימנו	וי כחותם על לב	היום שימנו
וי ריבה ריבנו	ולחם לרחמינו	וי ריבה ריבנו	ולחם לרחמינו
וי בראת לחמנו	ואת מימינו ובספר חיים זכרנו וכתבנו	וי בראת לחמנו	ואת מימינו ובספר חיים זכרנו וכתבנו
וי עשה למען שמך	והוסת על ישראל עמך: יי עשה	וי עשה למען שמך	והוסת על ישראל עמך: יי עשה
למען אזרח תמימך	והוסת על ישראל עמך:	למען אזרח תמימך	והוסת על ישראל עמך:
וי עשה למען נעקד	באול מיד:	וי עשה למען נעקד	באול מיד:

סליחות

צב

יי עשה למען נענה בסולם ממרום
 יי עשה למען זכות יוסף חסידך והנכון אסיר תקנתך ועיע
 יי עשה למען משוי משימיה ותגמון הנאמן בכל ביתך ועיע
 יי עשה למען מכהן באוריך ותומיך
 יי עשה למען דך מקנא לשמד
 יי עשה למען נעים ומירותך
 יי עשה למען מלך בנה בית לשמד
 יי עשה למען הרונים ושורפים על קדושת שמך
 וחסה על ישראל עמך;

יי עשה למען שמך וחסה על ישראל עמך;

עשה

למען שמך עשה למען אמתך
 עשה למען ברירתך עשה למען נדלך
 עשה למען דתך
 עשה למען ויעודך
 עשה למען הסוד
 עשה למען ישראל
 עשה למען למודך
 עשה למען נצחך
 עשה למען עונך
 עשה למען צדקתך
 עשה למען רחמנותך
 עשה למען תורתך;

אלמא כומא דא דהוה גלגלי
 סהוה דא דא חכמה סוף סוף
 כלאם לחכמה לסוף תיבנה

עשה

עשה

למען אברהם יצחק ויעקב עשה

למען משה ואהרן עשה למען דוד

ושלמה עשה למען ירושלם עיר הקודש עשה

למען ציון משכן כבודך עשה למען חורבן ביתך

עשה למען שממות היכלך עשה למען ישראל

העניים עשה למען ישראל הדלים עשה למען ישראל

השרוים בצרות עשה לנו יתומים ואלמנות עשה

למען יונקי שדים עשה למען גמולי חלב עשה למען

תינוקות של בית רבן שלא חטאו עשה למען אנכי

לא למעננו עשת למעננו וחשיענו חושיענו ועננו

היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה

דעני

לעני ענינו דעני לעשוק ענינו דעני לתבירי

לבא ענינו דעני לשפלי דעתא ענינו דעני

למכור רוחא ענינו דעני לאברהם אבינו בחר

המוריד ענינו דעני ליצחק על נבי מדברא ענינו דעני

ליעקב בבית אל ענינו דעני ליוסף בבית אסורי ענינו

דעני למשה ואבותינו על זכ סוף ענינו דעני לאהרן

במחנה ענינו דעני לפניהם בשמים ענינו דעני

ליהושע בגלגל ענינו דעני לעלי ברמה ענינו דעני

לשמואל במצפה ענינו דעני לדוד ושלמה בנו

בירושלם ענינו דעני לאליהו ברה הכרמל ענינו דעני

לאלישע ביריחו ענינו דעני להקנהו בחלורנו ענינו

דעני

עשה למען ישראל
העניים עשה למען ישראל
השרוים בצרות עשה לנו יתומים ואלמנות עשה
למען יונקי שדים עשה למען גמולי חלב עשה למען
תינוקות של בית רבן שלא חטאו עשה למען אנכי
לא למעננו עשת למעננו וחשיענו חושיענו ועננו
היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה

כחט ענינו
קרוב וענינו בחר / בראשית
דעני

דַּעֲנִי לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה עֲנִינִי דַּעֲנִי לַחֲנֻנְיָה מִשֵּׁי אֵל
 וְעֲזְרֵיהָ בְּנו אֲתוֹן נוֹרָא יִקְרֵתָא עֲנִינִי דַּעֲנִי לְדִנְיָא ל
 בְּנוֹבָא דְאַרְיֵתָא עֲנִינִי דַּעֲנִי לְמַרְדֵּכִי וְאַכְתָּר בְּשׁוּשַׁן
 הַבִּירָה עֲנִינִי דַּעֲנִי לְעֻזָּא בְּגוֹלָה עֲנִינִי דַּעֲנִי לְהוֹנִי
 בְּמַעַנְל עֲנִינִי דַּעֲנִי לְצַדִּיק וְחֹסֵידִי וְרִי מִימֵי הַיָּם בְּכָל דֵּר
 וְדַר עֲנִינִי רַחֲמֵנָא עֲנִינִי רַחֲמֵנָא שׁוּבִי רַחֲמֵנָא פְּרוֹק
 רַחֲמֵנָא דִּיתְמַלֵּי רַחֲמִין רַחֵם עֲלֵנָּה וְעַל כָּל אֲנָשִׁי
 בִּיתָנָא וּמַחֲשׁוֹכָא לְנִהוּרָא אֲפָקִינוּ בְּדִיל שְׂמַד רַבָּא

לִית אֲפָרִים נַה רַב יַמְסַקֵּס :

אם

אֲפֹס רוֹבַע הֵקוּן אוֹהֵל שְׁכֵן אִם רַקוּן אֵל נָא
 נִאֲבָדָה כִּי עַל כֵּן יֵשׁ לָנוּ אֵב זְקוּן בְּנִים לֹו
 תְּכִיר וְצַדִּיקוֹ לְפָנֶיךָ נֹזְכִיר קָהֵנָא בְּזִקְרוֹ וְנִמְצָדָה
 דְּמוֹ עַל קִיר רַץ אֵל הַנֶּעַר לְהַקְדִּישׁוּ וּנְפִשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ עֲטְרוּ בְּעֵצִים וְאִשׁוֹ נוֹר אֵל הַיּוֹעֵל
 רֵאשׁוּ יַחֲדָה הוֹקֵל בְּצַבִּי עֲנָה וְאִמְרֵ אֲבִי הַנּוֹרָה
 הָאִשׁוּהָ עֵצִים נִבְיָא וְתִשׁוּרָה אֵין לְהַבְיָא מִלִּים
 הַשִּׁיבֵנו מִלְּהַבְהִילוֹ וְעַזְוִי אִמְרֵ לֹו בְּנֵי אֱלֹהִים יִרְאֵת
 לֹו וְיִודַע יֵי אֵת אֲשֶׁר לֹו בְּמִצּוֹתֶיךָ שְׁנִיהֶם נֹזְהָרִים
 וְאַחֲרֵיכֶם לֹא מִהֲרָהִים חֲשׂוּ וְהִלְכוּ מִהֲרִים עַל אַחֲרֵי
 הָהָרִים רְאוּ אֵד תְּלוּלָה מִהֲרוּ עֲצֵי עוֹלָה יַחַד
 בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה יִשְׂרוּ בְּעַרְבָה מְסִלָּה רַחֲמָה יַחֲדָה כִּי
 הוּא הָשָׂה נִס לְהוֹרוֹ הַמְּנוּסָה אֲבִי אוֹתִי כְּכַבֵּשׁ
 תַּעֲשֶׂה

תעשה לא תחמול ולא תכסה: ביהפץ ונכסוף לבבי
לא לחשוף אם תמנעני סוף רוחי ונשמתו אליו
יאסוף: ידיו ורגליו עקר וחרבו עליו פקד לשמו
על העצים שקר והאש על הפזבזבז תוקר: צואר
פשט מאליו ואביו נגש אליו לשוחטו לשם בעליו
והנה ינצב עריו: הקור את כל אשר עשה האב
על בנו לא הסהולבו אל כפים נשא וירא אלהים את
כל אשר עשה: קרא מרחם משחר תמורת בנד הנבחר
והנה איל אחר ועשה ואל תאחר: חליפי אזכרתו
תכון כהקטרתו ותעלה לד תמרתו והיה היא
ותמורתו וזרון לפניך בשחק לעד בספר יוחק ברית
עולם בל יומחק את אברהם ואת יצחק: קורא יוד
באים ליקוד בצרה עקדה תשקוד וצאנד ברחמים
תפקוד פני הצאן אל עקוד: עוררה נבירתך להקיץ
נרדמים למענד תפדה חרדים נרתמים לבקש
סליחתך היום משבימים א מלך יושב על כסא רחמים:
ואומרים אר מלך

ר"ק למטה:

למתודה

חטאתיו ומודה על רוב אשמי אשר
בהכל שנותיו כלו בנינו ימיו צועק
מצרותיו ומבין תנרת קמיו נפלה נא ביר יי כירבים
רחמינו מהיותי משכתי כחבלי השוא עוני לכן שבתי
ונחמתי

וְנַחֲמֵתוּ בִּי קְרוֹבוֹת דֵּינִי וְשֹׂאֵרֵי הַקְּרִבָּתִי וְנִסְכְּתֵי מִי
 עֵינַי אֲוִלִי וְיַחֲסוּנֵי כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵיךָ נִפְלֵה נָא בְיָדֵי כִּי
 רַבִּים רַחֲמֵיךָ שְׂדֵי גִילֵי צַמְקוֹ וְאֵינְךָ רוֹשֵׁתָנִים וּמִי עֵינַי
 שִׁחְקוֹ מֵעוֹז כְּאֲבִי אֲבָנִים לְרַחֲמֵי אֲבִי רַחֲקוֹ וְלֹא חָמַל
 עַל בָּנִים וְאֵלֵי יִתְאַפְקוּ חֲמוֹן מֵעֵיוֹ וְרַחֲמֵיךָ נִפְלֵה נָא
 בְיָדֵי כִּי רַבִּים רַחֲמֵיךָ הִבִּיאֵנִי כְבוֹד לְבָאִים וְהִנְחִילֵנִי
 קִצְפוֹ וְנִשְׁבַּחְתִּי בְּבֵית כְּלָאִים וְטַבַּעְתֵּי בַּיָּם זַעְפוֹ
 בְּכָל יוֹם אֲרֹד פְּלָאִים אַחֲרֵי הָאָרֶץ לִי אֲפֹה הַשֶּׁבַח
 חֲנוּת אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמֵיךָ נִפְלֵה נָא בְיָדֵי כִּי
 רַבִּים רַחֲמֵיךָ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל נִדְּצָר לִי מֵאֵד נִפְלֵה נָא
 בְיָדֵי כִּי רַבִּים רַחֲמֵיךָ:

וַיִּסְתַּחֲוֶה לְעוֹמֵר כְּמִקּוֹם לְעִמְרוֹס עַמְסָה וְרַתְּ כַּלְעָם :

בְּזִכְרֵי עַל מִשְׁבְּבֵי זְרוֹן לְבִי וְאַשְׁמֵיךָ אֶקְוֶמְדֵה
 וְאֲבֹאָה אֶל בֵּית אֱלֹהֵי וְהִדְרֹמֵיךָ וְאָמַר
 בְּנוֹשְׂאֵי עֵץ בְּתַחֲנוּנֵי אֱלֹהֵי שְׁמִי נִפְלֵה נָא בְיָדֵי כִּי רַבִּים
 רַחֲמֵיךָ כַּלְעָם לֵךְ אֵלַי צוֹר חִילִי מְנוּסוֹתַי בְּצַרְתִּי יִבְדַּק שְׂבָרֵי
 וְתַקּוֹתַי אֵילְתִּי בְּגִלּוֹתַי לֵךְ כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבִי וְנִגְדַד כָּל
 תַּאֲוֹתַי פֶּדֶה עַבְדְּךָ לֵךְ צוּעַק מִיַּד רוּדְיוֹ וְקִמְיוֹ: כַּלְעָם
 עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בְּקוֹרְאֵי מִן הַמִּצָּר: וַיִּוֹדַע בְּעַמִּים כִּי יָדָךְ לֹא
 תִקְצֵר: וְאֵל תִּבְזֶה עֲנוּת עֲנֵי צוּעַק מִתְנַרְתֵּי צָרוֹ אֲשֶׁר פִּשְׁעֵיו
 מוֹדֶה וּמִתְוֹדֶה עַל עֲלוּמֵיךָ: כַּלְעָם מִה יִתְאוּנֶנּוּ וַיֹּאמֶר מִה
 יִדְבַר וַיִּצְטַדֵּק: יִצִּיר הוֹמֵר אֲשֶׁר תִּשׁוּב נִוְיָתוֹ כְּאֶבְקַדֵּק:

טליחות

במה יתן לך אלהים כי ירשע וכי יצדק: הלא מליו
ומפעליו כתובים בספר ימיו: נטלם בעוד לילה לך באו
עבדיך במהללם: זכות אבות להם תזכור ואל תפן
למעללם: קנה עדתך כימי קדם קדוש יעקב נו אלם:
והנשא האל עושה השלום במרומו: נטלה

עליו יתן לך אלהים כי ירשע וכי יצדק
ומפעליו כתובים בספר ימיו: נטלם בעוד לילה לך באו
עבדיך במהללם: זכות אבות להם תזכור ואל תפן
למעללם: קנה עדתך כימי קדם קדוש יעקב נו אלם:
והנשא האל עושה השלום במרומו: נטלה

ונמלין על פניסם וזוערים רסוס ומכין ואס' כ אומר:
וי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
וי מושיב יחידים: שעה לעומרים בבית יי בלילות:
בך בטחתי ושמך זכרתי על משכבי בלילות:
רחם על הולד ובכה איש חרבו על יריכו מפחד
בלילות: הנני הולך שחוח לא מצאתי מנוח ימים נס
לילות מלט צועק נגדך להניד בבוקר חסדך:
ואמונתך בלילות: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך: אל תקצוף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון: הן
חבט נא עמך בולנו: אתנאץ למען שמך אתנבל כפסא
בבורך זכור אתפך בריתך אתנו: אם עוננו ענו בנו יי
עשה למען שמך כירבו משובותינו לך חטאנו ארון
סלח לנו אם אשמינו פתולע האדים יי את המון רחמך
תקדים למען אב מוצל מבשרים נברתו בעמק השדים:
אתבתו זכור היום לנו כירבו משובותינו לחטאנו ארון
סלח לנו: אם חטאנו והרבינו לצון יי גלה לנו עת רצון
למען רגול הנעקר כצאן ואיל הושת כפרו לרצון:
עקירתו

יעקרתו וזכור היום לנו כירבו משובותינו לך ה' אנו
אדון סלה לנו

אם חרבינו פשע ועבירה יי' התרצה בעתירה למען תם
הזה סולם ויירא ולן במקום מה נזרא תומתו וזכור
היום לנו כירבו משובותינו לך ה' אנו אדון סלה לנו

אתאנו לחלות פני' כי הסר ואמת יקדמו פני' נא אל תבישנו נא אל תשיבנו ריקם

מלפני' סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

לבקש ממך פרה איום ונזרא משגב לעתות בצרה תחיינו תחננו ובשמי' נקרא סלה לנו ושלח לנו רחמים מפעול' **אתאנו**

מחי ומסי ממת ומחי מסיק מן שאל לחי
על מא ברא ברה תטי אבוה לקייה

אבוהי דחיים ואסי לכביה עברא דמרד

ונפיק בקולר למאריה תאיב יתבר קולריה ברך

בוברך אנו וחטינו קמד הא רניא נפשינו בנידון ומרדון

הא עברך אנו ומרדנו קמד הא בותא ושביא והא

במלקיותא בבעו מינד במטו מינד דרחמך נפשינו

אסי לכיבין דאתקפו עלן עד דלא נהו נמירא בשביא

מחי ומסי ממת ומחי מסיק מן שאל לחי על מא

חיים שאלנו מך מקור חיים עמך צדקה עשה

עמנו למען שמך אנא הסר ממנו ומבתינו

ומבתי כל עמך ישראל בכל מקום שהם דבר והרב

ורעב ושבי ובוה ומשחית ומנפה ושטן ויצר רע

וחולאים רעים וצר מעמך רחמים בקשנו מך כי רבים

רחמים עמך צדקה עשה עמנו למען שמך אנא הסר

ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך ישראל בכל מקום שהם

דבר והרב ורעב ושבי ובוה ומשחית ומנפה

ושטן ויצר רע וחולאים רעים וצר מעמך

אליך יינשאתי עיני שמע קול תחנוני בגודל חסדך

בשפך במהתי וכפי שטחתי דברים לקחתי

ובאתי ערוד נברו יגונותי ויכלו שנותי כי כל עונותי

שמהל גנודך לפה מתונה נפשי הענונה וחלן מדאנה

נפש

אלהוהי עיני שמע קול תחנוני בגודל חסדך
בשפך במהתי וכפי שטחתי דברים לקחתי
ובאתי ערוד נברו יגונותי ויכלו שנותי כי כל עונותי
שמהל גנודך לפה מתונה נפשי הענונה וחלן מדאנה

נפש עבדך: העבר חטאתי אלהי ישועתי ונס ארת
 דמעתתי שימה בנאדך: וברונו רחם זכרה והנחם ושמח
 ונחם: נפש עבדך: זכור עניי ומרודי לענה מעוריעד
 מתי לנגדי תחדש עדיך: הרפוני צוררי אויבי
 ומשוררי הקשב נא אמרי בבואי בפתחך: טמנולי
 זדים פחים ומצודים ובהם נלכדים פעמי יד ידיך:
 ושימון לי מצודים ושקר בי מעידים בעלוני זדים צור
 בלעדיך: כבודך נלה צור לעם עזוב ועצור וטובה
 הנצור תנה לשרידיך: להוצים ברוב דוחק מהם
 אל תרחק זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך:
 מרום ממרומים רחם על ענומים ועל זרע רחומים
 ילידי יד ידיך: נואקים כבוד גלות בך שמו אילות
 וחרם משפלות גזע חסדיך: סובלי עול תצלה
 ואויביהם תבהל וכקדם תנהל דגלי נדודיך: ענה
 את עתידתם סמוך את נפילתם והשב את שבותם
 מאפסי חלדך: פדה עם לך הזמה וכאלם דומה
 בגלות זה במה שבעו נדודיך: צדיק במפעלות
 לך נתכנו עלילות דלנו ממצולות למען חסדיך:
 קבץ מפוזרים בכבלי צר סגורים בלעוס אכזרים
 שרפנו מועדיך: רחום היה למשען לעם הרוה
 לען ועשה נא למען שלשת עבדיך: שדי נשנבת
 בכל אשר פעלת כי צדיק אתה וצדק מדריך:

תכפר

תִּכְפַּר עוֹנֵי כִי שִׁבְרוּ בְּךָ מַלְכִי וְכוּן אֶת דַּרְכֵי
אֱלֹהֵי לְעַבְדְּךָ תִשְׁעֶה תִפְלִיתִי וְשִׁיחַ רַגְלֵי כִי
אֶתָּה תִקְנֵתִי וּמִי יַעֲרֶךְ:

אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ:

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ

תְּגַנוּ מַלְכֵנוּ וְעַנְנוּ:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲבִינוּ אֶתָּה אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ

אֱלֹהֵי אֶתָּה אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ אִם

הִטְבַּחְנוּ פִּוְעַל אֲבִינוּ אֶתָּה וְאִם הִרְעֵנוּ מַעַל אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי

אֶתָּה אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ אִם נִכְרַח פִּשְׁעֵנוּ אֲבִינוּ

אֶתָּה אֶתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אֶתָּה אֲבִינוּ

מַלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ אִם הִרְבִּינוּ אוֹמֵר אֲבִינוּ אֶתָּה

זכור כי אנחנו חומר אין לנו אלא אתה אבינו מלכנו
 רחם עלינו: אם לך חטאנו אבינו אתה ארון סלח לנו
 אין לנו אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו: לך יי
 קיינו אבינו אתה כי אתה אבינו אין לנו אלא אתה
 אבינו מלכנו רחם עלינו: לך פרשנו שעל אבינו
 אתה המציא לנו תעל אין לנו אלא אתה
 אבינו מלכנו רחם עלינו: חושה שלח משיח אבינו
 אתה וציץ ישע תפריח: אין לנו אלא אתה אבינו מלכנו
 אבינו אתה אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה אבינו
 מלכנו רחם עלינו: אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו
 מלכנו אין לנו מלך לא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו:
 אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
 צדקה למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא נדע
 מה נעשה כי עליך עיינו: זכור רחמך יי וחסדיך כי
 מעולם הבה יהי חסדיך יי עלינו באשר יתלנו לך:
 אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמך כי
 דלנו מאד: עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ: חננו יי
 חננו כי רב שבענו בזה: ברונו רחם תזכור ברונו רחם
 תזכור יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע
 יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר
 בכור שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

סליחות

שומר

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד
 ישראל האומרים בכל יום שמע ישראל :
 שומר גוי אחד שמור שארית גוי אחד ואל יאבד גוי
 אחד האומרים בכל יום יי אלהינו יי אחד :
 שומר גוי קדוש שמור שארית גוי קדוש ואל יאבד
 גוי קדוש האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש
 שומר גוי רבא שמור שארית גוי רבא ואל יאבד גוי
 רבא האומרים בכל יום אמן יהא שמיה רבא :
 ואומרים קדיש

תענו ותעתרו ברהמיםמן השמים תקיבל צעקתכם
 וישמע קול תפלתכם ברצון ותענה עתרתכם
 ויקיים בכם מקרא שבת וב יי אהי אבותיכם יוסף עליכם
 צדקם אלה פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם
 וכן יהי רצון ונאמר אמן :
 ואומרים תתקבל :

שיר המעלות ממעמקים קראתיד יי : אדני שמעה
 בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני :
 אם עינות תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמד הקליחה
 למען תורא : קויתי יי קויתה נפשי ולדברו הוחלתי :
 נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר : יהל
 ישראל אל יי ביעם יי הדסד והרבה עמו פרות : והוא
 יפדה את ישראל מפל עונותיו : קדיש שלם :

סדר צום גדליה

אוֹמְרִים כָּל הַתַּפְלֵה כַּסְדֵּר וְהַעֲמִידָה כִּימֵי קַטְוֶס אֶלֶּא אֲאוּמְרִים עֵינֵינוּ
כַּמֵּת וְאִמְרִים אֲכִיבוּמֵלְכֵנוּ וְאִפְרֵ כֶּךָ אֲאוּמְרִים זֶה :

על

יְדִי רַחֲמֵיךָ הַרְבִּימִים סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי בְּרָצוֹ
אֲוֹלַתְנוּ שְׁגִינוּ מִחֹל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי רָצוֹ
עֲוֹנָנוּ : אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וְדַרְדַּךְ תִּשׁוּבָה לָנוּ חֹזֶרֶת :

גְּדוּלַת רַחֲמֵיךָ וְהַסְדֵּיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֵרַע יִרְדֵּיךָ
תַּפְּזוּ אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה בַּעַל הַרַחֲמִים : בְּתַחֲנוּן
וּבְתַפְּלָה נִקְדָּם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנֵינוּ מִקֶּדֶם : וּמִהַרְצוֹן
אֶפְדָּ תִשׁוּב כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ בְּתוֹב : וּבְצֵל כְּנֶפֶד נַחֲסָה
וְנִתְלַוְנוּ כִּיּוֹם וַיִּרְדֵּי בְּעֵנֵינוּ : תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וּתְמַחֵל
אֲשֶׁם כִּיּוֹם וַיִּתְצַב עִמּוֹ שָׁם : תִּאֲזִין שׁוֹעַ וְתִקְשִׁיב
בְּרָצוֹן מֵאֲמַר כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נֶאֱמַר :

וַעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רֹחַם וְחַנוּן אֲרֶךְ
אֵפַיִם וּרְבַח חֶסֶד וְאֶמְרַת נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹהִים
נֹשֵׂא עֲוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְחָה :

אבלה

נִפְשֵׁי וְחַשְׁדַּת תְּאֵרֵי בֵּית תַּפְּאֵרְתִּי נִשְׂרָף
בֵּיד הָאֵרֵי נִם פְּלִטִים אֲשֶׁר עֹבְדוּ שְׂאֵרֵי :

רוֹעֵכוּ הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׁרֵי : הַיָּמִים הַזֵּהוֹנִים
שִׁמְפוּנוּ בְּדִלְקָם וּבִכְסוּזִים מִקְדָּשֵׁינוּ וּבְזוּזֵי הַלְקָם
זִקְנֵי שְׂאֵרִית אֲשֶׁר נִמְלְטוּ כִּיּוֹם נִקְם חוּבְלוֹ הַיּוֹם עִם
גְּדַלְיָה בֶן אַחִיקָם : טוֹרְפוּ עֵנֵינוּ עִם הָאָרֶץ יִתְרַתְּנוּם
כֹּה א ז ז א אכל

אכל הארבה במרץ כורמים ויונבים אשר הפקידו נגיד
הארץ לוקטו היום ולא היה בהם גודר נדר ועומר
בפרץ: מה אספר ואנחותי עצומות: נקטה נפשי
ומקהלותי עגומות: שרירי אשר נשאר מחרב ותמות
עוד הם לא נתקיימו ונתצו בחומות: פניד עד אנה
ממנו תסתיר צוהתנו שמע וכבלנו תתיר הביטח
בענינו כי אין לנו מכתיר ראיה דלותינו ושבח לפניד
נעתור: שודדנו מדור לדור ומקץ לקץ שורש צפע
אותנו עקץ תקיף למשפטיד העירה והקץ ותכפר
חטאתינו ותאמר לקרב קץ: יהמו רחמיך על מעוטי
עמים ושנבם בחסדך לעיני כל אמים פלאיך הראם
שוכן מדומים אל מלך יושב על כסא רחמים:
ואומרים אל מלך:

יקם דם עבדיך אל הים יקם והצועקים נגדך אל
ישובוריקם ואל תשכח יום הריגת גדליה
בן אחיקם והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם: אתה
אמרת אני משיב הרשואים ואת דם יונת אלים
אדרוש ולא אתעלם אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשלים שונאי עמי ובית חמה יקחו חלקם: והשב
אתה אמרת אני אדרוש חמס עניה אשפיר חצי מדם
על עצרת נכריה וחרבתי אכל בשר מדם חלל ושבת
והצועקים נגדך אל ישובוריקם: והשב אתה אמרת
אני

אני אמרתי יקומו קום ואת איבתי אכנה העקמת
 עקום הרנינו נויס עמו כידם עבריו קום ומתרחצו
 נורא לצריו ישיב נקם והשב אתה אמרת אני בני
 נשבעתי אל עליון השופכים דם נקיים בם אעשה
 כלין ונקתי דמם לא נקתי ווי שוכן בציון ואל תשבח
 יום הרגת נרליה בן אחיקם והשב והשב לשכנינו
 שבעתים אל חיקם הרפתם אשר הרפוק אדני ואנחנו
 עמד וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לרור ורוד נספר
 תהלתך

ואושרי אל מלך אכני אמונס ואל מלך עטכנו ערעות ואל מלך
וכשחטאו ישראל במדבר עמד משרה
 בתפלה לפניך ובקשר חמים
 על עמך ישראל וכד אמר בתפלתו סלח נא לעון העם
 הזה כנגד חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד
 הנה אף אתה השיבות לו בדרך טובה בשרתו
 וחננתו ואמרת לו סלחתי כד ברך:

דניאל

איש חמודות אמר לפניך היטה אלתי
 אונד ושמע פקח עיניך וראה שממתתני
 והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקו רנינו
 אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה
 אל תיחר למענך אלהי כי שמך נקרא על
 כה ב 25 עירך

צום גרליה

עירך ועל עמך : וליירושלם עירך
אמרתי לה' הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי :
אנו בושנו במעשינו ונבלמנו בעונותינו אין לנו פה
לחשוב ולא מצח להרים ראש :

כלומר כל קעם עמנו * ופנא לכריך ספלקנו * אסענו מכל עם
אסמנו באמר וכטעל * לשבינו עסקו כנזל כעיקון סליסות :

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשתי ונבלמתי
להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו
למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים : ואתה
אלוה סליחות חנון ורחום ארד אפים ורב חסד ולא
עונתם :

אל תעזבונו אבינו ואל תטשנו מלכנו ואל
תשפחנו ויזרנו : ואל תעש עמנו כלה
בגלותינו ונקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
על ירי ירמיהו הווד באמור בימים ההם ובערת
בהיא נאם יי ובקש את עוז ישראל ואיננו ואת הטאר
יהודה ולא תמצאנה כי אסלחל אשר אשאר :
ואל יעכב לפניך כל הטא ועוז את תפלחנו ומתול
וסלח לכל עונותי ו כי אל טוב וסלח אתה :

ואומרים וסוד רפוס * ונפילת אפים ככתוב כתפלת סכול ואס"כ לו' :
99 אלהי ישראל שוב מחרון אפך : והנהם על
הרעה לעמך :

99 ער מתי תעשו המטה בצאן מרעיתך להעלות
 100 המה לנקום נקם: שדרונו באף והמה ויאמרו
 ידונו כמה חבונדים ריקם: מוני האריות שאנו ביום
 זה נהרגנו את גדליה בן אחיקם: והפליטים ברוב
 מהומה צפונה וקרמה פניי הלקם: אלי מתי תשוב
 להם גמול במעשה ידיהם ואכלו את חקם: לובים
 ובושים נועצו להחרימם גם אשור גלוח עמם הם יקחו
 חלקם: הראה ישעיה לעינינו והשב לשבנינו שבעתים
 אל חיקם: שוב מהרון אפק: והנחם על הרעה לעמד:
 99 אלהי ישראל שוב מהרון אפק: והנחם
 100 על הרעה לעמד:

אל תקצוף יעד מאד ואל לעד תזכור עון: הן הבט נא
 עמך כלנו: אם עונינו ענו בנו ועשה למען שמך כי רבו
 משובותינו: לך חטאנו ארון סלח לנו:

אבינו מלבנו אבינו אתה אבינו אין לנו מלך אא
 אתה אבינו מלבנו רהם עלינו: אבינו

מלבנו חננו וענו כי אין בנו מעשים: עשה עמנו צדקה
 וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא נדע
 מה נעשה כי עליב עינינו: זכור רהמיד יי וחסדיך כי
 מעולם המה יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:
 אל תזכור לנו עונות ראשונים מהד יקדמונו רהמיד כי
 דלנו מאד: עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ: חננו יי
 חננו

הָנַנוּ כִּי יָרַב שְׂבַעֲנוּ בּוֹהֵ: בְּרוּנוֹ רַחֵם תּוֹזֹר בְּרוּנוֹ רַחֵם
תּוֹזֹר: יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ: כִּי הוּא יַדַע
יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אַנְחָנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר
כְּבוֹד שְׂמֵךְ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:
וְאִמְרוּם קְרוֹם לַעֲלֹא וְאֵל אֶחָד אִסִּים וְכוּ וְכֵל הַמַּלְלִי בְכַפּוֹז בְּמַסְלַע
הַסֵּל וְכוּ יִן סֵת וְקוּרִין ג' כְּפָרָה וו:

פְּרֻשָּׁה לַתְּעֻנוֹת

וַיַּחַל

מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמַה יְהוָה
וַיַּחַל אֶפְדֵּךְ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
מִצְרִים בְּכַח גְּבוּרָתְךָ וּבְיַד חֲזָקָה: לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם
לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצֵאתָם לְהַרְגֵנוּ אֹתָם בְּהָרִים וּלְבַלְתָּם
מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ שׁוּב מִתְרוֹן אֶפְדֵּךְ וְהַנְּחִים עַל הַרְעָה
לְעַמְּךָ: זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּדֹתְרַבְרָב אֱלֹהֵים אֲרַבְּבָה אֶת
זֶרְעֲכֶם כְּזִכְבֵּי הַשָּׁמַיִם וְכֹל הָאָרֶץ הִוא אֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֵתָּן לְזֶרְעֲכֶם וְנָתַנּוּ לְעוֹלָם: וַיִּנְחַם יְהוָה עַל הַרְעָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
מֹשֶׁה פֶּסֶל לְךָ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי וְכַתְּבֵת
עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הֵעַל הַלַּחַת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ: וְהָיָה נִבְזוֹן לְבָקֶר
וְעֹלֵיתָ בְּבָקֶר אֵל הַיָּד סוּי וְנִצַּבְתָּ לִּי שֵׁם עַל דְּרֹאשׁ
הַיָּד: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמְּךָ תָּמִם אִישׁ אֵל יְהוָה כָּל־

החר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול החר ההוא

ויפטל שני לחרת

יטל

אבנים בראשנים ושכם משה בבקר ועל אל

חר סיני באשר צוה יהודה אתו ויקח בידו שני לחרת

אבנים: וירד יהוה בענן וירתיב עמו שם

ויקרא בשם יהודה: ועבור יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהודה אל רחום והנון ארד אפים ורב חסד

ואמת: נצר חסד לארפים נשא עון ופסע

וחטאה ונקדה לא ינקה פקדיונו אבות על בנים

ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר

משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אל נא מצאתי

חן בעיניך אדני ילד נא אדני בקרבנו פי עם

קשה ערף דומה וסלחת לעוננו ולחטא ארנונו

ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל

עמך לעשה נפלי חר אשר לא נבראו בכל

הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך

את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:

ואומרים קדים לעילא ואסרו וטבו וטבף ס' וכל לניון וקדים

סעקל גמסורין סת למקומו ואומרים:

שיר

מזמור לאסף אל הים אל דמי לד אל תחרש

ואל תשקוט אל: כי הנה אויביך והמיון

ומשנאיך נשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתעצו

על

צום גדליה

על צמוןך: אמרו לכו ונכחידם מנוז ולא יזכר שם
 ישראל עוד: כי נזעזו לב יתרו עליך ברית יכרתו:
 אהלו אדום וישמעאלים מו: ב והגרים: גבל
 ועמון ועמלק פלשת עם ישרי צור: גם אשור גלות
 עמם היו ורוע לבני לזט סלה: עשה להם במדין
 בסיסרא כביזן כנחל קישון: גשמרו בעין דאר רהי
 דומן לאדמה: שיתמו נדיבמו בעורב וכזאב וכזבח
 תצלמנע כל נפיבמו: אשר אמרו נירשרה לנו
 את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל בקש לפני
 דחוכ: ש תבער יער ובלהברה תלהט הרים: כן
 תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: מלא פניהם
 קלון ויבקשו שמך יי: יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו
 ויאכרו: וידעו כי אתה שמך יי לבדך עליון על כל
 הארץ:

ואמורים קדים מלש * וקום אל ס' וטנא דכי אליסו * קדים דרכנן
 עלינו לעכס וע"כ נקום לך:

תפלת המנחה

אמרים למנכס על הגשית וסר' הממוד וסדר הקטורת ואמרו * קדים
 לעילא * ואל ארך אפים וסרסת וסל כסדר סמיות * וממורין ספר סורס
 למקומו ואמורים סעמידה כסמיות ואסר כך אומר ססליפות כמנ
 בטמירת ואכינו סלכנו וכסילס אפים וקדים תתקבל * ואסר כך
 אמורים סמור סעלס לעני ססוא כועריות על וס סכ יסור:

סדר יום הכפורים

כסנו לעבוד קודם המכסה בערב ויום הכפורים ומתפלל וקפלת מכסה
 זה כרכות ובכמנגיעין לסמכך את עמו ישראל בעלום קודם שיעקור
 רגליו ויקוד ויתפלל קבא לפוך קפלתכו אבל מטאנו מה אמר
 לפכדי ושל טא על סמאום אלהי עד שלא כפרתי ומאיום וסיון לרנוך
 אמרו סי ויעקור רגליו כעוסה פלום ואחר קפלת מכסה לוקין כז
 קהל מלקות מ' ואין ללגנע על מנהג זה כי הוא עשוט בכל המערכ
 ומסיו אי ומי לנו גדול כדורות האמרוכים מהרכ הקדום הארז ולהס
 והעיד עליו תלמודו הכאמן מה'סו ולהס דס' ע'ה סה יס לוק' מלקיות
 בכל ערב ויהך וכמסוד הדבר באורך לאמר מכנס האל מדע והשכל
 ויולך לאכול סעודה המפסקת ומולך מנעלנו ומור לבס :

תפלת ערבית

סולכין ל'ס ומתעטפין פלות מכסו ומכרכין ומתפל מ'ס ואו'
שמע קולי אשר ישמע בקולותי והאל המקבל
התפלות : והעושה בליחקך גדולות
ונפל אות והנורא עלילות : והחכם והקיים לעולם
והגבור עלי כל היכולות : והרחום והחנון והטוב
והחסיד והמרה מחילות : אשר ענה לאברהם ויצחק
וישרא'ל למלאות כל שאלות : והעונה בבית פלא
ליוסף ומבור העלהו לגדולות : והעונה במצרים
לעמו : והוציאם לחירות מסבלות : והעונה בים
ועעירים : וטבע אויביהם במצולות : והעונה כדור
סיני למשה ובשרתו במוך בנאולות : והעונה לאהרן
בקטורת : ונס פנהס עניתו בפלילות : והעונה
 כו א א 1 יהושע

טוב לבכות ברה וביהך

כס' סל'י י'ס'ה ס'ה'נ' ע'כ'ס' ס'ה' ג'ר'ן א'כ'ר'
 כ'ס' נ'כ'ס' י'ס'ה ס'ה'ל' ה' י' ס'ע'י'נ' ע'כ'ס' פ'ל'י'
 כ'ל' ע'י' נ'ס'מ'ן ט'כ'ס' נ'ס'ל'ה' י' נ'ע'ל' ס'ה'י'
 ס'ע'כ'ל'ן מ'ע'נ'ר כ'כ'ס' כ'ה'י' ס'ה'ל' כ'ס'נ'ה' א'
 ס'ה'י'י' ע'י'נ' ע' כ'כ' ס'ל' ע'י'נ' נ'ס'מ'ן ל'כ'ס'ס'
 א' ו'ל'מ'ג'ר'ת' מ'ל'ס' :

עגיפת הטלה בליל ינהך

א'ת'ן מ'ע'ס'ט'י' ט'ל'ה' ק'ל' כ'ה' מ'כ'ס' א' א'ע'ל'ס'
 ה'ט'ל'ת' ס'ה'נ' ע'כ'ר' ק'ק'ר' ס'ל' כ'ס'ת' כ'ס'ק'ר' א' ס'ה'י'
 ז'ס' כ'ה'י' מ'ל' כ'ל'ל'ן כ'ל'ל'ן כ'ס'כ'נ' כ'ל'ל'ן ע'כ'ר'
 ס'כ'ס'ס' ו'ס'י' א'ק'ס'ת' מ'ל'ן ע'כ'ן כ'ה'י' ס'ה'י' ס'ט'
 נ'ס'י'ן כ'כ'ן ס'ע'ס'י'ס' - נ'ס'ס' כ'ה'י' ס'ה'י' ס'ה'י' ס'ט'
 ז'כ'ו כ'ס'נ' י'ס'ק'ס' - נ'א'ן כ'ל'ל' י'ה' ס'ה'י' ס'ה'י' ס'ט'
 כ'ל' א'ט' ס'ה'י' ל'ה' ז'כ'כ'ס' כ'ל'ל'ן ע'כ' ס'ה'י'ס'
 ה'ל'ל' א'ד'ס'ס' ס'כ'כ'ס' ו'נ'ס' ס'ה'י' ס'ה'י' ס'ט'
 כ'ל'ל' נ'א'ן כ'כ'ר' ט'ל'ת' פ'ל' - נ'א'ט' ס'ע'ס'ס' מ'ע'ס'
 א'ן ע'י' א'כ'ר' ע'ל'ן ע'ר' כ'ס'ג' ס'ה'ל'ר' ס'ל'
 י'ע'ר' כ'ס'ס' ע'י'ן ז'ל'ת' ל'ת'ן ס'ה'י'ס'ת' א'ד'ס'
 א'ן כ'ק' א'מ'ן א'ל'מ'ט'ר' כ'ס'כ'ס' ע'י'נ' כ'ל'ל' ס'ט'
 א'ל'ס'ל' ס'ה'ל'ר' ע'כ'ר'ת' נ'ס'ס' כ'ל'ל'ן ס'ה'י'ס'ת' כ'כ'
 כ'ו א'מ'נ'ו'ת' מ'כ'ר' ק'נ'ס' ס'ה'י'ס'ת' ס'ט' כ'כ'ס'
 ל'ז' ס'ט' א'ל' א'ל'מ'ט'ר' כ'ס'כ'ס' ע'י'נ' ס'ה'י'ס'ת'
 ט'ל'ת' ל'ת'ת' ס'ה'י' ס'ה'י' ס'ט' י'ס'ו ע'כ'ר'
 ע'ל כ'ו כ'ס'י'ת' :

ערבית ליל כפור

והושע עלי ונסתנה בהתחנה במלות: והעונה
 שמואל בת שעות: והעונה עלי משבר לחלות:
 והעונה שלמה רב שלומות ונס דוד אשר שר לך
 במעלות: והעונה לאליה בכרמל ואשירדה
 ואכלה מאכלות: והעונה ביטע לאלישע והזקה עניתו
 בתעלות: והעונה בלב היס ליונה והוצאתו לאורות
 מאפלות: והעונה הנניה ועזריה ומישאל בהצלות
 להפלות: והעונה לדניאל ברחמיו ומלאך הליצהו
 משחלות: והעונה למרדכי ואסתר והפכת יגונותם
 לגילות: והעונה במו עזר לעזרא וחשמונים עניתם
 בחילות: והעונה בתוך מענל לחוני בערת נשבע
 בשמך רב פעולות: והעונה לכל צדיק וחסיד אשר
 היו בכל דור בקהלות: והעונה אניותים בסערות
 והעונה למתענה במחלות: והעונה לתועי מדברות
 והעונה אטירים בכבלות: והעונה לבל צועק וקורא
 וכל באים לפניך לחלות: ענה עני שפל כל השפלים
 ושא הטאו מקבל התפלות והארך נא ברחמיך שנתיו
 וציה כל שאלותיו למלאת: ותחשוב כל תפלותיו
 קטורת לפניך בקרבנות ועולות: ותאל המקבל
 התפלות שמע קולי אשר ישמע בקולות::

וענוים סיון סך ואוכל כל נדרו ג' פעמים וקודם כל נדרו: ואמר זס סרטופ
 בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה על דעת
 המקום

סוד חכם מתיר הנדר
 י"ח ק"ס על יכב הקנה נאמס טלה סמו
 מבכה כול כפיט מפנה אר הנכר דבר שפד
 טלה קיימט

לנינוך
 ויהי שש ויהי לל המעלה עב עני
 ומתכביל בזב, והנה כפול
 עכובק צמ מעלס צורה א סל סכננס סהיא
 נור ל עלויה יציע

בעש הסמרי סלכל נדר
 סנומלי גליה הפכר נכרי ל נכרי ומל פס עין
 המיטס כפב ז' אמי י' המילטעו י' ז' נ' מורי
 זלה צוה ו' י' סיקר הוא סספל סכאשע ה'ן
 סל ל נכרי (בג' פונס י' עמס סוק כס ר' נ')
 ניקרס כמילע נב ע' סווי צביר א' זעל יע נכר
 א' סונס נלוא כ' ע' כפ סל ב' י' ס' ס' ס' ס'
 נ' כמנן הספ' א' ל' נכרי :

ל

ערבית ליל כפור

המקום ברוד הוא ועל דעת הקהל תקדוש הזה אנו מתירין להתפלל עם העברנים :

כל נדריו ואסרו ושבעו יחמי ונדריו וקונמיו וקונחיו וקונסי ונדרדנא ודי אשתבענא ודי חרמנא

ודי נדינא ודי אסרנא על נפשחנא מיום הפורים

שעבר עד יום הפורים הזה שבא עלינו לשלום נדרנא לא נדריו ושבענא לא שבעו וחרמנא לא חרמי

ונדינא לא נדינא וואסרנא לא אסרו כל הזן אתחרטנא בהון

יהא רעוא די יהון שביתון ושביקון לא שרירין ולא קימין :

ונסלה לכל עדת בני ישראל ולגר הדגר בתכם כי לכל העם בשננא :

ואומר בפעמים ואח' אומ' אמה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו

קיימנו והננינו לזמן הזה :

או לירט ערכי קמו אי פכת או לירט ספורם טוכת אי ליל קסל לירט :

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפיני יי תטהרו :

חל בשבת אומר ושמרו וזו העמידה :

אדני שפתי תפתח ופי נידר תהלך :

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יי אלהי אברהם יי אלהי יצחק ויי אלהי יעקב ה'אל

הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל מסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נזאל לבני בניהם

למען שמו באהבה :

כ ו ב

כ ו ב

כ ו ב

כ ו ב

כ ו ב

כ ו ב

כ ו ב

ליל כס הכפור שיתוף באינה ליל כוס

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

אורי זרנו לזידיך

יניקס וו סס נעלס אלכסס יסניק
ססיק די נעלס סס יול סס יול סס
קס סס יול סס

יהוה

יהוה ילמס

ס סססס ססו ס סססס ססססס
סס סססס ססס ססס סססס ססס
ססס סססס ססס ססס סססס ססס
ססס סססס ססס ססס סססס ססס

ס סססס יסס ססס ססססס ססס
סססס

עדנית ליל כפור

זכרנו לחיים מלך הפיז בחיים כתכנו בספר
חיים למענד אלהים חיים מלך

עזור ומושיע ומגן ברוד אתה יי מגן אברהם

נבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב

להושיע מוריד הטל מכלכל חיים

בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נפלים ורופא

הלים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי

כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

ומצמיח ישועה

כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים

ונאמן אתה להחיות מתים ברוד אתה יי מחיה

המתים אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום

יהללוך סלה

ודור המליכו לאל פי הוא לבדו מרום

וקדוש

תקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך

ובכונתן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך

ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים

וישתחו לך פניך כל הברואים ועשו כלם אנדה אחת

לעשות רצונך בלבב שלם שירענו יי אלהינו

שדו שלטון לפיך עוז בידך וגבורה בימיך ושמך

נורא על כל מה שבראת

ובכונ

זכרנו

אתה

מי

לדור

ובכונ

עבד אברהם יצחק

אלהינו יתברך

אלהינו יתברך
אלהינו יתברך
אלהינו יתברך
אלהינו יתברך

ערבית ליל כפור
מן כבוד לעמוד תהיה ליראיך ותקדש
טובה לדורשיך ופתחו פה למוהלים לך

ובכן

שמחה לארבע ששון לערד וצמיחת קרן לדור עבדך
ועריבת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו וזבן
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברנה יגילו
ועולתה תקפוץ פיה והרעעה בלה בעשן תכלה פי
תעביר ממשלת זרון מן הארץ ותמלוד אתה הוה
אלהינו מהרה על כל מעשיך בחר ציון משכון כבודך
ובירושתם עיר מקדשך ככתוב בדברי קדשך ימלוד

אלהינו יתברך

י יעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אתה ונורא שמך ואין אלוה מבל עריך
ככתוב וינבה יי צבאות במשפט והוא אל

קדוש

הקדוש נקדש בצדקה ברוד אתה יי המלך הקדוש:
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו

אתה

ורצית פנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקרשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הנדור והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו
באהבה (את יום סמכת חוס) ואת יום הכפורים הזה את
יום סליחת העון הזה את יום טוב מקרא קודש הזה
למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו אתכל עינותינו
זכר לציאת מצרים:

אלהינו יתברך

אלהינו

ערכית ליל כפור

אלהינו ואהי אבותינו מהול לעונותינו (ביום השבת חוה)

ביום הכפורים הזה ביום סליחת העון הזה

ביום טוב מקרא קדש הזה מוחה וְהַעֲבַר פִּשְׁעֵינוּ כִּנְגַד

עֵינֶיךָ בַּזָּמֹר וְנָכַי אָנֹכִי הוּא מוֹחֵה פִּשְׁעֶיךָ לַמַּעַנִּי

וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר וְנֹאמַר מַחִירָתִי כַעֲב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנִי

חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נֹאמַרְתִּיךָ וְנֹאמַרְתִּי בְיוֹם הַזֶּה

יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי

הַטְּהָרִים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגעי ראד

וירצה ישמע ופקד ויזכר וזכרונו וזכרון

אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך

וזכרון כל עמדי בית ישראל לפניך הפלטה לטובה להן

להסד ולרחמים ביום סמנת סוס ויום הכפורים הזה ביום

סליחת העון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו

עלינו ולהו שיענו וזכרונו ואלהינו בו לטובה ופקדנו בו

לברכה והו שיענו בו להיים טובים בדבר ושנעה

ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והו שיענו כי אליך

עינינו כי אל מלך חנו ורחום אתה

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל מעולם

כלו בכבוד והנשא על כל דברך

ביןך והופע בהדר נאון עונך על כל יושבי תבל

ארצך וזרע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי

אתה

ב אלף זה יד זה

אלף זה יד זה

יהיה

יהיה

אלף זה יד זה

אלף זה יד זה

אלף זה יד זה

יהיה אלף זה יד זה

קח ערבית ליל כפור

אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמרה באפוי יצאתי
ישראל מלדומלכותו בכל משלהו

קדשנו

במצותיך תן חלקנו ברתותך
שבוענו מטובך שמח נפשנו בישועתך
וטהר לבנו לעבודך באמת ודברך מלפניו יאמת
וקיים לעד ברוך אתה מלך מוחל וסולח לעונותינו
ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה
ושנה מלך על כל הארץ מקדש סעסע ישראל
ויום הכפורים

רצה

יאלהינו כעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם הרה באהבה תקבל ברחמים רצונותיה לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך ורחפוז בנו ורחמינו
ותחזינה עינינו בשופך לציון ברחמים ברוך אתה
המחזיר שכנתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יאלהינו ואחי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומנו ישענו
אתה הוא רור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
תמסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד
שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובקור וצהרים הטוב בלא כלו רחמיך המרחם
כילא תמו חסדיך כי מעולם קיינו לך ועל כלם
ותברך

ערבית ליר כפור

יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד שמך מלכנו לעולם

ועד וכל דתים יודוך סלה:

ובתוב

לחיים טובים כל בני בריהך ויהללו

ויברכו את שמך הנדול באמת לעולם

כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך

תת

אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלוש טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים

שים

עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו מאבינו

כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו

תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש

זטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל

ברוב עוז ושלוש:

ובכפר

חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה

וישועה ונחמה ונירורת טובות נזכר

ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלוש:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלוש: אמן:

ויהיו לרצון אמרו פיהנו לבי לפניך יי צורינו אלי:

אלהינו

ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו

ואל התעלם מתהנתנו שאין אנו עזי

פנים וקשי עורה לזמה לפניך יי אלהינו ואהי אבותינו

צדיקים אנחנו ולא חטאנו: אבל חטאנו אנחנו

ואבותינו אשמו בנדנו נזלנו דברנו דופני העינינו

והרשענו

אילהויהם

ערבית ליליכפור

קו

והרשענו זרנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו עצות רעות
קצבנו לצנו מרדנו נאצנו סרדנו עוינו פשענו
צדדנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו
ותעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא
שזה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו:

כזון וסגון סכנינו כלפי יודם סלמס כפרט על כל פטאקו אסק ויכוו
וככל למון פסוא סומע :

מה

נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
שוכן שחקים הלא הנסתרות והנבלות
אתה יודע אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי כל
חיי אתה חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב אין
כל דבר געלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו את
כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול
ותסלה לכל פשענו:

על

חטא שחטאנו לפניך באונס
על חטא שחטאנו לפניך בבלידעת
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי
על חטא שחטאנו לפניך ברעת ובמרמה
על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
על חטא שחטאנו לפניך בודויפה

כז א ז על

ערבית ליל כפור

על הטא שחטאנו לפניך בידון

על הטא שחטאנו לפניך בחילול שבתות וימים טובים

על הטא שחטאנו לפניך בטומאת שפתים

על הטא שחטאנו לפניך ביצר הרע

על הטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים

על הטא שחטאנו לפניך בכעס

על הטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב

על הטא שחטאנו לפניך בלשון הרע

על הטא שחטאנו לפניך במראית העין

על הטא שחטאנו לפניך במזיד

על הטא שחטאנו לפניך בנשד ובמרבות

על הטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו

על הטא שחטאנו לפניך בסתר

על הטא שחטאנו לפניך בעינים רמות

על הטא שחטאנו לפניך בפתחון פה ^{באלו מנהגים}

על הטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים

על הטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף

על הטא שחטאנו לפניך ברכילות ^{מזמן}

על הטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם ^{מזמן}

על הטא שחטאנו לפניך בשבעות שוא ושקר

על הטא שחטאנו לפניך בתמחון לבב

על

על

הטאים שאנו חייבין עליהם אשם

על הטאים שאנו חייבין עליהם קרבן

על הטאים שאנו חייבין עליהם הטאת

על הטאים שאנו חייבין עליהם מיתה בידי שמים

על הטאים שאנו חייבין עליהם פרת

על הטאים שאנו חייבין עליהם מלקות ארבעים

על הטאים שאנו חייבין עליהם ארבע פירות

בית דין סקילה ^{ההנהגה} שרפה הרג והניק על מצות

ישיבין 54 מנינים

מנין	ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'	ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'	ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'	ה' ה' ה' ה'

עשה ועל מצות לא תעשה בין שיש בהן קום עשה

ובין שאין בהן קום עשה את שנלוים לנו ואת שאינם

נלוים לנו את שנלוים לנו כבר המהנזם לפניך

אלהינו ואלהי אבותינו ואת שאינם נלוים לנו הכל לנו

וצפוי לפניך אל הינו כמו שנאמר הנסתרות ליי אלהינו

והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי

התורה הזאת כי אתה סולחן לישראל ומחלן לשבתי

ישורון ומבל ערדי אין לנו מלך מחלן וסולחן אלא אתה

אלהי

עד שלא נוצרתי ימיני כדאי ועכשיו

שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני בחי

קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי

ככלי מלא בוששה וכלימה יהי רצון מלפניך יי אלהי

ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שהטאתי מרוק

ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין ותלאים רעים

כז ב 27 יחי

ערבית ליל כפור

והיה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני עושה שלום
במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן

ואמר קרית לעילא ואם כל יום כ ככבש אומר ויכולו וכרפס פעין ו
וכמקום האל הקדוש יאמר סמך הקדוש

תפלה לרור שמעיה יי צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה

תפלה לרור הטרף יי אהנה ענני כי עני ואביון אני
תפלה למשה איש האלהים יי מעון אמתה היית לנו
ברור ודור: תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי ושפוד שיחו:
תפלה לחבקוק הנביא על שגזנות: שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי: שמע יי
קולי אקרא והגני וענני: שמע יי תחנתי תפלתי יקח:
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהי
אנכי: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע ליופי
לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממני
ובשועו אליו שמעו כי שומע אל אביונים יי ואל
אסיריו לא בזה: שמע קול תחנוני בשועי אליה בנשאי
ידי אל רביר קרשבו שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה
ארמעתני לתחרש כי נר אנכי עמד תושב בכל אבותי
יי שמעיה תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני
בצדקתך

קח ערבית ליל כפור

בצדקתך: יי שמע בקראי אליו: יי שמעתי שמעך
בראתי יי פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע
ברונז רחם תזכור: מלפניו מלכנו ריקם אל תשיבנו
כי אתה שומע תפלה: שומע תפלה ערוד כל
בשר יבואו: פזמון

אנא

יי רחמיך יראו אנא חעתר לעם תפלה
ישאו אנא הפצא כי בשמך קראו
שומע תפלה ערוד כל בשר יבואו: אנא יי
אזון נא את תחנתי בקראי בלב אנון רפא את
מנינתי שמעך יי צדק הקשיבה רנתי שומע
אנא יי ננון נא אמוליד דלתיך בדפקם תראם
נא נרלך שמע קול תחנוני בשועי אליך: שומע
אנא יי דקשיבה נפש נענדה וחזרעים בדמעיה
יקצורו ברנה שמעה תפלתו יי ושועתי האזינה: שומע
אנא יי זכרני ופקדני ואל נא כמפעלי יי תדיבני שמע
יי קולי אקרא ותגני וענני: שומע אנא יי חוס נא
ממעון שמיד על עמד העניים המיתלים רחמיך כי שמך
נקרא על ערוד ועל עמד: שומע:

ואני

ברוב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל
קדשך ביראתך: אשתחוה אל היכל קדשך
ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על
כל שמך אמרתך: בואו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני

ערבית ליר בפור

לפנינו יי עושינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו
מלפניו כל הארץ: חבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי
בהדרת קדשו ויהי ביום ההוא ימקע בשופר גדול ובאז
האובדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו
ליי בהר הקדש בירושלם: רוממו ונאלחינו והשתחוו
להר קדשו כי קדוש יי אלחינו ועתה מהיה את כלם
וצבא השמים לד משתחיים:

משתחיים להדרת קדש הר אריאל ולפנת

יקרת מוסד ההרצל התקדשו
למחרת וחלו נא פניאל הכון לקראת אלהיך ישראל!
חבו עוז באיים וכבדו באורים וממשפחות
הנזנים הברלו בחורים והייתם יקיים ביום הכפורים
מכל הטא פדויים מעזן שמורים זה ליל שמורים לכל
בני ישראל: הכון וקרעו הלכות והשפילו נגהם
ושאו זכות אבות והתחלכו לנגהם וקראו מול
ערכות בקול פים ונהם לנבור בקרבות לא גם ולא
גדהם אלהי אברהם יצחק וישראל: הכון דלתי
קבלה פתח אל שואליהם ורפואות תעלה העלה
למחליהם ופני חן וחמלה האירה להם ובספר מחילה
תכתוב מחליהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: הכון
המצא לישע ערדך הנשבה ומנחתו תשע אם מעט
ואם הרבה ואם הרבה הרשע ופרות עקב תרבה
ולשבי

קט ערבית ליל כפור

וּלְשֵׁבִי פִשְׁעֵי נְלָה אֹדֶר נִחְכָּה וְאֵל בְּאִפְךָ תִּכְכְּהָ אֶת
נְדֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹן סְלוּחָה

99 אֹזְרֵי וְיִשְׁעֵי מִכּוֹ אִירָא יִי מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אִפְחָד יִי
אֵל הִי שׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי יִי בְּקֹדֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בְּקֹדֶר אֲעֵרֹד לְךָ וְאִצְפָּה יִי בְּשָׁמַיִם הַכִּיִן כְּסֵאוֹ וּמִלְכוּתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה יִי בְּהַשְׁמִיִם חֶסֶדְךָ אֲמוֹנֶתְךָ עַד שְׁחָקִים יִי
יִי נְדוּל אֶתְּהָ וְנְדוּל שְׁמֶךָ בְּנִבְרָה יִי דְבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ
מִמְזוּרָח שֶׁמֶשׁ עַד מִבּוֹאוֹ יִי הוּא הַטּוֹב בְּעֵינֵי עֲשֵׂהָ
וְאִין עוֹד זוּלְתוֹ אִין אֱלֹהִים יִי זְכַרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִי הַפֶּן לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדָרֵי יִי טוֹב
וּסְלֵחַ הַיָּרֵב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֵיךָ יִי וְיִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי יִי
וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יִי יִיחַתוּ מְרִיבֵי עֲלִיו בְּשָׁמַיִם יִרְעֶם
יִי יִדִין אֲפָסֵי אֶרֶץ יִי יִתֵּן עַז לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶחַז מְשִׁיחוֹ יִי
מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יִי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם יִי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ יִי
קִרְאתֶיךָ חוֹשֶׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ יִאֲדָנִי שְׁמַעָה
אֲדָנִי סְלוּחָה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָד לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵירְךָ וְעַל עַמְּךָ יִי שְׁמַע תְּפִלָּתִי
הַאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאֲמוֹנֶתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ פְּזוּמוֹ

אנא בְּקִרְאֵנוּ לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנִי יִי שְׁמַעָה אֲנָא בְּרַחֲמֶיךָ
עוֹן בְּצַעֲנוּ יִי סְלוּחָה דְבָרִים לְקַחְתִּי שְׁמַע
יִי וְחַטָּא בּוֹ יִחַמְתֵּי סְלַח יִי אֲנָא וּמִכְעוֹן שְׁמִיךָ שְׁמַע יִי
וְחַטָּא

ערבות ליל כפור

וְחָטֵאת עִמָּד סְלַח יי אֲנֵא יוֹם עוֹרְכֵי שְׁבַחָה שְׁמַע יי
 מְשׁוּבָה נִצְחָה סְלַח יי אֲנֵא דְלִים וְאֶבְיוֹנִים שְׁמַע יי
 אֲדָמִים פְּשָׁנִים סְלַח יי אֲנֵא חֲרָדִים נְגַדְךָ שְׁמַע יי
 וְלִי אֲנִי עִבְדְּךָ סְלַח יי אֲנֵא זְמִירוֹת מִהַלְלֵי שְׁמַע יי
 וְרוּעַ מַעֲלֵלֵי סְלַח יי אֲנֵא קוֹל שְׂאֲרִית יַעֲקֹב שְׁמַע יי
 עֵזוֹן כָּל לֵב עֲקוֹב סְלַח יי אֲנֵא בְּקִרְאֵנוּ לְקוֹר שְׁוַעֲנוּ יי
 שְׁמַעָה אֲנֵא בְּרַחֲמֶיךָ עֵזוֹן בְּצַעֲנוּ יי סְלַחָה :

אֲדָנִי שְׁמַעָה אֲדָנִי סְלַחָה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת־אֲחֵךְ
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמַד נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְּךָ :
 אֲבָרַךְ אֶת־יְי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף לַיְלוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתֵי : בְּחִנְתָּ
 לְבִי פִקְדַת לַיְלָה צְרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא זְמוּרָתִי בַל יַעֲבוֹר
 פִּי יוֹמָם יֵצוּהַ יי חֲסֹדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֱחָיו :
 לְהַנִּיד בְּבוֹקֵר חֲסֵדְךָ וְאִמּוֹנְתְךָ בַלַּיְלוֹת : מִלְּפָנֶיךָ
 מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל : וְאֲנִי תִפְלָתִי לְךָ יי
 עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרוֹב חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : הִשִּׁיבֵנו
 יי אֲרִיךְ וְנִשְׁוֹבָה חַדְשֵׁי יְמֵינוּ בְּקָדְשׁ :

ואומר א מלך ויעבור רמנא ויעבור אכשו אמוכה א מלך ויעבו תמסנו
 אל מלך ויעבור מטאנו נורנו סמע יקרא כרוך סס בכוד מלכותו יי הוא
 סאסי כפ : יי מלך כפ עכנו אכינו עכנו : רחום זמנון : א רחום סמד יי
 עשה למען סמד . עשה למען סמד . אלסחנו סכממים : ויעבור א פעס
 עמנו כלס : סבא לסכנון ספלטנו . אכל טטאנו אטמנו ואטמנו מכל עם
 סמכס סככו לוער כליל יופ כ ספ ועטנו וכמטריס ג כ ספ וכמוספ
 זס וכמנכס פ וכמנכס ג כ ספ סכל כ כ כ כמכין ססס כן לונס כיוס סס
 כ כ כמכין סס סל אססס ועלכז זס יס סוד כמסס לועדעי ככל סרט וכרט
 וירוי

וידוי לליל כפור

רבוננו של עולם אתודה על עבירות קלות
 וחמורות: בלילה לראש אשמורות: יצרי
 עלילות ברשע להתעולל. שזמר מה מלילה שזמר
 מה מליל: לבי ועיני לחטוא יאותו ויום ולילה לא
 ישבותו ושאר איברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו
 כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו ונען אשר עברתי
 על מצור עשה ועל מצור לא תעשה אשמה בכל
 לילה מטתי ברמעי ערשי אמסה: אולי ישמע קול
 בכיי נזר עלילה יום צעקתי בלילה ואקרא יומם
 וארים קולי על פשעיו ומעלי ולילה ולא דומיה לי:
 בזאת חטאי אני מזכיר לפני צופה עתידות לוי אקום
 להודות ואודה עלי פשעי ויהי הלילה הזה לי:
 ולמענו מי סליחה וכפרה עלינו וזה הלילה הזה כי
 יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני שוכן מעוני הוא
 הלילה הזה לי:

אטענו כגדננו לעינינו אכל סטאנו מה כאמר לפניך על סטא על
 סטאים סקילס טרפס כי אטס סולסן עד מוסל וסולס אלס אטס:

אדיר ונזרא בורא דוק וחדר מי אל כמוד: גולה
 עמוקות דובר צדקות מי אל כמוד: הודו
 בלבושו ואין זולתו מי אכמוד: וזכר חברית חונן שארית
 מי אכמוד טהור עינים יושב שמים מי אל כמוד: בובש

ערבית ליל בפור

עונות לובש צדקות מלא כמוד מלך מלכים נורא ונשגב
 מי אל כמוד: סומך נופלים עונה עשוקים מי אל כמוד
 פודה ומציל צועה ברוב כח מי אל כמוד: קרוב לקוראיו
 רהום ותנון מי אל כמוד: שוכן שחקים תומך תמימים
 מי אל כמוד: בכתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא
 עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפוא
 כי הפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשריף
 במצולות ים כל הטאתם תתן אמרנו ליעקב חסד
 ל' אברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

ולער קיום לעולם :

תענו ותעטרו ברחמיסמן השמים תקיבל צעקתכם

וישמע קול תפלתכם בציון והרענה
 עתרתכם ויפתח יי אלהינו לנו ולכל ישראל שערי
 רחמים שערי אורה שערי ברכה שערי נולה שערי
 דיצה שערי הוד שערי ועד טוב שערי זמרה שערי
 חרוה שערי חמלה שערי היים טובים שערי טובה
 שערי ישועה שערי כפרה שערי כלכלה שערי למוד
 שערי מזון שערי מחילה שערי נחמה שערי סליחה
 שערי עזרה שערי פדות שערי פרנסה שערי צדקה
 שערי צהלה שערי קוממיות שערי רפואה
 שלימה שערי רצון שערי רחמים שערי
 שלום שערי שלוח שערי תורה שערי תפילה
 שערי

שחרית ליום כפור

רשעים זו שדוני אויבי בגנש יקיפו עלי: חלבמו סגרו
פימו דברו בגאות ו אשורנו עתה סכבנו עיניהם ישיתו
לנטות בארץ: דמיונו כאריה יכסוף לטרוף ובכפיר
יושב במסתרים: קומה יקדמה פניו הכריעוהו פלטה
נפשי מרשע חרבך: ממתים ידך יי ממתים מהלך
חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו
יתרם לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך אשבע

בהקיצ תמונתך :

לדוד

אליך יי נפשי אשא: אלהי בד בטחתי א
אבושה אל עלצו אויבי לי: גם כל קולך
לא יבושו ובושו הבוגרים ריקם: דרכיך יי הודיעני
אזרחותיך למרני: הררי בני באמתך ולמרני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל תיום: זכור רחמיך יי וחסדיך
כי מעולם תמה: חטאת נעזי ופשעי אל תזכור כחסדך
זכור לי אתה למען טובך ויטוב וישר יי על כן ירדה
חטאים בדרך: ידרד ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: כל ארחות יי הסד ואמת לנוצרו בריתו וערותיו:
למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא מי זה האיש
ירא יי ירנו בדרך יי כחרו נפשו בטוב תלין וידעו יירש
ארץ: סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד
אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחסני כי יחיד
ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקתי הוציאני:

ראה

שחרית ליום כפור קיב

ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה אויבי וכו' רבו
ושנאת חמס שנאוני: זמרה נפשי והצילני אל אבושבי
חסיתי בך: תום ניושר וצרוני ביקויתוד: פדה אלוים
את ישראל מכל צרותיו:

לרוד

משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי
אדם לא יחשוב ילועזן ואין ברוחו רמיה:
כי החרשתי בלועזמי בשאנתי כל היום: כיוזמם
נלילה תכבד עלי יוד נהפך לשדי בחרבוני קיץ פלה:
חטאתי אודיעך ועוני לא בסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
לי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא
יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט מסובבני סלת
אשכילך ואורך בדרד זו תלך איעצה עליך עיני: אל
תהיו כסוס כפכר אין הבין במתנורסן גדיו לבלום כל
קרוב אליך: רבים מכאובים לשעו והבוטח בני חסד
יסובבנו: שמחו בניו וילוצדיקים וחרגינו כל
ישרילב:

למנצה

מזמור לרוד: בבוא אליו נתן הנביא
כאשר בא אל בת שבע: הנני אל הים
כהסדך כרוב רחמיך מהה פשעי: הרב ככסני מעוני
זמהטאתי טהרני: כי פשעי אני ידע וחטאתי נגדי
תמיד: לד לבדך חטאתי ויהרע בעיניך עשיתי למען
תצדק

שחרית ליום כפור

תצדק בדברך תזכה בשפטך הן בעון חוללתי ובחטאי
 יחמני אפי' הן אמת הפצת במחול ובסתם חכמה
 תוריעני: תחט'ני באזוב וא'ט'גור תכבסני ומשלג
 אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות דכית
 הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה: לב טהור ברא
 לי אלהים ורוח נכון מלש בקרבי: אל תשליכני
 מלפניך ורחם קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון
 ישעך ורחמי ריבה תסמכני: אלמדה פושעים דרכיך
 וחטאים א'יד'י שובו: הצילני מרמים אלהים אלהי
 תשועתי תרנן לשוני צדקתך ואדני שפתי תפתח ופיניך
 תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תציה:
 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר וגדבה אלהים לא
 תבנה: הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים
 אזו תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל: אזו יעלו על
 מזבחתך פרים

למנצה

מן מור לדוד שור: לדדמיה תהלת
 אלהים בציון ולד' יושלם נדרו שומע
 תפלה עדיך כל בשר יבאו: דברי עונותי נכרו כני
 פשעיו אתה תכפרם: אשרי תבחר ותקרב ישכון
 חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש תיכלד: נוצאות
 בצדק מעננו אלהי ישענו מבטח כל קצו' ארץ יום
 רחוקים: מכין הרים בכחו נאור בנבוכה: משפיה
 שאן

שחרית ליום כפור קין

שאזן ימים שאזן נליהם והמוזן לאמים: וייראו וישבו
קצות מאותותיד מוצאי בקר וערב תרנין: פקדת
הארצות שקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים
תכין רגנס כיון תכינה: תלמיה רוח נחרת נדודיה
ברביבים תמוגנה צמחה תכרד: עשרת שנמ טובתה
ומענליד ירעפון רשון: ירעפוןאות מדבר וניל נכעור
תחנורנה: לבשו פרים הצאן ועמקים יעטפון
יתרעעו אף ישירו:

למנצה

לבני קרח מזמור: רצית יי ארצך שבת
שבית יעקב: נשאת עון עמך בסתר
כל הטאתם סלה: יחספת כל עברתך השיבות
מחרון אפק: שובנו אלהי ישענו והפר בעסק עמנו:
הלעולם תאנה בנו תמשוך אפק לרוד ורוד: הלא
אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך: הרגנו יי חסדך
וישעך תתן לנו: אשמעת מה ידבר האל יי כי ידבר כל סרחא
שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לבסלה: אך כמזמור
קרוב לראוי ישעו לשכון כבוד בארצנו: חסד ואמת
נפשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח וצדק
משמים נשקף: נס ייתן הטוב וארצנו תתן בולה:
צדק לפניו יתלד וישם לרוד פעמיו:

תפלה

לרוד המה יי אונך ענני כי עני ואכיון אני
שמררה נפשי כי חסד אני הושע עבדך
אתח

שהרית ליום כפור

אתה אלהי הכוֹטֵחַ אֵלַי: הֲנַנִּי אֲדֹנָי כִּי אֵלַיךָ אֶקְרָא כָּל
 הַיּוֹם: שָׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלַיךָ אֲדֹנָי נִפְשׁוֹ אִשָּׂא: כִּי
 אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלְחָנוּךְ רַב בְּסֶדֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה
 יְיָ תִפְלֵתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי: בְּיוֹם צָרְתִי
 אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: אִין כְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין
 כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ תִיבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךָ
 אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גִדּוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
 אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: הוֹרֵנוּ יְיָ דַרְכְּךָ אֱדַלְךָ בְּאֵמֶתךָ
 יִהְיֶה לְבָבִי לִירְאָה שִׁמְךָ: אֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָל לִבִּי
 וְאֶכְבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חֲסִדְךָ גִּדּוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ
 נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ: אֱלֹהִים יוֹדִים קְמוּ עָלַי וְעַדֵּת
 עֲרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שִׁמוּךְ לִנְגֶדְם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל
 בְּרוּחַם וְהִנּוּן אַרְךָ אַפְסִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת: פְּנֵה אֵלַי
 וְתַנְנִי תְנֵה עֲזָד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֵמֶתךָ: עֲשֵׂה
 עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיְבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי
 וְנִחַמְתָּנִי:

תפלה

לעני מי עצוף ולפני יי שפוך שיהו יי
 שמעה תפילתי וישועתי אליך תבוא: אל
 תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה יְיָ לִי אֲזַנְךָ בְּיוֹם
 אֶקְרָא מִהָר עֲנֵנִי: כִּי בָלוּ בְעֵשׂוֹנֵי מִי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד
 נִחְרוּ הוֹבֵה כְּעֹשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שִׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶם:
 מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָבַקָה עֲצָמֵי לִבְשָׁרוֹ: דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר
 הַיִּתִּי

הייתי כבוד הרבות: שקדתי ואהיה ככפור בודד על
 נני: כל היום תרפוני איבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר
 כלהם אבליתי ושקני בבכי מסכתי: מפני ועמד וקצף
 כי נשאתני ותשליכני: ומי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
 ואתה יי לעולם תשב וזכרך לדור ודור: אתה תקום
 תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך
 את אבניה ואת עפרה יחוננו: ויראו גוים את שם יי
 וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נבואה
 בכבודו: פנה אר תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
 תכתב זאת לדור אחרון ועם נבואה יהלל יהוה: כי
 השקיף ממרום קדשו יי משמים אל ארץ חביש: לשמע
 אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יי
 ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יהרום מלכות
 לעבד את יי: ענה בררד כחי קצרימי: אמר אלי אל
 תעלני בהצי ימי בדור דורים שנותיד: לפני הארץ
 יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו אתה תעמד
 וכלם כבנדי יבלו כל בוש תחליפם ויחלופו: ואתה הוא
 ושנותיד לא יתמוכני עבדיך ישכנו וזרעם לפידי יבון:
לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו:
 ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל במולוי:
 הסולה לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי: הנואל
 משחת חייבי המעטריכי חסד ורחמים: חמשביע בטוב

שחרית ליום כפור

עדיוד תתחדש בנשר נעורכי: עושה צדקות
 ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני
 ישראל עלילותיו: רחם וחנון: ארד אפים ורב חסד:
 לא לנצח יריב ולא לעולם ישור: לא בהטאינו עשה
 לנו ולא בעונותינו נמל עלינו: כי כגבה שמים על
 הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחוק מזרח ממערב
 הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים רחם
 על יראיו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנהנו: אנוש
 כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו
 ואיננו ולא יבדנו עוד מקומו: וחסדו מעולם ועד
 עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשומרי בריתו
 ולזוכרי פקודיו לעשותם: בשמים הכין כסאו ומלכותו
 בבל משלה: ברכו מלאכי גבורי כח עושי דברו
 לשמוע בקול דברו: ברכו כל צבאיו משרתיו עשי
 רצונו: ברכו כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו
 ברכו נפשי את יי:

ברכי

נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר
 לבשת: עוטה אור כשרמה נוטה שמים
 בירעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
 המקרה על בנפי רוח: עושה מלאכי רוחות משרתיו
 אש לוחט: יסר ארץ על מכוניה כל תמוט עולם ועד:
 תחום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתך
 יגוסו:

ונוסח מן קול העמד והפזון: עלו הרים ירדו בקעות אל
 מקום זה יסדת להם: גבול שמת כל יעבורון כל
 ושובון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין
 הרים יחלכון: ישקו כל היתו שדי ושבדו פראים צמאם:
 עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים ותנו קול ומשקה
 הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבוע הארץ: מצמיח
 תציר לבתמה ועשב לעבודת האדם להוציא להם מן
 הארץ: ויון ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן
 ולהם לבב אנוש יקעד: ושבועו עצי ארזי לבנון אשר
 גטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתהו
 הרים הגבהים לעלים סלעים מחסה לשפנים: עשרה
 ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חושך ויהי לילה
 בו תרמוש כל חיתו יער: חכפירים שואגים לטרף
 ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל
 מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערבו
 מה רבו מעשיך: כלם בחכמה עשית מלאכה הארץ
 קניניך: זה תים גדול ורחב ידים שם רמשו ואין מספר
 חיות קטנות עם גדולות: שם אגוזות יחלכון לויתן זרה
 יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
 תתן להם ילקוטון תפתת ידך ושבועין טוב: תסתיר
 פניך ובהלון תוסף רוחם ינועון ואל עפרם ישובון ותשלח
 דוחך יבראון ותהדש פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם

שחרית ליום כפור

ישמח יי במעשיו: המביט לארץ ותרעד ונע בהרים
ועשנו: אשירה לך בחיי אומרה לאלהי בעוריו יערב
עליו שהיו אנכי אשמח ביי: יתמו חסאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם ברבי נפשי אתי הללויה:

ואמר עומה סירו לוי סיר אדם ונזמר סזענרות על סוף ססירים קונס
סאזער כעעת אומר דקול לכעסס לרכו סלעסס סכיר ול זכ' ל:

אלהים

אי אתה אשחרד בסוד סגולתך אנו סלעס
אמונתך אודיע ואניד גדולתך סקטן סוק

בקר אענני יום אקים בקרב קהלתך אדני שפתי תפתח
ופיניד תהלתי: אלהים אלי אתה נגדך סרוס סעל

עלומי נחשפו נפשי ועצמורתי מפתחך עלומי
שוספו בקרא ענני יום לישעה נבוכים כסספו סירל

נכספו נדיבי עמים נאספו: אלהים אלי אתה כגלו סוססו
יועט צדקה ללבוש יראיד הרשנו וארוץ סכולל יקמל

ואין בוש בקרא ענני יום יוקשי תכבוש ככוי אל
ועצבי תחבוש יהי לבי תמים בתקוד למען סענו

לא אבוש: אלהים אלי אתה שמור סרעפי לבל
נזניהוני שגואות שפתי בל ידיוני בקרא ענני יום

שבחיד עצבי ישבחוני שלה אורך נאמתך המה ניהוני:
אלהים אלי אתה לך אצפה צוד משנבי חזקני ואמצני

פי איון סח בי בקרא ענני יום לברר ולצרוף חובי
לב סהור ברא לי אלהים ורחמי נכון חדש בקרבי:
אלהים

אלהים אלי אתה מרום השוכני גבוהים ממעמקים
 אקרא נגדך ואהים בקראי ענני יום מללתי בסוד
 פמהים מי יודע ושוב נחם האלהים ארחים אלי
 אתה הנני לפניך באשמי העונות אם תשמור יה אדני
 מי יעמוד מי בקראי ענני יום היה אתבא במשפט עמי
 הן בעון חוללתי ובהטאתי חמתני אמי אלהים אלי אתה
 הקרבת מזור לישרני הכינות יוכ כופר רצון בו
 לעטרני בקראי ענני יום הנתק עבות עון יאפרני הרב
 כבסני מעוני ובהטאתי טהרני אלהים אלי אתה
 קרבתך יחפצון רעיוני קדורני שחותי מפני זרוני
 בקראי ענני יום קראת לנוע אמוני קחו עמכם דברים
 ושובו אל יי אלהים אלי אתה שהרו לבכם להוקיד טעם
 ומשקה השכו חשוקיד בקראי ענני יום טכוס לענות
 נפש דבקיד טוב ליבי עונתי למען אלמד חוקיד
 אלהים אלי אתה נשאנו נגדך עפעפים נכחד נצבנו
 שחנו אפים בקראי ענני יום נברר שקרות סרעפים
 נשא לבנו אל כפים אל אל בשמים
 אלהים אלי אתה הגון הנערץ בסוד שרפי מעוני זכרני
 ופקדני בהתחנני בהניוני בקראי ענני יום קרא
 אקרא במקהלורת אמוני נשמת כל חי תברך את
 שמך יי

וזוהר נטמת כל מי עק מי שעולמים אמן ואמכ און אומן
 שלמה

שחרית ליום כפור

שלמס סקטן :

שנאנים

ומעט הם כעין קלל יצחקו למול בסא
 המתנשא בקול רעש ירחבו הן במחנה זה לזה להקדיש
 אל יצחקו הווי בני אלים הווי הווי לך חיות
 עליות בתחתית כס הנקבע ואראלים וחשמלים אזורי
 זיו הנצבע תהלתך והלתך יהודון מהנות ארבע זרה
 יעריז וזה ימריץ לך זמר ושיר יבע בני חיל יום וליל
 במשמרותם נצבו הווי מכוון משמר הנאמר בראש
 מחנות המוניד תלא נמסר ביד השר מיכאל נאונק
 מרכבות לרבבות יעמוד על ימינד יקו וילוו רדוש איה
 מעונד ושם סגוד למול פרגוד לך יסגודו ויקרבו הווי
 המון מחנה המשנה על גרד שמאל נזקף ועל צבאו
 ונשיאו נבריא אל הנשקף בשרמים לא לפים וחיל כבד
 מאד נתקף זה איפה ואלהפה כאלו כסאך מוקף
 נזוריאש אזוריאש וסוסיאש ירכבו וזכו קול יצפצף
 ושיר ירצף צבא מחנה שלישיה ונזריאל שר היל
 עומד כס לתפירה לשאמתם ושעטתם ירופף חוג
 על לילה בקול איה מקום יהיה יוצר רום ותחתיה
 אל אור נאדר הנהדר יום וליל יתאבבו הווי סמוסי
 הוד לך שהוד ברביעות יעידו ואמר רוד וזמרת עם
 רפאל גידו וציץ מעוז וקרנר עוז לך יקשרו ונענידו
 וארבעתם

וארבעתם שיר ומכתם יתמידו ויצמידו חפרתם ונברתם
לבלי ייגעו ויראבו: הבו נצוצים נקבצים לך יחד וינגנו
בעד עמוסים החמוסים לעומרתך יחוננו באימרתך
ויראתך רנליהם יכוננו בקול חזק כמו בזק קדושתך
ישננו ענות קדוש ראל קדוש למול קדוש יערכו: הבו
נאומר קיום עד לעילא וזכרו וקורין קריאת טעם כדרכוסיה ויאמר
ברוך עס כבוד בקול רם כמו כלילס ויתפללו הסכור פסלס תעומד כמו
כלילה ויסוד פליס כנור הפסלס כסדר סוס

תפלת יה

כ"ה יעמק כנפך הסעור סוף נעמל ין מלכך יע נעמל
יעמי **רבשע** אלך כלילסני לטובס וכן אז
נאמך בזמן מניס טובל צונכ' ככככ ובכנננה ככככ
ובמנככ ככככ ובכנננה נעמל ככככ נעמל נעמל
נעמל נעמל ככככ ככככ ככככ נעמל נעמל נעמל
נעמל נעמל ככככ ככככ ככככ נעמל נעמל נעמל
נעמל נעמל ככככ ככככ ככככ נעמל נעמל נעמל
נעמל נעמל ככככ ככככ ככככ נעמל נעמל נעמל
נעמל נעמל ככככ ככככ ככככ נעמל נעמל נעמל

החזרת יוצר לחזן

נאומר ססין אלכי טפמי וזכרו לסייס אחס נכמי עוי כעוף
סדר קדוס לרני יהוסה סלוי זל

ובכין נקדישך מלך

סדר זה ע"ד אל סל ככול עד אונת

ליושב תהלות לרובב ערבורת קדוש וברוך

אפודי שש ללא שונא שש אומרים קדוש
אצילי ארץ לבורא קצות הארץ אומרים ברוך בהוקים
באש ליוצרים מאש אומרים קדוש בהונים באש ובמים
מיחדים פעמים אומרים קדוש וברוך ליושב גלגלי
טהרה מהללים בקול זמרה אומרים קדוש גאולים
פלי כסף ביהוד ובכוסף אומרים ברוך דהורים ברנע
ושבים בפנע אומרים קדוש דורשי דתו מעידים כי אין
זולתו אומרים קדוש וברוך ליושב המון אראלים
לקארר באלים אומרים קדוש הודך משננים בני
חאיתנים

אלף הוא יוד וזא
עלית הקמלות
אלף וזי יוד זי
המלכה א הכתב
המלכה ובעה סה

זו וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז
אלף וז

באיננים אומרים ברוד ולשמה מפארים
 חדשים לבקרים אומרים קדוש וכו' ועיס ובורכים
 ישראל בני מלכים אומרים קדוש וברוד: ליושב זום
 בעין קלל פני מלך מהולל אומרים קדוש זרע נבדים
 לאדיר אדירים אומרים ברוד הצובי נחלים מילים
 חיילים אומרים קדוש תפושם מכבל קרואים נחלת
 חבל אומרים קדוש וברוד: ליושב טבולים בנהר
 דמותם כזהר אומרים קדוש טבועים כבוד ברית
 פליטת השארית אומרים ברוד: יקרים מעופפים
 בהור והנה מצפצפים אומרים קדוש יזידה מאמות
 בחורה מעלמות אומרים קדוש וברוד: ליושב כבירי
 רומה ליושב שמימה אומרים קדוש כוללי תהלות
 לנורא עלילות אומרים ברוד לנורא עליהם מעריצים
 במעניהם אומרים קדוש להוקים בנשית מקדישים
 בארשת אומרים קדוש וברוד: ליושב
 ובכו ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו:

וזה על סדר חכ שלם :

אלהים

אל מי אמשילך ואין ערוך אליך במה
 אדברך וכל דמות טבע הותמך נכתה
 מכל מרכבה וגאית מכל מחשבה דבר מי יבללך
 ולשון מי תבילך היש לבב יגודה ויש עין תשורף ואת
 מי גועצת ויבעד ולא נוצר אלפניך זה עולמה יעידה

שחרית ליום כבוד קח

כי אין כל עדיך חקמתך בכל מבוארת ואות חתמתך
 נברת טרם הרים יולדו ועמודי שחק עמדו ישבת
 מושב אלהים ואין עמקים ואין גבוהים כלכלת הכל
 ולא יכלכלוך ומלאת הכל ולא יכילוך לבבות עמדו
 מדררוש ולשונות נלאו מלפרוש מהשבורת חכמים
 יתמהו ורעיוני מהירים יתמהמו נוכח תהלות נקראת
 ועל כל תהלה מאד נעלית שניא כח איד נפלאות
 והשמים והארץ מלאת עמוק עמוק מי ימצאנו ורחוק
 רחוק מי יראנו פעליהם הם הדרושים אף אמונתך בקהל
 קדושים צדקתך היא הנשמעת ותורתך היא הנודעת
 קרבתך קרובה לשבים ורחוקה מאד מן השוכבים
 ראוב הנשמות הטחורות ולא נצרכו למאורות שמעוד
 באוני רעיוניהם כי תחשנה אוניהם תמיד קדושתך
 קראות קדוש קדוש קדוש יצבאות:

יסודס סלנו כר ממולל:

99 יצבאות שם כבוד מלכותך יי אחר שם אלהותך
 המון מלכותך לא יסופר ולא ידובר ואל אלהותך
 שני לא יהובר וכמה פנים לפנים הנזראים וכמה
 אחרים לאחורים הנראים דגלי מדבברה הקמת לעד
 ולאות פי הדבר מאת יצבאות הכל עבדיך משרתי
 פניו נבזרי כח עושי רצונך: הם הנעלמים מעיני בראיך
 הם הנראים לעיני נביאיך להם יקראו רחוקים וקרובים
 ל א ס ו ובאין

שחרית ליום כפור

ובאין חליכת רצים ושבים ; והליכותם הליכות אלו
מלכי בקדש ייבם סיני בקדש ; ידברו ואכן ברשונך
ויעשו ואולם ברצונך ; בזאת יאמרו שומעי מליהם כי

פיך המדבר אליהם ;

ראש הממשלה הראשונה חייליהם וכל צבא

השמים נושאי כליהם שכן אור עולם

עליהם ויהי שלום באהליהם ; מעין הכמה מאתם

יוצא ומקור הים עפם ימצאו ואין חושך ואין צל מות ואין

חסרון כל ואין מות ; אשרי איש אשר בהם יתערב

להתקדש בקדושתם לבקר ולערב לקרא כבוד

לקראת מערכי ברכו מלאכיו ; הסוה לאזניו

הממשלה השנית צבא השמים וחיות מרכבה

גבות מלאות עינים מיימינים

ומשמאילים רצים ושבים עומדים ברום עולם נצבים ;

והאופנים ינשאו לעומתם ולהשתחורת לשכינתך

מנמתם דגלי רבבות חיילים חילום כלם תחכמונים

ורבי פעלים העולים אהריהם שמש וירח איש איש אל

מקומו שזאף וזרח להם יתחברו כל כוכבי אור

הנתונים לממשלות רבות ולמאזריאליהם ילוו צבא

השמים והפיסם אשר מעל השמים דורשים לעבוד

עבודת ממשלתו איש איש ממלאכתו ואין לפו

פכשול וראמוקש ואין בהם נפתל ועקש נותנין רשות

זה לזה ומקבלין רשות זה מזה וחד ירוננו ישאו קולם
בשם יי אל עולם ויהם קרא משורר במקראו ברכו יי
כל צבאו:

הממשלה

השלישית וחיליה הארץ וכל
אשר עליה מפרשי רוח ואש
ותולדותיהם והימים וכל אשר בהם תוצאות אש וברד
ושלג מאוצרו ורוח סערה עושה ברכו ופלי מים
באמרתו התפלגו וענפי לבנון בהקמתו השתדנו רשא
לזרוע ועץ לנטוע ועשב השדה לבהמה לשבע
השריץ דגים ותניניהם ותמונות צפרי כנף למיניהם
ערוך השלחן ותוצא הארץ בהמה ורמש וחירנו ארץ
לתת חכל ביד אדם פקידה תמשיל הו במעשה ידיו
עקב תוציא מהלציו מלכים ממלכת כהנים ומתנהג
מלאכים ולהודות לשם קרשך בראתם ולהשתבח
בתהלתך קראתם נקדשת ברתוכם ונכבדת ומפי
עול לים ויונקים עוז יסרת יתגדל על כל שם כבוד
מלכותך מפי עושי מלאכתך ושלוחי מלאכותיך ובעני
זמר נעים זמירות לעושי ברכו יי כל מעשיו:

ברכו

יי בכל מקומות ממשלתו יי
קדוש יי כי ייין בלהו ישודו
אשר יקר מזולל והוציאו ונמשהו מים ביד משה
נביאו יורד כבודו למקדש תדומו ועל נביאו לענני

שחרית ליום כפור

מְרוֹמֵי מִשְׁדֵּי נְבוּאָה מִשְׁדֵּי לְיֹדְעֵי וְרוּחַ נְדִיבֵי שִׁפְדֵי
עַל שׁוֹמְעֵי: הַדְרִיכֶם בְּסֶדֶר עֲבוֹדַת הַנְּכוֹנָה לְרַמּוֹתֶם
לְמִשְׁלַח תְּרֵא שׁוֹנֵה כִּמוֹ הֵם בְּמִלְאֵי הַשְּׂרָת
מִקְדָּשִׁים וְתוֹרוֹת קְדוּשָׁה מִקְרִיבִים וּמְגִישִׁים פָּנָיו
מִכְפָּרִים וּמְתַכְפְּרִים וְתַהֲלוֹת יִי מְסַפְּרִים וּמְתַעֲטְפִים
בְּשָׂרִים וְאַרְאֵלִים וּנְמִשְׁרִים לְתַרְשִׁישִׁים וְחַטְמָלִים
רְצִים וְאַצִּים וּמְתַקְבְּצִים וְלִלְכַת עֵמֶד מִתְאַמְצִים יִרְאֵה
לוֹבְשִׁים וּמְתַנּוּשִׁים מִתְאַשְׁשִׁים לְעִבְרָה
וּמְתַקוּשְׁשִׁים חֲשִׁים וְלֹא מַחֲשִׁים מְעַרְצִים
וּמְקַדְשִׁים וְקְדוּשָׁה מִשְׁלֵשִׁים לְאַנְעֲרֵץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים:

ואמר בקדוּתך אֵלֶּס קוֹנֵם וּכְכֵן יִתְקַעַ וּכְכֵן קֵן מִסְדֵּךְ וּכְכֵן קֵן
כְּבוֹד וּכְכֵן כְּדִיקִים וְעַלְלוֹךְ וְקוֹנֵם אֵלֶּס וְאֵלֶּס כְּסַרְסָנִי וּמִסוּל
וּמִסוּבִּינִי וְאֵל עֵטֶס עֵטֶנו כֹּלֶס וְעֵכָל לַעֲכִיךְ תַּעֲלַעְנו וְאֵלֶּס עֵטֶנו
מִכֹּל עֵס וְאֵסֶר כִּךְ אִוְמֶר וְדוּ וְס:

וידונו רבנו נסים ז"ל ראש ישיבת בבל

רבנו שֶׁל עוֹלָם קוֹרֵם כָּל דְּבָרֵי אֵין לִיפָּה לְהַשִּׁיב
וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ בִּי עוֹנוֹתַי עֲבָרוּ
רֹאשִׁי בְּמִשְׁאֵל כְּבֵד יִכְבְּרוּ מִמֶּנִּי וּפְשַׁעֵי רְבוּ מִלְּמִנּוֹתַי
וְחַטָּאתַי עֲצָמוּ מִסִּפֶּר מִתּוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךְ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ בְּכַפִּיפַת קוֹמֶה בְּנִמְכַרַת רוּחַ
בְּחַלִּישוֹת חֵיל בְּשִׁבִירַת לֵב בְּקִדְהַ בְּבְרִיבָה בְּכַרְעוֹהַ
בְּהִשְׁתַּהוּיָה בְּאִימֶה בְּמוֹרָא בִירְאָה בְּרַעְדָה בְּפַחְדָה
בְּחַלְחָלָה

בַּחֲלָהּ עַל הַחַטָּאוֹת וְעַל הָעֲוֹנוֹת וְעַל הַפְּשָׁעִים
 שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁפְתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי אֲמֹר אֲנִי
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי מִקְצַת מַעֲשֵׂי הַרְעִים וְדַרְכֵי הַמַּקְלָקִים
 וּמַפְעֵלֵי הַמַּכְעָרִים כִּי לְגֹמְרָם אֵי אֶפְשֶׁר וְאֵין בִּי כֹחַ
 לְגַלּוֹתָם וּלְבַרְרָם וְלֹא אֶעְצֹר חֵיל לְחַבְרָם וְאֵינִי בְדָאֵי
 לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם מִחֵיל הוֹסֵלִיחַ וּכְפָרָה: מֵהֵאָנִי מֵהַחַיִּי
 אֲנִי הִבֵּל וְרִיק עֵפֶר וְאֶפֶר רַמָּה וְתוֹלַעַת מֵתְבוֹשֵׁשׁ אֲנִי
 מִחַטָּאִי וּמוֹכֵלִם אֲנִי מֵעֲוֹנוֹתַי וְנִחַפֵּר מִפְּשָׁעַי וְאִם אֲבֵא
 לְבַרְרָם וּלְחַבְרָם וּלְפָרְשָׁם יִכְלֶה הַזְּמַן וְהַמָּדָה לֹא
 יִכְלוּ וְאֵין לִי פֶתַח זָן פֶּה לְהַתְּדוֹרֶת עֲלֵיהֶם גְּדוֹל עֲוֹנֵי
 מִנְשׂוֹאֵי עֲצָמוֹ פִּשְׁעֵי מִסְפֵּר בּוֹשֵׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כְּגַב

במחירת:

רְבוֹנוֹ

שֶׁל עוֹלָם אִם בָּאתִי לְפָרֵט אֶת חַטָּאתִי
 וּלְפָרְשָׁם וּלְבָאֵרִם יִכְלֶה הַזְּמַן וְהַמָּדָה לֹא
 יִכְלַעַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתְבַּעַעַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתְדוֹדָה וְעַל
 אֵיזָה מֵהֶם אֶבְקֵשׁ מִחֵיל הוֹסֵלִיחַ וּכְפָרָה עַל הַכֹּל אוֹ
 עַל הַפֶּרֶט עַל הַנְּסִתְרוֹת אוֹ עַל הַנְּגִלוֹת עַל הַרְאִשׁוֹנוֹת
 אֲזוֹ עַל הָאֲחֵרוֹנוֹת עַל הַחֲדָשׁוֹת אֲזוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת עַל
 הַטְּמוֹנוֹת אוֹ עַל הַיְדוּעוֹת עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנְּשָׁכָחוֹת
 מִמֶּנִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֲצָמֵי שֵׁאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא מִצְוָה
 לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה לֹא צְדָקָה וְלֹא כִשְׁרוֹן לֹא
 גְּמִילוֹת חַסְדִּים וְלֹא יִשְׁרוֹת לִבִּי: אֲבָל אֲנִי אֲוִיל וְלֹא
 יוֹדֵעַ

שחרית ליום כפור

וידע בער ולא מבין גולן ולא נאמן חייב ולא זכאי רשע
ולא צדיק רע ולא טוב וכל מעשים טובים לא עשיתי

אשמתי בתורתך בנדרתי במצותך בזוית
אמר יד נגבתי בזלתי דברתי דופי הרעותי

הענתי הלכתי עמך בקרני והרשעתי ודתי זגיתי
המסתי המדתי הטאתי טעיתי טפלותי שקר ועצתי

עצות רעות כחשתי כזבתי לצתי לוצאתי מדתי
מדדתי דבר יד מאסתי מצותיך נאצתי נאפתי נוקשתי

נשאתי ונתתי שלא באמונה פרת מאהר יד סררתי עויתי
פשעתי צררתי קשיתי עוררתי קללתי עצמו ואהריוס קללתי

דרכי רשעתי שחתתי שקרתי תעבתי תעיתי תעמתתי
וכל עבירות רעות עשיתי ואם אתה הן אותי במעשי

אוי לי אויח לי אלכי לי אהה עלי אויח על נפשו ואם
תבקש לנקותי במטהר וכמצורף כסף לא ישאר ממני

מאומתו

^{עם חיל מלאים} ^{אך} ^{תוב נבוא} **יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תבא**
במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי :

מה אני מה חי אני בקש לפני אש וכעצים יבשים לפני
האור כסף סנים מצופה על חרש הבל תבלים שאין בו

ממשו במה אקדם פניך יי אלהי או מה רפואה אבקש
מפך בבן סודר ומוצה חייתי לחכעוסך ולעשורת הרע

בעיניך בעבד מורד באדוני ובתלמיד חולק על רבו
את

את אשר טהרת טמאתי ואת אשר טמאת טהרתי את
 אשר אסרת החרתי ואת אשר החרת אסרתי את אשר
 אהבת שנאתי ואשר אשר שנאת אהבתי את אשר
 הקלת החמרת ואת אשר החמרת הקלתי את אשר
 קרבת הרחקתי ואת אשר הרחקת קרבת **אוי** לא
 להכעיסך נתכונתי ובעויות מצח באתי לבקש מלפניך
 מחילה וסליחה וכפרה שמתני פני בחלמיש וארע כי
 לא אבוש כי עליך בטחתי וי אמרת יהי אתה הונן שענתי
 על רובי חסדיך כי ידעתי כי אתה אל רחום וחנון ארפ
 אפים ורכ חסד ומרבה להטיב:

רבנו של עולם מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג
 בתי דינין של בשר ודם כי מדת בשר ודם
 בשאדם תובע את חברו כממוזן יבא א הדיין אם יכפור
 ינצל מן הממוזן ואם מודה מתחייב ליתן ובית דינך
 הצדק לא כך היא אלא אם יכפור אוי לו אוי לנפשו
 ואם מודה ועוזב אתה תרחמיהו ותציל את נפשו מדינה
 של גהינם:

רבנו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל
 ומתודה ומתחנן כי אם בעדו ובעד כל
 חקלה הקדוש הזה העומדים לפניך ואף על פי שאיני
 ראוי ולא הנוול לא כדאי להתודות ולהתפלל ולהתחנן
 על עצמי וכל שבן על אחרים אבל שמתני לבי לנגד
 רחמיך

רחמיך כיררפך להעביר קצפך ומדתך להאריך אפך
ומנהגך לרחם על בריותיך השבים אליך ומתוודים
לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים
עליהם שבן כתיב מכסה פשעיו לא יצליח ומדה ועונב
ירחם: וירע היום עזו רחמיך בהעביר את הטאת עמך
המתוודים לפניך: ואומרים אשמנו

ואומר לעינינו עמנו * ואמר סודו עד עומי קדם ככתוב לעול כערכו
ואומר יעלה ויבא ויכלל סעמוס * ואומר א' מ ככתוב כר' ס וקדוש
לעילא * ואמר כך אומר סמוך: ר'ע דוד

למענך

אלהי רצה עם לך שחר לחלול לפניך
במעמד השחר: "הקשיבה ועשה"
תאחר למענך אלהי דלה מצולותים שבעי רוש
ולעז כבית נדרם ושבים ושור לחצם ועניים ואל תפן
למרים והט אוזן לשועם בתפלת השחר: "למענך
אלהי ועשה לטובה אות וחוץ נפשות עצובות למי
ישע צמאות וקבץ נדחים פזורים בכל פאות מרוב
תלאות עזרם מאד שחר: "למענך אלהי יהי מור רחמיך
וממעון שמיך שמע קול עמך סובלי קצפך ואפך וועמד
זמנשו אמיך לבם מאד סהרהר: "למענך אלהי
דליד תרחם ושמחם מיגונם ובעצתך תנחם והפליא
הסדיד וחופה נא ורחם עמוסים מבטן ומרחם משחר: "י:

ואו' אל פלך * רמכא * אכמי אעוכס * סמסנו מרעות * סטאנו מרוב *
סרנו רסוס וסוין * ס' סכנו וסקימנו * ס' עמס למטן סניך * לקדוש
שמך

טמך אלהינו טכטמיס אל מלך וקדים תענו ותעטרו ומוזיאין טכי
ספרים כל קורין נכרו ואס מלכטת קורין בפרטס ו:

וידבר

יהוה אל משה אחרי מורת שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו:

ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן מהיך ואל יבא
בכלעת אל הקדש מבית הפרכת אל פני הפתורת
אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
וזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בז בקר לחטאת
ומיל לעלה: כתנת בדר קדש ילבש

ומכנסי בדיהיו על בשרו וכאבנט בדר יחזר וכמצנפת
בדר יצנף בנדי קדש הם ורחץ במים ארת בשרו
ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן

את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה
פתח אהל מועד:

ונתן אהרן על שני
השערים גדלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד
לעזאול: והקריב אהרן את השעיר אשר עלת

עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת והשעיר אשר
עלה עליו הגורל לעזאול עמדתו לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאול המדברה: והקריב

אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
לא א י י ביתו

פירתו ושחט ארת פר ההטאת אשר לו

ולקח מלא המחתה נחל' אש מעל המזבח מלפני

יהוה ומלא חפניו קטורת סמים הקרה והביא מבית

לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה

וכסהו ענן הקטרת זאת הכפרת אשר על העדות

ולא ימות ולקח מדם הפר והזה באצבעו

על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת וזה שבע

פעמים מן הדם באצבעו ושחט את שיעור

החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת

ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על

הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש

משמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל הטאתם וכן

יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם

וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש

עד צאתו וכפר בערו ובעד בירתו ובעד כל קהיל

ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני

יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן

על קרנות המזבח סביב והזה עליו

מן הדם באצבעו שבע פעמים ומדירו וקדשו

משמאת בני ישראל וכלה מכפר את

הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את

השעיר התי וסמך אהרן את שתי ידיו על

ראש השעיר החי והתורד עליו את כל עונות בני
ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם
על ראש השעיר ושלה ביד איש עמי המדברת
ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ סגרה
ושלה את השעיר במדבר וכו' אהרן אל
אהל מועד ופשט את בגדי הכבוד אשר לבש
בבואו אל הקדש והניחם שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקמיר המזבחה
והמשלח את השעיר לעזאזל יכנס בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואהר'כו וכו' אל המזבחה ואת
פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את
דמם לכפר בקדש ויציא אל מחוץ למחנה ושדפו
באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם והשקה
אתם יכנס בגדיו ורחץ את בשרו במים ויהר'כו
וכו' אל המזבחה והיתה לכם להקת עולם
בהרש השביעי בעשור להרש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר בתוככם
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת
שבתו היא לכם ועניתם את נפשתיכם הקת עולם
לא כ ז א ז ופ

שחרית ליום כפור

וּכְפַר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וְיִגְדַּשׁ יְמֵלֵא אֶת־יָדָיו
לַפָּהֶן חַהֲת אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
וּכְפַר אֶת־מִקְבַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַפְּזוּזִיחַ
יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקְּהָל יִכְפֹּר׃
וְהִיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־חַטָּאתֶם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוְּתָה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃

ספרים למסור:

וּבְעֵשׂוֹר לַחֲרֹשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה מִקְרֵא־קִרְשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעֵנִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּלִמְלֹאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְבַּתֶם עֲלֶיהָ לִיהוֹה רֵיחַ חֹפֶר בְּךָ
בְּקָר אַחַד אֵיל אַחַד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־תְּמִימִם
יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֵלֶת בְּלוּבָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים וְלֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד׃ עֶשְׂרוֹן
עֶשְׂרוֹן לִכְבָּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׁעִיר עִזִּים
אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכֹּפְרִים וְעֹלֹת הַתְּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם׃

ספרים ליוזר על יום כפור:

וְאָמַר סְלוּ פְנֵי דַרְדָּרֵי חַרְיָמוֹ מִכְּשׁוֹל מִדָּרְדָּר עִמּוֹ׃
כִּי־כֹה אָמַרְתֶּם וְנִשְׂאָה שְׂכָן עֵד וְקִדְוֵשׁ שְׁמוֹ
מְרוֹם

מרום וקרוש אשכנז ואת דבא ושפל רוח להחיות נרות
שפלים ולדחיות לב נדבאים: כולא לעולם ארוב
ולא לגזח אקצוף כד רוח מלפני עטוף ובשמורת אני
עשיתי: בעון בצעו קצפתי ויכהו הסתר ואקצוף וילד
שובב בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו
ואשלם נחמים לו ולא אכליו: בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים
בים נגרשבי השקט לא וכל ויגרשו מימיו רפש וטיט:
אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל תחטב
כשופר ריבם קולך והנר לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם: ואותי יום יום ידרשו ודעת דרכי יחפצו
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב וישאלוני
משפטי צדק קרבת אלהים יחפצו:
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכר עצביכם תנגשו:
הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו
כיום להשמיע במרום קולכם: הכזה יהיה צום
אכהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק
ואפר יצע הלזה תקרא צום ויום כצין ליהוה: הלא
זה צום אכהו פתח חרצבות רשע החר אנדות מוטה
ושרח רוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלא פרס
לרעב לחמד ועניים מרודים תביא בית פירתא ערם
וכסיתו

שחרית ליום כבוד

ובפיתו ומבשרך לא תתעלםו או יבקע פשחך אורך
 וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה
 יאספך: או תקרא יהוה ענה תשוע ויאמר הנה אמר
 חסיד מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק
 לרעב נפשך ונפש בענה תשביע וזרח בהשדך אורך
 ואפלתך כצחרים: ונתחן יהוה תמיד והשביע בצדצחות
 נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר
 לא יכזבו מיקויו: ובגו ממד הרבות עולם מוכדי
 דור ודור תקומם וקרא לך נדר פרץ משוכב נתיבור
 לשבת: אם תשוב משבת רגלך עשות הפצוד ביום
 קדש וימך את לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכפרתו
 מעשות דרכיך ממצוא הפצוד ודבר דבר: או תתענג
 על יהוה והרבבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת
 יעקב אביד כי פי יהוה דבר:

קולט פבלט פטוקה צה חסיד ענג
 אורך בעשר אב בלתי השטח אכדק
 בשבת סבתה על השטח אכדק עני
 נקטו עמיה למצוא למשטח בגל עמיה
 כדף אלוים במשח למשטח עמיה
 שבעה חרפון אשר יתקני כה למשטח סובט
 נלפול לה עם אלה נע גוי כה למשטח יחיה
 זכרית למשטח לעולם א וסמט
 למה לל אקום לל עמיה אה למשטח אכדק
 טע ל כה עמיה לענג אלו נקט
 ידעט א כה לקט למשטח חרפה עמיה
 יח לל יח יעבד לל עמיה ברוב למשט
 למשטח עמיה איהט כה סל עמיה
 חרפה עמיה למסכה כה עמיה פורט
 כה עמיה נקט יח למשטח אכדק
 סמך למשטח כה עמיה נלמשטח יחיה
 עמיה השטח אכדק א עמיה למשטח
 עמיה אה עמיה למשטח אכדק
 אכדק עמיה א עמיה למשטח
 קול למשטח כה עמיה למשטח טיע
 חרם כה עמיה למשטח אכדק
 שבעה עמיה למשטח אכדק
 עמיה עמיה למשטח יחיה עמיה

ונערכך סמך למלך ולקסל ואומר אמרי ואומר כדך ס' אמר כחן מוכס
 ואומר יכלוך ס' לעולם ועומור לדוד ועמורין הספרו למקומן ואומר יח
 סמך קדוש עד לעילא ואין ראוי להארו כח בפיוטין כדי להסלל מוסף
 קולט טכע עמיה עמיה יאמרו אותו ככר הגוע זמן עמיה והדין
 להסלל מוסף קולט עוגיע זמן עמיה:

מוסף בלחם אהדין עמיה מלחמה א
 בגם מלחמה אה אה אהדין חזי מלחמה
 אהדין למשטח עמיה חזי חזי חזי חזי חזי
 קולט עמיה עמיה יחיה עמיה
 אהדין עמיה אהדין עמיה

תפלת מוסף לצבור

תפלתנו מוסף מה עמיה על זכר לזולת מנרים ככתוב בתפלת
 עמיה ואמר כך אומריו:

אלהינו

אלהינו

מוסף ליום כפור
וקריאת אבותינו מפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל ארמתנו

ויזין אנו יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן גדול
שיקרב בעדנו והי רצון מלפניך יי אלהינו ויהי אבותינו

מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים ותכנינו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו

אלהינו נלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין הנוים ונפוצותינו

כנס מירבתי ארץ והביאנו יי אלהינו לציון ערך ברנה
ולירושלם עיר מקדשך בשמחת עולם אנא אלהינו

ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן
ומוספין בהלכתן ובשבת את מוספי יום השבת הזה ו

את מוסף יום הכפורים הזה ומוסלחת העונות והי ויטו
מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות

רצונך כמו שפיתכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
ואשר כך אומר עלינו למקם ואלקינו עמול וכו' כסדר תפלת ערכי

החזרת מוסף לחזן

אפוא למלות אפוא לכמס אפוא למוסף
מדר קדוש לרבי יוסף סלון זל

ובכן נקרישך מלא
במרומי

חמשה עונים ליהודי

עמלה וספר דמלת סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה
מלאה סוכה עמלה סוכה עמלה סוכה מלאה סוכה

מוסף ליום כפור

ידהי וארזי

ואומר כפר וקסא קדוש וגו' עד וכו' לזכר ליצואת מצרים * ועפניו סמאצו ועלינו למקם : ואמר כך אמר

סו כבז זנוחוס טו לאונו סונו

ענה מבול

יענה יל

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם פיוות שלוהי

עמד בית ישראל העומדים לפניך היום לבקש רחמים ותחנונים על עמך ישראל ה בנים מה

ק"ק טו יל

ע"ב ע"ב ע"ב

שיאמרו הורם מה שידברו הודיעם מה שישאלו נאל יבשלו בלשונם ואל יבשו במענם ואל יאמרו

לפניך דבר שלא כרצונך כמו שידענו ואלהינו שחננוך הם חנונים ומלומדיך הם מלומדים ככתוב

בתורת משה עבדך ואמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את אשר אהוך

ויהמתי את אשר ארהם :

קתס לסר סכוס לרכי מלמס ונכונוז זל * וסו ססר א"כ וסוסס מלמס גכוול :

ארוממך חוקי ויהי כבואי ברוב ודסקי כמו קול דבקי ודפקי גם בשפכי דווי דוסק

זעמי וזעמי בקראי ענני אלהי צדקי : כמססי ורעסי פו כונוי וכונו :

ודשתיד בשמי ורמשי האזנה לחשי ורחשו והעבר נא יוקשי ומוקשי שובה עלי : ועוקבי כמו אורכי

יו הלצה בפשי : וזה נא עון אורבי ועוקבי : מוכי עירו סקרי

חבוש מהז עוצבי ועולבי טהר סגור לבי ודכי ודות נכון תיש בקרבי : יום עמדי גדולים וקטנים

ואכפי פירוק באלפי

סמנו זעמי
סל סונו סכוס סכוס זכר סכוס
וסו זכס כעמס כעמס כעמס
סכס זכס יכוס זכר עול זכס זכס
כס סכוס סכוס יכס זכס זכס זכס
סכוס/סכוס זכס זכס זכס זכס

באלפוטמי כבדש יח קשה ערפי ואבפי
 לך אפרש כפי ואפי ושפת רננות יחלה
 פי מיום שהות ברפי בפרכי נשבת תמד
 ערכי ונסכי שברתי בחל כיל מלכי עני
 יניה חשבני ענמתי בלחצי ומחצי פרוץ
 ביד קורצי ופורצי צפיתי לאומצי ועולצי
 כי הוא יוציא קוצץ חוט שביצוי וציצי רחק
 עסיס ידם רסיסי שבת מניסי וסר בסיסי
 אמרתי אתה מהסו תתי שפת לקחי
 ברקחי שת ערוך שבחי פזברי שדי
 שעה שחי כפיתי בידך אפקיר רוחי
 למדני צור מצודתי מצות עבודתי ודתי
 חבן תעודתי לעדתי אדני נגדך כל תאותי
 גאה תמוד רנלי ודנלי בצלעי סמוד
 כשלי וחסלי יה קומם נפלי ושפלי
 סלעי ומצודתי ומפלטי לוי רומם בחוד
 סעיפי כמו מדוע נספך סחיפי והשב צניפי לראש מניפי
 ולעת ערוך צפצופי וצופי יהיו לרצון אמרי פי בכתוב
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלני

כל ויפם יפם זמני זמני ויפם זמני זמני
 ויפם זמני זמני זמני זמני זמני זמני
 זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני

כן סימון סימון סימון סימון סימון סימון
 כמות (ש) וכל (ש) וכל (ש) וכל (ש) וכל (ש)
 אלהי ירחיק פלגא אבט אלהי אלהי (ש) זמני
 זמני זמני

זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני
 זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני
 זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני

זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני

זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני
 זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני
 זמני זמני זמני זמני זמני זמני זמני

דמות אשר לרבי פסח זרעל: ד' ס' א' נ' פ' ק' ט' ס' ק' מ' ק' ו'

אערוך
 מדבר ידיתי אכונן סדר עבודתי אקריב
 פרי אמרתי אולי יקרה יי לקראתי
 לב ב א ז נשלתי

נעלתי רשיון עם ננחיים נפשי בעד כלם תהים נדדתי
 ורעיני רהים אולי ישר בעיני האהים ידי משמרותם
 יציבו וישר אמריהם יקריבו ויכחו פתאיהם ויריבו
 אולי ישמעו וישובו מחטוא מנענו חפנו מדמעות
 זרקנו נסכנו מאל שאלנו להאיר חשכנו אולי יגיד
 לנו את דרכנו שובו בנפשות נבאות שועו בזעקת
 וקריאות שלחו לפניו שיר ופסאות אולי יתנו יי אחי
 צבאות הקיצו פעמים לנו העירו ישנים לא בנו הרימו
 לבבות אכלו ואנו אולי יתעשת האהים לנו קטנותי
 מאד מבלכם קמתי להתפלל בעדכם קראתי להוכיח
 אתכם אולי אכפרה בעד חטאתכם טהורים השמרו
 ברוחכם טהרו ושובו בכל לבבכם טהור קראו בעד
 יצרכם אולי יקל את ידו מעליכם נקלותי לפני קוני
 נבעתי מכובד ודוני נפלו פני שאול מענה לשוני אולי
 יראה י בעניי הרבי הרימותי על ודוני חשבתני נסכו
 מימי עיני חבתי לוי להיות עם פי ורעיני אולי ישא פני
 זעתי מפחד דיניו זכרתי זכות הורי לפניו זמרת מנחתי
 הבאתי לפניו אולי אכפרה פניו קראתי המוני הנותני
 קויתי נרודי סליחותיו קרבתי בשלש עשרה מהותי
 אולי יעשה יי אתנו בכל נפל אותיו ככתוב לאדם
 מערכי לב ומי מענה לשון ונאמר אדני שפתי תפתח
 ומי יגיד תהלתך

אתה

מוסף ליום כפור קכח

פר ל"ב

א.ה.ה.

אתה כוננת עולם מראש ופדת תבל
 והכל פעלת ובריות בוצרת : בשורף
 עולם תהנוכחו והשד על פני תהיום
 גרשת אפל והצבת ננה : גלם תבנית
 מן הארמה יצרת ועל עץ הדעת אותה
 פקרת : דברך נח ונח מעון ולא

פכח סרומבל
 כערק סניאלו
 לו כמס כעל
 טשיטו סמרר
 תקכו וסמי כן
 יוסי כסן
 ג:ל :

בליתו למען יגיע כפידי הגדלת פרוי וברכת זרעו

הוא שיעור א' ככח

וחפירות בטובך וחושבתם שקט : ויפקדו עול ויאמר
 לאל סוד ממנו והסירות יד ברנע אוטלו כחציר :

זכרת ברית לתמים בדרו ובשכרו שמת לעולם
 שארית : הקברית קשת למענו ברית ובאחבת ניהוחו

בניו ברכת : טעו בעשרם ובנו מגדל ויאמרו לטו
 ונעלה הונבקיע הרקע להלחם בו : יחד אב הסון

פתאום כככב זרח מאור נשדים להאיר בהשד :

בעסד הפרת בשורף פעלו ולעת שיבתו לבבו חקרת :

לוית הו וחסד ממנו הוצאת טלה מהור מכבש גבחה :

מנועו איש תם הוצאת חתום בכריתך מרחם לקח :

נתת לו שנים עשר שבטים אהובי עליון מבטן נקראו
 שמת על לוי לוית הו וחסד ומכל אחיו כתר לו עשרתו
 עמרם נבחר מורע לוי אהרן קדוש משרשיו קדשתו
 פארמו בבניו שרתו בקרבנותיו הפך בעסד וציץ ומעול

חושך

מוסף ליום כפור

חושין ואפור כתנת ומכניי בה מצנפת ואבנט מקרבנות
פרים ועולות כבשים ושהיטת שעירים ונתוח אילים
דית קטרת מרקחת ובעור נחלים וזריקת דם וספירת
פוחם כנלפ יושר ושועת קטרת ותפלת אמת וקדושתו
קסם ורמון מכפרת עונותינו תכון ביום ועריכת אבן
מוכ : חגור בכלם במלאך משרת:

סדר קט' רק :

מב. סדר אבן אבן ובעור נחלים

תכנה

כל אלה לכבוד אחרן בלי בפרה לישרא
שמתו ועל ירו סליתת העון נתת : תחת
אחרן מנועו ועמוד לשרת לפניך ביום הספירה :
תורת מעשה ועבודת חיום שבעת ימים בזבולנו
ילמוד : שוקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד יסובבוהו
עד באיום העשור : ראה לפני מי אתה נכנס : למקום
אש להבת שלהבת : קהל ערתנו עליך יסמוכו ועל
ידך תהא סליתתנו : צוהו ורמדוהו עד באיום העשור
בדי שיהא מורגל בסדר עבודה : פרשו לו סדין של
בוץ בעת הגיע שהיטת התמיד לעשות לו מחיצה בינו
ובין העם : עישה מצנה באימה ויראה : ובזרק עצמו
מרוצצו טבילה : שש על מצוח לקיים דתו : ופשוט בגדי
חול וירד ושכל כמו שהוחר ^{נשק רמדיה} נתנו לו בגדי זהב ולבש
וקדש ידיו ורגליו : מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט
ברוב שנים ומניח אחר לגמור השחיטה ומקבל הדם
וזרקו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת צוֹת הַיְהוּדִים
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת צוֹת הַיְהוּדִים
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת צוֹת הַיְהוּדִים

מוסף ליום כבוד קל

שְׁנֵיהֶם יִצְלָפוּ וְאָמְרוּ עָלֵינוּ וְדָוִי בֵּיתוֹ וְדָוִי אֲהֵיוּ הַכְּהֻנִּים
 וְסִמְךְ שְׁתֵּי דָוִי עָלֵינוּ וְהַתְּהַדְּכָה הִיא אֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם
 הַטְּמֵאתִי עֵוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם
 קְדוֹשְׁךָ אֲנִי בְּשֵׁם כְּפָר נֹא לְחַטָּאִים וּלְעֹנֹת וּלְפִשְׁעִים
 שֶׁהַטְּמֵאתִי וְשֶׁעֵוִיתִי וְשֶׁפִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן
 עִם קְדוֹשְׁךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדְךָ כִּי בָּיֹם הָיִיתָ
 יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְהַטִּיר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ

יהוה יהוה
 יהוה יהוה
 יהוה יהוה

יהוה סגן מלך מלך מלך יול ש' אלוס
 יול אלוס יול אלוס יול אלוס

והכתנים והעם העומדים בעזרה בשרה
 שומעין את שם המפורש ויצא

פּוֹפֵי כְּהֵן נְדוּל בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטַהְרָהּ הִיוּ בּוֹרְעֵי סוּמֵ שְׁתֵּי יוֹם
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
 לְעוֹלָם וָעֶד אֵף הוּא הִיחַ מִתְכוּוֹן לְנִמּוֹר אֶת דְּהַשֵּׁם
 כְּנִגְדַּת הַמְּבָרְכִין וְאֹמֵר לְהֵם תִּטְהָרוּ

ע"כ סדר קמ"ק וא"כ סדר קמ"כ

אחר ודווי שקד בעצמה לעשות הטאתו והטאת
 העם בְּדַק סִכּוּן וְשֹׁחַט פָּרוֹ וְקָבַל דָּמֹ

בְּמִזְבֵּחַ טְהוֹר גַּם לְחִבְרוֹ מִיַּד יִתְנַהוּ לְמַעַם לְנַעֲשֶׂה
 לְמַרְס בְּדָמוֹ כִּי שְׁלֹא יִקְרוֹשׁ דָּם זֶה הַנִּחְיָוֶבֶד מִן
 שְׁמֵרֵס בּוֹ עַל הַרְוֵב חֲרֻבֵי שֶׁל הֵיכַל מִכּוּחֹן וְנִטַּל
 מִתַּת שֶׁל זֶהב אָרוֹם וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְחֹתְמָהּ
 בָּהּ אֵשׁ מִהַסְמוּךְ לְמַעַרְב הַהַרְדָּה כִּכְסֵי עֵזֶל
 מִלְּיָהּ נְחֹלֵי אֵשׁ מִעַד מַעַרְב הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּחְיָוֶבֶד

לנ א נ על

מוסף ליום כבוד

על הרובד הרביעי שבעזרה חוציאלו כפומהתה
מלאצה קטרת דקה מן הזקה וחפן מלא חפניו
ונתנו לתוך הכף ונטל בימינו המחטה של נחלים
ובשמאלו הכף שר קטרת זרו עצמו ונכנס לקדש
הקדשים עד שמגיע לארון והניח המחטה בין
בדי הארון ובבית שני על אבן השתיה הפן כל הקטרת
שכבה בחפניו ונתן על הנחלים לצד מערב וממתין עד
שנתמלא הבית כלו עשן טהור לב שב לאחוריו
פניו לקדש ואחוריו להיכל עד שיצא
מזהפרכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה:
יָא וְנָטַל דָּם הַפָּר כַּמִּי שְׂמָמִירָם בּוֹ וְנָכְנָם
לְמִקְוֹם שְׂנָכְנָם וְעָמַד בְּמִקְוֹם שְׂעָמַד
וְהָזָה מִמֶּנּוּ לְפָנֵי הַכְּפֹרֶת בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן:
אֵת לְמַעַל הַיָּשָׁבַע לְמַטָּה וְלֹא רָחַק
מִתְכוּוֹן רְחוֹת לֹא לְמַעַל וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף:

כונת של עמנו
לפיכך נקרא השם השם הטהור
למנוח קטורת כענין כס מכך נהר
לשם שם ענין הטהור כס כגון
שם שם ענין הטהור כס כגון
שם שם ענין הטהור כס כגון

ענין זע שאין
נורסין אופן
ע"ס סי' ושלמי
כז אס סהור לכ
פכ לאסרני
וכספר סוסר
ועכו:

כמציף סירוס כמספס על סוכב נכ יז למעלה וכמסכה על לכו נכ יזו
למטה כל כמסכת ונעא פ"א עלה ט"ו ענליף עמו רב יסוקה כמנרסא
נפרתי בטלות כ"ד העכה כרנועה זו למטה פאיכו עכה כמקום אולפון
מנליף לזן כודע לי עכל:

יהי מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים אחת
ושלש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש
אחת ושבע וצא והניחו על כן הוצב שהיה בהיכל:
בצאתו

ענין זכר ע"א אלוה
כגון קצ' וק' ק"ב

מוסף ליום כפור קלא

בצאתו הביאו לו שעיר חטאת שחטו וקבל דמו

במזרק שהורד לפניו יכנס להזות מדמו

בסדר דם הפר אחרת למעלה ושבע למטה ולא היה

מתכוון להזות לא למעלה ולא למטה אלא במצליףו

היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים

אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת

ושש אחת ושבע וצא והניחו על פן וזהב השני שהיה

בהיכל:

מיהר ונטל דם הפר והזה ממנו על ג'א לפני הפרכת

בנגד הארץ מבחוץ אחת למעלה ושבע

למטה ולא היה מתכוון להזות לא למעלה ולא למטה

אלא במצליףו:

וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים אחת

ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש

אחת ושבע:

נחץ והניח דם הפר ונטל דם השעיר

ועשה לדמו באשר עשה לדם הפר והזה ממנו על ג'א

לפני הפרכת בנגד הארץ מבחוץ אחת למעלה ושבע

למטה ולא היה מתכוון להזות לא למעלה ולא

למטה אלא במצליףו:

וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים

אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש

אחת ושבע:

לנ ב 2 פירוש

מוסף ליום כבוד

שֵׁשׁ יָמִים שֶׁשֶׁ עָוְרָה דַם הַפֶּה לְתוֹךְ דַם הַשְּׁעִיר וְנָתַן אֶת
הַמֵּלֶךְ בְּרִיקָן וְכֵן נֶעֱמַד הוּזָן לְמוֹנֵה
הַזֶּה בֵּין חֲמִשָּׁה וְדַמְנֻדָה עַל אַרְבַּע קְרוֹנוֹמִיּוֹתָן
פְּסָרְדָן מִתְחִיל מִקְרָן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וּמְכִיבִים בְּקָרָן
רְדוּת מִזְרָחִית וְחִזְרָה דְנֶהְלִים וְתֵאֵפֶר שֶׁבְּכִנּוּחַ
נִזְחַב הִילָךְ תְּחִילָה עַד שֶׁמְנִיחָה וְהֵבִי וּמִזְרָה מִדַּם
הַתְּעוֹרָבָת עַל שֶׁהָרֹד שֶׁל מִזְבֵּחַ שְׁבַע פְּעָמִים פֶּסַע
וְיֵצֵא לְצַד רְרוּם חוּץ לְאוֹלָם וְשִׁפֵּךְ אֶת הַשּׁוֹרִים עַל יָסוֹד
מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ בְּחֶזֶן צֶעֶד וְכֵן לֹא יֵצֵא הַשְּׁעִיר
הַפְּשֵׁתֶלֶח לְעֹזָאֵל לְהַתְּנוּת עָלָיו אֲשֶׁמַת קָהֵלָה :

כֵּן דַּמְנֻדָה נִסְמָן בְּרִיקָן

וְסִמְךָ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וְהַתְּנוּחָה וְכֵן הִיא אוֹמֵר אָנָּה
דַּמְנֻדָה עוֹ פִּשְׁעוֹ לְפָנֶיהָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
אָנָּה בָּשָׂם כְּפָרְנֶיךָ לְחֻטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים
שֶׁחָטְאוּ וְשָׁעוּ וְשִׁפְשָׁעוּ וְלִפְנֵי עֵמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
פְּכָחוּב בְּתוֹרַת כִּשְׁתְּ עֶבְרָךְ כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עַל יָכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל הַמַּאֲתֵיכֶם לְפָנָיִךְ :

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

וְהַכְרַנְתִּים וְהֵעֵם הַעוֹמְדִים בְּעוֹרָה פֶּשְׁתִּי
שׁוֹמְעֵן אֶת שֵׁם הַמְּפֹרֶשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמְשַׁחֲחִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלִכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד : אֵף הוּא הִיָּה מְתַכּוֹן לְגִמְנוֹרָתָא

נִסְמָן לְבַב מִלֵּךְ בְּרִיקָן יוֹצֵא שֵׁם פֶּשְׁתִּי יוֹצֵא
שֵׁם כְּבוֹד יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא
לְבַב מִלֵּךְ בְּרִיקָן יוֹצֵא שֵׁם פֶּשְׁתִּי יוֹצֵא
שֵׁם כְּבוֹד יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא
שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא
שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא שֵׁם יוֹצֵא

הַשֵּׁם בְּיָגֵד הַמְּבֹרָכִין וְאוֹמֵר לְהֵם תְּטַהֲרוּ :

מִלֵּךְ בְּרִיקָן יוֹצֵא שֵׁם פֶּשְׁתִּי יוֹצֵא

קרא

מוסף ליום כפור

קרב

קרא

לְמוֹמֵן לְהוֹלִיכוֹ לְאַרְצוֹ גֵּזֶרָה לְמַדְבָּר
שָׁמָּה וְהוֹלֵק לְשׁוֹן זְהוּרִית שְׁבַקְרָנָיו

הָצִי קוֹשֶׁר בַּפֶּלַע וְהָצִי בֵּין קַרְנָיו רַחֲפוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו
לְאַחֲרָיו וְהוּא הָיָה מִתְנַלְנֵל וְיִזְרַר וְלֹא הָיָה מֵנִיעַ
לְהָצִי הָרֹד עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֲבָרִים אֲבָרִים וְאוֹכֵל כֹּפֵךְ
יִמְחוּ עֲוֹנוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

רץ

לֹא אֵצֶל הַפֶּרֹ וְאֵצֶל הַשְּׁעִיר הַיִּשְׁרָפִים וְקָרְעוּ
וְהוֹצִיָא אֶת אֲמֹרֵיהֶם וְנִתְּנָם בְּמַנֶּסֶס קָדִים
לְהַקְטִירָם עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וּבְשָׂרוֹן קָרְעוּ כַּמִּקְלָעוֹת
אֵיל כַּפֹּן עֲלֵיכֶם וּמִשְׁלַח בֵּיד אַחֲרֵים לְבֵית הַשְּׂרָפָה

שב

לְעֹזֶרֶת הַנְּשִׁים לְקַוָּא בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים בְּפִרְשַׁת
אַחֲרֵי מוֹת וּבְאֵד בְּעִשׂוֹר וּבְעִשׂוֹר שְׁבַחַמֶּשֶׁת
הַפְּקוּדִים קוֹרָא אוֹהֵל עַל פֶּה וּמִכַּרְדּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹנֶה
בְּרֻכּוֹת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבֹדָה וְעַל הַהוֹדָאָה וְעַל
מַחֲלַת הָעֵזוֹן וְעַל הַמְקָרֶשׁ וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַבְּהֵמִים
וְעַל שְׂאֵר הַחִפְלָה

תבן

צַעֲדֵי לְבֵית הַטְּבִילָה וּמִקְדָּשׁ יְדִיו וְרַגְלָיו
וּפִשֵׁט יָרֵד וְטַבַּל עֲלֶיהָ וְנִסְתַּפַּן כִּינּוֹן
הַבַּיִת לֹא בְנֵי זָרָב וְלִבְשׁ וּמִקְדָּשׁ יְדִיו וְרַגְלָיו יֵצֵא
וְעֵשֶׂה שְׁעִיר הַנְּעֻשָׂה בַחוּץ שֶׁהוּא מִמוֹסַף הַיּוֹם
וְאַחַר כֵּךְ אֵילֹו וְאַרְיֵל הָעֵם וְאַחַר אֲמֹרֵי

הַחֲטָאת מְקַטֵּר אֲמֹרֵי פֶרֶ וְשְׁעִיר הַנְּשָׂרָפִים וּמִקְרִיב
תְּמוֹד

יֵהָיֶה אֵלֶּה אֲלֵהֶם (אֵלֶּה אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל)
יִעֲבֹדֶם עַל עַל שִׁמְשׁוֹן (אֵלֶּה אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל)
סִמּוֹן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
יִזְכֹּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּה אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
אֵלֶּה אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
אֵלֶּה אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְכֵן יִכְתּוּן מִבְּנֵי יְעֻזְבָּד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

תמיד של בין הערבים ועשה אותן בהלכתן:

אחר

בלותו מעשות כל אלה ועוד בא לו לבית
 הטבילה ומיהר וקדש ידיו ורגליו ופשט
 וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביא לו בנדי לבן ולבש
 וקדש ידיו ורגליו. נכנס להוציא את הבף ואת המחתה
 שהכנים בשחרית. ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש
 ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביא לו
 בנדי ונהב ולבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס להקטיר את
 הקטורת ולהדליק את הנרות של בין הערבים כשאר
 הימים. וקדש ידיו ורגליו ופשט והביא לו בנדי עצמו
 ולבש וכליון אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה
 לאותביו בצאתו בשלום מן הקדש אשרי העם שכבדו
 לו אשרי העם שני אלהיו:

וכך

היתה תפלתו של כהן גדול בצאתו בשלום
 מן הקדש שיהי רצון מלכניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית
 ישראל בכל מקום שהם: אם שחונה גשומה ואל
 תכנס לבניך תפלת עובדי דרכים לענן הגשם בלבד
 בעת שהעולם צריך לו ושלא יצטרכו עמך בית ישראל
 בפרנסה וזה לזה ולא לעם אחר שנה שלא תפיל אשה
 את פרי בטנה ושימתנו עצי השדה את תנובתם ולא יעדי
 עבד שולטן מדבית יהודה:

כספא דיקרנוסא
 פ' וימנע

ובבין

מוסף ליום כפור

קלג

כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל כמו
כן מפניו תשמע ותושע:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל
בכל מקום שהם שנת אורה שנת ברכה שנת גילוי
שנת ריצה שנת חוד שנת נער טוב שנת זמרה שנת
חרה שנת טובה שנת ישועה שנת בלבליה שנת
למוד שנת מנוחה שנת נחמה שנת ששון שנת
עלצון שנת פדות שנת צהלה שנת קוממיות שנת
קבוץ גלויות שנת קבול תפלות שנת רצון שנת שלום
כך נרמזין וסוף
אם כמו רעב
אכל עשב סוף
אם ספיטל וכן
כספ סוף אכע :

שנה טלולה ונשומה שנת שבעי שנה
שתול פנו בה קוממיות לארצנו שנה
שתדבר בה עמים תחרנו שנה
שתכתבו בה לחיים טובים שנה
שלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זרה לזרה
ולא לעם אחר שנה שתעזור בה המנפורה והמשחורת
מעלינו ומעל עמך בית ישראל שנה שלא תפיל

ענין מוסף

אשה את פרי בטנה :

ועתה

יי אלהינו על רחמיך הרבים אנו בטוחים
ועל חסדיך אנו נשענים ורסלי חרדך אנו
מקיים בני אמה יי אל רחום והנון ארך אפים ורב חסד
ומרבה להטיב ומנהיג את העולם כלו במדרת חסד

יודי הא יראו הא אלהי הא יודי הא
יודי הא יראו הא אלהי הא יודי הא
יודי הא יראו הא אלהי הא יודי הא

ו ליום שינין סוף עובדות
יודי הא יראו הא אלהי הא יודי הא
יודי הא יראו הא אלהי הא יודי הא

ובמדת

וּבְמִדַּת הַרְחָמִים כִּכְהוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עִבְדְּךָ וַיֹּאמֶר
אֲנִי אֶעֱבִיר כֹּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ
וְתִנֵּנִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וּבְכֵן מִה נִהְדָר כְּהוֹן נִדוּל בְּצֵאתוֹ בְּשִׁלּוּכֹם מִן
הַקֹּדֶשׁ כִּאֲחֻלְמָה קִבְּעָה בַעֲטָרַת כְּאוֹדֶם
קְשׁוּרָה בְּתוֹרַת כְּנוֹפֵךְ בְּאִפּוֹד מוֹדַעַת כִּיהֶלֶם
בְּחֹשֶׁן נוֹדַעַת כִּישֵׁבָה זוֹהָרַת בְּעִישׁ כְּשׁוֹהֵם בְּעִמּוּדֵי
שֵׁשׁ כִּכֹּהֲנֵת מְמִילָאת בְּמִכְתָּם כַּפְטָדָה מְשׁוּבָצַת
בְּחֹתָם כְּבִרְקַת זוֹ הוֹד זֹרְקַת כְּרָאמָה עַד מְאֹד
מְבִרְקַת כִּרְחַח כֶּהָלוּ בַחֲבוּרָתוֹ כִּצְאָת הַשֶּׁמֶשׁ
בְּנִבְכּוּרָתוֹ כַּחֲמָה כְּכֹכְבֵי מַעוּזֵי כְּקֹדֶשׁ כְּמִלְאָד יְיָ
כְּכָתוּב כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁבְּרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִכְקָשׁוּ מִפִּיהוּ
כִּי מִלְאָד יְיָ צְבָאוֹת הוּא:

וּבְכֵן הִיָּה לְאִין מִחֲמַד כֹּל עֵין עוֹנֹתֵינוּ וְעוֹנוֹת
אֲבוֹרְנוֹת הַהַרְיָכֵינוּ בְּיָמֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַיָּסוּרֵינוּ
קִצְנוֹ אֲכַל זְכָרוֹן דְּכְרוֹם תְּרֵא כִּפְרָתֵנוּ וְעֵנוּ נִפְשָׁנוּתָהּ
כְּלוֹ חֲתָנוּ:

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַרְבּ מִקִּדְשׁוֹ בְּטִלָּה עֲבוּדָה נְלוֹי
וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ שָׂאִין לֵנוּ לֹא אֲשֶׁם וְלֹא אֲשִׁים
לֹא בְדִים וְלֹא בְלוּלָה לֹא נִגְדַל וְלֹא נַחְלִיאֵשׁ לֹא דְבִיר
וְלֹא דְקָה לֹא הִכַּל וְלֹא הַר הַמִּזְבֵּחַ לֹא וְעַד וְלֹא וְדָוִד לֹא
וְבַח וְלֹא זְרִיקָה לֹא חֲטָאת וְלֹא תְּלִבִּים לֹא מְתִירָה וְלֹא
טְבִילָה

שחרית ליום כפור

בשנים וקוצתי בשלג לבנים לפי רוב השנים אשר
חלפו בדדפי כל תאוה ועברו כל מצוה ויכלו באפס
תקנה: נושא שתי מלרפוא משוכה ומהספיק בדי
לעשות תשובה כי היום קצר והמלאכה מרובה:
מתי אזכח זבח תודה ופי יגיד בתוד קהל ועדה בדבר
אשר זדה: איד אתודה בשעולי תטאים שתטאתי
ועונותי ואשא את שמותם על שפתי: לספרם לא
יספיקו אמרים ומלות ולכתבם לא יכילו ספרים
ומגלות: יכלו ימים ולילות: נספורים ובהנרות וישאר
עוד מהתורות עשר ירות: אם אבקש על פשעים
בשפתים נעים וקולות נשמעים: הנה מה טוב ומה
נעים: על הטא לשון הרע בשפה אפסיר: ובלשון רכה
כעד נבלות הפה אעתיך הפה שאסר הוא הפה שהתירו:
אך דבר שפתים: מה יסכון לרמים מלאו ידים
ולחמס אשר בכפים: ולחטא הזה והתירה ממפעל
ועשיה: מה יתן לה ומה יוסף לה לשון רמיה: ודוים
אהר ותשע: מה יועילו לאוצרות רשע: ברב דברים
לא יתיר פשע: רחיש תעלה והתרופה: בהנפת לשון
ושפה וחניף אותם תנופה: והלב נוטר אוכות וחושב
מחשבות: את כל התועבות: נס כי אזיל דמע
ברכיבים למזג: על הטא שתטאתי לפנד בשונג:
מלא נשאר לחיות נדון: על הטא שתטאתי לפניך
בזרון:

בְּדוֹן אִוָּא בִּי אֲחִיל מְהִילָה עַל דְּי נִסְעַל חֲטָא שְׁחַטְאֵתִי
 לִפְנֵיךָ בְּאִנְסָא: הֲלֵא עֲנֵשִׁי תִכּוֹן חַיִּילִי עַל חֲטָאֵי
 שְׁחַטְאֵתִי לִפְנֵיךָ בְּרִצּוֹן: נִסְמֵי אֲעֵתִיר וְאֲעֵתִיר עַל
 חֲטָא שְׁחַטְאֵתִי לִפְנֵיךָ בְּסִתְרָא: הֲלֵא לִבִּי בְּאִשׁ חֲמוּר
 קָלוּי: פִּירוּסָא כִּסְפָא עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵתִי לִפְנֵיךָ בְּנִלוּי:
 אִוָּבִי אֲוֹמַר אֲנוּסָה חַפְעֵס עַד יַעֲבֹר זַעַם אִם יִשְׁטַעַם
 הֲלֵא כָּל הָאָרֶץ מְלֵא כְבוֹדָךְ וְאִין מְצִיל מִדָּךְ עָרוּס
 שְׂאוּל נְגַדָּךְ: אֲנָה אֶפְרַח מִפְּנֵיךְ וְאִין נִסְתַּר מִנְּךָ
 עֵינֶיךָ אִם אֶסְקֶשׁ שָׁמַיִם שֵׁם אֲתָה וְאֲצִיעָה שְׂאוּל הַנָּדָּ:
 אֲכֹן רוּמְמֵתִי וְנֶאֱלַמְתִּי וְיָדִי לְמוֹפִי שְׁמֵתִי בְּשֵׁתִי וְנִסְמֵי
 נְכַלְמֵתִי: בְּלִבִּי רֵא וְחֵרֵד: בְּרַעֲיוֹן רִוְעֵשׁ וְרוּעַד תְּלוּי
 וְעוֹמֵד: בֵּין מִתְרוּבִין נְקִשָׁר: בֵּין גְּמֻנְעוּבִין אֶפְשָׁר:
 לֵא אֲרַע אִיזָה יִכְשָׁר: אִם עוֹמֵד אִם בּוֹרַח אִם יִרָא:
 אִם בּוֹטֵחַ: עַל שְׁתֵּי חַסְעִיפִים פּוֹמַח: אִם אֲזִכִּיר אִם
 אֲנִשָּׂה: אִם אֲוֹמַר אִם אֲחַשֶׁה וְיִדְבַר קִשָּׁה: כִּי
 הֲחַרְשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמֵי וְאֲדַבְּרָה נְגַלוּ אִשְׁמֵי יַחֲרָף לִבִּי
 מִיָּמִי: אִם אֲחֻשׁוּב לְסִמּוֹן עוֹנֵי בְּחוּבֵי וּבְקִרְבֵי לְחַשִּׁים
 אֲרִבִּי: חֲכִירָתִי פְּנִיעֵתָה בֵּינִי: וְהַשִּׁיפְטָא חוֹפֵשׁ כָּל
 מִצְפּוֹנִים: וְאִין לִפְנֵי שְׂכַחָה וְלֵא מִשׁוֹאֲפִים: וְאִינוּ
 רוּדְף שְׁלֹמוֹנִים: וְמַה מְאֵד יִקְרַח פְּדִיוֹן: וְאִין עֵנִי
 וְאִבִּיוֹן אִיכָה אוֹכֵל נְקִיוֹן: עַל זֶה כִּפְפֵתִי רֵא שִׁי כְּאִנְמֵן
 וְדַמְעֵי מַדְס כְּבִדִּי אֲדַמּוֹן: אֶפְיָצְנוּ בְּמִפְּיִן קִצְחָא וּכְמִוִּן:
 לר ב 34 א

מוסף ליום כפור

אכן בלתי יסרוני וסעיפי ישיבונם הם הרהיבונני
באמור אלי בקש פדיום כי ערני יש שחות כיום ואם
הדין נזרא ואיום אל תתיאש מן הרחמים כי עוד
השמש במרומים ולא אאץ לבא כיום תמים עוד יהי
מקום לעקתך ופתח פתוח לתפלתך לתת צדקת
שאלתך ואם הרגית להתעיב עליה סליחת אלהים
רבה ונרולה על אחת כמה וכמה טובה כפולה
ואם הטאתיך כמי הים ונלם ואשמותיך ככוכבי השמים
וחלם חסדך מעולם ואם עונתי נברועד בפנים
חסרו מעל שמים יהיה שבעתים אז בדרס עמי
התחזקתי ועמדתי על עמדי והרת אפקתי על כן
דלתיך דפקתי וטלאני לבי להתודות מקצת הטאתי
ולספר שמך דבר מעונותי אחר מני אלה מאשמותי
אשמותי ואשמותי חבילות חבילות אשם נזלות אשם
מעילות בנדתי ולא הסירוהני מי ולילי הננדים
הצואים מעלי נזלתי ולחשיב הנזלה לא אוכל קשה
לחשיב נזל הנאכל דברתי דפי כל שון רמיה ופתחלות
כדבר אחרת הנבילות העוירתי וכל ישרה במופי
אעקשנה ענה ענה אשימנה והרשעתי ונפשי
צהלה ושמתה מדוע דרד רשעים צלחה ודתי
ואהבתי איש ריב ומרון אשר יעשה בדרון ומסתי ופי
על צדיק חרפה נשא על לא חמס עשה טפלותי שקר
ואתי

ואתו לעבד קנח הער שקר ענה: יעצתי רעול הפר
 מצות קדוש אשית עצות בנפשי כזבתו ולבי כמעון
 מים זב שאודבר נזב: לצתי ולבי פרע מוסרו יעצים
 משקידו את לוצצים: מרדתי וירי מכל ספר תרדו
 אך בני אל תמרדו: ונאצתי ולבי כנלו וכמטמוני בזע
 בך נאמן: סררתי ונס תייתי אני מעורר להיורת כל
 איש שרר: עויתי ונמאן לבי בגאותו למקן את אשר
 עיתו: פשעתי ובחרתי לילרעים האנשים הפושעים:
 צדדתי ויהצרותי לכל אדם כהשתרר הצר הצורר:

וישבע סינינו וישבע עינינו

וישבע עינינו

קשיתי ערפו מדבר כל עת לא אחשה את הדבר הקשה:
 רשעתי ונפשי תקנא בכל איש לפשעו ורע תדרוש
 רשעו: שחתתי ומעט בעיני כי אשחית ואנכי בראתי

וישבע עינינו וישבע סינינו וישבע עינינו

משחית: תעבתי ונרסה נפשי לרתי אבה כי תביא
 תועבה: תעיתי תעה לבי כצאן בריועה וימצאהו
 איש והנה תועהות עתתי ודברתי לכל הסיד כמשתנע
 והייתי בעיניו כמתעתע: וסרתי ממצותי ויממשפטי
 המזבים ולא שוה אליו ואתה צדיק על כל הבא עלי
 כי אמת עשית ואני הרשעתי: אך ידעתי כי אתה אל
 חנון ורחום ונחס על הרעה וטובך בכל עת ייננה
 עסוק מנועה יספת על השמועה: ארך

על יספת
 אכל כמלכים
 כמקום ומסמ

אפים ומרבה לתטיב פני שואליך ריקס אל
 תשוב תבין לבס תקשוב: וכאשר יאות לי
 למעול

וישבע עינינו

למעול כִּד נָאָה לֵךְ לַמְּחֹל ^{מִן סֵף} הַמְּבָרֵל בֵּין קֹדֶשׁ
 לַחֹל: ^{מִן סֵף} אֲנִי לַחֲטָא וְלִהְרָשׁוּ אֶתְּךָ אֵל צְדִיק
 וּמוֹשֵׁעַ תִּצּוּ יְשׁוּעָה בְּמִפְנֵיעַ: וּמִחֲרַפַת הַמְּרָרִים נִודַעַת
 תְּהִלַּת דְּחַסְדִּים נִסְ מִזְרִים: וְלֹלִי בּוֹז הָאֲשָׁמִים
 בְּעֶדֶד יִקְר הַדְּחָמִים יִהְיוּ תָמִים: וְלֹלִי טוֹמְאֵת
 הַמְּשׁוּבָּה: לֹא נִודַעַת טַהֲרַת הַתְּשׁוּבָה בְּמִה וּכְמִה
 שׁוּבָה: וְלֹלִי תוֹחֲלַת הַמְּחִילָה לְהַשְׁחִית וְלִהְרָשׁוּ
 עֲלִילָה יוֹסִיפוּ בְּנִיעוּלָה: לְכֵן אִם רַב פְּשָׁעִי וּמַעֲלִי
 רֵאֵה עֲנִי וְעַמְלִי בְּנֵי מְרִי מַחְלִי: וְאִם נָדַל עֲנִי וּמְרִי
 זָכַר עֲנִי וּמְרִי חֵבֵר לֵךְ מִה עַמְדִי: מִה מֵתוֹק מִדְּבֶשׁ
 וּמִה עֹז מֵאֲרִי מֵתַק תִּצּוּת נַפְשִׁי חֲפָה מִירַת וְתוֹקֵף עֹז
 יִצְרִי עֹבֵר שְׂאֵרוֹ אֲבִירִי: וְשִׁכְלִי לִפְנֵי כְּשׁוֹעַל דְּרָמָה
 כְּשֶׁה נֶאֱלָמָה לִישׁ נִבּוֹר בְּכַהֲמָה: הוֹמֵר יֹאמֶה כַּחַשׁ
 וְכַחַד כְּלוֹ אֹהֶב שַׁחַד: וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַד: לְבַקֵּשׁ
 צְרִכֵי: יַעֲקֹשׁ דְּרָכֵי וַיִּרַק אֶת חֲנִיכֵי: יְלִידֵי בֵּיתוֹ אֲרַבְּעָה
 אִישׁ לְעִבְרוֹ תַעֲהָ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה: אִישׁ בְּאֵחָיו נִלְחָמוּ
 לֹא רַבִּים יִחַכְמוּ: חֶלֶק לֵבָם עִתָּה יִאֲשָׁמוּ: עַל דַּעַרַת
 אַחַד לֹא יִמְשִׁכוּ וּבַעֲצָה אַחַת לֹא יִסְמְכוּ עַל אַרְבַּעַת
 רַבְּעִיהֶם בְּלִכְתָּם וְלִכּוּ: זֶה לְחַתּוֹת אִשׁ מִקּוֹד וְיִאֲבֹדָה
 זֶה לְהַשְׁפִּי מִסֵּם מִנְבֵּה: חֶלְפוּ עִם אֲנִיּוֹת אֲבָה: זֶה
 יִשְׁאַף רוּחַ כַּתְּנִים: זֶה הוֹפֵר נוֹמֵן לְקִינִים: וַיִּפְנוּ אֵלֵי
 עוֹרָף וְלֹא פָּנִים: זֶה לְשִׁקּוֹד וְזֶה לְרֹדֵף: זֶה לְשִׁלּוֹל

וזה לטרוף והכה איש את רעהו בִּאֶבֶן או בִּאֲנָרוֹף כִּי
 דור תהפוכות היתה עיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אֵין שְׁלוֹם
 וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה שׁוֹר וְשֹׁבֵר בְּמִסְלוֹתֵם
 וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעֲנֵלוֹתֵם שׁח מַרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁבִּיל
 לְבוֹתֵם וְלִילֵי כִי מִיסוּרֵם נִבְנִיתִי אֲנִי לֹא מְרִיתִי
 אַחֹר לֹא נִסּוּנֹתִי אֵךְ כִּסְלִי מְלֹא נִקְרָה קְרָאוּ אַחֲרַי
 מְלֹא עֲוֹנוֹתֵי הִטּוּ אֵלַי כֹּל אֶחָד רָאֵם אֲנִי אֶמְלֹךְ
 מִתְנַשֵּׂא זֶה יִשְׁאַל וְזֶה יִנְסֶה וְאֲנִי לֹא אֲדַע מָה אַעֲשֶׂה
 מָה יַעֲשֶׂה טַלַּח בֵּין זֵאֲבִים הֵיעָמוּד אֶחָד לִפְנֵי מְרוֹבִים
 יַחֲדָר וְרַבִּים הִלְכָה בְּרַבִּים רָאֵה כִי אֲנִי אֲנוֹס פְּטוּר
 אוֹתִי מִמַּעֲוֹתַי וּמֵאֲשַׁמְתִּי וְעַתָּה שֵׂא נֹא חֲטָאתִי
 וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵי וּמַחֲלֵת פִּשְׁעֵי וַיְדוּנֵי וְאִם לֹא לְמַעֲנֵי
 וְאִם עֲנֹתֵי תִבּוֹה חֲלִילָה וְחַס וְשֵׂאוֹן עֲוֹנֵי קוֹל תַּחֲנוּנֵי
 יְהִי הֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס עֲשֶׂה לְמַעַן הַקְּדוֹל
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר כֹּל אֶחָד מֵהֶם מִי תַחֲנוּנִים מִזֶּה
 כִּקְטוֹן כְּגֹדֶל שִׁמּוֹן וְרוּחַ מְשָׁלֵמִים שְׁפָתוֹתֵיהֶם פְּרוּם
 וּמִקְרִיבִים שִׁיחַם בְּמִקְוֹם תּוֹרִים וּמִתּוֹרִים לִפְנֵיהֶם
 וְאוֹמְרִים

וְאוֹמֵר אֶסְמְכוּ כְּגֵדְנוּ לְעֵינֵינוּ עֵטְקוּ עַד מֵימֵי קִדְם כְּכַסּוֹב כְּתַפְלַת
 מְרִכִּים וְחֹכֵי יִפְלֵס וּיְבֹא וְגוֹמֵר כֹּל הַתַּפְלָס כְּתַפְלַת עֲרִכִּית רַק טַקּוֹדֵם
 וְנִפְסָם טוֹם אוֹמֵר וְאִם הַכְּקִים כְּכַסּוֹב כְּתַפְלַת רַק הַטַּכֵּס וְאוֹמֵר
 קְדִים לְעֵילָא וְאִם כֵּךְ אוֹמֵר

ישראל עבדיך לפניך נאספים מתאווים קליחתך

ולישעך נכספים אנא שעה שוערם

כמו קרבן מוספים האל הנוצר חסד לאלפים:

ישראל עבדיך החולכים שחוח משתטחים ומתנפלים

לא אל נאדר בכח אנא שעה שועתם כמו ריה ניהוח:

האל ישראל עבדיך עליך נסמכים ואל רחמיך פונים

ולישעך חוכים אנא שעה שועתם כמו עולות ונסכים:

האל ישראל עבדיך נדחמים ונפעמים: ומעוצם

חטאתם קראם פחד ואימים אנא שעה שוערם

בקרבנות ושלמים: האל ישראל עבדיך נאנחיים

ונאנקים ועל חסדך נשענו ואם הם משוב דקים אנא

שעה שועתם כמו חלות ורקיקים:

ואומר אל מלך רממא אכס: אנוס ואל מלך תמסכו ערעות וא

מלך מטאנו נורכו עד עכנו רמוס ומנון ואר כך

שעה שועת דלים ומלולם וענם כימי עולם

למענד עשה רם ונשא כל עון תשא מהה

פשעם ועונם ועשה למענד אם לא למענם המלא

עליהם רחמים אל מלך יושב על כסא רחמים:

ואומר א מלך רמוס ומנון מטאנו לסנוך עד כו תסלתיכו אסא ואומר

אל ארד אפים אתה ובעל הרחמים גדולת רחמיך

וחסדיך הודעת לעניו מקדסוכן כתוב בתורתך

ורד

מזספ ליום כפור קלח

וידר יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר
ויעבור יי על פניו ויקרא יי וסלחת:

לקרושת שמד עשה ולא לנו לא לנו יי לא לנו
כי לשמד תן כבוד על חסדך על

אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו
בשמים: אחד אלהינו בשמים. ערותנו בכל יום
פעמים חיוקיים הוא פלא רחמים הוא מלא
זכות הוא כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ יין
מי יאמר לו מה תעשה ואין מי יאמר לו מה תפעל כי
הכל מעשה ידיו:

אלסיכו סקממיו ואס"כ:

אל

מי מנוא לידם אצעק וידי שפכו דמי בתנתי
לבות משנאים ואין שונא אותי כלבבי

רכו פעעיו אויבים ומכותם ואין מכה ופוצע פידי הדיחוני
משחיתים לחבל ואין מסית ומדיח בעיני מנחר אל
נחל התהלכתי ולא שרפתני אש כחום תאותי כפחים
גלברתי ומצודות ולא לברני מוקש כלשוני נשכוני
נחש ועקרב ויין נושך בשרי בשני שרים על קל
רדפוני ואין רודף אותי ברנלי מכי טובי עצמו מפני
ואין מכאוב כמדוי וירבו מדוי לבבי ועוני יותר מכלם
אל מי אצעק ועל מי ומחריבי ממני יצאו לא מצאתי

לה א 55 לו

מוסף ליום כפור

לוי טוב כי אם לבוא בסתר רחמיך רחמיך הפלא על
לב נרהמים אל מרד וישב על כסא רחמים:

אל עלך וסרו סס זע וועכור טכך ראו לעסוף כלי תוספת וכלי גרסון
קייט תענו ותעתרו. אין כאלסיכו. רכ: סכניא קדים דרכנ עליכו
לספס. ועל כן בקיס לך:

מנחה ליום כפור

לענכס על הנקית וסרסס הסמיד וספסס הסקורת וסרני וכס לכוך.
ואל סרך ספסס ורכ ספס ככסוב כספלט ססול וסוסיאן סג וקירין כס'
ו ססן לוי וסספסי:

ספסס יסרסס ספסס

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם:

במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו
ובמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא

תעשו ובחקתיכם לא תלכו; את משפטי תעשו ואת
חקתי שמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם;

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם אני יהוה; ס איש איש אל כל

שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה בניו; ס
ערוה אביד וערות אמך לא תגללה ואמך היא לא

תגלה ערותה; ס ערות אשת אביד לא
תגלה

תגלה ערות אביך הוא: ׀ ערות אחותך בת
אביך או בת אמך מולדת בית אב מולדת חוץ לא
תגלה ערותו: ׀ ערות בת בנג או בת בנת
לא תגלה ערותו כי ערותך הגה: ׀ ערות בת
אשת אביך מולדת אביך אחותך דוא לא תגלה
ערותה: ׀ ערות אמות אביך לא תגלה שוא
אביך הוא: ערות אמות אמך לא תגלה בר שאר
אמך היא: ׀ ערות אחי אביך לא תגלה אל
אשתו לא תקרב דדתך היא: ׀ ערות
בלתך לא תגלה אשת בנג הוא לא תגלה ערותה:
׀ ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא:
׀ ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת
בת בתה לא תקח לנלוות ערותה שארדה הגה זמח
דוא: ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לנלוות
ערותה עליה בחייה: ואל אשה בנדת טמאה
לא תקרב לנלוות ערותה: ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך לא תתן
להעביר למלדול לתלול את שם אלהיך אני יהוה:
ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה דוא: ובכל
בהמה לא תתן שכבתך לטמא ^{טמא} דבהו: שוה לא
תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו
בכל אלהי כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח
לה ב ²⁵ מפניכם

מוסף ליום כפור

מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקרא
 הארץ את ישביה: ושמרתם אתם את הקמי וארת
 משפטיו ולא תעשו מכל התועבת האלה ה' וזרה
 והגר תגר בתוככם: כי את כל התועבת האל עשו
 אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא
 תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה באשר קאה את
 הנזי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל
 התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשרת מקרב
 עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מהקות
 התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם: וזני
 יהיה אליהם:

ספרים למנוחה

ויהי דבר יהוה אל יונה בראמתי לאמר: קום
 לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי
 עלתה רעתם לפני: וקם יונה לבנה תרשישה מלפני
 יהוה וירד יפו וימצא אנהיבאה תרשישוניתו שכרד ארד
 פה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה המיל
 דית גדולה אל הים ויהי קער גדול בים והאניה חשכה
 להשכר: ויראו המלחים ויעקו איש אל אל היו ויטילו
 את תבליס אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה
 ירד אל ירדתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו
 רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל ה' ואלו

שחרית ליום כפור

קמ

אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאמר: ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה נזרלות ונדעוה בשלמי הרעה הזאת לנו ונפלו נזרלות ונפל הנזרל על יונה: ויאמרו אליו הנזרל נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואימות עם אתה:

ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית בני ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח בני הנזר להם:

ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: ויאמר אליהם שאונו והטלנו אל הים וישתק הים מעליכם כי יורע אני כי בשלי הסער הנדול הזה עליכם: ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה

ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנא יהוה אל נא נאבדך בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה בראש הפצת עשית: וישאו את יונה וטלחו אל הים

ויעמד הים מועפו: ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבה ליהוה וידרו נדרים: וימזיחוהו בגדל לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו

ממעי הדגה: ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויעגני מכנן

מנחה ליום כפור

מִבְּטֹן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי׃ וּתְשַׁלְּכֵנִי מִצוֹלָה׃
בְּלִבְבֵי יָמִים וְנִהַר יִסְבְּבֵנִי כִּלְמִשְׁבַּר־יָד וְנִלְדָה עָלַי עֲבֹר׃
וְאַנִּי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי כִּמְגֹר עֵינַי אֲדָ אֲזַסִּיף לְהַבִּיט אֶל־
חֵיכַל קִדְשְׁךָ׃ אֶפְפוּנֵי מִיִּם עַד נֶפֶשׁ תְּהוֹם יִסְבְּבֵנִי׃
סוֹף תְּבוֹשׁ לְרֵאשִׁי׃ לְקַבְּלֵי הַרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִחִית׃
בְּעַד־יְלֻעוֹלָם וְתַעַל מִשְׁעַת דַּיִתְּהוֹת אֱלֹהֵי׃ בְּהַתְעַטֵּף׃
עָלַי בְּפִשִׁי אֶת־זִהְוֹה וְזִכְרָתִי וְתִבְוֹא אֵלַיִךְ תִּפְלֵתִי אֶל־
חֵיכַל קִדְשְׁךָ׃ מִשְׁמֵרִים הַבְּרִי שׁוֹא חֲסֵדִם יִעֲזֹבוּ׃
וְאַנִּי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַכְּרֶה לְךָ אֲשֶׁר נִרְדְּתִי אֶשְׁלַכְךָ׃
יְשׁוּעָתָה קִיְהוֹה׃ וְיֹאמֶר יְהוָה לְדָבְרֵיךָ אֶת־זִינָה אֶל־
דַּיִבְשָׁה׃ וְיִהְיֶה דְבַר־יְהוָה אֶל־זִינָה שְׁנֵית לֵאמֹר׃
קוּם לְךָ אֶל־נִינֹה הַעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרְאֵ אֱלֹהֵי אֶרֶץ־
הַקְּרִיָּאָה אֲשֶׁר אֲנִיךְ דִּבֶּר אֵלַיִךְ׃ וְקָם יִנָּה וְיִלְדֵךְ אֶל־
נִינֹה כְּדַבֵּר יְהוָה וְנִינֹה הִיטָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים׃
מִחֲלָדֶךָ שְׁלֹשַׁת יָמִים׃ וְיַחַל יִנָּה לְבֹא בְּעִיר מַחֲלָדֶךָ׃
יוֹם אֶחָד וְיִקְרָא וְיֹאמֶר עוֹד אֲזַבְּעִים יוֹם וְנִינֹה נִהַפְכַת׃
וְאַמְנֵנו אֲנִשִׁי נִינֹה בְּאֱלֹהִים וְיִקְרָא רְצוֹם וְיִלְבְּשׁוּ שָׂקִים׃
מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְנֵם׃ וְיַבֵּעַ תְּדַבֵּר אֶל־מִלְדֵךְ נִינֹה וְקָם׃
מִכְּסָאוֹ וְיַעֲבֹר אֲדָרְתוֹ מֵעַל־יוֹכֵם שָׂק וְיֹשֵׁב עַל־הָאֶפֶר׃
וְיַזְעִק וְיֹאמֶר בְּנִינֹה מִטַּעַם הַמִּלְדֵךְ וְנִדְּלוּ לֵאמֹר הָאֲדָם׃
וְהַכְהִימָה הַבִּקְרֹ וְהַעֲזֹאן אֶל־טַעַמֹּם מֵאוֹמָה אֶל־יָרְעוּ וּמוֹם׃
אֶל־יִשְׁתוּ׃ וְיִתְכַסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַכְהִימָה וְיִקְרָאוּ אֶל־
אֱלֹהִים

אלהים בחזקה וישבו ימים מדרבנו הרעה ומן החקם
 אשר בכפיהם; מי ידע וישוב ונתם האלהים ושב
 מהרון אפן ולא נאבד: וירא האלהים את מעשיהם
 כי שבו מדרבם הרעה ונתם האלהים על הרעה אשר
 דבר לעשות להם ולא עשו וירע אל יונה רעה גדולה
 ויחר לו: ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא
 נה דברי עד היותי על אדמתי עלין קדמתי לברת
 תרשישה כי ידעתי כי אתה אל הנני ורחום ארך אפים
 ורב חסד ונתם על הרעה: ועתה יהוה קדוה יאמר
 נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ויאמר יהוה הדייב
 הרה לך: ויצא יונה מן העיר וישב מקדום לעיר ויעש
 לו שם סכה וישב תחתיה בגל עד אשר יראה מה יהיה
 בעיר: וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל בעל ליונה
 להיות צל על ראשו להציל לו מרעה וישבת יונה על
 הקיקיון שמה גדולה: וימן האלהים תולעת בעלת
 השחר למהרת ותך את הקיקיון וייבש: ויהי כנחת
 השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על
 ראש יונה ויתעלה וישאל את נפשו למות ויאמר טוב
 מותי מחיי: ויאמר אלהים אל יונה הדייב הרה לך
 עד הקיקיון ויאמר היטב הרה לי עד מות: ויאמר
 יהוה אתה חסד על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא
 גדלתו שבך לילה היה ובן לילה אבד: ואני לא אחוס
 על

שחרות ליום כפור

על וינזה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתקים
עשרה רבו אשר לא ידעו כי מינו לשמא וכהמה רפה:

ומכרך סכרכות עד מנן מול ואס"כ או :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
השבת הזה ועל יום הכפורים הזה ועל יום
סליחת העון הזה ועל יום מקרא קדש הזה שנתת לנו
יי אלהינו לקרושה ורמנוחה למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחול בו ארת כל עונותינו על הכל אנו
מודים לך ומברכין את שמך ודברך מלכנו אמת
וקים לעד ברוד מרתה יי מחיל וסולח לעונותינו
ודעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל
שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת
וישראל ויום הכפורים :

תלמוד בבלי

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

על ש"ס

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ומעורין ספר סורס למקומו וקדוש עד לעולא ומתפללין :

החזרת מנחה לשליח צבור

מתחיל סתפסס עד מקום סעקוס וא"כ או :

ובכן נקדישך מלך

עליון בנבכחי שהקים יאצו וגוי סחור בננהי
מאורות ירצו להקדיש יה תמהי לכ ושוחר
ואת אלהי ישראל יעריצו : בני עליון איומי

בני

ישרצו

פי

תמלת מנחה ליה עולה ו"ג ש"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

ב"ב י"ג ט"ז ג' א"א

פי לככה מלמון להם ענין . קומה ונוף מהר . אריתה הוד
למון עיהר הכתולות . לשמי שבו וספיר מהר טבולי

אש ורא מי אנמים ולא נהר . ומה תערוך ותדמה יקר
זוהרם לזוהר ועצמם לא בעצמי אנוש יליד ויהר בני
לעצם השמים לטוהר : וגוי טהור מקורי חסודות
יקרו בתוך משכנות מנורי טהורים יגורו בלב נקי

מיוזם למלאכו הטם הרנים
לעסוף מליטותו כמו זכור
בגוים עולת : זכמו וכמו
אליו . סם דכרי התפלות :
מחוזות כמו כיכבי השמים
יבמילוסם רל אורופיסם :

כמו יורה ויקים :
עליון חשוקי דמות לא בנאנשים אד צלם מחוקה

במשפית לב קדושים . וגזרתם כזיקי אור ומוקרי
כמו מאור זיקת רל הנורות . אשים ותלבוסת כברקי
כמו סעמי הכן . זיקיסות לבושים וממאכל

ומשקה ותשקי לב פרושים . בלי פעם ושוקי ירד
לד חשים וכעמדם להקי שירות מקדושים אותם

והיו קדש קדשים : וגוי טהור קדושי נוף היום חשים
להסתופף בקדשי היכל דושים וההרצות
כמו נמקו . בקדשי תהלות מנישים לפניך באשי
קדש קדשים ומדרכי אנשי תאנה נפרשים וכמטאת
משה היום מתקדשים ותתקדשתם והייתם קדושים :

לו א ט ז בני

מנחה ליום כבוד

בני עליזן להלל ולשורר פלאות בזמן איזלו ליל ורא
עתי מנאות להעריץ ולפלל בתאוה דאות ונוי מהור
למלל תחלות נוראות נעמוד והתפלל בעצרות
קרואות וקצור הכל מהלל שיר ומהלל לו יארת
קדוש קדוש קדוש יי צבאות:

קדושה לרכי פסה ק' פניא זלר' פ' אני מעט קטן :

ובבין ורד העלה קדושה כי אתה אלהינו :

אנשי חסד חנושאים קולם תבול יי כבוד :

נובכו וענו יחד כלם אל מי דמית ככה
בכבוד ידו לעמוד ברזל יהי בעד קהלם וחומת אש
סביב לכבוד מדוי הטאיהם ידפא ורצה פעלם יעלו
חסידים בכבוד שרש ישיני עמוד לגם עמים לעולם
צמח יי לצבי ולכבוד העמים יאמרו כי בשכר סבלם
עשה את כל הכבוד קולם ישעה ועוז יצוה להנהלם
פם עושר גם כבוד טובו יבשר כי נשא פניהם מהללם
ונגד זקניו כבוד נושאי פסאן יקראו הנשאו פרתי
עולם יובא מלך הכבוד מלך הכבוד לפניו לא
נוצר אל שלח דבר קדשו האל האמירו להעריצו
כמו מלאכי האל והקדישו את קדוש יעקב ויאר
אלהי ישראל :

ואו' בקדושת זכו' עד לפני ה' מטהרי ש' מעט מכל לענין אמתנו מכל עט :

ודוי למנחה לרבי יצחק בן ישראל זל

דבנו

של עולם ויהי בעלות המנחה בהעלותו
על לבבי חטאתי ופשעי וחובי יראת

ורעד יבא בי ישבתי משתומם ומחשבותי תמהים
 וסעיפי נזוהים ורוהים בקום למשפט אלהים בשבתו על
 כסא דין מילא יראנו בנשתו למשפט מה אעננו מה
 אעשה בניקום אל וביפקוד מה אשיבנו כאלם לא
 יפתח פיו נאלמתי מרוב עוני שוממתי בושתי ונסם
 נכלמתי אוי לה לאותה בושא אוי לה לאותה בלימת
 מה יענה לפני שוכן רומח עפר מן האדמה פי ירשעני
 אם אצדק ואם עוני יהי נבדק מה אדבר ומה אצטדק
 מליץ טוב בעדי אויתיו ובקרבתי חשתינו בקשתיו ולא
 מצאתיו קראתי לראשו ומצתו לפני לבקש לי מלפני
 יי אולי ישא פני וענני ראשי איד ירום ראש נהג
 קלות ראש ויאמר לשוב מאחרי המרנשא לכל
 לראש נתנה ראש השיבוני פני אשר נכלמו מלפניו
 במה יתרצה זה אל אדוני העו איש רשע פפניו ומצתו
 ענני איד תזכה לוד שח וחסא תקד על לוח לבך
 חרושה ומצחך נחושה דברתי לפי ולשפתי וללשוני
 להתגלל בעדי אל צור מעוני אולי יראה יי בעני
 וענני פי איד לפני שוכן זבולה יהיה פתחו פה לדבר
 מלה פה דובר נבלה וישיבוני שפתי בהלקלקות
 איד תדברנה למול דובר צדקות שפתי חלקות ותענה
 לו ב כ 2 לשוני

מנחה ליום כפור

לְשׁוֹנֵי הָאֵס פְּנֵי נוֹרָא תְהִלּוֹת יֵאוֹת לָהּ לְחִלּוֹת לְשׁוֹן
מִדְּבַרְתָּ נְדוּלוֹת מֵאִמְרָתִי לְלִבִּי וּלְנַפְשִׁי לְהַתְּפִיל
וּלְשִׁפּוֹד שִׁיחָה לִפְנֵי קְדוֹשֵׁי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי
וַיַּעֲנֵנִי לְבִי אִידִי תִפְלֵל לֵב טָבַע בֵּינוֹ הִרְהוּרֵי הַעֲבֵרוֹת
וְאִידִי יוּבֵל לְכִוּוֹן לֵב חוֹרֵשׁ מַחֲשָׁבוֹת אָזוֹן נִתְשִׁיבֵנִי
נִפְשִׁי אִידִי תַתְּחַנֵּן לִפְנֵי בּוֹרָא תַחַת וּמַעַל אוֹ אִידִי תִשְׁפּוֹד
שִׁיחָה לְבִקֵּשׁ תַּעַל נַפְשִׁי תִמְעוֹל מַעַל שְׂאֵלְתִי
לְכִפִּי לְחַיּוֹתֶם נִשְׁוֹאוֹת אֶל בְּפִים וַיַּעֲנֵנִי אִידִי תַהֲיִינֵה
בְּלִי נִקְיוֹן בְּפִים פְּרוֹשׁוֹת הַשָּׁמַיִם בְּקִשְׁתִּי לְרַגְלֵי
לְהַלּוֹךְ לְבֵית אֵל לְעֶרְוֹד שׁוּעָה וַיַּעֲנֵנִי אִידִי תִלְכְּנֵה
לְבֵית אֵל לֹא חֲפִזָּה רַשְׁעָה רַגְלִים מִמְּהֵרֹת לְרוּץ
לְרַעָה אוֹ לִי כִי אֲבִיר אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי יִקְיֹמוּנִי מִמִּכְשׁוֹל
עֹנֵם חֵם הַכְּלִימוּנִי קִרְאתִי לְמֵאֵהֱבֵי הַמַּהֲרֹמוּנִי
עַל בֶּן קִרְאתִי לְעֵלְיוֹנִים וּלְתַחְתּוֹנִים אֲוֹלֵי יַעֲתִירוּ
בְּעַדִּי וַיִּפְּלוּ תַחְנוּנִים לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים וְאֶקְרָא וְלֹא
מִצְאתִי מִשְׁעָן וְלֹא סוּמְךָ וַעֲקַמְתִּי וְלֹא רֵאִיתִי מַחְזִיק
וְלֹא תוֹכֵךְ וְאֲבִיט וְאִין עֹזוֹר וְאֶשְׁתוּמֵס וְאִין סוּמְךָ
וְאֶחֱשָׁכָה בְּלִבִּי אִם אִין אֲנִי לִי מִלִּי אֲנִכִּי אֹדְהָ עֲלֵי
פִשְׁעֵי וּמַעֲלֵי וְאֲדַנִּי יְהוָה יַעֲזֹר לִי וְכֹל אֶחָד מֵאֲבִיר
מִפְּחָד עֲנִיּוֹ בְּשֶׁרוֹ סִמְרֵי וּמִתּוֹדָה חֲסָאתוֹ בְּקוֹל מֵרֵ
וְקִרְאָה אֶלְזָה וְאָמַר:

אשמנו

אממנו כנדנו ונו'. לעינינו עסקו עד מיומי קדם ככתוב כמרכוב
ואס"כ ועלם ויכא וגומר העמוד. ואס סל ככספ אונ'קסד. ואכיננו
פלכנו. קרום לעילא :

יה שָׁמַע אֱבִירַיִד הַמַּחֲלִים פְּנִיד אֲמִינוּ לִבְנִיד אֵל
תַּעֲרִים אֲזַנְדוּ : יֵה עַם מִמְעַמִּים יִקְרֵאוּ מְרֹב
מְצֻקִים אֵל נֹא תִשָּׁבֵם רִקִּים הַיּוֹם מִלְּפָנֶיךָ : יֵה
הוֹתֵם יַעֲוֹנִם מִחַה וְרַבֵּי זְדוּנִם וְאֵס לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנִם
עֲשֵׂה צוּרֵי לְמַעַנְךָ : יֵה וּמִחַה הַיּוֹם חֹבֶם וְרִצָּה בְּמוֹ
שִׁינֵיבִם וְלֶד תִּכְזֹן לִבֶּם וְנֹכַח תִּקְשִׁיב אֲזַנְדוּ : יֵה
דְּמַעַת פְּנִיהֶם תִּשְׁעֵה וְתִאֲסוּף עַדֶר תִּנְעֵה וְתִקִּים לֶב
רוּעָה וּפְקוּד בְּטוֹב צֹאנְךָ : יֵה חוֹלְכֵי בְּרֶדֶד נִכְחַת
הַיְבִשִׁים הַיּוֹם מְלִיחָה וּבְרַתְּפִלַת הַמִּנְהוּחַ
הַמְּצִיאִם חֲנָדוּ : יֵה

אל עלך רחמכא וכל סליחות כעל ערכיך קו סיאמר וועכור סמיו
באמצע סליחות כעקו אמר יכאר וכן אפר לקיננו סבסמיסיאמר וועכור
סעי. וקרום עעכנו פלינו לכנס וע"כ בקוס :

אל נוֹדָא עֵלִיָּהּ : הַמְּצִיא לָנוּ מְחִילָה בְּשַׁעַת
הַנְּעִילָה : אֵל מְתִי מִסְפָּר קְרוּאִים לְדַעֲזִין
נוֹשָׂאִים וּמְסִלְרִים בְּחִילָה בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה : אֵל
שׁוֹפְכִים לֶד וּפֶשֶׁם מְחַה פֶּשְׁעִים וּכְחֶשֶׁם וְהַמְּצִיאִם
מְחִילָה בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה : אֵל הִיָּה לְהֵם לְסַתְּרָה
וְחִלְצֵם מִמְּאָרְה וְהַתְּמֵם לְהוֹד וּלְגִילָה בְּשַׁעַת
חֲנַעִילָה :

מה יתן לך ויתתן לנו יי אל הינו באהבה אל יום סעדת סוף
 את יום הכפורים הזה את יום סליחת העון הזה את יום
 טוב מקראקדש הזה למחלה לסליחה ולכפרת ולמחול
 בזאת כל עונותינו למען נחדר מעושק ירינו ונשוב
 לעשות חקי רצונך בלבב שלם ואתה ברחמיך הרבים
 רחם עלינו כי לא תחפוץ בהשחתת עולם שנאמר
 דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיחורו קרוב ונאמר יעזוב
 רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמנו
 ואל אל חינו כי ירבה לסלוח ואתה אלוה סליחות
 חנו ורחום ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב ורוצה
 אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במירתת
 שנאמר אמור אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אהפץ
 במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו ויהי שובו שובו
 מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל ונאמר
 החפוץ אהפוך במות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו
 מדרכיו ויהי ונאמר כי לא אהפוך במות המת נאם
 אדני יהוה והשיבו וחיו כי אתה סליח לישראל ומחיל
 לשבטי ישורון ומבלעדיך אין לנו מחיל וסליח:

וא' אלסיעד קלא כוזקמי וכו'

החזרת נעילה לחזן

לומר

אושר א: אנו לפלות. ואחאנו לכסס. ואחילה לאל. ועסקיל סעמורס
עד עקיס סמקיס ואס"כ א"ן

סדר קנוסס לכני א: רסס ו' עורא זל:

ובכו וקדישך מלך:

מחמד על וקיסים וילון אראלים וחשמלים זה
דקיע סקיס וכול מעון אל זה שואלים איה
מכון מרכוס: אל אלים מעריצים ומהללים:

אילי וילון יאמירו גדלו ברעש ברעש ופארוז מהללו
שרפים עומדים ממער לו: גרודי רקיע יקדישון ביהר
דוברים הלול במורא ובפחד שש כנפים שש כנפים
לאחד: המוני שחקים מביעים רננו ונצבים להללו
בשמי מעוניו בשתים יכסה פניו: זקי וכול יצפצפו
מהללו חשים הם לקרוי זמר מכלוליו בשתים
יכסה רגליו: טפסר מעון בצלו יסתופף יחד בהודו
עליו יחופף ובשתים יעופף: ירחננו לנגוד בעד
ישראל עבדו יקובל מעבדו מלא כל דה ארץ
בבודו: בתות מכון מחדשים משמר להוקים
יחד להלל במאמר וקרא זה אל זה ואמר: מלאכי
ערכות מתנות נוראות נצבות להללו בתהלות נאות:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות:

ובכו ולד תעלה קדושה באתה אלהינו:

ר"ס אנוסס סוק:

אמת

בחדש

העשירי דלקני בחגב בעשור לחדש
 חקני עלי אורב ועל זאת אקוני ונילי
 ערב אזי לנו כי פנה היום כי נטו צללי ערב ערב
 תפד לבוקר ובונדים אל יעלו על חזקל עמד ולכאכס
 תעלה תעל זכור לי ברית אבות בפרשי לך כף ושעל
 ממית ומחיה מזיד שאל ועל

בחדש

העשירי זאב ערבות על עמי נוהם בעשור
 לחדש טרוף טרוף כל היוצא מהם נמר
 שקר על עריהם עריהם שרפו באש ברבות תלאות
 דומה בבעוד זדים להשאות בוש יבושו בעשורת
 עמנו לטובה אות קרוש ישראל צבאות

בחדש

העשירי החזיקו מנוצנה בעשור לחדש
 באיש ערוך למלחמה על קריה נאמנה
 לזאת חגרי שקעדה עדינה גוזי גורד והשליכו ושא
 על שפאים קינה קינה דובר עמד ביום זה לעומתה
 ועפעפינו יזלו מיס על הרצון נותד יום נקם מעיר
 לצרים הזמים בבירוד דרכיך יי הודיעני ולמדני
 אורחותיך

בחדש

העשירי מוני שפכו על עירי סוללה
 בעשור לחדש נזרי דחושלך ותפארת
 נפלה סבבוני העושים מבתי נחלה מעי מעי אוחילה
 אוחילה יום זה לנערץ בסוד קדושים רבחה ונחלה פנת
 לו ב 37 א לעבור

שחרית לעשרה בטבת

לעבור על פשע וחובה אל תפן לרשענו ומחה חטאת

כתובה השיבנו וי אליך ונשובה:

על

ידי רחמיך הרבים סלח לנו זכינו כי ברוב

אולתנו שנינו מהול לנו מלפנו כי רבו

עונינו: אל ארך אפים אתה ודרך תשובה לנו הורית

גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום לזרע ידיך: תפן

אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון

ובתפלה נקדם כמו שהודעת לעניו מקדם: ומחרון

אפך תשוב כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיד נחסה

ונתלונן ביום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמהול

אשם ביום ניתצב עמו שם: תאזין שוע ותקשיב ברצון

מאמר ביום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור

יעל פניו ויקרא: יי אל רחום וחנון

ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד

לא לפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה:

ומלמס:

פתיחה

אז בבוא יום פקודת גיא המחזה בחרות גא יי

ברשפיאזה גלה ביד בן בווי החוזה: ברוב

לכאת שם היום את עצם היום הזה: דברתי בגאש

קנאתי

שחדיית לעשרה בטבת קמח

קנאתי בית מרי לספות הנני אליה באף ורוח זלעפורת
 ושמתיה למשל ולשנינה ולחרפורת שפורת הסוד
 שפורת: זלעפה אחזה ציון והיכליה חרדה רוחה
 נמוגו הייליה טורף לבה עת קרוא אליה אסוף
 נתחיה אליה: יריביה אעניק שבי ומלקוח פהנידה
 ומרקחיה אשר רגזהה רקוח שבי עולם מאין פקח קוח
 מבחר הצאן לקוח: משורו בך לענו מושלת עמים
 נקראת אז נודעת מאוסת ע' למים שוטנים יענו בך
 ועליך נזאמים הויער הדמים: עברה עברה סרה
 הפרה ברית יה פשעת רשעה טבעה בבור תחתיה
 צעקה ולא שמע אל בכיה בידמה בתוכה היה: קול
 עשוקיה שמע מיד עשקם רנשם וצותתם לא תשוב
 ריקם שבע יפול צדיק וקם: תעינו ברשענו אל נדול
 ונזרא ואם נברו פשעינו חמלתך נברה רחמת ובמעט
 קט בליתם בעברה צרה ויגון אמצא ובשם
 יי אקרא: יהמו רחמיד על מעוטי עמים ושגבם
 בחסדך לעיני כל לאמים פלאיך הראם שוכן מרומים
 אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל עלך

שעה

עליון לקול אביון ושועתו אל תבוה:
 לבבו מר ביום נאמר לכן בוזי החוזה:
 כתוב רך את שם היום את עצם היום הזה: יה
 צבאות

שחרית לעשרה בטבת

אֲבֹתָי זְכוֹר תְּלֵאוֹת אֲשֶׁר צָר לִימָאָר עֲלֵיהֶן בְּמִנְיָ
גְדֵי הָלֹא בְּעָדֵי נֶאֱסָפוּ שְׁלֹשִׁיתֵיהֶן וּבֹ שִׁוֵּת הַדְּחִוִּית
הַלְ הִנֵּנִי בְּהֵן וּבֹ סִמְד מִנְאִיז שְׁמֵד עַל קִרְיַת
מְשׁוֹשִׁיֵהֶן וּבֹ נֶאֱסָף רֹאשׁ הַסֶּף הוּא עֲזָרָא הַכֹּהֵן כָּל
אֱלֹהִי קָדְאוֹנֵי וְרַבּוֹת כְּזֹה וְכֹזֵה: כְּתוּב לָךְ אֵת שֵׁם
הַיּוֹם אֵת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: אֲרִי עֲלוּ בַיּוֹם הַלַּז וְחַץ
קִלְקַד לְמוֹל עִירִי: וּמִסְעִירֵי בְעִשְׂרֵי לַשְּׁחַרְתָּ כָּל
שְׂאֵר הָעִשְׂרֵי: לֹא אֶבֶד כָּל פְּרִי אֲשֶׁכֶּל וְלֹלְקוֹט עֵנְבֵי
גִּזְרֵי: וְעוֹד קִשׁוֹר אֲנִי לְאִשׁוֹר אֲשֶׁר נֶצַב עַל צִירֵי:
אֲנִי נִגְדַע וְלֹא אֲדַע לְמִי אֲבָכָה הַזֶּה אוֹזֵה: כְּתוּב
לָךְ אֵת שֵׁם הַיּוֹם אֵת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: סִמְד עֲמָד
בַּיּוֹם סִמְד אֲרִי עַל עִיר קִדְשׁ שְׁעָה שְׁנַעִים מִחַר
פֶּשַׁעַם בְּעִשְׂוֹר לְחִדְשׁ: וְהַמְּלוּכָה הַנְּסוּכָה בְּיַמֵּי קִדְשׁ
חִדְשׁ: וְלֹת הַלֵּה כִּבְתַּחֲלֵה שְׁמֵד יֵה בְּנֵו קִדְשׁ וְכֹל
מוֹנֵה וּמְחַאֲנֵה בְּעוֹז אֶפֶד חִדְשׁ: וְיִלְכְּדוּ וְיִאֲבְדוּ כְּיוֹם
בְּרַק הָעִיר קִדְשׁ וְשׁוּב עֲלִיזִין לְעִיר צִיּוֹן עֵן בְּעוֹן נְחֻזָּה:
וְאִן נֹאמַר בְּטוֹב מִזְמַר הַנְּהַר לְהִינּוֹדָה:

סומן למן עד מקו יי:

יושב בְּשִׁמִּים שְׁעָה בְּאִיבֵאשׁ וּבְמִים: וְחֹזֵן עַל
עַם אֲשֶׁר לְקוֹ בַּחֲטָאתָם כְּפָלִים: בַּיּוֹם
הַחֵל צָר לְצוֹר מְחֹלֵת מִחַנִּים: סִמְד מְלֶךְ בְּכָל יוֹם
יְרוּשָׁלַם: חֲעוֹנָה בְּמִצְרַ עֲנוּת עֲנִי אֵל תְּבַזֶּה: וּבַיּוֹם
צוֹם

שחרית לעשרה בטבת

קמט

צום העשירי עונתנו תהיה: יום הזהרת במחזה לבו
 ביום החוזה: כתוב לך ארת שש היום את עצם היום
 הזה: יום בו שקד שחל ונמר על דלתים סמך מלך
 בכל אל ירושלים: יום סומכו ער ארמון נחלת צבי
 ושפר: ובו הוחל הנגף במקפישים כאפר: וגם בו ואסף
 עזרא הכהן הסופר: ולב מתי קרות ספר בו היה
 למים סמך מלך בכל אל ירושלים: אל מלך
 אבטו אעוכס וגומר כל ססליות ככתוב בתעניות גללים ולומר
 כשילט אפים:

99 אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך:

99 ינוני קראוני אל אבל יום סמך מלך בכל אל
 ירושלים: העביר חמונו וערה: נאנו ובימינו

היה הקסם בירושלים: ועושי מלאכת שמים שפכו
 דמם במים סביבות ירושלים: דנה נתנני ונלמודה
 בהשחיתו את נאון יהודה ואת נאון ירושלים: הפיל
 מגדל והשפיל אפריון ויצת אש בציון ואכלה ארמנות
 ירושלים העיר בניי בכל על בניי כי ירד רע מאת יי
 לשערי ירושלים: לקדר שלם נמול ואל תדום זכור
 יי לבני אדום את יום ירושלים: ודאה כי אפס עזוב
 ועצור ואיבי עלי יצור כי בשלה ירושלים: יחרנו
 נתחבשת והנה מחתה ועד מתי אתה לא תרחם
 את

שחרית לעשרה בטבת

אֵת יְרוּשָׁלַם׃ שׁוּב יִתְרוֹן אֶפְרַיִם׃ וְהִנַּח עַל
דַּרְעוֹ לְעַמּוֹ׃

אל תקנף. אבינו עלכנו. אל ארך אפים. ומוציאין ס' וקורין ג' אכ מי
כטרטט וימל טפיש כנו גדלי וקדים לעילא וערך. ובא לביון קדים תתכל
סיר מזמור לאסף טפוא בתפלת גדליה. קדים. ואין קדום. קדים דרכך
עלינו לעמם וע"כ בקוה לך :

סדר תפלת המנחה

למנחה על הנפיל ופ' התמיד ופטו' הקטורת ואטריו. ומוציאין ס' וקורין ג'
כמו בטקיות ואו' מזמור יעקב ס'. ומזמורין ס' ת למקומו ומספליין
בלשון. ובמורה או' ס' כרכת כסבים וא"כ מתקיל על ידי רמיק
ואנטיאמונס וגומר כל הסליחות כסדר הכתוב כנוס גדליה :

תענית אסתר

מתענין בז' באלר ואם של פורים במונאיוצבת מקדימין להסענות יום
ש' ט' ימים ככנסים לבית הכנסת ומסדרים כל התפלה כמו שכתוב
בעצמה בטעם ומזור עליה ככור התפלה ואמר התפלה יתקיל עליה ככור
על ידי רמיק ויעבור כמו שכתוב בעצמה בטעם ואומר :

אֲנִי בְּהַעֲמִיקוֹ מִחֲשֶׁבֶת זְמַמּוֹ בְּהוֹסְדוֹ עַל עַם
קְדוֹשׁ לְאַבְדּוֹ וּלְהַחְרִימוֹ יְמֵינִי נְעַה בְּבִכְיָה
לְצוֹר שׁוֹכֵן מְרוֹמוֹ בִּילְאִי טוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ׃ אֲנִי דַמְתָּ
לְבָלוֹת

לְכַלֵּית שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶבְדְּנוּ הַפִּילִפוֹר הַזֶּה הַנּוֹרָא
 בַּיּוֹם זֶה לְנַדְעָנוּ יְמִינֵי וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וְהַבּוֹטֵחַ
 בֵּין הַסֵּד יִסּוּבְכֵנוּ אֲנִי וְדוֹנוּ הַשֵּׁיאוֹ בַּעֲצָה נִבְעָרָה חֵשׁ
 לְשִׁקּוֹל עֲשָׂרַת אֲלָפִים לְאַבְדַּר שֶׁהַ פּוֹזְרָה יְמִינֵי טוֹדָר
 לְבוֹ בְּצוּם וְעֲצָרָה טוֹב יִלְמַעוּז בַּיּוֹם צָרָה אֲנִי יֵצֵא שְׁמַח
 מִבֵּית מַעֲרָנוֹת כּוֹנֵן עֵץ לְתַלּוֹת עַלְיוֹ אִישׁ אֲמוֹנוֹת יְמִינֵי
 לְכַשׁ חֵן וְנִסְמַד עַל עוֹטָה נְאוֹנוֹת אֲבִי יְתוּמִים וְרִיִּין
 אֲלִמְנוֹת אֲנִי מֵהַר קְרוֹא חֲכָמִיו וּמְדִינֵי אִשָּׁה נְפֹלָה
 תְּפֹלָה לְפָנָיו יַעֲצוּהוּ לְבוֹשָׁה יְמִינֵי סוֹד הוֹדִיעַ לְהַדְרָסָה
 וּמְלֻכוֹת לְבִשָׁה וְאַסְרָה אֲשֶׁר אֲסָרָה עַל נַפְשָׁה אֲנִי
 עַת בּוֹאוּ לְמִשְׁתֵּה מְסַכָּה פִּיהַ פְּתַחָה בְּהַכְמָה אֶהוּבָה
 יְמִינֵי צַהֵל בְּרֵאוֹתוֹ מִפְּלַת הַמֶּן כְּהַכָּה אֵל גַּעֲרֵץ בְּסוֹד
 קְדוּשִׁים רַכָּה קְדוּשַׁ הַנְּעִרֵץ בְּסוֹד שְׂרָפֵי מְעוּנֵי
 רוֹמְמוֹתֶיךָ יַפְצְחוּ עֲדַת אֲמוּנֵי לִישׁוֹעַתְךָ קְוִיֵּי יִי בֵּן
 יֶאֱבֹדוּכָל אוֹיְבֶיךָ יִי יִהְמוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עַל מְעוּטֵי עַמִּים
 וְשִׁבְכֵם בְּחֶסֶדְךָ לְעֵינֵי כָל לְאֻמִּים פְּלֹאִיִךְ הַרְאֵם צוֹר
 שׁוֹכֵן מְרוֹמִים אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים

ואומר אל מלך ויעבור כמו עמנו בעשרה נטנו : סומן :

יְחִלָּה עֲבָדֶיךָ בְּחַיּוּנֵי כְּתֻבֵיהֶם לְתַתֵּם לְרַחֲמִים
 לְפָנֶיךָ כָּל שׁוֹבֵיהֶם וְדַבַּרְתָּ עַל לֶבֶם לְרַפְּאוֹת
 מִכְּאוּבֵיהֶם וְאִף גַּם זֹאת בְּהַיּוֹתָם בְּאַרְצָן אוֹיְבֵיהֶם :
 צִמְתַּנִּי אוֹ אֶרְיָה מִנֶּפֶן פּוֹרְיָה הַגְּלִי וְהַעֲלֵנִי אֵל
 לַח א 18 ארץ

אֶרֶץ מֵאֶפְרַיִם הַקְדַּמְתָּ אֶרְבָּעָה הַיּוֹם בְּרַחֲמֵיךָ
 וְנִיֵּאל חֲנֻנְיָהּ מִשְׁאֵל וְעֲזָרָתָהּ זֶה נִיצֵל מֵאֲרִיזוֹת וְאֵלֶּה
 מִלְּחֵיבֵיהֶם וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם׃
 וְשֵׁי אֵיל וְהַחַיִּיר בְּמֵהוּמָהּ וּמְבוֹסָהּ כִּמְעַט אֲזוּרֵי
 קָדְרָה וּמְאֹר שְׁמֵשֵׁי כֶּסֶף תִּמְכַּת יְדֵי יְמִינֵי בִימִינֵי וְהִרְסָה׃
 וְחַצִּים אֲשֶׁר דָּרְכוּ לִי שָׁבוּ בְּלֵב רוֹבֵיהֶם וְאַף גַּם זֹאת
 בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם עָלַי בְּפִשְׁעֵי הַנְּבֵל הַבְּעַר נִרְוֵנוּ
 עָלַי פֶּעַר בְּחַיִּיר בְּתוֹךְ הַיַּעַר הַקְדַּמְתָּ לִי מְשִׁיבֵי מִלְחָמָתָהּ
 דַּת שַׁעַר וְהִנְנִי מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּשִׁכְלָם וּבְנִיבֵיהֶם וְאַף גַּם

זאת בהיותם בארץ אויביהם: סמוקים

וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֶסְתֵּים
 וְלֹא נַעֲלָתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם׃ וְזִכְרָתִי אֶרֶץ בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶרֶץ
 בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהֶם אֲזַכֵּר וְהָאֶרֶץ אֲזַכֵּר׃
 מִן הַמַּצָּר קִרְאתִי יְהִי עֲנֵנִי בְּמִרְחַבֶּיהָ׃ יי לִי לֹא אִירָא מֶה
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יי לִי בְּעוֹזוֹרֵי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאֵי׃ טוֹב
 לַחֲסוֹת בַּיַּי מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיַּי מִבְּטוֹחַ
 בְּנְדִיבֵי סוּבֵל גּוֹיִם סִבְכוּנֵי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם׃ דַּחַח
 דַּחֲתִנִּי לִנְפֹל וַיַּעֲזֹרֵנִי׃

פזמון לקמן על פסוק׃

יְהִירִים קָמוּ בְּכָל דוֹר וְהָאֱלֹהִים שִׁמְרָנִי׃ עַלֶּה
 אֶרְיָה תַחֲלֶה בְּבֵל פְּאוֹת זַרְנֵי׃ קָם

אחרון

אחריו דוב שכול ולמזג מכרני דחה דחיתני לנפול ווי
 עורני: או בצא אתי מפרד בא נחש עלי ורד: על
 ענף ונגע להביא בלבן מורד: נדעת והכית אותו שאק
 על ירדו יום הרים יד עניו עליהם הנבירני דחה דחיתני
 לנפול ווי עורני: בקום הזמן האנני כתנין לבלעני:
 וכתב שטנה עלי ביום אחד לנדעני: שלה משמים
 אל וישעני: למחיה השאירני ועוז ישע אורני
 דחה דחיתני לנפול ווי עורני: שמך מגדל מבטחי
 אל מבטן נחתי והלצת את רוחי ממות ומשחי ארז
 עיני מדמעה ואת רגלי מדחו ובאדן מרחתי אל
 אלהים הפרני: דחה דחיתני לנפול ווי עורני: פסוקים
 דחה דחיתני לנפול ווי עורני: עזי וזמרה יהייה לי
 לישועה: קול רנה וישועה באה לי צדיקים ימין יעשה
 חיל: ימין ירוממה ימין עשה חיל: לא אמות כפי
 אחיה ואספר מעשה יהי ויסור יסרני יה ולמות לא נתנני
 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער לי
 צדיקים יבאו בו: אורד כי עניתי ותתי לי לישועה:
 לולי שיהיה לנו יאמר נא ישראל: פזמון

איד

זרים אכזרים בדבורים סבבוננו: בקום
 הזמן בזה הזמן בשוד שלפן שדדונו כרוב
 מעל ספר על בלי תעל השקונו: לולי שיהיה לנו
 אפי חיים בלעונו: איד דמו וזממו בלבם נינס יחד:
 לת ב 8 במחשבת

בַּמַּחֲשֶׁבֶת לְהַחְרִיב בַּת יִשְׂרָאֵל נֹוֹי אֶחָד: בְּסוּד
 סוּדִים לְהַשְׁמִידִם לְהַכְחִידִם בְּמוֹ בַּחֲד: וּבִין תַּנּוּר
 וְכִירִים: הַמֵּים שֶׁטְפוּנוּ: לֹוֹלֵי שְׁתִּיָּה לָנוּ: אֲזֵי חַיִּים
 בְּלַעֲוֹנוּ: קָס צוֹרֵר וְלִיעוֹרֵר: אֵיבֵתוֹ וְשִׁנְאָתוֹ: וְדַרְת
 הַעֲמִיד: וְקָץ לְשִׁמּוֹד: עֵדֶת שְׂדֵי וְנַחֲלָתוֹ: וְצוֹר הַמֶּלֶךְ
 וְטוֹב גַּמְל: וְהִרְאָה אֶת נְבוֹרָתוֹ: לְהַאֲבִידוֹ: לְהַכְחִידוֹ
 וּבְנֵי אֲשֶׁר עֲנוּנוּ לֹוֹלֵי שְׁתִּיָּה לָנוּ: אֲזֵי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ:
 חֶשֶׁב צָר: בַּעַת מִצָּר: וְהַפִּיל פּוֹר נִזְרָלוֹ: וְצוֹר הַקְּשִׁיב:
 וְאֲזֵי הַשִּׁיב: בְּרֹאשׁ אֶת תַּגְּמוּלוֹ: וְאֵל גַּיְאָדָר: בְּחֶדֶשׁ
 אֲדָר עוֹז הַרְאָה: לְקַהֲלוֹ: בְּמוֹרֶצֶח עֲדֵי נִצְחֵת הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר הִכּוּנוּ לֹוֹלֵי שְׁתִּיָּה לָנוּ: אֲזֵי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ:

פסוקים:

לֹוֹלֵי שְׁתִּיָּה לָנוּ יִמְרָא יִשְׂרָאֵל לֹוֹלֵי שְׁתִּיָּה
 לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲזֵי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ
 בְּחֵרוֹת אֶפֶס בָּנוּ: אֲזֵי חַמִּים שֶׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עֵבֶר עַל
 נַפְשֵׁנוּ: אֲזֵי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ חַמִּים הַזְּרוּנִים: בְּרוּךְ יי
 שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ
 יוֹקָשִׁים הַפַּח נִשְׁכָּר וְאִנְחָנוּ גַּמְלָטָנוּ: עוֹרְנוּ בְּשֵׁם יי
 יי עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

אֲדָנִי שָׁמְעָה אֲדָנִי סִלַּח אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵ
 תִּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֵלֵּי הֵי כִי שְׁמַד נִקְרָא עַל עִירָךְ
 וְעַל עַמְּךָ: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֵּיךְ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ בְּקָדָם:
 וְאוֹמֵר

ואומר אל מלך וישכור אכסי אמנס וישכור תמסנו וישכור וכסמטאו
 ישראל דכאל אים סמודס אל מעס עמונו כלס סכא לסניך
 תמלכנו אכל סמטאנו. אסמנו עכל עס לעיכונו ונומר כל סס לויסוס
 וסודוין כמו סכתוב לעיל כתיקון עסרס כסכס וכנסליך על סכניס:
 תחינה לתעבית אספר:

99 **אלהי ישראל** שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך:

99 **אויב נבר** על עם קרוש ונבר בימי אחשוורוש:
 נועדו יחדיו לתקן בערו ונקו ומשנאיד נישאו ראש:
 יום צורר הנגל והרוני ספר על וישקני מירוש:
 העונה בצד השיב ירו על צר וילך אכל וחסוי ראש
 דרוש דרש לעמו ברחמים לנחמו קורא הדורות
 מראש: הקיס דברו להם ובהיותם בארץ אויביהם
 האל המתנשא לכל לראש: שוב מחרון אפך
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלפנו אבינו אתה: אבינו מלפנו אין לנו
 אלא אתה: אבינו מלפנו רחם עלינו:

אבינו מלפנו הננו ועננו: כי אין בנו מעשים: עשרה
 עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו
 לא נדע מה נעשה: כי עליך עינינו: זכר רחמך יי
 וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו בישך
 יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו
 רחמך

צום אסתר

רחמיך כי רלונו מאד: עזרנו בשם יי עשור שמים
 וארץ: חננו יי חננו כירב שכענו כוז ברונו רחם תזכר
 ברונו עקדה תזכר: ברונו תמימות תזכר: יי
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו
 זכור כי עפר אגחנו: עזרנו אל הושיענו על דבר
 צבור שמך ורצילנו וכפר על חטאתינו למען
 שמך:

וקדיש לעילא וזונו סליח ככור סער תור וקורין ג' בכי כפרת ויחל
 סכה וכה כתפלת גדלי וקדיש לעילא ואשרי יעכך וכא' לזיון
 וקדיש סקבל ויסללו ומסורין ספר תורה למקומו ואומר עומר זה:

למנצח על אילת השחר מזמור דוד: **אל**
 אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי
 שאנתי: **אלהי אקר** יזמס ולא רצענה וכלה ולא
 דומיה לי: **ואתה קדוש** וישב תהלות ישראל: **בך**
בטחו אבותינו בטחו ותפלמו: **אל** ידעקו ונמלטו
בך בטחו ולא בושו: **ואנכי תולעת** ולא איש הרפת
אדם ובזוי עם: **כל ראי** ילעינו ליפטירו בשפה יניעו
ראש: נול אל יי ופלטו וצילו כי חפץ בו: **כי אתה**
גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עליך השלכתי מרחם
מבטן אמי אלי אתה: **אל תרחק** ממני כי צרה קדובה
כי אין עוזר: סבבוני פדים רבים אבירי בשן בתרוני:
פצו עלי פיהם אריה טורף ושאגו: **כמים** נשפכתי
 והתפררו

וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצְמוֹתֶיךָ לְבִי כְּדָנָה נִמְסָה בְּתוֹךְ מַעֲיָה׃
 יִבֶּשׂ בַּחֲרָשׁ בְּחַי וּלְשׁוֹנֵי מַדְבַּק מְלֻקְחוֹי וְלַעֲפָר מוֹרֵת
 תִּשְׁפָּתֵנִי׃ כִּי סִבְבוּנִי כְּלָבִים עֲרַת מְרַעִים הִקְפּוּנִי כְּאַרְיֵי
 יָבֵי וּרְגָלִי׃ אֲסַפֵּר כָּל עֲצְמוֹתֶיךָ הֵמָּה יִבְיֹשׁוּ יְרֵאָהוּ בִּי׃
 יִחְלַקוּ בְּנֵי לֶהֱסָנֵעַל לְבוֹשֵׁי פִילוֹ גּוֹרֵל׃ וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 תִרְחַק אֵילוֹתַי לְעִזְרָתִי הוֹשֵׁה׃ הִצִּילָה מִחַרְבַּ נַפְשִׁי
 מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי׃ הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקַּרְנֵי רַמִּים
 עֲנִיתֵנִי׃ אֲסַפְּרָה שִׁמְדָּה לְאַחֵי בְּתוֹךְ קְהֵל יִשְׂרָאֵל׃
 יִרְאִי יְיָ חֲלֹלֹהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כְּכֹדוֹדוֹ וְגִוְרוֹ מִמֶּנּוּ כָּל
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא בֹדֵה וְלֹא שִׁקְץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא
 הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שִׁמְעוּ׃ מֵאַתָּה תִּהְיֶה לִּי
 בְּקֵהֶל רֵב גְּדָרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד יְרֵי אֲבֹתֵי׃ יֵאָכְלוּ עֵנִים
 וְיִשְׁכְּעוּ יִהְיֶה לִּי דִרְשׁוֹי יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד וְיִזְכְּרוּ וְיִשְׁכְּרוּ
 אֱלֹהֵי כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפַּחֹת
 גּוֹיִם׃ כִּי לִּי הִמְלִיכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם׃ אֲכַרְוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ
 כָּל הַשָּׁמַיִם אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרַעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרַי וּנְפֹשׁוּ לֹא
 הָיָה׃ זֶרַע יַעֲקֹב יִסְפָּר לִּי לְדוֹר׃ יִבְאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקָתִי
 לְעַם גּוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

ואומר קיום יסא מלמא אין קיום וגו'

מנחה לתענית אסתר

למנצח על הגתיות וידבר ה' אל משה וכוונתו וקדוש לעילא
ואל ארץ אפים ואוניאים ספר תורה וקורין ג' בכרי כפ'
ויסל ואין אומרים קדים וגוללין ספר תורה וכל הכע' לכול תמצא אותן
בעשרה בטבת וכמוס יעכך אומרים לוליה':

לולי יי שיהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יי שיהיה
לנו בקום עלינו אדם: איו חיים בלעונו
בחרות אפם בנו: איו המים שטפוננו נחלה עבר על
נפשנו: איו עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך
יי שלא נתנו טרף לשניהם: נפשנו בצפור נמלטת
מפה יוקשים הפח נשקר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם
יי עושה שמים וארץ:

ואומר יהללו כנו שבטוב בעשרה בטבת ומזור ספר תורה למקומו
וקדוש לעילא ומתללין תפלת מבטח כמו שבטוב במנחת
עשרה בטבת וסין אומרים סליחות כשאר הגבויות תקבל ומזמור
למנצח על אילת כמו בספרות וקדוש יהא שלמה ויאם של פורים
באשר בטבת מקדומין להתיבנות זוש ה' ואומרים סליחות ונוכלים
אל פניו גם באכסח כשאר תענוות כמו שבטוב במנחת עשרה
טבת. ומנת במנחת און אומרים נדקסך:

תיקין

תיקון שבעה עשר בתמוז

ליל חמשה עשר בתמוז ונתפללין מלכוד פסאד סימנא אלא משועבד
 כמעשה לכו אקס טומע פלסל כל יסא אונע עכנו וכך בד' סגומע
 אומר עכנו ככל פלסותיו ערבית קסרית ומכסא מליט כבור כמעסדין
 פלסותיו כוסיד דעו ואומר עכנו כמעשה פלסל . כמעשה מפללין כמו
 סכתוכו בעשרה כעכת וסוור עליה כבור התפלס ואשר קודס פלסל
 אומר :

וארין שפל רומי יום דמה רשע להבניעי
 משוש לבי שבת והושלכתי מבית מרגועי
 אנו ואבלו פתחי יום נבאסא נדיבי ושועי לבן אקאנז
 מימים ימימה בחודש הרביעי:

בחודש הרביעי אפפו עלי רעות ואנחות
 בשבעה עשר באנחותי יגעתי וליא
 מצאתי מנוחות גערה געירתי בבכי ועל כל ראש
 קרחות פי ביום זה נשתברו הלוחות הלוחות
 יצאוני וסבבו עלי תלאות ונפרדה יד צריו וזרני בכל
 פאות טוב נא והגן מיתלי קץ פלאות כי שמש ומנן
 ייצבאות:

בחודש הרביעי דמיתיעלות מפיט היין ויזון
 מעמיד בשבעה עשר בו הייתי לבורה
 למאכל ולהשמיד ולא מצאתי מנוח ומכאובי נגדי
 לט א ז תמיד

ידין של ימינו לזמן לבין ונכנסו אבות בשימור
 אשם שנים מאד אשם שלומיין בדודי ובבניו
 אשם כלום ובענין נאפש קנרס אשם שלומיין כמשה
 חלם פנין אשם ילם ברי אלא לחדו זה ילד מ
 נסגורם שלום יספיק ללם ועמי אדני ילם
 קין אשם ילם ילם עמי שלום ילם אשם
 ללם יין יכן בערך שים אשם קבין יכן יין
 ילם יכן עולם שלום ילם שים שלום ין ילם
 אלו שלום שלום אשם ילם נאליים נאליים
 ילם ילם אשם ילם ילם ילם ילם ילם
 ילם ילם ילם ילם ילם ילם ילם ילם

אין אלוש תל מלם ילם אלוש ילם ילם
 אלוש ילם ילם ילם ילם ילם ילם ילם

שבעה עשר בתמוז

תמיד כי בו נוטל התמיד: התמיד יום הוסר נבדלה
ללתי ניללת אנלים ומספדי גדל כמספד הדרדמן
כפלים טוב נא והחיה דרומינו אל שוכן שמים

יחינו מזימים:

בחודש

הרביעי ועם צור נשאתי ונחמתו בי
הבעיר בשבעה עשר בו הלחלה
אחותני ופערה מסעיה טובות נשית ותזנה משלום
נפשי בתורת שעיר כי בו הקקעה העיר: העיר יום
הקקעה בקום תימו ומנדאל ואולת ידיו לא מצאה
לא אל טוב נא והקדיש פליטת אריאל והקדישו את
קדושת עקב ואת אל הוי ישראל:

בחודש

הרביעי יום הזהו יום תובתה ועברה
בשבעה עשר בו כבודי נלה ותפארתי
הוקרה לשברי און כחה ומכרתי נחלה ורוחי נשברה
כי בו שרתי אפוסטמוס את התורה: התורה יום
נשרפה הדשו עלי יונני ושברתי מעיר קדש ישישו
ונקמו טוב נא וחזן בעוזר עדרת אמוני החזערת
ויראת יי:

בחודש

הרביעי מעות מרד זר בסאסארה ובה
כל בשבעה עשר בו נוי השסזר ואת
יעקב אכל ספור שנה בשנה ביום זה ממרור אוכל
כי בו העמד אל סבהיכל: יום העמד פסל קנארה
ותועבה

קנה

שבעה עשר בתמוז

והועבד וזו חובלה רחוקה ורחוקה לתי נפוכה סוכנה
ורפא משובת עמך ותאהבם נדבה השוכנו אליך
ונשוכה

על

ידי החמור חרבים פלה לנו יאבינו פי ברוב
אולתנו שגינו מחול לנו מלכנו כי רבו
עונינו אר ארד אפים אמה ודרך תשובה לנו הורית
גדולת החמור ותסדיך תזכור היום לזרע ידיך
תפן אלינו ברחמים כי אמה הוא צעל הרחמים
בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת לעניי מקדם
ומחרון אפק תשוב כמו בתורתך כתוב וכל על פניך
נחסה ונתלונן כיום וירד בענין תעבור על פשע
ותמחה אשם כיום ותיצב עמו שם תאזין שוע
ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא בשם ושם
נאמר ועבור על פניו ויקרא אל רחום וחנן
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא
עון ופשע וחסאה ונקה

וסלפת ונו

פתיחה

אי בבגדיו אמר יר מעוני בהשתדג עוני הכבוד
עולי מזוני נבר עלי זר במהלום להלמני אפז
טרה וישטמני דרכיו ונחתי אשר לי הורה הועל
לט ב מ כ

שבעה עשר בתמו

בן העיר ב' אף וועם ועברה ועמו ב' הריק וחציו ב' ירה
 ויקימני לו למטרה: חלפו עלי ביום זה חמש תלאות
 סרפו חייתי וישמוני למשואות ינעה נפשי ימוע והלאות
 נעויותי משמוע נבהלתי מראות כל אלה כזכרני ועוררוני
 אנחות להכה השקתני מלהטת כסל וטוחות מספר מר אנריל
 וארהיק שמחות ב' ביום זה נשתברו הלוחות נועד עלי זר
 והמוני הצמיד סבוני כמים וטבעתי ואין מעמיד על כן
 אל ליל במופי ונהי אתמיד ב' ביום זה בוטל התמיד פושתי המו
 בהמות ורם מיכל צמתו בכור היי ויתנוני למאכל קרא עלי
 מועד והמוני שכול שכל ב' ביום זה הועמד אלם בהיכל
 רבתי עסור הצר ופתחיה הערה שרת נפני לשמה ביום ועם
 ועברה תאותו רגזה זר וידו בעוז נברה ב' ביום זה שרף
 אפוסטמוס את התורה: הרקושן רשעים ביום אף ב' העיר
 לאתמל נר ועקש על ישיש וצעיר אפן ב' חדרה ורשפיו ב' הבעיר ב' ביום זה
 הבקעה העיר רתם וירבר על לב עגומים בשבעה עשר
 להדש יושבים משתוממים יה נלכל עליהם המון רהמיד
 מפרומים אל מלך יושב על כסא רתמים:

66 מלך ויעבור. כעו מקבוצ בעמל כסכס:

פוזמן

שׁוּעָה

נֶאֱסַר אֲשֶׁר נִמְסַר בְּיַד בְּבַל וְשֶׁר הָעִיר:
לֵד יִהְיֶה זֶה בְּמַה וְיִתְחַנֵּן כְּכֹן צַעִיר:

מוֹלֵךְ צוֹר בְּלִבְעֶצוֹר הַמִּית מַעֲיוּ יִסְעִיר: יוֹם נִבְרַח
הַאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר: לְוֹאֵרֵת אֶבֶף וְאֶסְפוֹק בָּהּ:

בְּיוֹם חֲמִשָּׁה קְרָאוּנִי: וְעַל רִגְלֵי הָעֵגֶל הַלּוֹחֹת יִצְאוּנִי:
וְלִכְרוֹר הַמְבַצֵּר וּבְמִסְגֵּר הַכִּיָּאֵי: וְגַם הַשְּׂמִיר

הַתְּמִיד וּמַעֲשׂוֹתוֹ כָּל אֲנִי וְהוֹשֵׁם אֶלֶּי לִי בְּהִיכַל
כְּלִיל וְרִתְדֵי זֶר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר: יוֹם נִכְרַח מִזֶּד

אֶתְחַל וְאֶתְחַלְחַל בְּיוֹם שְׂדֵי חֲשַׁפְנִי: וְהַשְּׂפִיפוֹן
מִצְפוֹן כְּשִׁכּוֹלֵת שְׂטַפְרָתִי: וְנִהְגֵּ שְׂבִי אֶרֶץ צְבוֹי

וְגַם כִּדְוֹר צָנְפְנִי יוֹם חֲשַׁד מִזֶּד שֶׁשָּׁד לִיר בְּרַם
דַּחְפְּנִי: אֲבַלְנִי הַמִּמְנִי וְקִינְרָה עָלַי וְאֶת אֶעִיר:

יוֹם נִכְרַח הַלְעַד בֵּי מִשְׁנֵבֵי הַלְעַד אֶפְדֵּי עֵשׂוֹן:
גְּדוֹר פְּרָצִי בְּכֹן פְּרָצִי וּמִחֲרַק לְקוֹט שׁוֹשׂוֹן: עֵז

פֶּקַח תִּפְלְרֵי קַח כְּמוֹ חֶלֶב הַמְדוֹשָׁן: בְּנֵה בֵּית
זָבוֹל וְהִשָּׁב גְּבוֹל הַכְּרָמֶל וְהַכְּשֵׁן: שְׁפוֹט אֱלֹם וְאִז

יִשְׁלַם הַמְבַעָה וְהַמְבַעִיר: עֵכּוֹס סוּעוֹן
אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִינוּ שׁוּעָה שְׁוֹעָתִינוּ: וְרֵאדָה

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְאוֹרֵךְ גְּרוֹתֵנוּ: מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה בְּזִכְרֵנוּ עֲנוּתֵנוּ: בְּיוֹם חֲמִשָּׁה דְּכָרִים אֶרְעִי

אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ: כִּיֹּס נֶאֱלֹהֵי הַרוּחֹת וּבוֹחֵן
סַתְרֵי

כתרי טוהות: שעה שיות נדחות נפוצות ביארבע
 חרות: מדי שנה בשנה בזמן זה נאנחות: ביום
 עקב מדוחות נשתברו הלוחות: ובו כל ימי
 שנותינו נמרר על יגוננו: כיום דלה מטוש
 הוון טבועים בואין מעמיד עדר תהה למאכל
 לכה ולה שמיר: מדי שנה בשנה ביום זה יעצב
 מצמיד: יום ביד זה האמיר ובו בוטל התמיד
 על רוב עונותינו ועוצם המאחננו: כיום יה
 אשר הכל וכל פדה משכול שכל: מיד עקש וכל
 ושאר יעקב אכל: מדי שנה בשנה ביום זה ממרוד
 אוכל בהעמיד יד למולי: בזלם כהיכל: על כל
 קורותינו ילוד מעוררנו: כיום שברנו מרה
 נורא כי סרנו ממורא: נאור עוטה אורה נמולי
 לכל הורה: מדי שנה בשנה נהי ביום זה הקורה
 יען כי בו שרף אפוסטמוס את התורה: לזאת
 נשככה בבשתנו לשוד בית תפארתנו: כיום
 חרום יפד עון וכל המרה לא יעיר: פדרה היש
 מדי שיעיר פורוי הצאן יעיר: מדי שנה בשנה
 הקמת מעוז יסעיר: יום נברו הזרים ותבקע העיר
 כי תיטו ללעז וקלם לסביבותינו: כיום נחמן
 כחמים שובה אל ציון העלובה: והישנא לאשה
 עצובה שמרה וכתובה: וגאו שירה ננוברה
 בבנותך

שבעה עשר בתמוז
 עבנו לך ה' הרבה: בקבוץ נפוצותינו ובשובר
 קנו את שבותנו: בקבוץ

ואומר אל מלך ונעבור אכתי אמוכס אל מלך ונעבור תמסנו אל מלך
 ויפסדו. וכמקטלו ישראל דינאל אית. אל תעש מענו כלם תבא
 למנויך תעלתנו וכל סויתוים כמו עמכוב כמס גדלוס ועור' ספוסר עד
 כי הל טוב וכלל אתה. ואמרים וקול רמוס זכופלין על פניס. ס'
 אלס. ישראל טוב עמרון אפך ואמר כך אמר:

99 שטופה חטופה ומכות קטופה מכלל יופי
 מציון למאד זר העצים קצפו ושרה אש
 באפו בשערי בת ציון: מקדשיהיה לביה ביד שמה
 זמיה וצת אש בציון: הנה אכלה ואומללה בשמעה
 קול יללה אוכה ועיב באפוי את בת ציון: בפה נבכה
 וכף אל כף גפה: הוכרנו את ציון: רעצונו מחצונו עונונו
 כי שם שאלונו שובנו שידו לנו משיד ציון: רבו זגרינו
 יגנוי איך נשור את שורני ותאמר ציון: בחכענונו עול
 גרות סבלנו ובכל זאת יחלנו: כי אלהים יושע ציון
 חס תנחם יהודה ואפרים ותבנה חומות ירושלים
 תטובו ברצונך את ציון קול מבישר תשמע מחיות
 לאוס חנם מכורה צהלי ורנו יושבת ציון: עליון מהר
 חיון נחומים ואוהינו כחול מים בשובני את שבת ציון:

טוב עמרון ואל תקפוץ:

ואומר אל מלך ונעבור אכתי אמוכס אל מלך ונעבור תמסנו אל מלך
 ויפסדו. וכמקטלו ישראל דינאל אית. אל תעש מענו כלם תבא
 למנויך תעלתנו וכל סויתוים כמו עמכוב כמס גדלוס ועור' ספוסר עד
 כי הל טוב וכלל אתה. ואמרים וקול רמוס זכופלין על פניס. ס'
 אלס. ישראל טוב עמרון אפך ואמר כך אמר:

שבעה עשר בתמוז

וְיָצֵאתָ מִלִּבְּנוֹת סֵפֶר תּוֹרָה וְקוֹרֵאן ג' גִּבּוֹרֵי כֹהֵן וְיִסְמְךָ כְּמַעֲשֵׂה
גְּדָלִים וְאֹמֵר קִדְּשׁ עַד לַעֲלֹא וְאִמְרֵי יַעֲכֹף ה' בְּיוֹם כֹּהֵן וְעַל לְכִיּוֹן גּוֹאֵל
נִקְדִּים חֲקֵק כָּל וְסוּר סֵפֶר תּוֹרָה לְמַקְוֵנו וְאוֹמֵר :

מזמור

לְאַסֵּף אֶרְהִים בָּאוּ נוֹיִם בְּנִחְלָתְךָ טִמְאוּ
אֶת הַיִּבֵּל קִרְשֶׁךָ שְׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַם
לְעֵינַיִם : נָחַנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּשֵׁר הַסּוּרֵךְ לְחֵיתוֹ אֶרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם כְּמִים סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר : הֵיינוּ חֲרָפָה לְשִׁבְנֵינוּ לְעַנְוֹתֵנוּ
לְסִבִּיבוֹתֵינוּ : עַד מָה יִתְאַנֵּף לְנִצַּח תִּבְעֵר כְּמוֹ אִשׁ
קִנְיָתְךָ : שְׁפוּד חֲמַתְךָ אֶל הַנּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ וְעַל
מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב
וְאֶת נְוֵהוּ הַשָּׁמוֹ : אֵל תִּזְכֹּר לְנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשִׁיטִים מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ חֲמִידֵי כִי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְדִהַצְּלֵנוּ וְכִפְרֵנוּ עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ : לְפָה יֹאמְרוּ הַנּוֹיִם אֵיךְ אֵל הֵיחָם יִזְרַע בְּנוֹיִם
לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּד : תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי
אֲסִיר כְּגֵדֵל וְזוֹעֵד הוֹתֵר בְּנֵי תִמּוֹתָהּ : וְהִשָּׁב לְשִׁבְנֵינוּ
שִׁבְעָתִים אֲחִיקֶם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר הִרְפוּד אֲדִנִּי וְאִנְחֵנוּ עִמָּךְ
וְצֵאן מִרְעִיָתְךָ נוֹדֵה לְךָ לְעוֹלָם לְרוּר וְרוּר נִסְפָר
תִּחְלָתְךָ :

וְאוֹמֵר קִדְּשׁ יֵהָא פִלְמַא וְאוֹמֵר אִין קִדְּשׁ וְקִדְּשׁ דְּרַבְכֵּן וְעֲלֵינוּ לְמַעַן :
לְמַעַן

ערב תשעה באב

במגחה מקדימין לכא לכ'ס ומתפללין תפלת מנחה כשאר יומים
אלא מאין בוסלין ע"ס והולכים לבהמה ואוכלים מנעוד
היום גדול מסודם המתסקת ובסעודה וו לא יאכל כשר ולא ישתה וין
ולא יאכל סנוכתילין מי שאכשר לו לא יאכל אלא פת קרבה כמלת
וקיפון של מים ונושכים ע"ג קרקע ואין מושיבין כס. ואם הוא ג' כל א'
יתב לחדו ויברך לעצמו. וכיוסגין לאכול עדשים או דבשים ממועלים קשה
מאכל ס'לים. ואם של ט' באב בא' כשת' א' קהל השבת וכדמס' אחר
השבת אוכל כשר ומתה וין בסעודת המעסק ומעלה על שלחנו אפי'
כסעודת שלמה בעת עלכותו. ואין אומרים שקתך בעכס:

ליל תשעה באב

חולצים מנעלים והולכים לבית הכנסת ויושבים על גבי קרקע וכך
יומו עד תפלת המנחה ואין מליקים ברות כי אם כר א'
לומר לאורו קינות ואיכה. ואסור באכילה ובסעודה וברמיסה אלא הידים
בשארית עד קשרי ידיו וסוכס. דרך תענוג וכעיל' הסכיל דוק על עור.
ותשמים העטה אפי' ליתן עם אשתו כמטה. וליל כי ימו וכן סממנים
מנו אסור כיום הכפורים ומנעלים תלמוד תורה ואסור לקרוא כי אם
באוב וירמיה ומלגין פסוקי דכמס. ומתסיל ט"ז:

על
נהרות בבל שם ישבנו גם בבינו בזכרנו את
ציון: על ערבים בתובה תלינו בגרותינו:
בי שם שארוננו שובנו חברי שור ורתול לינו שמחה
שורו לנו משור ציון: איד נשור את שירי על אדמת
נבר: אם אשכח ירושלם תשבה ימינו: תדבק
מ א 40 ל שוני

תשעה באב

לשוננו להכניאם לא אזכרכו אם לא יאערה את
ירושלם על ראש שמחתו: זכרנו לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד ברה: בת ככל
השירודה אשרי שישלם לד את נמולד שנמלת לנו:
אשרי שיאחו ונפץ את עוללוד אל הסלע:

ואו קס וזככותיה כקול כעוך ומתפללן כמאר ועי הסעכירק סכמקוס
סוס סלוס אומר

עושה השלום ברכנו ברוב עזו ושלום כי אתה
אדון השלום: ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום אמן:

פאומר אלסי ככור ונכסרות כסורת העמידה כמקוס כקדוץ אועמכ

נקדש זאת שמד בעולמד בשם שמקדושו
אורנו בשמי מרום וכן כרתוב על יד
בביאד וקרא זה אל זה ויאמר קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמתם משנהים
ואמרים ברוך כבוד יי ממקומו: וברברי קדוש
כתוב לאמר: ימלוד יי לעולם אל תוד ציון לדור
ודור הללויה:

ולמכסה ככרכס סמכון כסוינע לבתוכס סכין אומר:

נחם יי אליהנו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלם
ואת העיר ההרבה והבזויה והשוממה
מבלי בניה היא וישבת וראשה חפוי כאשה עקרה
שלא

שְׂרָא יִלְדֵהוּ ויבלעוה לְגַאיוֹנִים וירשוהו; ויטילו את
 עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל לְהִרְבֵּי וַיִּהְרַגוּ בְּדוֹדוֹ חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן עַל בְּנֵי
 צִיּוֹן בְּמִרְרַת תַּבְּכָה וירושלם תִּתֵּן קוֹלָהּ לְבִי לְבִי עַל
 חֲלָלֵיהֶם מְעִי מְעִי עַל הַרְוֵיָהֶם כִּי אֲתַהּ יְיָ בְּגֵשׁ הַצִּמְתָּה
 וּבֵאֵשׁ אֲתָה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ כִּכְתוּב וְאֲנִי אֲהִיָּהּ לָהּ נֶאֱמַר
 יְיָ הוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבֹּד אֲהִיָּהּ בְּתוֹכָהּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מִנַּחֵם צִיּוֹן וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַם; וְאֵלֶּכָּתְּמָנוּ

ואל ואמר כסס כלילס כי אם כעכס ואומר קדים עתקכל ויק כוסני טלא
 לו עקקכל דנתיכ גם כי אועק ואטוע סתס עפלתו ויוטכין ללרן ואומר:

לְמִי אֲבָכָה וְכָף אֲבָהּ וּבְכִי אֲמַרְרֵנּוּ מִמּוֹן מְעִי אֲשַׁנּוּ;
 הַעַל מִקְדָּשׁ וְאֲרוֹן אֱלֹהִים אֲשֶׁר עוֹרְכִים
 וְקִיפּוֹד שָׁם יָבִינּוּ; וְעַל דִּיבְכֵי אֲשֶׁר חוֹבְנֵי לְלוֹי לְנִצַּחַת
 בְּשִׁיר לֹאֵל וְרַגְנֵי וְאֵהִי מְשֻׁמִּים עַלֵי אֹרִיִּים וְתוֹמִים אֲשֶׁר
 בָּם כְּהֵנָּה מְשֻׁמֵר יִבְנֵנּוּ; וְעַל הַרְגַּת חֲכָמִים בֵּית אֱלֹהִים
 וּבִאֲקוּסֵם קְסָמִים גַּם מְעִינֵנּוּ; וְאֵיכָּה חֲשָׁבָה אֲדוֹר
 הַחֲלָכָה וְהַלְמוֹד כְּגַלְמוֹד מִיִּבְנֵנּוּ וְסוֹד תּוֹרָה
 הַיֵּשׁ מוֹצֵיא לְאֹרְהָ וּמִי הוּא זֶה עַלֵי הַדּוֹר יִבְנֵנּוּ;
 חֲלָלִים נִפְלוּ עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים וְאֵינּוּ מְקִיִּים וְאֵינּוּ חוֹמֵל
 וְחֹזְנֵי; לֹאֲתַת כָּל יוֹם וְכָל לַיִל אֲיִיִּלֵּי בְרוּךְ הַבָּל
 כְּמוֹ אֲבֵל וְאֹזֵן; וּמִרְ אֲסְפוֹד וְאֵחָ אֲקָרָא לְקִיפּוֹד
 וּמִדְּמַעַי עֵפֶר צִיּוֹן אֲחֹנֵנּוּ; וְאֲחַדְלֵל מִשְׁמוֹעַ קוֹל מְרִנָּה
 וְאֵיכָּה יִשְׁבָּה בְּרַד אֲקוֹנֵנּוּ;

איכה י' משנה בדר העיר רבתי עם היתה כאלמנה

רבתי פגוים שלי במדינות היתה למס:

בכה תכנה בלילה ודמעתי על לחיה אין לה מנחם
מכל אהביה בלדעה בנרו בה תי לה לאיבום:

בלתה יהודה מעני ומרכ עברה היא ישברה פגוים לא
מצאה מנוח בלדפיה השיגרה בין המצרים:

ברכיציון אכלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין
כהניה נאנחים בגולתיה נוגרת והיא מרלה:

היוצרה לראש איביה שלו מיהודה הוגרה על רב
פשעיה עולליה וזלכו שבי לפני צר: וצא מן

ברת ציון כל הדרה היו שריה פאילים לא מצאו
ברעה וילכו בלא כח לפני רודף: זכרה ירושלם

ימי עניה ומרוייה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם
בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שהקו

על משבתה: הטא חטאה ירושלם על פן לנידה
היתה כל מכבדיה הוילוה פירא עורונה גם הוא

נאנחה ותשב אחר: טמאתה בשוליה לא זכרה
אחריתה ותדר פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את

עניו כי הנדיל איב: ירו פנש צר על כל מחמדך
כי ראתה פגוים באו מקרשה אשר צויתה לא יביאו

בקהל לך: בל עמה נאנחים מבקשים להם נתנו
מהמודיהם כאכל להשוב נפש ראיה יהודה ותביט

כִּי הִיטִי זִלְזֵלָהּ לֹא אֶלְכֶם כֹּל עֲבַרְדֵּיךָ הַבְּטִי
 וְרָאוּ אִם־שִׂמְכָאוֹב כִּמְכָאוֹב יִשְׂרָעֵל לִי יִשְׂרָעֵל
 הַזֶּה יְהוָה בַּיּוֹם הַרְוֹן יִפּוּ מִמְרוֹם שְׁלַח־אֵשׁ
 בְּעַצְמֵךָ וַיִּרְדְּגָה פֶּרֶשׁ בְּשֵׁרֶת לְדִלִי הַשִּׁבְנִי יִהְיֶה
 נִתְּנִי שׁוֹמֵמָה כָּל־תְּיוֹם דָּוָה נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי
 בְּדָוִד וַיִּשְׁתַּרְנוּ עָלַי עַל־צֹאֲרֵי־כֶּשֶׁל כִּי־נִתְּנִי בְּדָוִד
 בִּיהִי לֹא־אוֹכֵל קוֹם סֵלֶה כָּל־אֲנִי־יָדָנִי בְּקִרְבִי
 קָרָא עָלַי מִעַד לִשְׁכַר בְּחֹרֵב נִתְּרַדְּ אֲדָנִי לְבַחֲוֹרֹת
 בְּתִי־יְהוּדָה עַל־אֱלֹהֵי־אֲנִי בְּכִי־עֵינַי עֲלֵי־יִרְדָּה
 מִיִּם כִּי־רָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מִשִּׁיב נַפְשִׁי הִיוּ בְּנֵי שׁוֹמְמִים
 כִּי־נָבַר יִשְׂרָאֵל פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ
 צוּה יְהוָה לַעֲקֹב כִּבְיָבִיב צִיּוֹן יְהוּדָה יְרוּשָׁלַם לְנִתְרָה
 בְּיָמֵיהֶם צִדִיק הוֹיָא יְהוָה כִּי־פִיחוּ מִרְוֵתֵי שְׁמֵעוּ
 נִבֵּא פֶל־הַעֲמִים וְרָאוּ מִכְּאֲבֵי בְּתוֹלַרְתִּי וּבְחֹרֵב־הַקְּלָבִי
 בְּשָׁבִי קָרָאתִי לְמַאֲדֵבִי הַמֵּה־רִמּוֹנִי כִּי־נִי וְחֲקִי
 בְּעֹר נֹעַו מִי־בִקְשׁוּ אֶכֶל לָמוּ וַיִּשִׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם
 דִּלְמָה יְהוּדָה כִּי־צָר לִי מַעֲוִי חֲמַלְמוֹרוּ וְנִתְּרַדְּ לִבִי בְּקִרְבִי
 כִּי־מָרוּ מְרִירָתִי מִדּוֹן שְׁכָל־הַרְבֵּב בְּבֵית־פְּגִיזוֹתִי
 שְׁמָעוּ כִּי־וַאֲנִתְּחֵד אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כִּי־אֵימִי שְׁמָעוּ
 דַּעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי־אֶתְּחַ עֲשִׂיתִּי הַבְּאֵרֶת יִים קָרָא־זֶה־יְהוָה
 בְּמִנִּי תִבְאֵ כֹל־דַּעְתָּם לְפָנָיִד וְעוֹלָל לָמוּ מִי־יִשְׂרָעֵל
 עוֹלָלֶת לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי כִי־רַבּוֹת אֲנִתְּחֵתִי וּלְפָנֵי דָוִד

איכה

ועיב באפו יאדנו את ברת ציון השליד
 משמים לדרך תפארת ישראל ולא זכר
 הדוס דנליו ביום אפיו: בלע אדני לא תמל ארת
 כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצתי ברת יהודה
 הניע לארץ חלל ממלכה ושריה: גרע בדריו א
 כל קרו ישראל השיב אחר ומינו מפני אוב ובער
 בעקב באש להכה אכלה סביב: דרד קשתו
 כאוב נצב מינו בצרו ויהרג כל מחמדי עון באדהל
 פת ציון שפך באש חמתו: היה אדני כאוב בלע
 ישראל בלע כל ארמנותיה שהת מבצרו וירב בברת
 יהודה תאניה ואניה: ויחמס בנן שכו שחרת מגדו
 שכה יהוה בציון מועד ושברת ונאץ בזעם אפיו
 מלך וכהן: ונה אדני מזבחו נאך מקדשו הסניל
 ביד אוב חומת ארמנותיה קול נתנו בבירת יהודה
 ביום מועד: חשב יהוה לתשחית חומרת בת ציון
 נטה קו לא השיב ידו מבלע ויגבל חל וחומת יהודו
 אמליו: טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
 מלכה ושריה בנוים אין תורה נסבי איה לא מצאו
 חזון מיהוה: ישבו לארץ ילמו זקני ברת ציון
 זעלו עפר על ראשם חגרו שקים חזיריו לארץ
 ראשן בתולת ירושלם: ברו בדמעות עיני חמרמרו
 מעי נשפך לארץ כברי על שבר ברת עמי בעטף
 עורל

עולל ויוגק ברחבות קרניה : לאמתם יאמרו איה
 דגנונו בהתעטפם בחלל ברחבות עיר נהשתפד
 נפשם אל חיק אמתם : מה אעודד מה אדמה
 לד הבת ירושלם מה אשוה לד ואנחמך בתולת
 בת ציון כי גדול פנים שברך מי ירפא לד : נביאיך
 חזו לד שני יותפל ולא גלו על עונך להשיב שבותך
 ויחזו לד משאות שוא ומדוחים : ספקו עליך בפנים
 כל עברי הרה שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם
 הזאת העיר שואמרו כל לית יפי משוש לכל הארץ :
 פצו עליך פיהם כל יביד שרקו ויחרקו שן אמרו
 בלענו אד זה היום שקיינהו מצאנו ראינו : עשה
 יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם
 הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרו צריך :
 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון חורירי כנחל
 דמעה זמם ולילה אל תתני פונת לד אל תרם בת
 עינד : קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי
 כמים לבד גכח פני אדני שאני אליו כפיד על נפש
 עולל יך העטופים ברעב בראש כל חוצות : ראית
 יהוה והביטת למי עוללת בה אם תאכלנה נשים
 פרים עוללי מפחים אם יהרג במקדש אדני פהן
 ונביאי : שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי
 ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפד מבחת לא
 חמלת :

תשעה באב

המלת: תקרב כיום מועד מגורי מסביב ולי
היה כיום אצד יהיה פליט ושירד אשר טפחתי
ורביתו איבי כלם:

אני הנבר האה עני בשבט עברתי: אותי נתב
ויקד השם ולא אור: אך נדוש יתפד
זה כל היום: בלה בשרי ועורי שפר עצמותי:

בנה עבי וקפ ראש ותלאה: בכחשפים חושבני
כמתו עולם: נדר בעדי ולא אצא הכפיד נחשתי:
נס כר אועק ואשוע שחם חפלתי: נדר דרכי בנות

נתובת עות: רב ארב הוא לי ארוב מספרים:
דרכי סורר ופושחני שמני שומם: נדר קשתו
ונציקני כמטרה לחץ: הביא בכליתי בני אשפתו:

חייתו שחק לכל עמו נגינתם פלי היום: חשביעני
במרוקים הרוני לענה: ויגרם בחצץ עני חכפישני
באפר: ותזנה משלום נפשו נשיתי טובה:

נאמר אבד נצחיות וחלתי מיהודה: זבר עני ומחודי
לענה וראש: זכור תזכור ותשוח עלו נפשי:

זאת אשיב אל לבי על בן אוהיל: הסתי יהודה פני
לא תמנו כיל לא כלו החמיו: החשים לבקרים רפה
אמינתך: הלקו יהיה אמרה נפשו על בן אוהיל

לוי: טוב יהיה לקו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל
ודומם לתשועת יהודה: טוב לנבר כרוש על
בנעוריו

בנעוריו : ישב בדר גידס כי נשל עליו : יתן
בעפר פיהו ואלו יש תקנה : יתן למכהו לחי שבוע
בהרפה : כי לא ינח לעולם אדני : פראס חונה
ורחם רב הסרו : כי לא ענה מרבו וינה בני איש :
לדבא תחת רגליו כלא יסירו ארץ : לחטות
משפט נבר נגד פני עליו : לעות אדם כריבו
אדני לא ראה : מיה אמר ותיה אדני לא צח
מפי עליו לא תצא הרעות וחשוב : מה דיתאונן
אדם חי נבר על חטאו : נחפשי דרכינו ונחקרה
ונשובה עד יהוה : נשא לבבנו אל כפים אל אל
בשמים : נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת :
סבתה באף ותרדפנו הרנת לא סמלת : סבתה בענן
לד מעבור תפלה : סתיומוס תשימונו בקרב
העפים : פצו עלינו פידם כל איבינו : בחר ופחת
הידיה לנו השאר והשבר : פלגי מים תרד
עיני על שבר בת עמי : עיני נגדרה ולא תדמת
מאין הפנות : עדי שקף ורא יהוה משמים :
עיני עוללה לנפשי מכל בגורת עירי : צוד צדוני
כצפור איבי חנם : צמתו כבוד חיי וידו אבן בני :
צפו מים על ראשי אמרתי נגדרתי : קראתי שמך
יהוה מבור תחתיות : קולי שמעת אל תעלם אוב
לרחתי לשועתי : קרבת ביום אקראך אמרת אל
מא א 41 י תירא :

תירא: רבת אדני ריבני נפשי נאלת חיי: ראיתה
 יהוה עותתי שפטה משפטיו: ראיתה כל נקמתם
 כל מחשבתם לי: שמעת הרפתם יהוה כל-
 מחשבתם עלי: שפתי קמי ונהניננס עלי כל היום:
 שבתם וקמתם הביטה אני מננינתם: תשוב להם
 נמול יהוה במעשה ידיהם: תתן להם מגנת לב
 תאלתך להם: תדרוך באף ותשמידם מתחת

שמי יהוה:

איכה

ועם זרח ישנא הבתם השוב תשתפכנה
 אבני קדש בראש כל חוצות: בני ציון
 היקרים המסלאים במו איכה נחשבו לנבלה הרש
 מעטה ידי יוצר: גם תנין חלצו שד הנקו נהרדין
 בת עמי לאביר פיענים במדבר: דבק לשון יונק
 אר חכו בצמא עוללים שאלו להם פרש גון להם:
 האכלים למעדרנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע
 חבקו אשפות: ויגדל עון בת עמי מחט ארת
 סדם ההמוכה כמו רנע ולא חלו בה ידים: זכו
 נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספור
 גורתם: חשד משחר ת ארם לא נברו בחוצות
 צד עורם על עצמם יבש היה בעין: טובים היו
 חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו סדקרים מתנובת
 שדי: ידיגשים רחמניות בשרו ילחיהו היא לברות

למו בשבר בת עמו: כלל יהוה את חמתו שפך
הרוח מפני צרת אש בציון ותכל יסודותיה:
לא הלאמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא
צרו ויב בשערי ירושלים: מחטאיה
נביאיה עונת כהנית השפכים בקרבה דם צדיקים:
נעו עזרים בחוצות נגזלו בדם בלא יוכלו יענו
בלב שיהם: סורו ממא קראו למו סורו סורו אל
תנעו כי נצוים נעו אמרו בנזים לא יוסיפו לנו: פני
יהוה חלקם לא יוסיף לה ביטם פני כהנים לא
נשארו קנים לא חננו: עודינה תכלינה עינינו אל
עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע: ברו
צערינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלא ימינו בר
בא קצנו: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על
הדרים רלקנו במדבר אדבו לנו: רוח אפינו משוח
יהוה נלכד בשחיתותם אשך אמרנו בצלו נהיה
בנזים: שינו ושמהי בת ארום ושבתו בארץ
עוז נס עליה תעבר בוס תשפרי ותתעקרי: תס
עונד ברת ציון לא יוקף לה גלולה פקר עונד ברת
ארום גלה על חטאתיה: זכר יהוה מה תיה לנו הכיטה
ודאה את חרפתנו: נחלתנו גהפכה לזרים בתינו
לנכרים: יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנור:
מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר ימא: על צוארנו
מכ ב יו נדרפנו

תשעה באב

נרדפנו יגענו לא חונח לנו: מצרים נתנו יד אשור
 לשבץ לחם: אבותינו חטאו אינם ואנחנו עונותיהם
 סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בנפשנו
 נכיא לחפנו מפני חרב המדבר: עורנו כרתור
 נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלת
 בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ בשלו: זקנים
 משער שכחו בחורים מנגינתם: שבת משוש לבנו
 נהפך לאבל מחולנו: נפלה עמרת ראשנו אויבינו
 לנופי הטאנו: עלוזה היה דוה לבנו על אלה חשכו
 עינונו: על הרציון ששמש שועלים הלכדו:
 אתח יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למרה
 לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים: השיבנו יהוה
 אליך ונשבה חרשימינו בקדם: ביאס מלכס
 מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

סמיכנו

בליל

זה יבכיו וילולו בני ליל חרב ביתי ונשרפו
 ארמוני וכל בית ישראל יהנו בינוני יבכו
 השרפה אשר שרפני: וכל בית בליל זה ארעו
 לי חמשה דברים קשים: ננור על אבות והיו
 נענשים: לבלתי יכנסו לתוך ארץ קדושים: ונחרב
 הבית: ונסחרו חרשים: ראשון גם שני ישנים עם
 חרשים: ונסלכדה ביתר: והיתה לפח מוקשים:
 בליל

בליל זה כפי היתח סבה מאת יי' וכנו בליל זה תלמי
 סר ענה נבדלת ומבית אביה כהיום נחדלת
 ועורכת בכות וקנים מיללת כי נשרף ביתה בלבה
 אוכלת ויצאה נחלת ואש מאת יי' וכנו בליל זה
 הנלגי ואת ביתי החריב בתשעה לחודש בשעת
 המעריב אני על משמרת משמרת החורב ונכנס
 האוב ואת זבחיו הקריב ובא אל מקדשי ולא

צוה יי'

יכנס קיכס

אז

כי יבראש מן השמים לירושלם עני
 עיני יורדה מים: ליהמלס טירת קדש אוד
 נשמה יושב בשמים עד מה בת קלך אמה הקרשה
 היא בעינים: ליהמלס ירח אב בו שמש קדר אחרן
 זכהו בו נעדר ונס עיר החרר בו חרבה פעם ושמים:
 ליהמלס מרה הלילה הזה ארים ויהי לבכי ליל
 שמורים ואתי החרים אל מוציאם ממצותים:

ליהמלס יבקע אורניה כשחר על רשעים צור אפו יחר
 ובעמו יבחר הבוחר בירושלם: וכעמו קיכס

זכור

יי' ליהודה ואפרים אשר שפד דמים במים
 סביבות ירושלם: סכונות זכור יי' למשיח
 הנקרא אשר עשו את גופו ככברה ולא נותר חץ
 אשר בו לאורה לכן עליו אבכה בנפש מרה לשבר
 חרפו כל ידים: סכונות זכור יי' לשמונים ילף
 אצילים

תשעה באב

אֲצִילִים אֲשֶׁר בָּרַחוּ וְהִלְכוּ לִישְׁמַעֲאֵלִים וְעַתָּה רְאוּ
תִקְעוּ שֵׁם אֱהֱלִים עִם מֵאֲכָר וּנְפוּחִים הַנְּבִלִים וּבְצַמָּא
הַשְּׁקוּם מִבְּלֵי מַיִם: סְכִיכוּק זְכוּר יְיָ לְאֲבוֹת וּפְרָחִים
אֲשֶׁר הִרְגוּ בְשַׁע שַׁר מַטְחִים בְּדָם כִּהְיוּ חֲמוּקֵיב חֲזִבְהִים
וְגַם צָדִים בְּצַפּוּרִים אֶל פְּחִים לְשִׁבְרָה תִּצְלַח אֲנִינִים:

סְכִיכוּק זְכוּר יְיָ לְאֵל מִנְהָ הַצְּנוּעָה אֲשֶׁר הִרְגוּ אֶת
בְּנֵיהֶ שְׁבַעָה בְּנֵי עוֹלָה מַלְכוּת יְיָ חֲדָשְׁתָּה וְהִיא עֲצֻמָּה
נְפִלָח וְגַם שְׁקָעָה וְעַל אֱלֹהֵי יְהוּמָ בְּדַ מַעֲמִים: סְכִיכוּק

זְכוּר יְיָ לְעֶשְׂרָה הַיְשִׁישִׁים אֲשֶׁר נִפְלוּ בִּידֵי אֲדוֹנָיִם
קָשִׁים לְחָרֵב וְלִלְהַבֵּת אֲיִשִׁים וְהַפְּשִׁימוּם כְּאִילִים
וְתִישִׁים עַל קְרוּשָׁתָ שׁוֹכֵן שְׁמַיִם: קִינָס

אֵלֵיכֶם

עֲדָה קְרוּשָׁה אֲשָׁאֵל מִכֶּם שְׁאֵלוֹת מֵהָ
נִשְׁתַּנְּנָה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת: ט
מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח אוֹכְלִים מִצּוֹרֵת וּמְרוֹרִים עֲתָה
הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁבַעְנוּ כִּזוּ וּמְרוֹרִים עַל הִרְגַּת הַכֹּשֶׁרִים
וְעַל זְרַע יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן בְּבִכֵי תַמְרוֹרִים אֲשָׁא קוּלִי
בְּחֹלוֹת: ט
מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח שׁוֹלְחֵן עֲרוּךְ בְּשִׁמְחָה
עֲתָה בְּעוֹנֹתֵינוּ בְּלִיל זֶה קוּל אֲנַחְהוּ: אֲהַח בִּילָא
מִצִּינוּ לְכַפְרָנוּ לִינוּ מִנוּחָה אוֹיֵבֵי בִּי אֲהַח צָרָה עַל כֵּן
אֲשַׁכַּח מִחֹלוֹת: ט
מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח שׁוֹמְרִים כּוֹסוֹת
בְּבִרְכָה עֲתָה אֲנַחְנוּ בְּלִיל זֶה נִקְרָא מְנַלֵּת אֵיכָרָה
אוֹיְבָה בְּגִלוֹתֵי שְׁבַתֵינוּ וּבְאֵתֵי אֲרִיז מְבוֹכָה לִכְן אֲנִי עַל

ככה יאמר קול יללות: ^{עס} מדוע בליל פסח קודין
 תמיד הנדה עתה נאמר בליל זה כבי תמרור וקפדה:
 אויה כי גרתי משדובא עת פקודה אוי על קרית המורה:
 ועל בתי תפלות: ^{עס} מדוע בליל פסח נגמור תמיד
 ההלל עתה יאמרונו בליל זה נהי מספר וילל כי
 בעונותינו עתה לא נזכר להתפלל כי בירת מקדש
 מתהלל ונס הרנו בתולדות: ^{עס} מדוע בליל פסח
 אומרים שפוד בזמרה עתה בליל זה שתינו לען רוש
 ומרה אויכי שמחה נעדרה דרכי ציון אבלות: ^{עס}
 התנחמו בגלות בני ישראל שבבים בציון ארוממכם
 משפלות אפיו עבדת ציון אכנה נוח אפריון אז
 תשמחו בגילות: אבנה

ואם כל כפ' עמך כמיראס את סני

ברכס עלונוי האס ואינו עמך על הסעמים וכמונאי פעמס באס
 יכרך כפ' סג וכרכת סמ כדיל כין קש למול לכר:

קינה

אז בהטאינו הרב מקדש: ובעונותינו נשרף
 היכל בעיר שחוברה לה קשרו מספר
 וצבא השמים נשאן קינה: נס בכנו במרום שבטי
 יעקב ואף מזלות וזלו דמעה דגלי ישורון חפורא שם
 כימה וכסיל קדרו פניהם: העתירו אבות ואל בלא
 שומע יצעקו בניס ולא ענם אב וקול התורה צועק
 במרה

תשעה באב

בְּמֶרֶה וְרוּעָה נֶאֱמַן לֹא הָטָה אֲזוּן: זָרַע מִדַּשׁ חֲנֻנוּ
עֲקוּם וַצְבֵּא הַשָּׁמַיִם שָׁק הוֹשֵׁת כְּסוּתָם חֲשַׁד הַשָּׁמַשׁ
וַיִּרַח גְּדָר וְכוּכְבֵּים אֶסְפוּ נִנְהָם: מָלַח רֵאשׁוֹן צוּעַק
כְּמַר נֶפֶשׁ עַל כִּי כָבְשׁוּ לַטֶּבַח הוֹבִילוּ יַלְלָה הַשָּׁמַיִם
שׁוֹר בְּמֵרוּמַיִם עַל כִּי בְּכֹד שׁוֹר שָׁחוּ קַרְנָיו: כּוּכַב
תְּאוּמִים תִּלְהַ מְכַעַם כִּי דַם אֲחִים נִשְׁפָּד בְּמַיִם לְאַרְצוֹ
וַיִּקַּשׁ לְנִפּוֹל סָרְטוֹן כִּי הִתְעַלְּפָנוּ צַחֲדֵי צִמָּא כְרוּם
נִרְעַשׁ מְקוֹל אֲרִיָּה בִּי שֶׁאֲנַחְנוּ עַל־רֵיהַ לְמֵרוֹם נִהְרָנוּ
בְּרַתּוּלוֹת נִם בַּחֲוָיִם עַל כֵּן בְּתוֹלָה קָדְרוּ פָּנֵיהֶי
סִבְבַּמְאֲזָנִים וּבְקַשׁ תְּחִנָּה כִּי נִכְרַע לָנוּ כַּף מוֹת מֵהַיִּים
עַקְרָב לִבְשׁ פֶּחַד וְרַעְדָה כִּי בַעַקְרָבִים יִסְרוּנוּ צִיּוֹנוּ
פָּנֵי הַקֶּשֶׁת נִהַפְּכוּ לְאַחֹר כִּי צוּר דָּרַדְרָה קִשְׁתּוֹ כְּאֵיב
צָרַח דְּלִי כִי צַפּוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁנוּ וּמְדִלִי מֵלֹא חֲכֵנוּ יִבְשׁ:
קוֹל גְּדִי נִשְׁמַע בִּילְלָה בִּי אֶפְסֵק קֶרְכֵן כִּי נִדְיִנְגָה
וְשַׁעִיר חֲמָאֵת רָנוּ וּפְהַר מְזִלְדָנִים בִּי כְּרָנִים נֶאֱחָזְנוּ
בְּמַצִּידָה רַעָה: שְׂדֵי שׁוֹר עַל בּוֹנֵנוּ תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ
הַכְּבוֹשׁ עוֹנֹתֵינוּ תִּבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ יִרְאוּ עֵינֵינוּ
וַיִּשְׂכַּח לִבֵּנוּ עַד אֵנָה בְּכִידָה בְּצִיּוֹן כִּסְפָד בִּירוּשָׁלַם
תִּשׁוּב תִּרְחַם צִיּוֹן תִּבְנֶה הוֹמֹר יְרוּשָׁלַם: נַחְמָה
עוֹרָה נֹא יִמְיָד רַמָּח: וְלִזְעוּמָה קָרָא נֹחֲמָה
וַיֵּאמֶר לְדָלָה עֵגוּמָה עֵנִיה סוּעָרָה נֹחֲמָה:
עוֹרָה נֹא חֲשׂוּף זְהוּעָה וְנִלְחַח נֹא קֶץ יִשְׁעָה וַיֵּאמֶר לְשָׁה
נֹא לְמָה:

נאִלְמָהוּ עֵינֵיהּ עֹרְהָ נְאִימִינְךָ עֲלוּן וּבְנֵה בְרִחִים
עִיר צִיּוֹן וְיֹאמְרֵם לְעַם דָּל וְאֶבְיוֹן כִּי נָחַם יְיָ צִיּוֹן וְעֹרְהָ
נְאִימִינְךָ הָאֵל וּפְרָה בְרַחֲמִים יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרֵם לְדָל
הַשְׂוֹאֵל וְכֹא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וְאוֹמֵר וְאַתָּה קְדוֹשׁ וְגוֹמֵר
וְאוֹמֵר

יְהִי

וְיִתְקַדְּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא דְהוּא עֲרִיד
לְחִרְתָּא עֲלֵמָא וְלֵאחֲתָא מִיתָא
וְלִשְׁכַּלְלָא הֵיכְלָא וְלִמְפָרְקֵי חַיִּיא וְלִמְבַנְיָא קִרְתָּא
דִּירוּשָׁלַם וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחֵנָא דְאֵלֵי לֵא מִדְּעֵי
וְלֵא תְבֵנָא פּוֹלְחֵנָא יְקִירָא דְשְׁמִיָּה לְחִרְדִּיהּ וְזִינִית
וְיִקְרִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל פּוֹרְתֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבְזֹמֶן קָרִיב וְאַפְרֹחֵי אֱמֹן יְהִי שְׁמִיָּה דְבֵנָא
מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלַמֵּי יִרְבִּיד וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַרְרֵן וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
שְׁמִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְרִידָא הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא
שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאֲמִירָא פְּעֵל מָא
וְאֲמֵרוּ אֱמֹן הִתְכַּלִּי הִרְבָּא וְכַפְנָא וּמִזְתָּנָא וּמְרַעֵן
בִּישְׁקֵן יַעֲרֵי מְנַנָּא וּמְנַבְּן וּמְעַל עַמִּיהּ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַר
אֱמֹן יְהִי שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּה חַיִּים וְשַׁבְעֵן
וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנְאוּלָה וְסִלְחָה
וְכַפְרָה וְרִיחֵן וְחַצְלָה לְנוּ וְלְכֹל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַר
אֱמֹן עוֹשֵׂה שְׁלוֹם

אין מאלת שלום למכרו ולקדומו פשיכון להם כמעט רפס וכבוד ראש .

תיקון לשחרית

בשמחות וטובים שלא לשנוס תסלין ולא תלית אלא סליס קטן כלא
ברכס ואומרים הזמירות ובלעד שלא יאמר ברכת סעסס לוי כל זרכו
ובעקום ספורס אוערס סירת סאזינו :

האזינו השמים וארצה ותשמע הארץ אמריפיו

יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתיו

וכרכיבים עלי עשב :	כשעירים עלי דשא
תבו נדל לאל הינו :	כי שם יי אקרא
כי כל דרכיו משפט	הצור תמים פעלו
צדיק וישר הוא :	אל אמונה ואין עול
דור עקש ופתלתל :	שחת לו לא בניו מומם
עם נבל ולא חכם	הלוי תגמלו זאת
הוא עשד ויבנגד :	הלוא הוא אביד קנד
בינו שגזות דור נרוד	זכר ימות עולם
זקניד ויאמרו לד :	שאל אביד ויגד
בהפרידו בני אדם	בהנהל עליון גוים
למספר בני ישראל :	יצב גבלות עמים
יעקב חבל גחלתו :	כי חלק יי עמו
ובתהויל ל ישימן	ימצאו בארץ מדבר
יצרנהו באישון עינו :	יסוכבנהו יבוננהו

כנשר

בְּשֹׁר יַעִיר קִנּוּ

יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחָחוּ

וַיִּבְדֹּד יִנְחָנוּ

יִרְכַּבְהוּ עַל בְּמוֹתַי אֶרֶץ

וַיִּנְקְחוּ דָבָשׁ מִסְּלַעַ

חֲמַת בָּקָר וַחֲלָב צֹאן

וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וְעֵתוּדִים

וְדָם עֵינֵב תִּשְׁתֶּה חֲמֵר:

שְׂמֹנֶת עֵבֶית כְּשֵׁית

וַיִּבְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתוּ:

בְּתוֹעֵבוֹת יִכְעִיסָהּ:

אֱלֹהִים לֹא יִרְעוּם

לֹא שַׁעֲרוּם אֲבוֹתֵיכֶם:

וְתִשְׂפַח אֵל מְהוֹלֵל:

מִכַּעַס בְּנָיו וּבְנֹתָיו:

אֶרְאֶה מֶה אַחֲרֵיתֶם

בְּנִים לֹא אֵמֶן בָּם:

כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהִם:

בְּנֵי גִבּוֹר אֲכַעֲסוּ:

וְתִיקַד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית

וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הַרִים:

חֲצִי אֲכַלְהָ בָּם:

עַל נוֹלְיוֹ יִרְחֹף

יִשְׁאַחוּ עַל אֲבָרְתוֹ:

וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְרִ:

וַיֹּאכַל תְּנוּבוֹת שְׂדֵי:

וְשָׁכַן מִחֵל מִישׁ צוֹר:

עִם חֲלָב בָּרִים

עִם חֲלָב בְּלִיּוֹת חֲמֵה

וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט

וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ

יִקְנִיאוּהוּ בְּזָרִים

וַיִּזְכְּחוּ לַשְּׂדִים לֹא אֱלֹהִה

חֲדָשִׁים מִקְרֹב בָּאוּ

צוֹר יִלְדֵד תִּשִׁי

וַיִּרְא יְיָ וַיִּוְנָאֵץ

וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה פְּנֵי מִיָּהֶם

כִּי רוּר תַּחֲפֹכֶת הַמָּה

חֵם קָנְאוּנִי בְּלֹא אֵל

וְאֲנִי אֲקִנְיָאִם בְּלֹא עֵם

כִּי אֲשֶׁר קִדְחָה בְּאִפִּי

וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה

אֲסַפָּה עֲלֵימוֹ רְעוֹת

מִזִּירְעֵב וְלִחְפִּירֵשֶׁף

מב ב 40 * וקטב

תשעה באב

וישן בהמות אשלה בם
 מחוץ תשכל חרב
 גם בחור גם בתולת
 אמדתי אפאיהם
 לולי בעס אויב אגור
 פן יאמרנו ירנו רמה
 כינוי אבד עצות המת
 לו תבמו ישכילו זאת
 איכה ורחף אחר אלה
 אם לא גוי צודם מכרם
 כי רא כצורנו צורם
 כי מגפן סדם נפנם
 ענבמו ענבי רוש
 חמת תניגם יינם
 חלוא הוא במס עמרי
 לי נקסו שלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ידין ייעמו
 כי יראה כי אלת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר חלב זבחימו יאכלו
 יקומו ויעורכם

וקטב מרורי
 עם חפח זחלו עפר
 ומחרדים אימה
 יזקק עם איש שיבה
 אשפיתתה מאנוש זכרם
 פן יבזרו צרימו
 ולא יפעל כל זאת
 ואין בהם תבונה
 ובינו לאחריהם
 ושנים וניסוך רבבה
 ויחפנירם
 ואיבינו פלילים
 ומשדמת עמדה
 אשכלות מדרת
 וראש פתנים אכר
 תתום באצרתו
 לעת תמוט הנלם
 והשערתו רמו
 ועל עבריו יתנחם
 ואפס עצור ועוב
 צור חסיו בו
 ושתו יונסיכם

תשעה באב

קסח

דאו עתה כי אני אני הוא	יחי עליכם סתרה
אני אמית ואחיה	ואין אלהים עמדי
ואין מירי מציל	מחצתי ואני ארפא
ואמרת חי אנכי לעולם	כי אשא אל שמים ידי
ותאחו במשפט ידי	אם שנותי ברק חרבי
ולמשנאי אשלים	אשוב נקם לצרי
וחרבי תאכל בשר	אשביר חצי מדם
מראש פרעות אויבי	מדם חלל וטמיה
כידם עבדיו וקום	הרנינו גוים עמו
וכפר אדמתו עמו	ונקם ושוב לצרי

ועתה כללים זקונין קריאת טעם עם כרכותים ולומרים עכנו נתימם
 תפלים וכלים נכור לומר קודם כרכת רפאנו ואמר מזית תתפלס
 לזערים זרח ואין כלים נכור לומר כרכת כתיבים

וארץ

שפל רומי ונקלה כבודו דעפר שחדה
 נפשי וקצרה ידי מדי זכרי וגוני הזמים נגלי
 נפשי וקודחים שבבי וקנדי דחל ער יחשף צילי ונצר
 צעדי ואתה יי מנן בעדוי בעדי רבדה שר צבא
 ומלחמה קדש יפעת הזרי חלל כמת והדש חלא ביום
 זה אקרא צום ועצרה אקדש בחדש החמישי בתשעה
 לחדש בחדש החמישי אנו והבלו מרתחי מעוני
 בתשעה לחדש אפלו וכהו עניי במול ארנה ארי נחם
 זצללו

תשעה באב

וצללו אָנֹכִי יוֹם וַיִּקְרָא אֲרִיָּה עַל מִצְפֵּתַי יְיָ אֵל תִּקְצֹף
עַד מְאֹד לְהַכְנִיעַי וְאֵל לַעֲד תִּזְכֹּר עוֹן לְהַרְשִׁיעַי
אֲזוּן נָא מִזְבוֹלֶךָ לְקוֹל שׁוֹעֵי מִיַּיִן וְקָרָוּ יִשְׁעוּי

יִרְדְּתִי

לְתַחֲתוּיֹת וְזָבַד נִצְחִי סֶרֶה צְפִירַת
תַּפְאֲרָתִי וְצִיצַת מִצְחִי פָקוּ מוֹרֵי פְלִילִיָּה
וְעַבְטוּ אֲרָחִי בְּחֵלְתֵי נֶאֱסָם סִלְעֵי וְנֶאֱסַף בְּחֶטְאֵי יִרְחִי
חֲקִי וְזִמְרוֹת קְנִיּוֹת חֲסִירוֹתֵי מִנְכְּחִי וְלִכְל פִּהוּן חֵי רוּחִי
רוּחִי חוֹבְלֵרִי מִי נִעְכּוּ בְּרוֹב כְּחָשִׁי זֶלְעַפְרָה אֲהַתְּנִי
זָנַל בְּרַתִּי בְּמוֹקְשֵׁי נְהִי וּמִסְפָּד אֶעֱוֹד וְקִינִים תִּהְיֶה
נַפְשֵׁי מְרֵי שְׁנָה בְּשָׁנָה בְּחֵדֶשׁ הַחֲמִישִׁי

בְּחֹזֶק

הַחֲמִישִׁי נוֹמַק אֲזוּר כְּחֵי לְהִמְאִיכוּ
בְּתַשְׁעָה לַחֲדָשׁ נוֹכְרַתִּי כְּנֹדָן עַת
חֲדָרִיכוּ בְּמֹזַל אֲרִיָּה נוֹגֵד עֲמִי סְחֹב וְחֲשִׁלִּיכוּ יוֹם
עַלֶּה אֲרִיָּה מִסְבְּכוּ מִסְבְּכוּ עֲלֶיהָ וְהִשְׁקִינִי כּוֹס תַּעֲלֵ
אֲכַלְנִי הַמִּמְנִי וְאוֹתִי בְּמִסְגֵּד נַעֲלֵ נֵא הַתִּיהָ רְדוּמֵנוּ
בְּכּוֹס תַּעֲלֵ מִמִּית וּמִתִּיהָ מוֹרִיד שְׂאוֹל וְעֵלִי קִינֵה
וְחוֹנֵר עֲשׂוּ וְתִשְׁכּוּן עֲלֵי עֲנָנָה וְכָל מְאוּרֵי **דוֹק**
אוֹר קָדְרוּ וְחִטָּה וְלִבְנָה יוֹם רַבְתִּי בְּנֹגִים
הִיָּתָה כְּאַלְמָנָה וְדוּכָאוּ לְאַרְצָ וְאוּמְלָלוּ אֲנָשִׁי
הַאֲמוּנָה לִבְנֵי אֲקוּנָן בְּמֵרָה כְּבָל שְׁנָה וְשְׁנָה
מִלְּאֲתִי מִשְׁפֵּט אֵיכָה הִיָּתָה לְיוֹנָה יִפְהֵנוּף מְשׁוֹשׁ
כָּל הָאָרֶץ עִם קְרִית חֲנָה הִיָּתָה לְשִׁמְהָ וְלִשְׂאִיָּה
וְלִמְשָׁל

וּלְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָהּ : כִּלְעֵמָה נְאֻנְחִים לֹא מִצְאוֹ חֲנִינָה :
דְּחָמוּ בְּבוֹרֵיהַ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה : יָכִין וּבֹעֵז נִעְקְרוּ
מִנּוֹרָה אֲרוֹנָהּ : רַמְסוֹזִים וְשִׁנְיָנוּ בְּמִקּוֹם

השכינה קינה

שְׂכִינָה צוֹעֲקַת פְּהַרֵּעַ שׁוּבוּ בָּנִים הִדְלוּ חֲרָעֵי:

כִּי קִצַּר הַמַּצֵּעַ מִהַשְׁתַּרְעֵי יְהוּדִים

כְּהַפְּנִיסֵם צֶלֶם בְּמַעֲוֵנֵי יִצְחָק שְׂכִינָה מֵהִיבֵל לִפְנֵי:

וְנֹאמָה אֵלֶיךָ וְאִשׁוּבָה לְמִכּוֹנֵי עַד אֲשֶׁר יִשְׁמְנוּ

וּבִקְשׁוּ פָּנָי וּמֵהִיבֵל עֲלֵיךָ וְעַל הַכְּרוּב שְׂבֵרָה

וְרֵאתָה מִשְׁתַּחֲוִים לְכֹל מִזֶּל וְצָבָא וְנֹאמָה אֵלֶיךָ אֵל

מְקוֹמֵי וְאִשׁוּבָה עַד אֲשֶׁר יֵאמְרוּ לָכֵן וְנִשׁוּבָה : עַד

סָרָה מִן הַכְּרוּב אֶל הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי וְרֵאתָה פְּנֵיהֶם

לְשַׁעַר הַקַּדְמוֹנִי וְנֹאמָה בְּמִדְבַר מִי יִתְּנֵנִי עַד בְּצַר

לְהֵם וְיִשְׁחַרוּנֵנִי : עַד פְּנֵתָה מִן הַכְּרוּב אֵל מַפְתַּן

דוֹכְנֵי וְרֵאתָה אַחֲזוּרֵיהֶם אֶל חֵיבֵל יי וְנֹאמָה אֵלֶיךָ

וְאִעֲזֹבָה לְהַמוֹנֵי עַד אֲשֶׁר יִשׁוּטְמוּ לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר יי :

עַד הִלְכָה מִמַּפְתַּן לְחֶצֶר הָעֲזָרָה וְרֵאתֶם שׁוֹלְחִים

אֶל אַפֵּס הַזְּמוּרָה וְנֹאמָה אֶת פְּנֵי מֵהֶם אִסְתִּירָה עַד

אֲשֶׁר יֵאמְרוּ לְמָה תִּישָׁן עֲוֹנָה : עַד עֲלֵתָה מִהָעֲזָרָה

אֶל הַנֵּגַב בְּחַרוּגִים וְרֵאתָה אוֹתָם עוֹשִׂים כּוֹנִים עֲזָרָה

מִקּוֹם קִדְשׁ וְנֹאמָה בְּשׁוֹנִים טוֹב שְׂבֵרָתָעַל פְּנֵי נַגַּב

מאשת מדנים טוב

קינה

בת

ציון שמעתי ממדברת אמריה אהה כי כוס
 שתיתי ומציתי שמריה אלי עדינה לשכינה
 אשר השכו מאורייה כבתולה הנזרת שקעל בעל
 נעורייה: יליל יער לבנון ארויך אש אכלה ושעה
 ציון יספור כי אל עשה כלרה ותתפולש העורה כי
 שבתה העולה ותל שבה תקוני: כי אפסו סנהדריה
 אלי לשבת בידה תבכרה אוי על זרע אהרן
 ובית קרבש הקבשים אוי על נניזרת ארון ותפרוכת
 תזעקאין למקומי יתרון כי ראתה אכזרים גלו את
 סתריה: אלי והמתה מקוננת איה קטורת
 סמים ולב אהרן יקרע על אורים ותומים ומזבח
 יתרגז על עולות ושלמים מדוע לא בעתה יבינו
 סודריה: אלי יליל כנור לוויים מי יעיר ננינותי
 ותענה מנורה טרידה מייעלה נרוהי ודאדל
 מתאונן אין מקים יריעותי והתורה תהרעם כידלו
 שחריה: אלי חול יחול השולחן אי עורכי מערכה
 ובהנה כן תהנה איכה שבתה מלאכה ובת עמי על
 כל זאת דמעתי נתכה כי לפני צריה הלכו שבי שרית:
 אלי זה כמה מיחלת יוסר צון ממך צור קשורה בצפור
 ביד זר ואפס עזוב ועצור קום בטרים יתמו עלילות פרס
 בצור ופקוד בנה נטשתה ופרצת גרדיה: ופקוד אופן:

דמנו

ספד דתת זמנו
 געבט נישטא גי
 זשייג 9 זען

תשעה באב

קענ

וְחַמַּת יַל שְׂכָנָה : עַל כַּעֲנָנָה
 נְלִיָּים רַמּוֹ : וְכַוּמָה קַמּוֹ
 כַּיּוֹם שְׁמַפּוֹ : עַל רַאשֵׁי צַפּוֹ
 דַּבְּרַן מִשְׁמַיִם : וְצוֹר יוֹב מַיִם
 לַעֲנָה וְתַמְרוּרִים : וַיִּמַּס הַמְּרִים
 דַּחֲבִים וְהַעֲרַב : סְבִיבוֹת הַר חוֹרֵב
 קָנָא אֶל אֲבֵל : עַל נְהִירוֹת בְּבֵל
 וּמְרַאָה כְּבוֹד יְיָ כַּאֲשֶׁר אֹכְלֵת לְפָנָי
 וְחָרַב לְטוֹשָׁה : לְטַבַּח נְטוֹשָׁה
 זָבַח וּמִנְחָה : וְשִׁמְן הַמִּשְׁחָה
 סְגוּלָה לְקוּחָה : כְּצֶאֱזַן לְטַבַּחָה
 הַגִּים וְשִׁבְתוֹת : וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת
 תַּעֲנִית וְאֲבֵל : וְדַרוֹף חֶהֱבֵל
 טוֹבוֹ אוֹתָלִים : לְאַרְבַּע הַדְּגָלִים
 אֶהְלִי וְשִׁמְעָא לִים וּמַחֲנוֹת עֲרָלִים
 יוֹבֵל וְשִׁמְטָה : וְאַרְצָ שׁוֹקֵטָה
 מְכוֹר לְצִמּוֹתוֹת : וְכִרוֹת לְפְרִיתוֹת
 כְּמוֹרֵת וְאַרוֹן : וְאַבְנֵי זָכְרוֹן
 וְאַבְנֵי הַקֶּלַע : וְכָלֵי הַבֶּלַע
 לַיּוֹם וְכַהֲגִים : בְּשִׁבְעִים זְקָנִים
 נוֹגְשִׁים וּמוֹנִים : וּמוֹכְרִים וְקוֹנִים
 פִּשְׁתָּה יִרְעֵנִי : אֶהְרֹן יִגְחֵנִי

ונכוכד

תשעה באב

ונבוכר נצר וארריאנוס קיסר
 נערוד מלחמה ווי שמח
 רחק ממנו והנה אינו
 סתרי פרוכת וסדרי מערכת
 לחמה נתכת עלי סוככת
 עורות וזבחים ואשי נחוחים
 בחרב מדוקרים בני ציון תיקרים
 פארי מנבעות לכבוד נקבעות
 שריקות ותרועות לקלון ויועעות
 וציצת הזחב והמשל ורהב
 אפס העזר והושלד הנזר
 קרושה ונבואה ושכינה נוראת
 מנואלה ומוראה ורוח הטומאה
 רנה וישועה וחצוצרות תרועה
 וזעקת עולל עם נאקת חלל
 שולחן ומנורה וכליל וקטורה
 ואליל ותועבה ופסל ומצבה
 תורה ותעודה וסדר העבודה
 והסרון התלמיד וביטול התמיד
 אל אל הוי הצבאות יראנו נפלאות
 וישיב שכנתו אל ציון ועבודתו אל הוד ירושלם:

קינה

יום

אָכְפִי הַכֶּבֶד־תִּי וַיִּכְפְּרוּ עֹנֵי. בְּשִׁלְחֵי־דָם
 נָבִיא בַחֲצַר מִקְדָּשׁ יי דְּמוּ בָּיִם נִגְרָשׁ עַד
 בּוֹא הַקָּב מוֹנִי וְלֹא כִפְתָהּוּ יַדְמָה עַד בּוֹא הַרֵב
 לְהַמוֹנִי וְלֹא שָׁקַט עַד־י הוֹקֵם וְעַד הַפְּלִיא פְּלִילִיָּה
 וְיָרַב כֶּבֶת יוֹדָה תִּאֲנֶנְהָ וְאֲנִיָּה אֲזִיָּה לִיאֹוִיָּה הִיָּה
 הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עַד בּוֹא רֵב טַבְּחִים וְבֹא אֶל מִקְדָּשׁ יי
 וְרָאָה דְּמִיִּם רוֹתְחִים וַיִּשְׁאַל בְּעֵבֹר זֹאת לִכְתָּנִים
 הַזּוֹכְחִים וַיַּעֲנוּהוּ אֵינָהּ כִּי אִם דָּם הַזְּבָחִים נִמָּס הוּא זָכָה
 לְחִקּוֹר מַה זֶה וְעַל מַה זֶה וְעַל מַה הִיָּה וְאוֹמֵר לְנַפְשִׁי
 זֹאת הִטָּאתָ וְזֶה פְּרִיָּה וַיִּרְבּ וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁקַט
 וַעֲזָרוּ בָּיִם נִגְרָשׁ וַיִּבּוֹקֵשׁ הַדְּבַר וַיִּמְצָא מִפְּרִשׁ כִּי
 דָם אִישׁ הָאֱלֹהִים עַל לֹא חֶמֶס שׁוֹרֵשׁ וַיֹּאמֶר נְבוּזַרְאֲדָן
 נִסְדְּמוּ הַנְּחָה נִדְרָשׁ אֱלֹהִים לֹא יִתְאַפֵּק וְעַל כִּזְאוֹת
 לֹא יִחְרָשׁ אִסְפוּ לִי הַכְּתָנִים וְהוֹצִיאוּם מִבֵּית יָהּ
 וְלֹא אֲשָׁקוּט עַד־י שָׁקוּט דָּם הַנְּבִיא זְכָרִיָּה וַיִּרְבּ
 דְּקַר יִשְׁיִשִׁים לַמָּאוֹת וּבַחֲזוֹרִים לְדַבּוֹאוֹת וַיּוֹרֵד לְטַבַּח
 כְּהֵנִי צְבָאוֹת וְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַב וְעֵינַי יִזְכָּרוֹת
 דְּרֹאוֹת וְאִין שָׁקַט לְדָם נְקִי וַיְהִי לְמוֹפֶת וְלֹאוֹת וְהַרֵב
 וְרַנּוּקָמֶת וְהַקְדִּיָּה הוֹמִיָּה וְנִשְׁמַע קוֹל נְהִיָּה וְכִמּוֹחַ
 לֹא הִיָּה וַיִּרְבּ הוֹסִיף לְהַרְוֵן נְשִׁים עִם יוֹנְקֵי שָׂרִים
 וַשְּׁפַד עַל דָּם נְקִי אֶת דָּמָם כְּמִיָּם וְדָם עוֹלָה בֵּין
 דְּמֵיהֶם בָּיִם וַיֹּאזֶר מְצָדִים עַד־י נִשְׁאָ נְבוֹרֵר יִדְוֹ
 מִג ב נ נ עֵינֵי

תשעה באב

עֵינֵינוּ לַשָּׁמַיִם׃ וַיֹּאמֶר הֲלֹא דָוִד לְדָם׃ בְּבִנּוֹת יְרוּשָׁלַם׃
הִכְלִיחַ אֶת־הָעוֹשֶׂה׃ לְשֹׂאֲרֵי הַשְּׁבִיחַ׃ וְאִי שְׁקֵט דָם׃
צָקִי וְחָרֵב נֶקֶם רִנְיָה׃ וּיְרֵב לְךָ הַטְּאֵנוּ אֱלֹהִים׃
הָעוֹיְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ׃ וְהִרְגִנוּ וְנִבְּאִיד׃ וְרָשָׁעֵנוּ יִדְעֵנוּ׃ יְהִי
חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ׃ כִּי מִשְׁאוֹל שׁוֹעֵנוּ׃ וּמִפְרֵי מַעַלְלֵינוּ׃
זֶה בָמָּה שָׁבַעְנוּ׃ רַחֵם לֹא רֹחֵמָה׃ הַסְּעִרָה עֲנִיָּה׃
עֵינֵיךָ לְדַתְּשָׂא׃ וְאֵת עֲזֵרְתֵךְ צוּפִיָּה׃ עֵינֵיךָ קִינָה

קינס לנן יסודס יסוואל:

יהודה וְיִשְׂרָאֵל׃ דְּעוֹמְרֵי מְאֹד׃ לִכְן בְּחַטָּאתֵי
אֲנִי אֶרְעֶד רְעוּד׃ יְחִידָה לְבָבִי בִּי בְעֵרָת
אֲשַׁמַּע בְּכוֹת׃ וְעַת שְׁחֹק אֶרְאֶה׃ אֲזִי אֶסְלוּד סְלוּד׃
בֶּן אֶחָ וְאַחֹת אִם׃ וְאַף נִסְכַּל שְׂאֵר׃ תִּבְכּוּ לְמִשְׁפָּחוֹת׃
וְנִדְרוּ גְרוּד׃ דוֹר טוֹב וְכָל אִישִׁים׃ וְגַם נְשִׁים בְּכוּ׃
וְאֲנִי בְּבִכְיָתִי׃ אֶחְרִיד כָּל חֲרוּד׃ חֶסְרָה נְגִינָתִי וְשִׁמְחָתִי
בְּעוּד׃ אֲזִכּוֹר לְמִקְדָּשִׁי׃ אֶבְרַנּוּהוּ אֶבּוֹד׃ חֶסְרָה
קָהֳלֵת אֵל׃ וְלוֹמְדֵי דֵת וְדִין׃ עַל זֹאת יְהוּדָה קוּם׃
וְיִשְׂרָאֵל סְפוּד׃ חֶסְרָה וְגַם קֶצְרָה׃ יְחִידָתִי לְרֹב׃
אֶבְרַן קָהֳלוֹתֵי וְנִשְׁמְדוּ שְׁמוֹד׃ חֶסְרָה יְרוּעָתִי׃ בְּקוֹרוֹת
הַזְּמַן׃ אֲמַאֵס לְקוֹל שִׁירִים׃ וּמְחוֹל נִסְרִקוּד׃ חֶסְרָה
עֲצַת לּוֹמְדִים׃ לְתוֹשֵׁבֵי וְצָר׃ הִרְגוּ בְּחִירֵיהֶם׃ כְּמוֹ
צֹאן וְעֲרוּד׃ חֶסְרָה חֲנַנְתָּ אֵל׃ וְרַחֲמֵינוּ נִשְׁכָּחוּ׃ הַיּוֹמָה
לִי כְמוֹ אֶבְרָר׃ וְגַם אֲזִיב וְעוּד׃ חֶסְרָה זְכוֹת אֲבוֹת וְלֹא

תליץ

תליץ בעד זרעם וספ נזעם ונהרדו הרוד: חסרה
 צניעות כל נשי יהדות ביום נפלו ביד זרים וקפדו
 במ קפוד: חסרה נחמת כל יהודה בני אוש: צמה
 בלבותם ונעקר במ עקוד: חסרה פקודת אל עלי
 הורגים בני עמיונס גזולים וחושדים במ חשוד:
 חסרה אמת תורה והמצנה אשר: עסרוב גאון זרים
 שכותה מלמוד חסרה מתיקות מבני עמי ולא חסרה
 מריותם: ותשקוד במ שקוד: חסרה ערבותם
 וטובתם וכל חכמת הכמיהם ונהלרה הלוד: חסרה
 תשובת אל לצעקתם ואין: עונה ואין חומל ונלאה
 מפקוד: חסרה שכינה משכון מטה ברתוד מקדש
 בושראל וחלה מן רבוד: חסרה ענות קדיש
 וענות ברכו: בתי בנסיות חרבים מיסוד: חסרה
 זכירת צור וצבאות: יהואלהים אל ושן דלית ויוד
 חסרה נבואה בני ונחתם כל חזון אורים ונס תומים
 וצירוף שם בסוד: חסרה הגות תורה ילדים עת
 נמור: עלי זאת אהנור שק ואפדנו אפוד: חסרה
 כבוד שבת כבוד מועד כבן חושד וקרות קח יצועד
 בורפוד: חסרה ערבות קול חזנים מזמור מפטר
 ומוצניף: ונס פישן לחוד: חסרה כבוד מלכות
 יהודה עד מלוד האיש בנדרוד יחיה עם בסוד:

אלה

אֲזַכְּרֶה וּנְפֹשֵׁי עַלֵי אֲשַׁפְּכָה כִּי בָלְעוּנִי
 זְאֵבִים בְּעֹנֶה בְּלִי הַפּוֹכֵחַ כִּי בִימִיקִסְד
 לֹא אֶלְתָּה אֵר וְכֵה לַעֲשֵׂה הַרוּנִי מְלוּכָה בְּלִמְדוֹ
 סִפֵּר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרֻמַּת וְהַכִּין וְדַקְדַּק בְּרַת רְשׁוּמַת
 וּפְתַח בְּאֵלֶה הַמְשַׁפְּטִים וְחֹשֶׁב מִזְמַת וּגְזֵב אִישׁ וּמְכָרוּ
 וְנִמְצָא כִּירוּ מוֹת יוֹמַת נָכַח לֵב בְּלַעַל עוֹבֵד אֲרִילִים
 וְצֹה לְמִלְאֵת פְּלִטְרוֹ מְנַעֲלִים וְקָרָא לַעֲשֵׂה חֲכָמִים
 גְּדָלִים מְכִינֵי דַת וּמַעֲמִיָּה בְּפִלְפּוּלִים דִּינוֹ מְשַׁפֵּט זֶה
 לְאֲשׁוּרוֹ אֵל תַּעֲנֵתוּהוּ דִין כְּזָב לְאֲמָרוֹ כִּי אִם הוֹצִיאֹהוּ
 לְאֲמַתּוֹ וְאוּרוֹ כִּי יִמְצֵא אִישׁ גּוֹנֵב נֶפֶשׁ מִלְּחָיו מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְד בּוֹ וּמְכָרוּ הֵם הַשִּׁיבוּהוּ וּמַת הַנֵּב
 הַהוּא נִם אִיה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אָחִיכֶם מְכָרוּהוּ לְאַרְחַת
 יִשְׁמַעְאֵלִים כְּחִרְהוּ וּבְעַד נַעֲלִים נְתַנּוּהוּ וְאַתֶּם
 מְכָלוּ דִין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם כִּי מִימּוֹתֶם לֹא נִמְצְאוּ בְכֶם
 וְאִם הֵם חַיִּים רַב־אֲתֵי דִינֵם לְפָנֵיכֶם וְאַתֶּם תִּשְׁאַלוּ עוֹן
 אֲבוֹתֵיכֶם זְמַן חֲנִיָּה לָנוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים עַד שְׁנַדַּע אִם
 הַדְּבָר נִגְזַר מִמְרוֹמִים וְאִם אֲנַחְנוּ חַיִּים וְאֲשָׁמִים
 נִקְבַּל גְּזֵרָה מִלֹּא רַחֲמִים חָלוּ וְזָעוּ וְנָעוּ כְּלָמוֹ עַל רַבִּי
 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אֱלִישֶׁע כִּהֵן גְּדוֹל וְשֵׁאוֹ עֵינָיו לְהוֹפִיר
 אֶת הַשָּׁם לַעֲלוֹת לְאֲרָנָיו לְרַעַת אִם יִצְאָה הַגְּזֵרָה
 מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ טָהַר רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל מֵעֲצָמוֹ וְהוֹזִכִיר
 אֶת הַשָּׁם בְּסִלּוּדֵים וְשָׁאֵל מֵאֵת הַמַּלְאָךְ לְבוֹשׁ הַבְּדִים
 וְנִם

וּנְסִי קָבְלוּ חֲכָמִים צְדִיקִים וִירֵדִים כִּי שָׁמַעְתִּי מֵאַחֵרֵי
 הַפְּגִזוֹת כִּי בִזְאת אַתֶּם נִלְכָּדִים יַד רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל
 וְהַגִּיד לְהַבִּירֵי מֵאֵמֶר הָאֵל וְצוּהוּ בְּלַעַל לְהִרְגֵם בְּכַתֵּב
 וְאֵל וְשָׁנִים מֵהֶם הוֹצִיא תַחֲלָה שְׁהֵם נִדְּלוּ יִשְׂרָאֵל
 רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אֱלִישֶׁע כִּהֵן נִדְּלוּ וְרַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל כִּרְרוּ רֵאשׁוֹת תַּחֲלָה הִרְצָה מִכְּנוֹל לְבַעוֹן
 מְרֵאוֹת בְּמִיתַת מִשְׁרַת לְדַרְמַעוֹן לְהַפִּיל נוֹרְלוֹת צוּרָה
 אֶמְעוֹן וְנִפְל הַנִּדְּלוֹת עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן לְשִׁמּוֹד כִּמוֹ מֵהַר
 בְּשׁוֹר פֶּר וְצָרַח עֲלָיו רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בְּקוֹל מֵר כֶּשֶׁפֶר
 הַלְשׁוֹן הַמְּפֹרָשׁ לְדַבֵּר אִמְרֵי שְׁפָרָא יִכָּה לְחֻקְתָּ אֶת
 הָעָמֶר מֵה מֵאֵר בִּיכֹר עָלָיו בְּהִרְדָּה בַת בְּלִיעַל
 לְקוֹל בְּכִיתוֹ עֲמָדָה תֹּארוּ יוֹפִיו בְּלִבָּה חֲמָדָה וְשִׁאֲלַת
 מֵאֵת אֲבִיחַ מִיתוֹ לְהַעֲמִידָה נִגְהֵז בְּלִיעַל דָּבָר וְרַחֵם
 לְעִשׂוֹתוֹ לְהַפְּשִׁיט אֶת עוֹרָה מֵעַל פָּנָיו שְׁאֵלָה מֵאִמּוֹ
 לֹא אַחֲרֵי שׁוֹנֵא דָּבָר זֶה לְעִשׂוֹתוֹ וְצָרַח רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל
 בְּקוֹל מֵר לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ שְׂרָפִי מֵעַל צַעְקוֹ בְּמִרְהָ זֶה
 תוֹרָה זוֹ שְׂכָרָה עוֹטָה בְּשִׁלְמָה אוֹרָה אֲזוּב מִנִּיגַץ
 שְׂמֵךְ אֵל נִדְּלוּ וְנוֹרָא וּמְחַרְףּוֹ מִנְדָּף עַל דְּבָרֵי תוֹרָה
 עֲנֵתָה בַת קוֹל מְשֻׁמִּים אִם יִהְיֶה קוֹל אֶחָד אֶחָפוֹד
 עוֹלָם לְמִים לְתוֹהוֹ וְכוּהָ אֲשִׁית הַדּוֹמִים צִוְיָה הֵיא
 מִלְּפָנַי קְבֻלוֹת מִקִּימֵי דַת יוֹמִים פְּקִידִים נִדְּרָנוּ מֵאַחֵרֵי
 שֶׁבַת כְּנִסְיוֹת מְלָאִים מִצּוֹת בְּרִמּוֹן וְדוֹרְשִׁים בְּכָל זְוִיּוֹת

וצוה להוציא רבי עקיבא דרש בתרי גלותיה וסרקו
 את כשרו במסרקות של פפירות: צוה להוציא רבי
 הנביא בן תרדיון מבית אולמו בחבילי זמורות כרכו
 נולמו בפונין של צמר שמו על לבו לעכב עצמו מיד
 בשרף וספר תורה עמו: קוננו עם לא אלמן כי עניים
 הורנו ושופד רמן: ליש שמים מסרו עצמן: בהרנית
 רבי הוצפית התורנמן: רעה תאחז כל שומעי שמוע
 ותזיל כל עין דמע דמוע ויהפך לאכל כל שעשוע על
 הרנית רבי אלעזר בן שמוע ושהתנו בני עדינה שוממה
 והרעו לנו מכל מלכי האדמה: והרנו מפנו במדה
 וכמה בהרנית רבי יהודה בן דמא: תקפו עלנו מצות
 להפר ומאנו לקחת הזן וכופר: כי אם נפשות הוני
 אמרי שפר כמו רבי ישכב הסופר: יחירוני צורני
 ומעני ומלאו כריסם מעדני והשקוני רושומר ולעני
 בתרנית רבי חנינא בן חנינאי: דברת בית יעקב אש
 ובית יוסף להבה: הן עתה אש אורם פכה כיהים
 הסכימו לחרוג עשרה צדיקים באיבה עם רבי יהודה
 בן בבא: נאקת הלל בכל דור בכל יון וחרץ סורו טמא
 קראו למז כטומאת דהשרץ: מאין יבא עזרי מעם יי
 עושה שמים וארץ: קינה

כורא עד אנה יונתך במצודה תוד פה הפוקש
 עניה ומרודה וכלי בניה יושבת בלמורה
 צועקת

צועקת אמי: געהנס נדה מקנה היונה ולקחה
 וחורב יוס ולילה חונה היא מרתה רדת מחרב
 זיונה משני לביאיה עת עובת אותה בוד טורף אבל
 הצואר ומלק העורף עברו השנים גם קיץ גם חורף
 בשאתי עול אויבימי יתן אליה אבר כנשרים לעוף
 בנבעות ולדלג פהרים לבא עט רודה לתוך החררים
 אז אשכח עצבו יועצים עליה עצות היא אנושה זרים
 העוברים אליים: פיאין לדם נושה גדול מכאובי:
 נחם על לבה אל שוקן במרומים: דבר נחמה על לב
 הענומים קבץ נדחים פזורים בעמים: וגואל תביא יגואל
 הנותן בים דרד ובמים עזים נתיבה: יחיש ישועתנו
 ואת ירכנו ריבה: ונם את אחריתנו מראשיתנו הטיבה
 השיבנו: אליך ונשובה בכרתוב השיבנו אליך
 ונשובה הדשימינו בקדם:

עד

אנה בכיה בצעון מכפר בירושלם תשוב תרחם
 ציון תבנה חומות ירושלם ככתוב: אחר
 תקום תרחם ציון כיעת להננה כי בא מועד: ונאמר
 ופרו: יישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
 ששון ושמחה ושיגו ונסו יגון ואנחה

וקדם דסוף עתה למדת פלמא טסוף כליל תעזס כלב. קינס
 לסנאק ספר תורס:

עד ריבלי אבבה יומם ולילה: ולתפארת ציון עיר
 מד א 44 הווללה:

ההוללה: ולתפארת בבי תמיד על חרבן פעמים
 ארץ צביו צביו ירושלים: ועל עמה אשר הלך בגולה:
 ולתפארת בית תפארתו שם אויב לשמה: הושיבני
 בדי נביות ושמה: על זאת אבכה תמיד בקול יללה
 ולתפארת ספדי תורה כי הוללה תפארתך: נפלה
 נודד מיום שחרב ביתך: ושאי קינה על אהלי יבנה
 ואהלה: ולתפארת הזקועי מהר אבנה דבירכם:
 נקם אלבש ואשיב את שבותכם: תוד היבלי אשבון
 בבתחלה: כי מציון תצא תורה ותהלח: כי מציון
ספדי והלילית תורת יקית יאל: וחגרי שק וחבל
 על גולת אדני אל: השרוים בצער בין
 מואב וישמעאל: בכי על הרג עם קדוש עם היל:
 בי אכלה חרב שארית ישראל: ספדי והלילית תורה
 תקדושה לארץ ישראל לארצות ראשה: ורוי
 העונות שמוה כבושה בכי על הר קדש ושםמות הקר
 אל: כי ספדי והלילית תורה התמימה על בית
 המקדש באו זרים שמה שלהוהו באש בעבריה גם
 חמה בכי על זאת בבכיה דמע בהואל: כי אכלה
 קינה על הספר לחן שכורה:

קומי וספדי תורה ועשי קינות זכרה בתשעה
 באב יום צרה ומהומה ויום עברה: ביום
 אף כי חרה ונחרב דכיר ועברה: צעקה גדולה ומרה:
 זאת

זאת הקת התורה ושאניא ברוב מנינה איהמנה שכינה
 ובית ליה ודוכנה ואיפה אנשי אמונה ואנה פנידה
 אנה הוד עיר הנאמנה איכה היתה לזונה מקודשת
 ראשונה לזאת לבך מריקרא כמו לב אשה מצרה
 צעקה איה ראשי ישיבות ואיפה סנהדרין ואנה
 הולכי נתיבות לזנה זו זהרין ואיפא עורכי תשובות
 לשואלים על סתריך ולאלפים ורבבות דרשי סתריך
 כלם בגלות עצורה הלכו ביד בני צרה צעקה איה
 עושי זכחים ואיפה עושי שמנים ואנה עורכי נתחים
 וסוד לחם הפנים בארב הטבחים והרג אבות ובנים
 ואנו ואכלו פתחים אשר אזערכו הסגנים כי אל
 חרבו קרא וחצי אפוי בירה צעקה

ואזו ססן ספר פורש כזונו ואזעל :

במקום אשרי העם איכה זהב יועם במקום
 גדלו המוננו נפלה עטרת ראשנו
 במקום העטרה ראש פתנים ומרה ובמקום מפרה
 יפה וחסר צעיפה במקום ישמהו השמים יקוננו
 מר כפלים ובמקום זוהר חזותם שק הושרת
 בסותם

במקום ישמהו השמים שומו על זאת שמים
 ובמקום ותגל הארץ לבי יכאב ובו יבא
 קרץ במקום ישמהו ציון מרי שיתו ודי אחור רפיון
 מר ב 44 = ובמקום

תשעה באב

ובמקום תגלנה כנות יחודה מיום אנוה ואתנודרה
 ובמקום על הכל יתגדל אנו ראש ומכבי לא אחרל
 וגה אחרש במקום ויתקדש על שממות קדש ומקדש
 ביום זה מן סערה אקרא בעולמות שברא ולחרבן
 בית אל נורא תשתומם ותפונ תורה ולמפקד כהנו
 ונביאיו שלא כרצונו וכרצון יראיו כיום תקונן הוי
 אריאל שלא כרצונו כרצון עמו בית ישראל ומעל ארון
 דתנו גלית שכינה לחרפתנו לכן מעורה לנורה
 במקום ליל באנתה עד ישיבנו אל גבולנו תגלה
 ותראה מלכותו עלינו

וקרין שלש נכרי כספא ואתמנן וסמלינו מטור פתס
 למקסם באב

כי תוליד בנים ובני בנים ונולדתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הכע בעני
 יהוה אלהיך להכעיסו והעדותי בכם היום את
 השמים ואת הארץ כי אבד תאברין מהר מעל הארץ
 אשר אתם עברים את דבריו שמרה לרשתה לא
 תאריכו ימים עליה כי השמר תשמרו וזהפיו יחנה
 אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בנים אשר ינהו
 יהוה אתכם שמה ועברתם שם אלהים מעשה ידו
 אדם עז ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו
 ולא ירחיקו וקשתם משם את יהוה הלה יהי ויהי

פו תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך בצדק ומצדק
 כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדי ויחוד
 אלהיו ושמעת בקולו: כי אל זהו יהוה אלהיך לא
 ירפך ולא ישותק ולא ישבח את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם: כי שאל נא למים ראשנים אשר דליו
 לפניך למדהים אשר נרא אלהים אדם על הארץ
 ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנתנה בדבר
 הגדול הזה או תשמע בכתו: השמע עם קול
 אלהים מדבר מתוך האש באשר שמעת אתה ויהי
 איהוה אלהים לבוא לקחת לך נוי מקרב נוי במסרת
 באת ובמופתים ובמלחמה ובדחוקה ובזרוע נטויה
 ובמוצאים גדלים בכל אשר עשה לך יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את
 קולו ליסרך ועל הארץ הראך ארת אשו והגדולה
 ורכבו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את
 אברהם ויעקב ויחזק בירעו אחריו ויצאך בפניו בכח
 הגדל במצרים: להורישנו גדלים ועצמים ממך
 מפניך למצואך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
 וידעת מיום ותשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושכחת
 את הקו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
 יטב

תשעה באב

וַיִּשָׁב לֶךְ וּלְבַנְיָמִן אֶחָדֶיךָ וּלְמַעַן תִּהְיֶיךָ יָמִים עַל-
הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ כְּלֵי הַיּוֹמִים;
וְאוֹמֵר קְרִישׁ הַפְטָרָה לַתְּשֻׁעָה בֵּאֵב

אֶסְפָּה

אֶסְפָּה נַאֲסִי יְהוָה אֵין עֲנֻבִים בְּנַפְו וְאֵין
תִּיֻוִים בְּתִיֻוִה וְהֵעֲלָה נִבְל וְאֵתָן לָהֶם
יַעֲבֹרוּם: עַל־מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵים הָאָרֶץ וְנִבְוֵי אֱלֹהִים
עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְמָה לָנוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְרַמְנוּ וַיִּשְׁקְנוּ
מִיֵּרָאשׁ כֵּן חָטְאֵנוּ לַיהוָה: קוּהָ לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעֲת
מִרָפָה וְהִנֵּה בָעֵתָה: מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת סוֹסוּ מִקּוֹל
מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו לַעֲשֵׂה כָל הָאָרֶץ וַיִּבְיֵאוּ וַיִּאֲבָלוּ אֶרֶץ
זְמַל וְאֵה עוֹר וַיִּשְׁבְּנָה כֵּן כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחֻשִׁים
צְפֻעָנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לַחֵשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם וְנִאֲסִי
יְהוָה: מִכְּלִיֻתֵי עָלְי יִנּוּ עָלַי לְבִי בְּוִיֵּהֵנָה קוֹל שׁוֹעֵת בְּתֵי
עַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיֵּהוּ אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מִלְּבָה אֵין
בָּהּ מִדוּעַ הַכְּעִיסוֹנִי בְּפִסְרֵי־יְהוָה בְּהַבְלִי נִכְר: עֲבַר קֶצֶד
בְּלֵה קִיץ וְנִחְנוּ לֹא נִשְׁעֵנוּ: עַל־שִׁבְרֵי בַת־עַמִּי
הַשְּׁבֻדָּתִי קִדְרָתִי שְׁמֵהּ הַחֹזֶקֶת נִיֵּהֲצִדִי אֵין בְּנִלְעֹד
אִם־רָפָא אֵין שָׁם כִּי מִדוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרוֹכַת בַּת־
עַמִּי מִרִיתָן רֹאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאִבְכָה
יוֹמָם וּלְיָלָה אֶת־הַלֵּילִי בַת־עַמִּי: מִרִיתָנִי בְּמִדְבָר
מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱוֹבָה אֶת־עַמִּי וְאִלְכָה מֵאֵתָם כִּי כָלֵם
מִנְּאִפִים עֲצַרַת בְּנָדִים: וַיִּדְרְכוּ אֶת־רְשׁוֹנֵם קִשְׁתֵּם
שָׁקַד

שָׁקַר וְלֹא לֵאמֹנָה נִבְרָו בְּאֶרֶץ כִּי מִרְעוּהָ אֵל דַּעַת
 יֵצְאוּ וְאוֹתֵי לֹא יִרְעוּנָאם יְהוָה׃ אִישׁ מִרְעוּהוּ הַשְּׂמֵרוּ
 וְעַל כָּל אֵת אֵל תִּבְשְׁחוּ כִּי כָל אִחַ עֲקוּב יַעֲקֹב וְכָל־
 דַּע רְכִיל יִהְיֶה׃ וְאִישׁ בְּרַעְיוֹ יִדְתְּלוּ וְאִמֶת לֹא יִדְבְּרוּ
 לְמַדּוּ לְשׁוֹנִים דְּבַר שָׁקַר הָעוּהוּ נִלְאוּ׃ שִׁבְתֶּךָ בְּרִדּוֹ
 מִרְמָה בְּמִרְמָה מִן נוֹ דַּעַת אֲוֹרֵי נָאִם יְהוָה׃
 לְבַן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי צוֹרֶפֶס וּבַתְנִיִּים כִּי־
 אֵיךְ אֵעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת עַמִּי׃ תֵּץ שְׁחוֹט לְשׁוֹנִים מִרְמָה
 דְּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת דַּעְהוּ יִדְבֵר וּבְקִרְבּוֹ יִשִּׂים אֲרֻכּוֹ׃
 הַעַל אֱלֹהֵי לֹא אֶפְקֹדְכֶם נָאִם יְהוָה אִם בְּנוֹי אֲשֶׁר־
 בָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשׁוֹ עַל הַחַרְיִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל־
 גְּאוֹת מְדַבֵּר קִינְיָה כִּי נִצְתָּו מִבְּלִי אִישׁ עֹבֵר וְלֹא־
 שָׁמְעוּ קוֹל מְקַנְהָ מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהִמָּה נִדְּרוּ הַלְכוּ׃
 וְנַתַּתִּי אֶת יְרוּשָׁלַם לְגֹלִים מַעוֹן תִּגִּים וְאֶת עֵרֵי יְהוּדָה
 אֶתֶן שְׂמֵמָה מִבְּלִי וְיֹשֵׁב׃ מִי הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת־
 זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי יְהוָה אֵלָיו וַיִּנְדָּה עַל־מַה אֲבַרְהָ
 הָאֶרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֲבָר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־
 עֹזְבֵם אֶת תּוֹרֵי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי
 וְלֹא הִלְכוּ בְּהוֹ וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂדֵדוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי
 הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמִדּוּם אָבוֹתָם׃ לִכֹּן כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאֲכִילִם אֶת הָעֵם הַזֶּה לְעֵנָה
 וְהַשְׁקִיתִם מִיָּרָאֵשׁ׃ נְהַפְצוּתִים בְּנוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ
 הַמֶּת

המור ואבורים ושלחתי אחרים את דוד הרב עד
 בלתי אותם: זה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו
 למקוננות ותבואינה ואל דרככות שלהן ותבואנה
 ותמרנה ויהי עליהן נהי ותרדנה עינינו רמעה
 עפעפינו יגור מים: כי קול נהי נשמע מציון איד עדינו
 בשנו מאד כיעבנו ארץ כי השליכו משכנותינו
 ושמענה נשים דבר דוד ותקח איוסם דבר פי
 למרנה בנתיבם גדי ואשה רעותה קינה: כי עלה
 מות בחלונינו בא בארמנותינו לדרכות עולל מדין
 בהורים מרהביות: דבר בה נאם יהוה ונפלה בגלות
 האדם כרמו על פני השרח ובעמור מאחרי הקוצר ואין
 האסף: זה אמר יי אל תהלל חכם בחכמה ואל
 תהלל הנמור בגבורתו אל תהלל עשיר בעשרו: כי
 אם בואת יתהלל חכמהלל יתהלל ודע איתי פי
 אניי עשרה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה
 תפצתי נאם יי

והכרך ספטימור על גזן דוד ואומר אשיריבא לנין ולא אנה ולא
 ברוי וקדוש תקבל וטור ספר פני לתקונה ובמקום גסללו אנה על
 צדקום ככל קורין אוסם וספר אויב ל' סמני פלו ונס על ה' כס עמו
 חקום יסא פלמא וכל סעומם בו עלנסם כ' סלכ אינו חוסיס סימן
 צדקם מלומם עלנסם לעולם ומוסניק עלם למשום ופלט לסכין צדקי
 ספולס על אסר סכוס:

תפלת מנחה כשאר העניות

מניחים

חסד

דמיו

שָׂרְפִים מְזַמְרִי וְהִיּוֹת וְאוֹפְנִים מִמְעֵמְרִי
 יוֹם בּוֹגֵד נְחָתָם וְנִגְמַר מְלֹאכֵי שְׁלוֹם
 יִבְכּוּן מֵרָ: מְלֹאכֵי וְהַמְאֹדוֹת חֲשָׁבוּ בְצִאתָם וְצָבָא
 הַשָּׁמַיִם שֶׁקְּחוּשָׁת כְּסוּתָם וְהַחַיִּית נוֹהִים בְּכַבְּתֵי־ם
 וְהַאֹפְנִים לְעוֹמְתָם: יוֹם יָדוֹר בְּמִקְדָּשׁ הַגְּבִיר וְהַצִּית
 אֵשׁ בְּהֵיכַל וּבְדַבֵּיר שְׁתֵּי כְּנָפִים מִחַיִּית הַיַּעֲבִיר
 וּבְמִסְתָּרִים קִינּוֹת אַחֲבִיר: דְּרִי מְרֵי תִשׁוּב לְבֵרֵי
 מְעוֹנִים וְתִשׁוּב לֵב אֲבוֹת עַל בָּנִים: יִרְנְנוּ וְיַעֲרִיצוּ נַעַן
 אֲמוֹנִים וְנִקְדִּישׁוּךְ הַיּוֹת וְאוֹפְנִים: וְשָׂרְפִים בְּמִצְרַיִם
 וְאוֹפְנִים בְּקוֹר מְזַמְרִי מְלֹאכֵי שְׁלוֹם יִבְכּוּן מֵרָ:
 וְצִנְעִים גַּלְבַּל מְרַמְרִי וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאוֹמֵר:

בחדש

הַחֲמִישִׁי יַעֲצוּ תָרִים לְהוֹצִיא רְבוּת בְּתַשְׁעָה
 לַחֲדָשׁ יִלְלֵה הַשָּׁמַיִם וְקוֹל בְּמִרְיֹבוֹת
 בְּמִזְל אֲרִי־יָדִים רָפוּ וְלֹא מִצְאוּ תִשׁוּבוֹת אֲמַר עֲלֵי
 שְׁחַל בְּדַרְדַּר אֲרִי בֵּין הַרְחוּבוֹת: הַרְחוּבוֹת מְלֹא הוֹהוּ
 וּמִסְפָּד וְיִלְלֵי וְנוֹפְצוּ לְסַלְעַ יוֹגֵק וְעוֹלֵל לְמַה תִּהְיֶה
 כְּאִישׁ נִדְחָם לְעֵדַת אֲרִי־אֵל וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל:

בחדש

הַחֲמִשִּׁירוּ בְּכִלְיוֹתֵינוּ חֵץ בְּנַחַל בְּתַשְׁעָה
 רְחַדְשֵׁי יַרְעָה נִפְשׁוֹתֵינוּ בְּבַחַל בְּמִזְל אֲרִי־
 אֲרִי נוֹהֵם כְּנִהְמַת יִסּוּנַחַל שְׁאֵנַת אֲרִי־וְקוֹל שְׁחַל שְׁחַל
 עֲדָה וְשֶׁם קוֹמְתִי מְגוֹדַעַת אֲכַלְנִי הַמְּמִי וְכִרְסוֹ מַעֲרִי
 מִן א 43 י שׁוֹבַעַת

שובעת ייה הירע זרועד בנאנה מודעת האל המלמד
לאדם דעת

בחדש החמישי הוהו בכל חוצות הוקרא בתשעה
לחדש הלא שבר על שבר נקרא במזל
אריה הנה וקנים ונהי ומרא אריה שאנ מי לא ירא
מי לא ירא המון שבט אף נציבים הם הנפירים
ההומים כדובים המון רחמיק ותאפקו לנכאבים
דפא משוכותינו כנאמת לשבים שובו בנים שובבים

פתיס

אך זה היום יום פקודת חובי תלילו ליום נשמע
בכל סביבי כי בו נבר העקש וטרוף כלביא
זמותי נתקו מורשי לבבי בא שודר ביום שזיחה
ושרשיו שוכלו ושערי בית תפארת בלתב אש אוכלו
מלכה ושריה בנוים בתרב זר חוללו ונאכל חיל והומה
יחדיו אומללו גאוגי עליוס דביר קרשי חרמו אכלוני
הממוני וכל טובי התמו ראית נקמתם עת קרעו ולא
דמו כי אכל את יעקב ואת נוחו השמו דובים בוססו
שער ויפרצו חומה ושרתי במדינות שמודה שוממה
בהנייה נהרגו בזעם אף וחמדה מרוץ תשכל חרב
ומחודדים אימה השכח חנות אל ואס ירו תקצר
אמרו בני ציון עת עמדם במצר דלתי רחמיק סגרת
במצר על ליה הלכו שבי לפני צר המוני ווגים
כאו

באו מקדש וכולד' חללו המקדש המעוז דביר היכל
 באו הנבלים וטמאו בית הלולד אשר צוית לאיבואו
 בקהללד ותאמר ציון אללי לי אללי כי שדני
 זנחני וישנב מתכלי ברעולותי הלכו שביו ורוטשו
 עזללי מי יתן איפה ויכתבו עלי זח ככה אני סגורה
 במגורי מדוחי מקדשו נשמו ונשברו בריחי הוש
 מכאוב כמכאובי רעותי ואתי אני יתומה ואבי חי
 חנון עד אנא תהי נחלתך חרבה נטושה ביד זרים
 ועזובה שדי שור תמרודה ונאקתה נקשיבה השיבנו
 יי אלד ונשובה

ואמר מזונר לאסף אלסיס כלי גוים וסוף כסכעס עמר בתעוז
 מרתי יי ויום זה לעומתך במר תגיליל עדתך
 בית תפלדך אשר שרפו צריד וחרב
 בני בריתך אלהים באו גוים בנחלתך עד מתי
 תשכח שאון קמיד ושקמות היכלד ותקצורת
 לאומיד תלחוצים עליך חחרונים על שמך עד מתי
 עשנת ברעפלת עמד אשר יחנו לפניך על חרבן
 ביתך אלסיס עד מתי עריצים יעוזה אשר אכל
 את יעקב ובכלעת יבזו אני אדרוש את שלומכם והם
 ימרטו ויגזו בהרפה הכו לחי ובשפתי שוא גלוז
 עד מתי רשעים יעלוז עד אז יצעק בשביה עבדך
 בן אמתך אלסיס עד מתי אשר בנה בין שפתים
 מנ ב 49 2 ובין

תשעה באב

וּבִין תְּנוּרָה וּכְבִירִים יִכְהוּ לַיְעִינִים : לַוְהַשִּׁים לַיִשְׁאָפוֹ
עָרַב וּבִזְקָד וְזָהָרִים נָעַם מִתִּי אֲשֶׁתּוֹמֵם עַל הַרְבֵּן פְּעַמַּיִם ;
עַד מִתִּי לֹא תָרַחַם אֶת יְרוּשָׁלַם : עַד מִתִּי הִנֵּה בְצַר שָׂאֵר
צֵאן מִרְעִיתְךָ : אֱלֹהִים קִינָה

אִיכָה

צֵאן הִהְרִינָה מִרְבְּצֶיהָ נְפוּצוֹת : פְּנִיָהּ
קִבְצוּ פֶּאֶרֶר : וְהִתְנַלְלוּ בְּבִצּוֹת : וְלַעֲיֵן

כָּל רוֹאִיָּהם מִתְּנַבְּרוֹת בְּחוּצוֹת : חֶשֶׁד מִשְׁחֹר תְּאָרֶם
לֹא נִכְרוּ בְּחוּצוֹת : חֶשֶׁד יָאוֹת לַיַּעֲשׂוֹת מִסְּפֵד וְלִהְיוֹת
אֶחָ לַיְעִינִים : וְהַנּוֹת הִנֵּה וְקִינִים בְּמָקוֹם עוֹנֵב וּמִינִים :
עַל יוֹנּוֹת מְנוֹרְשׁוֹת וְעַל אֶפְרוּחֵי קִנִּים : אֲמוֹנִים עָלֶי
שֵׁשׁ : וְהַיּוֹם בְּרַעַב מִתְּעִינִים : הָאוֹכְלִים לְמַעַד נִינִים
נִשְׁמָו בְּחוּצוֹת : חֶשֶׁד הַחֶרֶב יוֹם נִנְעָה עַד כִּתְנֵי
חֶמְשָׁנָה : וְאֵשׁ אָכְלָה וּבִעֲרָה וַיִּצְעֲקוּ וַאֲיֵן עוֹנָה : מֵהֶם
נִפְּלוּ לַתּוֹךְ אֵשׁ : וּמֵהֶם לַחֶרֶב שׁוֹנָא : יָדְעוּ בִּין נִנְוֹר
מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן סֵנָה : תִּשְׁתַּפְּכְנָה אֲבֵי קֵדֵשׁ בְּרֹאשׁ
כָּל הוּצוֹת : חֶשֶׁד וַיִּלְדִים מוֹצָאִים עֲרוּמִים רַעֲבִים
יָחִפִּים : שׁוֹאֲלִים לָהֶם וַיִּצְיָהּ : וּבְצִמָּה מִתְּעַלְפִּים
מִתְּחַנְנִים לְשׁוֹבֵיָהֶם מוֹל אֲכֹזְרִים חֲנֻפִים : וְעוֹדֵם פֶּרֶת
אֵינן לָהֶם : וְרַחֲמֵי יוֹצֵרֶם שׁוֹאֲפִים : עוֹלָלִים הַעֲטוּפִים
בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל הוּצוֹת : חֶשֶׁד בְּרַד אֱלוֹהֵי קִשְׁתּוֹ
וַיִּבְצַע כָּל אֱלֹהֵי : וַאֲיֵן נֶעֱתַר לְקוֹל מַעֲתִיר : יוֹם הַחֵל
וַיִּכְלָה : וּבְנִים נִשְׁוֹעֲרָפֶם בְּיַד עוֹרְפָּכֶם כְּמוֹ מֵלַח
וְרֹחוֹבוֹת

ורחובות עיר קדש: בְּרַמֵּי הַסִּדְרוֹ מֵלֹא וּפְגַרֵי נָעַר וְנָקֹן
 יִשְׁבוּ לְאַרְצֵי חוּצוֹת חֹשֶׁךְ הָאֵל שׁוֹבֵעַד מְתֵי חֶמְתָּךְ
 בְּסֵם תְּשַׁלַּח: עַד מְתֵי לֹא תִהְיֶה לְהַטְאֵתֶם סוֹלַח:
 וְתִשְׁמַע לְמִפְנֵי לְדַוְכָבְרָם תִּפְלַח: שְׁלַח טוֹהַר אֵל
 טוֹמְאֵת נְזִיר מִתְנַלַּח: הָאֵל הַשּׁוֹלַח מִיֹּם עַל פְּנֵי
 חוּצוֹת: שְׁלַח טוֹהַר

שאף קִנְיָה בְּמִנְיָה בַת צִוּוֹן וְנָדְוִי: שְׁבִי רומם
 בִּי נִשְׁמַע בֵּית מִקְדָּשֵׁי וְהוֹדִי: וְכִי נִפְלַל
 וְגַם צִלַּל הָאֵיתוֹן וְטָרְדוֹ בְּרַחֲרוֹדֵי וּבֵא שׁוֹדְרֵי
 וְגַם נָלַח כְּבוֹדֵי: מִסְפַּד מַר בְּיוֹם הַמַּר שְׂרֵי לִי
 מִנְדִּילֵרָה וְאַחֲגוֹר שֶׁקֶ בְּיוֹם נִשְׁקֵי שְׁבִי אִשׁ בְּבֵית
 הַתְּפִלָּה: וְכִי חוֹלַר שֶׁס הוֹלֵל וְגַם לְשֶׁבֶת הַנּוֹלָה:
 וְחָרַב מְהוֹז הַמְעוֹז וְנִנְלַח בֵּית יִסְדְרֵי: בְּרַח וְיֵאֵשׁ
 מִטָּה לִי לְהַטָּה בְּמִקּוֹם אִשׁ אוֹכְלַת יוֹנָקָר בֵּית הַמּוֹקֵד
 וְגַם אֵבֶן הוֹזַחֶלֶת וְשַׁלַּח אֵל לְנִבְרִיאֵל וְנָרַק אִשׁ וְחֶלֶת:
 אִשׁ צָרִים הוֹרִים קוֹל נְתָנוּ בְּבֵית מוֹעֲדֵי: בְּרַח אֵל
 קָרָא בְּיוֹם עֲבָרָה לְמִסְפַּד בְּשָׁמַיִם: וּמִלְּאָכִים בְּמַר
 בּוֹכִים מְחוּפָּפִים בְּכַנְפֵי: וּבֵא אֵבֶן הַמּוֹן לְבֵית
 אֲרָמוֹן וְנָדְוִי עַל חֲלָצִים וְאָמַר אָהָה וְעֵנָה יְהִי בְּמַרְרָה
 לִידְרֵי: בְּרַח לְמַרְחָקִים וְעַד שְׁחָקִים נִרְאָתָה
 הַשְּׁלַחֶבֶת: וּבֵא מִשְׁמַר מוֹל מִשְׁמַר וְעוֹלוֹרוֹם מְעֻבָּת:
 וְלֹא נָסוּ לֹא שֶׁקְפָצוּ וְנִצְרְבוּ בַּה צָרְבָת: מְתֵי כַּהֲנִים
 וְהֵם

תשעה באב

והם שמונים אֶלֶף מֵתֵי סוּדֵי בָרַח וּבֵי הַעִירֵי־
 שֵׁעוֹר בְּיוֹם זֶה עָלִי חֲרָבוֹ וּבֵא בֵיתֵךְ וְשֵׁם בֵּיתֵךְ
 אֲרַבַּע מֵאוֹת רַבּוּא וְקוֹל אִישׁ תֵּם בְּעַב נִסְתָּם מִלִּפְנֵי
 אֵל לְבֹאֵי הַכּוֹנֵי פָצְעוּנִי וְנָם נִשְׂאוּ אֶת רִדְדֵי בָרַח
 וּכְיוֹם קָרַב נִסּוּ לְעַרְבֵי שָׁמַיִם אֶלֶף פְּרָחִים שׁוֹקֵקִים
 לְמִי מִשְׁקִים וְהָאֵכִילוּם מִלוֹחִים תְּלוּעִין יֶאֱלֵינוּ
 וְהֵם אֲדוֹת גְּפוּחִים וְאִין מְנַחֵם וְאִין מְרַחֵם וְאִין
 מִקְבֵּץ לְגִדְדֵי לַיִם זְכוּר יִי לְכָל מַעֲנֵי וְהֵשֵׁב לָהֶם
 גְּמוּלָם וְחֵישׁ יִשְׁעֵךְ לְעַם נוֹשָׁע וְשָׁבוֹר מוֹטוֹת עוֹלָם
 וְהַמְקוֹנֵן וְתִרְוֹנֵן בְּקוֹל הַשִּׁיר בְּיָמֵי עוֹלָם וְנֹאזְנֵשׁוּר
 בְּבֵית הַשִּׁיר זֶה רַעֲיוֹנָה דוּרֵי

ולו קינא

גְּרוּגִיּוֹת

מִבֵּית תַּעֲנוּגֵיהֶם עָפָה נִפְשֵׁי מוֹל
 חֲרוּגֵיהֶם לְבִי לְבַעַל חֲלָיִתָם מְעִי מְעִי
 עַל חֲרוּגֵיהֶם יוֹם צֵאת בְּתוֹלָרַת מֵהַכְּלִיחַן וְאִמּוֹרַת
 שְׁכוֹלוֹת מְעוֹלֵיחַן עֲרוּמוֹת שְׁלוֹלוֹת בְּיַד שׁוֹלֵיחַן
 יוֹם הַצֹּחַח רַבָּה עֲלֵיחַן יוֹם עוֹל גִּשְׂאוּ בְּמִקוֹם חֲלִיחַן
 שְׁבוּוֹת חֲרָב בְּיַד נוֹהֲגֵיחַן לִנִּי אֲזוּן תִּצַּל לְנַאֲקַת חֲלָל
 וְצַעֲקַת יוֹגֵק וּבְבִכֵּת עוֹלָל יוֹם אֲשֶׁר שׁוֹפֵד בְּדָם כַּנְּלָל
 וּבֵית הַתְּפִלָּה לְאַרְצֵי חֲלָל וְסַפֵּר תוֹרָה בְּדָם הַתְּגוֹלָל
 וְהָיוּ לְשִׁמְהַ פְּנֵי לוֹהֲגֵיחַן לִנִּי יוֹם עוֹלָלִי לְסַרְעֵנוּ פָצוּ
 וְנִפְזְרוּ שְׂרִידֵי וְלֹא נִתְקַבְּצוּ וְעַם אֲשֶׁר שֵׁם אֱלֹהֵי נֹאצוּ
 הָרֵי

חריו חללו וקדשו שקצו יום אשר כפירים אחרי רוצצו
 ונמס לבי לקול שואניחם: לני ילדים אשר על
 תולע אמונים לבושי שנים עם כל עדנים איד נדהפו
 בין מוכרים וקונים בידי אדונים לא רחמנים יום בא
 עליהם המונים המונים וקלו בנשר משניהם: לני
 קהל חובר ככוכבי שמימה איכה נפור בחרשי אדמה
 יצאו בגולה קדמה נימה איכה עבר במ הרב נקמה
 איד הושמה נפגם לשמה והל בינו שרונים:

קינס

איד

נוי שודר ורזיקת ינרד העיר רבתי עם
 איכה ישבה בדר בדר כאלמנה היתה
 נאמנה לבן אשא קינה ביום זה בכל שנה אעשה
 מספר פתנים ואכל בבנות יענה: נורא בעברתו
 בצע אמרתו באוהל בת ציון שפך באש חמתו חמתו
 מוכנה לעדת מימנה: לכן יונקים אל שדיהם
 פערו את פיהם עוללים שאלו לחם פורש אין להם
 לחם דר מעונה לא נתן חנינה: לכן נשרף התראל
 ומקדש ואריאל היה יי באויב בלע ישראל ישראל
 שגא עמו אשר קנה: לכן דמעו אזרימה וקול מר
 ארימה מימים ימימה אריד בשחי ואחימה אהימה
 כיונה על פרחי כהונת: לכן שם לי לחררה
 אכן מוסדה הרם בעברתו מבצרי בת יהודה יהודה
 בכל

תשעה באב

בְּכָל מְדִינָה לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנְיָה: לִכְן רוּחִי כִי חָלָה
 בְּרַתְתִּי וְחָלָה לִי וּבְכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה מֵעַי מֵעַי
 מְזוּחָלֶלֶת מְזוּחָלָה בְּאֵינִיָּה בְּיָנוּן וּמְיִנְדָה לִכְן
 הַצִּיקוּנֵי זָרִים וְיִלְדֵי אֲכֹזְרִים מְזוּחָלֵי וְשִׁמְעֵא לֵאמֹר
 מוֹאֵב וְהַנְרִים הַנְרִים לִי עֵנָה הַרְוֵנִי לְעֵנָה: לִכְן נִפְשׁ
 אֲשֶׁר שָׁחָה בְּיָנוּן וְאֵנָחָה הַמְצִיא לָהּ רִנְחָה קוֹל שִׁשׁוֹן
 וְקוֹל שְׂמָחָה שְׂמָחָה לְאֵינִיָּה וּבִכְיָה לְעֵדִינָה וְלֹא
 אֲשֶׁא קִינָה בְּיוֹם זֶה בְּכָל שָׁנָה וּפְדוּנֵי וְיִשׁוּבוּן וּבְגֵאוֹ
 צִיּוֹן בְּרִנְיָה כְּכַתוּב וּפְדוּנֵי וְיִשׁוּבוּן וּבְגֵאוֹ צִיּוֹן בְּרִנְיָה
 וְשְׂמָחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וְשְׂמָחָה יִשְׁיִנוּ וְנִסְוִינוּ
 וְאֵנָחָה: וְכַתִּיב בְּיָמֵים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נֵאֻם יִיבְקֹשׁ
 אֶת עֵזֶן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֵנוּ וְאֵת חֲטָאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָהּ
 בְּיָ אֶסְלַח לָאֲשֶׁר אֲשֶׁאִיר: וְאֵל יַעֲקֹב לִפְנֵיךְ כָּל חֲטָאתָ
 וְעוֹן אֶת תַּפְּלָתֵנוּ:

פתיחה

אֵשׁ תִּקְרַד בְּקִרְבֵּי בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי
 בְּצִאתִי מִמְצָרִים: וְקִינֹת אֶעִירָה

עֵז כִּי אֲזַכִּירָה
 אֲזוּ יִשִׁיר מֹשֶׁה שִׁיר לֹא יִנָּשֵׂא
 וְיִקְוֶנָה יִרְמִיָּה וְנָהָה נָהִי נָהִיָּה
 בֵּיתִי הַתְּכֹנֵן וְשִׁבְן הָעֵנָן

בצאתי מירושלם
 בצא מצ
 בצא מירו
 בצא מצ
 וחמת

בפני יב גטס
 בצמח נשט מלכ
 גפ טט סאן

מנוח' ציונות ותפילין ומברכין עליה וקורין פ' וסל וסוף כנוס גדלי' וז' חן
אוב' קדים אשר הקריאם זמן' מפעורי' ספטרס למנסה ט' כאכ'

שׁוֹבֵה

ישראל עד יהוה אלהיך בישלתי בעונך
קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו בלתי שא עון וקה טוב ונשלמה פרים שפתינו
אשרי לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עור
אלהינו למעשה ידינו אשר בך יתם יתום:

אפרא משובתם אהבם נדבדו בני שב אפי ממנו:

איהיה בטל לישראל יפרח בשושנה ונד שרשו
כל בנותו ילכו וינקותיו ויהי בנות החרו ויהי לו
כל בנותו ישובו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כבפן
זכרו ביו לבנותו אפרים מחלי עור לעצבים אני

עניתו ואשורנו אני בברושרענו ממני פריד נמצא :

מי חכם ויבן אלה נבון וירעם בני ישראל דרכי יהוה
וצדיקים ילכו כם ופושעים יבשלו כם: מי יאל כמד
נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא דחויק
לעד אפו כי חפץ חסד הוא ישוב ורחמינו יבבוש
עונותינו ותשליד במצולות ים כל חטארים: תהן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר גשבעת לאבותינו
מימי קדם:

ומברך עד מנן דוד ואז' יסללו זמנו' סת' למקומו ואז' קדים נעפולין מכה'
ואז' כסם ככנין ירוסלם ועבכו במועז תפלס. כמ' ט' כליל תמטה כאכ'
ועור מ' ט' ספלק ואמר כך אומר זס הסמוך :

נחמו נחמו עמי יאמר אשכול כופר לנחם את כל

הנמצא ברתוב בספר לשום לאבלי ציון
 פאר תחת אפר ער חללי ברה עמי לבי הזמדה עלי
 ועל חרבן אולמי ועל שממות היכלי מקום הנקרא
 בשמי וקראתיו הרום ונלי שמו אהות לעיים בני
 עיפה ועפרו למוס דברו על לב ציון וקראו אליה
 והסירה את שמלת שביה מעליה כי בשובה לא יוסף
 למלא היכליה ואל ימשול עם גברי בצבי נחלת
 שפרו למוס נחם עם מאבלו וכפר על אשמתו והקל
 את עול סבלו והעבר את בלימתו ושלח מלאכי
 רחמים לרפא את מנרתו ופרדה עמך משתת
 לאמר מצאתי כופר

פומנוס

נחמו נחמו עמי יאמר אשכול כופר לנחם את כל

הנמצא ברתוב בספר לשום לאבלי ציון
 פאר תחת אפר אשאנס לנוים לשוכנים בכל תבל
 לשובב אל תר ציון קרואה נחלת חבל לשום שמן
 ששון בראש תחת אכל מעילם ומעיבל ומעופה
 ועפרו למוס אשיבם אל נוה קדשם מתעטפים
 בהמונם ירונו במחולות כי אנחמם מאבלם ואחפור
 אכלם לששון ושפתים מינונם ויזו כל שוטנם
 ומונם יעטו ביו וחפרו למוס ירושלם אבנה ואהיה
 סביבותיה לחומת אש ולכבוד בכתי מושבותיה ואי
 יאמר

יאמרו בעמים ברבות טובתיה נחם יי ציון נחם כל
הרבותיה ורחשיב בתוכה לעד נחלי אמרי

שפרו לפני סליס

נחמו

נחמו עמי יאמר אליכם דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקחה מיד יי בפלים בכל חטאתיה אנכי
אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנושימורת ומבן
אדם תציר ינתן כי נחם יי ציון נחם כל הרבותיה וישם
מדברה בעדן וערבמה כגון ששון ושמחה ימצאה
תורה וקור ומרה רנו שמים ונילי ארץ ערו וכל עין בו
כי נחם יי עמו נאל ירושלם ישמחו את ירושלם ונילו בה
כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה
למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמוצו
והתענגתם מזיו כבודה כאיש אשר אמו התנחמו כן
אנכי אנהמכם ובירושלם תנחמו קול צופיד נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יי ציון ופצחו רננו
יחדו הרבות ירושלם כי נחם יי עמו נאל ירושלם ופרו
יי ושובו וקראו ציון וברנה ושמת עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה לא יבוא עוד שמשך
וירחך לא יאסף בנייהיה לה לאור עולם ושלמו ימי
אבלך כי לא בחפזו תצאו ובמנוסה לא רתלכון כי
חולד לפניכם וימאספכם אליה ישראל ועמד כלם
צדיקים

תשעה באב

צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי
להתפאר: הקטון יהיה לאלה והצעיר לגוי עצום אניני
בעתה אחישנה: והיה הנשאב בציון וחנותר בירושלם
קרוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: חזקו
ידיים רפות וברכיים כושלות אמצו: אמדו לגמרי לב
חזקו אל תראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא ויושיעכם: כי בשמחה תצאו ובשלום תוברון
ההרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף: לקדוא שנת רצון ליי יום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים: לאמר לאסורים צאו ולאשר
בחושך הגלועל דרכים ירעו ובכל שפאים מרעיתם:
לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבן מעטה תהלה תחת רוח כהה וקורא
להם אלי הצדק מטעני להתפאר: ציון במשפט תפדה
ושבת בצדקה: ואני תפלת לך ייעת רצון אלהים
ברוב חסדך ענני באמת ישעך: ונפשי תמל ביי רשיש
בישועתו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
אשרה ליי כו נמל עליי אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה א תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך געל עמך: וסוכנו וכו' קיים וכו' ועליו לטח וע"כ נקום:

תם ונשלם

יסכון גבר כי ישכון באהלו מבלי לו לב משכיל
 לשים פועלו לניצוץ מתחלק לכמה ניצוצות של
 טהרת פועל שלם יוצא לאחרים לזכות את ישראל הצעיר
 הוזה שגור בסגור לבבי והוא לברו הסעיר את רוחי תמיד
 להשכיל ולהטיב לבני נילי אשר כערכי במנה ראויח
 להתכבד בזכות הרבים. ובצפייתי צפיתי למתי ה' אלתי
 יגי' ע' ה' שקי כי בו חפ' שתי למצוא דבר הפץ בהוציאני מן
 הכה עבודה שבלב זו תפלה מתוקנת בפררי בירורין על
 דבר אשר א' נה והקר' ה' לפני איש כלבבי לב טוב לדידת
 ומטיב לאחרני ה' החכם השלם כמה' משה זכות נ' ר'
 כי נרבה רוחו להתיצב על מלאכת הקדש הלזו היקרה
 לשום עקוב השגיאות למישור ורכסי נוסחאות
 משובשו לבקעה ודרך סלולה לא יכשלו בה הכל בכתב
 עלי השכיל מבלי סור ונטות מארח צדיק יסוד עולם תלא
 הוא איש אלהים נורא מאד אשר רוח אלהים דבר בו
 האור המופלא נחירו דאורייתא הא' רי' וצוק' . ועוד צבי
 זרוסיף מדיליה תוספת כתובה בסוף המחזור בסדר
 הברכות והרבה להציב כמה וכמה ברכות שלא נדפסו
 מקודם יתר על פרטות ביאור כל הפירות והמאכלים
 מעין כל ברכה וברכה. ואף גם זאת סדר הסדר הנכון
 לתיקון הצורת לילה אל יראי ה' וחושבי שמו. ונוסף
 גם הו' און ותיקן סדר לודוי שכיב מרע וכמה וכמה
 מעלות טובות הגדיל לעשות כאשר עיני כל תחזינה
 מישרים. לכן קומו השרים מש'כו וקחו לכם את המחזור
 המהודר הלזה אליכם ואל בניכם. למען תינקו ושבעתם
 מסו' ד סתרי תעלומות חכמה הנגנוים וכמוסים
 בסדרי התפלה כתקנה וממקור עלי
 יצא שפ' ע על יראשכם יחול
 והארכתם ימים וטוב
 לכם:

אין שוליים
הנושא

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...
הנהגת המלך המשיחית...

אין שוליים
הנושא

הקנין האמון הוא אצותו, וכל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
במקום יתרון

בבחינתו של המאן, כל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
הקנין האמון הוא אצותו, וכל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
במקום יתרון

הקנין האמון הוא אצותו, וכל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
במקום יתרון

הקנין האמון הוא אצותו, וכל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
במקום יתרון

הקנין האמון הוא אצותו, וכל מה שיש בו, הרי הוא כעין אצותו
במקום יתרון

נפלהם הם עובדי כרך שמעביט אדונים סוד פסקי . אצל המעביטם הם סוד השיעור עם אגב' דינן
הס' א' מצינו על כלו הענין על כלו הפירוש בשיעור המעביט והפ' א' על הס' סוד על ע' א' .
וכע' כס' א' בקולו יקראין למין כרך ה' אלהים לו הם למין דינן .

השיעור רביע והמ' דינן אצט טומט עומם עם השיעור סוד אומיתו' ס' דינן וע' נחמין .
כ' א' א' ס' י' א' ב' א' י' א' ע' השיעור נחמין דינן איו' י' א' א' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' A

עומם ה' י' א' א' השיעור אצט נחמין י' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' א' ע' A
פ' א' A
כ' א' A

שתיים רבינה והמ' דינן אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט A
נחמין אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט A

ע' א' A
סוד התקיעה ה' א' A

סוד השיעור ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' A
ה' א' A

תקיעה והמ' דינן אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט A
נחמין אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט אצט A

ע' א' A
כ' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' א' א' A

ה' א' א' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' א' א' A

ע' א' א' א' א' A
כ' א' א' א' A

